

MÁRCIUS 11., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

2. Beruházás az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont Herbert Reul szóbeli választ igénylő kérdése a Tanácsnak és a Bizottságnak (O-0015/2010 – B7-0011/2010) az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról.

Herbert Reul, szerző. – (DE) Tisztelt elnök asszony, biztos úr, a Tanács tisztelt soros elnöke! Kérdésem ahhoz kapcsolódik, hogy 2007-ben a Bizottság előterjesztett egy tervet, amelynek célja az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiáknak az energia területén való előmozdítása annak érdekében, hogy az ilyen technológiák gyakorlati felhasználására minél előbb sor kerülhessen. Konkrét intézkedésekre vonatkozóan tettek javaslatokat – az európai iparági kezdeményezésekre vonatkozóan, mindenekelőtt a szélenergia, a napenergia, a bioenergia, a szén-dioxid leválasztása és tárolása területét illetően, a villamosenergia-rendszerekre és az atomenergiára, az európai energiakutatói szövetség létrehozására, az európai energia-infrastruktúra hálózat fenntartható átalakítására, a folyamatosan korszerűsített európai energiatechnológiai rendszerekre, valamint a stratégiai energiatechnológiák irányító csoportjának létrehozására vonatkozóan.

Akkor egyetlen kulcsfontosságú kérdés maradt megválaszolatlanul – a finanszírozás kérdése. A hetedik kutatási keretprogram éves szinten 886 millió EUR összeget irányoz elő az energiakutatásra vonatkozóan. Mindenki számára világos azonban, hogy ez nem elegendő. 2009-ben a Bizottság közreadta az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák finanszírozásáról szóló közleményét, amelyben megfogalmazta annak szükségességét, hogy a következő 10 év során meg kell háromszorozni az energiakutatásra fordított összegeket. Ez azt jelenti, hogy 50 milliárd eurót kellene beruházni. A közlemény azt ismertette, hogyan kell felosztani a legfontosabb alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákra szánt összeget olyan módon, hogy Európa eltávolodhasson a fosszilis tüzelőanyagoktól való szoros függésétől, és közelebb kerülhessen a szén-dioxid-kibocsátások határozottabb csökkentéséhez. A végleges terv 6 milliárd eurót irányoz elő a szélenergiával kapcsolatos kutatásokra, amely – a Bizottság szerint – 2020-ra az EU energiaellátásának ötödét biztosíthatja; 16 milliárd eurót irányoz elő a napenergiára annak érdekében, hogy megvalósíthassák a fényelektromossággal kapcsolatos új elképzeléseket és a napenergiát hasznosító létesítmények jelentős iparági koncentrációját; és 9 milliárd eurót kívánnak fordítani a bioenergiával kapcsolatos kutatásra, hogy aztán a bioenergia elégítse ki az EU energiaigényének 14 %-át. A megújuló energiaforrások energiapiaci integrációja érdekében a villamosenergia-rendszerek 2 milliárd eurót kapnának, hogy a hálózatok több mint fele működhessen az „intelligens hálózat” elve alapján. A megújuló energiaforrások mellett további 13 milliárd eurót irányoznak elő legfeljebb 12, a szén-dioxid leválasztásával és tárolásával kapcsolatos projekt számára, míg az atomenergiával kapcsolatos kutatás 7 milliárd eurót kapna. A finanszírozásról szóló javaslat további 11 milliárd EUR összeget irányzott elő az „intelligens városok” programjára, hogy az e terület kihívásaira is megfelelő válaszokat lehessen találni.

A Bizottság akkori felvetése szerint a köz- és a magánszféra együttműködése lehet a leghitelesebb formája az energiakutatással kapcsolatos beruházások megvalósításának, de azt már nem tudta pontosan kifejteni, hogy egy ilyen megoldás esetén hogyan is oszlanának meg a finanszírozás terhei a két fél között. Jelenleg az energiakutatás területéből 70 %-ban részesedik a magán-, és 30 %-ban a közszféra, az atomenergiával kapcsolatos kutatásokat kivéve. Az EU állítása szerint jelentős mértékben kell növelni a közfinanszírozás arányát. A magasabb kockázatú projektekből a Bizottság véleménye szerint a közfinanszírozásnak kell nagyobb részt vállalnia. A beavatkozás szintjének optimalizálása érdekében a Bizottság különösen az olyan területeket illetően szólított fel az európai uniós programok megindítására, ahol egyértelmű a hozzáadott érték európai uniós szinten való megnyilvánulása, például ahol a programok túl költségesek volnának külön az egyes tagállamok számára. Jelenleg a nem nukleáris energia terén folytatott kutatásokra fordított közpénzek 80 %-a származik a tagállamoktól. A közlemény végül teljesen nyitva hagyja azt a kérdést, hogy honnan

kellene biztosítani a finanszírozást. A Bizottság számításai szerint további 75–80 milliárd EUR összegre van szükség.

Ez az oka annak, hogy szakbizottságunkban arra összpontosítottunk, hogy világosabban láthassuk a finanszírozás e területének néhány kérdését. Szeretném emléktetni Önöket e kérdésekre. Az első, hogy miként igyekszik a Bizottság meghatározni elsődleges céljait a 2010–2020. évi ütemterv vonatkozásában az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák finanszírozásának támogatásával kapcsolatban? Mikor kerül sor az ilyen irányú iparpolitikai kezdeményezések bevezetésére? A második, hogy honnan szándékozik előteremteni a Bizottság a további európai uniós költségvetési erőforrásokat? És különösen miként igyekszik majd biztosítani a Bizottság azt, hogy a pénz már a nyolcadik kutatási keretprogramból származó források előtt rendelkezésre álljon? Biztosítani fogja-e majd a Bizottság a különféle ipari kezdeményezések számára meghatározott költségvetések tiszteletben tartását? Végül, de nem utolsósorban: hogyan biztosítja majd a Bizottság – és ez természetesen a Tanácsra is vonatkozik –, hogy további összegek álljanak rendelkezésre az EU költségvetéséből a közleményben meghatározottakon kívüli technológiai fejlesztési lehetőségek, így például a tárolási technológiák, az óceánokból nyert energia stb. finanszírozására. Nem szükséges, hogy minden kérdést felolvassak. Már ismertettük ezeket a kérdéseket, és választ várunk a Tanácstól és a Bizottságtól.

Pedro Luis Marín Uribe, a Tanács soros elnöke. – (ES) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! Először hangsúlyozni szeretném a stratégiai energiatervnek, illetve annak a hozzájárulásnak a fontosságát, amelyet a stratégiai energiaterv tesz majd a tiszta, fenntartható és hatékony energiaforrások kiaknázására szolgáló technológiák kifejlesztésének és alkalmazásának felgyorsításával kapcsolatban.

A terv nélkül nem tudnánk elérni a 2020-ra kitűzött célokat, és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra sem tudnánk áttérni olyan mértékben, mint ahogyan azt 2050-re elérni kívánjuk.

Megelégedésemre szolgál, hogy azt láthatom: a Parlament és a Tanács között átfogó konszenzus alakult ki mind a terv célkitűzéseinek, mind pedig a rendelkezésre bocsátandó források jelentőségét és szükségességét illetően.

A Közlekedési, Távközlési és Energiaügyi Tanács a pénteki, március 12-i ülésén kívánja elfogadni a stratégiai energiatechnológiai tervről (SET) szóló következtetéseket. E következtetések fontos hivatkozási pontul szolgálnak a március 25-én tartandó tavaszi európai tanácsi ülés számára, mivel annak napirendjén az éghajlatváltozás kérdése is szerepel majd.

A Tanács ülésén megvitatandó következtetéstervezet tartalmazza a finanszírozás kérdését is, noha ezt a kérdést kellő óvatossággal kell megközelíteni. Nem szeretnénk elébe menni azoknak a tárgyalásoknak, amelyekre a következő pénzügyi kerettel összefüggésben kerül majd sor e témakörrel kapcsolatban.

Most ismertetni szeretném a következtetéstervezetek fő elemeit. Először is, elérkezett az ideje annak, hogy a technológiai ütemtervektől az európai ipari kezdeményezések operatív végrehajtása felé mozduljunk el. Ezt lépésről lépésre haladva, de a lehető leghamarabb kell megtennünk.

Másodszor, az energiakutatással kapcsolatos jövőbeni európai együttműködésünk tekintetében olyan megközelítést kell alkalmaznunk, amely az állami erőforrások hatékony felhasználására összpontosít, továbbá arra, hogy az ipar területén rugalmas formában valósuljon meg a köz- és magánszféra együttműködése. Ezért a valamennyi érdekelt pénzügyi szervezetet magában foglaló platform kialakítására sürgetjük a Bizottságot, hogy az érdekelt pénzügyi szervezetek megoszthassák információikat és legjobb gyakorlataikat, és ugyanakkor a szükséges mértékben hangolhassák össze tevékenységeiket.

Harmadszor, figyelembe véve a nagyobb demonstrációs projektek támogatásához szükséges középtávú köz- és magánfinanszírozás mértékét, előfordulhat, hogy szükség lesz a közpénzek arányának európai uniós szintű növelésére. Ennélfogva ezt mind a költségvetés felülvizsgálatakor, mind pedig a következő pénzügyi keretrendszer tárgyalásakor figyelembe kell vennünk.

Negyedszer, támogatnunk kell a tagállamok kormányait, és arra kell ösztönöznünk őket, hogy e szakpolitika végrehajtásához biztosítsanak megfelelő ösztönzőket és közvetítsenek egyértelmű politikai üzeneteket. Szükség esetén jelentős mértékben növelhetik az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák kifejlesztésére nyújtott állami finanszírozást is.

Az ötödik szempont, amelyet meg kell említenem, az az, hogy az Európai Bizottság és az Európai Beruházási Bank már együttműködik annak érdekében, hogy javítsák a nagyobb technológiai kockázatú, energiaágazatbeli demonstrációs projektek tekintetében nyújtott finanszírozás koordinációját és folyamatosságát.

Együttműködnek a köz- és magánfinanszírozás egyéb forrásainak mobilizálása és rendelkezésre bocsátása érdekében is.

Végül a Bizottság és az Európai Beruházási Bank együtt törekszik a nagyobb demonstrációs projektek optimális finanszírozási csomagjainak kialakítására, és ezért mi is arra ösztönözzük a Bizottságot, hogy elemezze a más forrásokból származó források kombinálásának új lehetőségeit és dolgozzon ki az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák forgalomba hozatalának finanszírozására szolgáló ad hoc eszközt.

Hölgyeim és uraim, az itt említett elemek mindegyike egyértelmű üzenetet jelent az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák kifejlesztésére irányuló jövőbeni beruházásokra vonatkozóan. Az bennünket sújtó költségvetési megszorítások ellenére a Tanács pénteki ülésének üzenete elkötelezettséget hordoz majd magában, kiemeli a kérdés európai szintű jelentőségét, valamint annak alapvető fontosságát, hogy mindegyik tagállam beruházásokat hajtson végre az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák terén.

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök asszony! Noha ma csak kollégámat, Günther Oettingert helyettesítem, mégis örömmre szolgál, hogy megvitathatom Önökkel az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák jövőjét.

Az előző Bizottságban személyesen is részt vettem az európai stratégiai energiatechnológiai terv (a SET-terv) kidolgozásában, és szilárd meggyőződésem, hogy e technológiák kidolgozása jelenti annak az energiapolitikának a sarokkövét, amelyet az elkövetkezendő évek során közösen kell kidolgoznunk.

A Parlamentnek a SET-tervről szóló 2008. júniusi jelentése nagyon egyértelműen fogalmazott, amikor kellő szintű ambícióra tett javaslatot. Nem engedhetünk ambícióinkból. Ma három jól érthető kérdést tettek fel, amelyeket sorjában meg is válaszolok.

Először is, ami a 2010–2020. évi prioritásainkat és az európai iparági kezdeményezések elindítását illeti: a hat kezdeményezés ténylegesen illeszkedik prioritásainkhoz – a szél-, a nap- és a bioenergia, a fenntartható nukleáris energia, az intelligens hálózatok, és a szén-dioxid leválasztása és tárolása olyan prioritásokat alkot, amelyeket a Parlament és a Tanács határozottan támogatott.

Az Önök kérésére kiemelt szerepet adtunk az energiahatékonyságnak azzal, hogy külön új kezdeményezést – az „intelligens városok” kezdeményezést – dolgoztunk ki azért, hogy kihasználhassuk az energiahatékony technológiákban rejlő piaci lehetőségeket a városokban és a régiókban. Azért, hogy az e kezdeményezésen belüli tevékenységek kiemelt szerepet kaphassanak, a Bizottság az érdekelt felekkel együtt kidolgozta a 2010–2020-as időszakra vonatkozó technológiai ütemtervet. Ezek az ütemtervek konkrét célkitűzéseket, továbbá az e célkitűzések eléréséhez szükséges tevékenységeket állapítanak meg. A kezdeményezések ebben az évben, azaz 2010-ben jutnak indításra kész állapotra. Az „intelligens városok” kezdeményezés elindítását a következő évre tervezzük.

A második kérdés ahhoz kapcsolódik, hogy a SET-terv esetében kiszámítható, stabil és megfelelő költségvetésekre van szükség az aktuális és a 2014 utáni finanszírozási időszakban. Becsléseink szerint az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiáknak a SET-terv keretében való kifejlesztése éves szinten 8 milliárd EUR összegű beruházást igényel a köz- és magánszféra részéről. Ma az Európai Unióban éves szinten körülbelül 3 milliárd eurót ruháznak be ebbe a területbe, ami azt jelenti, hogy a 2010–2020-as időszakra további 50 milliárd EUR válik szükségessé. Az elkövetkező években folytatott intézményi vitáknak e hiány áthidalása lesz az egyik fő témája. Az erőfeszítéseket azokra a területekre kell összpontosítani, amelyeken a legeredményesebb a beavatkozás, és közben törekedni kell arra, hogy a lehető legnagyobb hatást gyakoroljuk a piacra.

Egyértelmű, hogy vagy a hetedik keretprogramból vagy pedig az európai energiaipari gazdaságélénkítő programból származó európai uniós beruházások ehhez nem elegendőek. És nem lesz elegendő az a potenciális finanszírozás sem, amely a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás demonstrációs projektjei számára elkülönített 300 millió kibocsátási egységből és az innovatív megújuló technológiákból származik. A jelenlegi árakon ez az összeg körülbelül 4 milliárd EUR. Ezért nagy erőfeszítésekre van szükség mind a magán-, mind pedig a közszféra részéről; a közszféra magában foglalja az Európai Uniót, és természetesen a tagállamokat is. Hogy össze legyenek a pénz oroszlánrészének onnan kell jönnie, ahol a pénz oroszlánrésze van.

Harmadsorban pedig azt a kérdést tették fel, hogy a Bizottságnak szándékában áll-e az egyéb technológiai fejlesztések finanszírozása, valamint hogy kíván-e további iparági kezdeményezéseket tenni. Idővel természetesen felmerülnek az európai szintű beavatkozásra érdemes egyéb technológiai megoldások, ezért

a SET-tervnek rugalmasnak kell maradnia, ahogyan annak már tanúbizonyságát adhattuk az energiahatékonysággal kapcsolatos új „intelligens városok” kezdeményezés esetében is, amely – ahogyan azt már mondtam – 2011-ben indul el. A SET-terv információs rendszerén keresztül szorosan nyomon követjük a legígéretesebb technológiákat. A rendszer, a SETIS a tárolási és óceáni technológiák esetében már működik is, hogy felmérhető legyen az e technológiákban rejlő potenciál, és hogy feltárja az európai szintű beavatkozás legjobb lehetőségeit. Ösztönöztük a megújuló energiaforrásokkal, a fűtéssel és a hűtéssel kapcsolatos új technológiai platform kialakítását is, amely hatékonyabb segítség lehetne az érintett ágazatoknak a technológiai transzfereik meghatározásához.

Nagyon elégedett vagyok azzal, hogy ez a dokumentumcsomag megkapta azt a támogatást, amelyet megérdemel. Kulcsfontosságú energiapolitikai célkitűzéseink eléréséhez, és kulcsfontosságú Európát és a jövőnkét illetően is.

Jean-Pierre Audy, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Tisztelt elnök asszony, miniszter úr, biztos úr! Potočník úr, örülök, hogy a környezetvédelmi biztосként ismét itt üdvözölhetem Önt. Az iparpolitikáért felelős biztосt helyettesíti, amiért szeretnék köszönetet mondani, ahogyan felszólalásáért is.

Üdvözlöm a képviselőtársam, Reul úr által feltett kérdést, akinek igaza volt, amikor azt kérdezte Öntől, hogy miként vélekedik a Bizottság a nem szén alapú energiahordozók és az új technológiák finanszírozásának kulcsfontosságú kérdéséről. A világ népessége növekszik. 2030-ban 40 %-kal több energiára lesz szükségünk, és ezzel kapcsolatban még azt a kiegészítést szeretném tenni, hogy a fogyasztói igény 80 %-át a nem OECD-országok adják majd.

Amikor ilyen jelentős kihívások állnak előttünk, akkor a megoldást nem az energiateljesítményünk csökkentésével kapcsolatos ideológia elfogadása vagy a múltba való menekülés jelenti. Az Európai Uniónak ezért kötelessége a beavatkozás, és most egy olyan kérdésről szeretnék szólni, amely esetleg megoszthat bennünket, a képviselőcsoportokon belül is: ez az atomenergia kérdése.

Ami az atomenergiát illeti, vannak olyan tagállamok, amelyekben jelentős hagyománya van az atomenergia felhasználásának. Ez nem azt jelenti, hogy az Európai Uniónak bármilyen privilégiuma lenne, hanem azt jelenti, hogy kötelességünk a vitához és a finanszírozáshoz való hozzájárulás. Az atomenergia, ahogyan azt tudjuk, nem szén alapú energia, és szükségünk van a finanszírozásra, biztos úr, különösen a szén-dioxid-kibocsátási egységekből származó finanszírozásra, hogy beruházhassunk az e területekkel kapcsolatos kutatásba, fejlesztésbe és képzésbe.

Azzal a sajátos céllal teszünk javaslatot Önnek bizonyos módosításokra vonatkozóan, hogy hatékonyabbá tegyük az előterjesztett állásfoglalásokat. Végül szeretnék néhány szót szólni az atomenergia melléktermékeiről, amelyek jelentős aggodalmat keltenek polgártársaink körében. A világban két lehetőséget alkalmaznak. Az egyik a hosszú távú tárolás, amelyet az Egyesült Államokban alkalmaznak. Nekünk, itt az Európai Unióban egy eltérő megközelítést, az újrafelhasználás révén való hasznosítást kell alkalmaznunk. Ezt a lehetőséget választja Oroszország, Japán és Franciaország.

Ezzel összefüggésben nekünk, akik a biztonságért és a védelemért vagyunk felelősek, a természettudományba és a tudásba kell fektetnünk hitünket, ami ezeket a kérdéseket illeti.

Teresa Riera Madurell, az S&D képviselőcsoport nevében. – (ES) Tisztelt elnök asszony, államtitkár úr és a Tanács tisztelt soros elnöke, biztos úr! Mindannyian tudatában vagyunk annak, hogy egyértelmű konszenzus alakult ki azzal az elképzeléssel kapcsolatban, hogy minél gyorsabban teremtjük meg a zöld gazdaságot, annál gyorsabban lábálhatunk ki a gazdasági válságból.

Több tanulmány is úgy számolt, hogy ha sikerül elérnünk azt, hogy a megújuló energiaforrások részesedése 20 % legyen, akkor ez azt jelenti, 2020-ra 2,8 millió európai munkavállaló dolgozhat az ágazatban. Emellett a számítások szerint az új munkahelyek kétharmada a kis- és középvállalkozások keretében jön majd létre. Ennek a kulcsa, hölgyeim és uraim, a zöld technológiák kifejlesztése.

Hogy ez valósággá válhasson, képviselőcsoportom három fő célkitűzést támogat. Az első, hogy valós kötelezettségvállalást kell tennünk a forrásoknak a stratégiai energiatechnológiai terv (a SET-terv) számára való elkülönítésével kapcsolatban. Nem elegendő, ha csak átcsoportosítjuk és átnevezzük a már meglévő támogatási programokat. Egyetértünk azzal, hogy célkitűzéseinket a megújuló energiával és az energiahatékonysággal kapcsolatos kutatásokra elkülönített erőforrások tényleges növelésévé kell átalakítanunk. Ezt azonnal meg kell tennünk, a pénzügyi terv következő felülvizsgálata során, és természetesen az új pénzügyi tervről szóló tárgyalások során.

A második, hogy amennyiben meg akarjuk teremteni azokat a munkahelyeket, amelyekre a válságból való kilábaláshoz gazdaságunknak szüksége van, alapvető fontosságú, hogy felgyorsítsuk az innovatív technológiák demonstrációs szakaszát, és megkönnyítsük az ilyen technológiák piaci bevezetését.

Végül a környezetbarát foglalkoztatás esetleges megteremtése nem kormányozható a megfelelő irányba, ha nem rendelkezünk magasán képzett munkaerővel. Be kell ruháznunk az oktatásba és a tájékoztatásba annak érdekében, hogy megszilárdítsuk az üzleti és a tudományos világ közötti kapcsolatokat, és elő kell mozdítanunk a kiválóságnak a kutatásban és fejlesztésben, továbbá az innovációban való elismerését, hogy képesek legyünk pótolni a megújuló energiákkal kapcsolatos esetleges munkaerő-piaci hiányosságokat.

Fiona Hall, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök asszony! Az éghajlatváltozás elleni küzdelemben annyi célt tűzhetünk ki, amennyit csak akarunk, de nem érjük el őket, és különösen a 2050-re kitűzött hosszú távú célokat nem, hacsak nem ruházzunk be jelentős mértékben és rendszeresen a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák kidolgozásába és fejlesztésébe.

Joggal kritizálják az USA-t azért, mert nem támogatja az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével kapcsolatos célokat, ám az EU még csak meg sem közelíti az amerikai beruházások jelenlegi szintjét. Megfelelő beruházás nélkül az EU-nak a fenntartható, az alacsony szén-dioxid-kibocsátás megteremtésével kapcsolatos beruházási programja megtorpan, és ez azt jelenti, hogy azoknak a munkahelyeknek a százezrei, amelyek itt az EU-ban és az olyan régiókban jöhetnének létre, mint például a saját régióm, Északkelet-Anglia, ahol már megkezdődött az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdaságra való áttérés, a beruházások hiányában máshol, az USA-ban és Kínában jönnek létre.

Csalódott vagyok amiatt, hogy a Bizottság visszakozott a SET-terv egy korábbi tervezetével kapcsolatban, amelyben a meghatározott szükséges beruházás forrásait pontosan megadták. Vajon most egyértelműbben fogalmaz-e majd Bizottság, különösen a biztos úr által az imént említett évi 1 milliárd eurós hiányt illetően?

Végezetül természetesen fontos, hogy előrehaladást érijünk el a nukleáris technológia területén, különösen a biztonságos üzemeltetés és a hulladékkezelés tekintetében, ám képviselőcsoportom azon a nézeten van, hogy a „fenntartható atomenergia-használat” a fogalmak szintjén önmagában is ellentmondásos. Kérhetnénk-e a biztost, hogy a hatodik európai iparági kezdeményezést egyszerűen nevezze át a „nukleáris energiáról szóló kezdeményezésre”?

Claude Turmes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök asszony! Azt hiszem, a SET-terv alapvetően csak egy üres doboz, mivel nincs mögötte pénz. A feladatunk az, hogy végiggondoljuk, honnan szerezhetünk pénzt. Ami még rosszabb, az az, hogy a Bizottság rendelkezésére álló eszközök – a NER 300, a gazdaságélénkítési terv és a jelenleg az Európai Beruházási Bank rendelkezésére álló bizonyos alapok – az olyan úgynevezett alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák esetében használhatók fel elsősorban, amelyek a legkevésbé hatékonyak és a legnagyobb kockázatot jelentik.

2008-ban és 2009-ben az európai piac összes beruházásának már több mint 70 %-át a megújuló energiaforrásokra fordították: a szél-, a nap- és a biomassza-energiára. Hogyan lehet az, hogy olyan SET-tervet állítunk össze – és különítünk el európai szinten e terv számára pénzt –, amely alapján véve a piac által jelenleg felvettnél alacsonyabb részesedést biztosít a megújuló energiaforrásoknak, és ugyanakkor átirányítjuk a pénzeket a szén-dioxid megkötésére és az atomenergiára, amelyekkel e dokumentumcsomag nem foglalkozik ugyan, de amelyek a legnagyobb mértékben részesülnek az európai uniós támogatásból?

A problémánk az, hogy bizonyos lobbik miatt nem vagyunk elég bátrak ahhoz, hogy megfelelő prioritásokat állapítsunk meg, és azt hiszem, hogy még a Nemzetközi Energiaügynökség – amely aztán tényleg nem egy helyi zöld szervezet – is teljes mértékben tisztában van a prioritásokat illetően. A szén-dioxid-kibocsátás összes csökkentésének 55 %-át adja az energiahatékonyság. Miért nem különítettünk el semennyi pénzt az energiahatékonyságra az európai uniós helyreállítási csomagban? Az üvegházhatást okozó szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének 30–35 %-át adják majd a megújuló energiaforrások, a szén-dioxid-megkötés és az atomenergia a legjobb esetben is csak 10–10 %-ot ad majd. És ez a Nemzetközi Energiaügynökség adatai szerint van így, nem pedig egy helyi környezetvédelmi szervezet szerint. Azaz az e célokra elkülönített pénzek tekintetében még Európában is elmaradunk attól, amelyet a Nemzetközi Energiaügynökség javasol a kormányoknak.

Az egyedüli megoldást az jelenti, ha egyértelmű prioritásokat tűzünk ki. Az első az energiahatékonyság; a második a megújuló energiahordozók alkalmazása, mivel ez kockázatok felmerülése nélkül csökkenti a szén-dioxid-kibocsátást, és csak ezek után következik a többi technológiai megoldás.

Giles Chichester, az ECR képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök asszony! Sajnálatomnak kell hangot adjak azzal kapcsolatban, hogy a baloldalnak rögeszméjévé vált az atomenergia kérdése. Ennek az lett az eredménye, hogy két állásfoglalással kell foglalkoznunk a mai napon, amelyek tartalma egyetlen kérdés, az atomenergia kivételével nagyon hasonlít egymásra – pedig ez az egyetlen olyan bevált technológia, amely nagy mennyiségben tud alacsony szén-dioxid-kibocsátás mellett villamos energiát szolgáltatni Európában.

Amennyiben el akarunk szakadni a fosszilis tüzelőanyagoktól – különösen az olajtól és a széntől –, akkor szükségünk lesz minden olyan alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiára, ami csak a rendelkezésünkre áll. Ezek közül sok még csak potenciális és nem működő megoldás, és reálisan kell látnunk, hogy mennyire jártunk sikerrel a megújuló forrásokból származó energia tekintetében kitűzött célszintek elérését illetően. Az EU csúcstartó a nagyon ambiciózus célok kitűzésében, és abszolút csúcsot ért el a kitűzött célok el nem érésében is. Eredményesebbnek kell lennünk.

Ugyanakkor nem vesztegethetjük az időt azzal sem, hogy nem növeljük az atomenergia által biztosított európai villamos energia arányát. Már most is az atomenergia biztosítja a villamos energia túlnyomó részét, de ahogyan alternatív és új technológiákra állunk át, illetve ilyeneket fejlesztünk ki, szükségünk lesz az alapterhelésnek megfelelő villamosságra azért, hogy világíthassunk, és hogy például árammal láthassuk el a villamos üzemű járműveket.

Nagy lehetőségek rejlenek az új zöld technológiákban, például a szaharai naphőerőművekben és az északi-tengeri szélenergia-telepekben, hogy a szén-dioxid-leválasztást és -tárolást és az energiahatékonyság terén elért alapvető fejlesztéseket ne is említsem, amelyekkel kapcsolatban – legalább egy pontban – egyetértek görög képviselőtársammal, de ezek mindegyike jelentős beruházást igényel, és pont ez az, ami a ma elhangzó kérdések alapvetése.

Marisa Matias, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Tisztelt elnök asszony, biztos úr, a Tanács tisztelt soros elnöke! Azért vagyunk itt, hogy megvitassuk az európai energiarendszernek az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákba való beruházás révén való megújítását.

Azt hiszem, ez egyike a legfontosabb kihívásoknak, ahogyan az a közleményben is szerepel. Egyike azoknak a kérdéseknek, amelyekre figyelmünket összpontosítanunk kell, ám mivel híján vagyunk az egyértelműségnek, ezért fontos, hogy feltegyük ezeket a kérdéseket, és hogy pontosságra törekedjünk. Úgy tűnik, nem csak pénzügyileg, de politikailag sem egyértelmű a helyzet.

Az energiahatékonyságról, a szén-dioxid-leválasztásról, az atomenergiáról, a bioüzemanyagokról, a napenergiáról beszélünk, és azt mondjuk, az energiahatékonyság megteremtése jelenti a kibocsátások csökkentésének legolcsóbb módját. Meglep, hogy noha van a szén-dioxid-kibocsátások csökkentésének sokkal olcsóbb módja is, ezeket a közlemény még csak meg sem említi: ilyen például az energiafogyasztás csökkentése, a mikroszintű energiatermelés, energiaelosztás és az elosztás különböző formái, és a különböző projektek, amelyeknek nem kell szükségszerűen nagy léptékűnek lenniük, valamint az energiához való hozzáférés. Azt hiszem, hogy hozzájárulhatunk az egyértelműbb pénzügyi megfogalmazáshoz, ha a legolcsóbb tervet választjuk.

Ezért a politikai és pénzügyi egyértelműség megteremtése érdekében azt kell megvitatnunk, ami véleményem szerint alapvető fontosságú kérdés, azaz hogy a hangsúly minden esetben a köz- és magánszféra partnerségén van, mintha mindenre az egyetlen megoldást.

Ha azt kérdezzük, honnan származik a pénz, a Bizottság azt feleli: onnan, ahol pénz van. Bevallom, nem érzem magam tájékozottabbnak attól, ha azt felelik, a pénz onnan jön, ahol a pénz van, ha nem mondják meg, pontosan hol is található az a pénz.

Ezért ami a köz- és a magánszféra partnerségét illet, mivel rendre ezt említik, ha az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákról van szó, csak egy dologban lehetünk biztosak: abban, hogy nem tudhatjuk, honnan jön a pénz, és abban, hogy ott van a köz- és a magánszféra partnersége, amellyel kapcsolatban a kezdetektől fogva tudhatjuk, hogy ki állja a számlát. Az adófizetők fizetnek, a fogyasztók, akik – hogy, hogy nem – végső soron azonosak az adófizetőkkel. Azt is tudjuk, hogy az intézmények és a magánszervezetek kevesebbet fizetnek – és tudjuk, hogy ők hajtják végre a beruházásokat, amiért pénzt kapnak, de végül a profitot megtartják maguknak.

E nélkül a pontosítás nélkül úgy tűnik számomra, hogy ismét az elkövetkező generációkra hárítjuk az európai energiamodell módosításának megfizetését.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! Elvben valamennyien egyetértünk azzal kapcsolatban, hogy üdvözlőnk kell a SET-tervet. Egyetértünk a terv tartalmának főbb vonulataival, de felmerül két probléma. Egyfelől – és ezt különösen Turmes úrnak mondom – nem fogunk tudni elég nagy nyomást gyakorolni a tagállamokra és a Bizottságra, ha továbbra is olyan ideológiai vitát folytatunk, amelynek témája minden esetben az atomenergia. Ez a mai szavazásnak is az egyik legfontosabb pontja. Kompromisszumra jutottunk a SET-tervet illetően, és a kompromisszum abból áll, hogy meghatároztuk azokat a kritériumokat, amelyek alapján a tervet támogatni kívánjuk. A kritériumok meghatározása egyértelmű, a kritériumok pedig a következők: fenntarthatóság, versenyképesség és az ellátás biztonsága. Azt mondtuk, hogy anélkül kívánunk dolgozni, hogy tevékenységünket bizonyos meghatározott technológiákra korlátoznánk, és most ismét ideológiai vitát folytatunk az atomenergiáról, amiről természetesen vitázhatunk, de semmi értelme nincsen a SET-tervvel összefüggésben.

Egyetértek Önnel azzal a felvetéssel kapcsolatban, hogy mi az, amit a SET-terv ténylegesen elérhet. Ténylegesen tisztáztuk-e azt a kérdést, hogy a tagállamok milyen mértékben állnak készen a koherens energiapolitikai megközelítés kialakítására? A Tanács ma csak közhelyek sorozatát hangoztatta. A probléma valójában nem az, hogy mit fogalmazunk meg a SET-tervben, hanem hogy milyen lesz majd a kutatásra és innovációra elkülönített összegek, a SET-tervből származó pénz, a demonstrációs létesítmények kérdésének, az európai irányelvek nemzeti jogba való átültetése kérdésének együttes kölcsönhatása. Most eljutottunk ahhoz a ponthoz, amikor egyértelműen ki kell mondanunk: összeállíthatunk egy másik SET-tervet és elfogadhatunk egy másik SET-tervet, de amire most szükségünk van, azt a kézzelfogható intézkedések jelentik. Mivel ez a helyzet, most nem kellene a részletekről vitatkoznunk. Növelnünk kellene a Bizottságra és a Tagállamokra gyakorolt nyomást, hogy végre a megvalósítás szintjén is történjen valami.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Tisztelt elnök asszony! Az álmódosítás nem elegendő a fenntartható, megújuló energiaforrásokra és az éghajlatbarát társadalomra való áttérés megvalósításához. Ehhez jelentős mértékű beruházásra is szükség van. A magánszektorban jelentős mértékben kell osztoznia az alapkutatások finanszírozásáért való felelősségben, és a tagállamoknak is nagyobb kötelezettségvállalást kell tenniük. Emellett több pénzt kell rendelkezésre bocsátani az EU költségvetéséből is.

A költségvetést egyszerűen úgy kell kiigazítani, hogy igazodjon a nap- és szélenergiával, az energiahatékonysággal stb. kapcsolatos politikai prioritásokhoz. Újra kell rangsorolnunk és újra kell osztanunk a forrásokat az EU költségvetésén belül. Ez az egyetlen módja annak, hogy a SET-terv és a Parlament képviselői megőrizhessék hitelességüket.

Chris Davies (ALDE). – Tisztelt elnök asszony! Három éve már, hogy a Tanács azt a célt tűzte ki maga elé, hogy 2015-ig 12, a szén-dioxid leválasztásának és tárolásának szemléltetésére szolgáló demonstrációs projektet valósít meg, de ezzel kapcsolatban még nem sok mindennel büszkélkedhetünk.

Igen, meghatároztuk a finanszírozás forrását, és már rendelkezésünkre áll egy bizottsági határozat tervezete, amely a parlamenti jóváhagyásra vár, és arról szól, hogy miként kell felhasználni a forrásokat, de a jövő év vége előtt nem fogunk tudni meghatározni olyan projektet, amely jogosult lenne az ilyen finanszírozásra. Az ütemezés nagyon szoros, és egyre nehezebbé válik a 2015-ös határidő betartása. Minden egyes lépéssel nő a lemaradásunk.

A következők figyelembevételére kérem a Bizottságot. Az első, hogy felül kell vizsgálni az ütemtervet. Lehetséges-e a napokkal vagy hetekkel való meghosszabbítása? És különösen tudunk-e elegendő nyomást gyakorolni az Európai Beruházási Bankra azért, hogy a határozattervezetben meghatározott támogatási összegben belül maradjon?

A második, hogy amint véget ért a Parlament komitológiai eljárása, a Bizottságnak bejelentést kell tennie az ütemtervre vonatkozóan. Közzé kell tennie az ütemtervet. Ennek révén biztosíthatjuk, hogy a csúszás minimális legyen. Arra ösztönöz majd mindenkit, hogy igyekezzen betartani a kitűzött határidőket.

Végül ne feledjük, hogy a legnagyobb késleltető tényező valószínűleg az az igénylési eljárás lesz majd, amelyen a projektfejlesztőknek kell átadniuk ahhoz, hogy megkaphassák az engedélyt a szén-dioxid elvezetésére szolgáló csővezetékhez és az ahhoz hasonló dolgokhoz. Ez az eljárás nagyon hosszadalmas lehet. Teljesen betarthatatlanná teheti a határidőt.

Így azt szeretném kérni a Bizottságtól, tegyen nyilatkozatot, hogy az európai uniós finanszírozásra váró fejlesztők már most megkezdhetik az engedélyek igénylését. Ne csak a szájuk járjon.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Tisztelt elnök asszony! A bemutatott állásfoglalás nagyon jól szemlélteti az éghajlat-politikának az Európai Unió energiabiztonságával szembeni dominanciáját. Jól szemlélteti a Parlament egy részének az atomenergiával szembeni előítéleteit is. Az a helyzet, hogy az atomenergia az egyetlen ipari szinten is bizonyítottan alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiaforrás, de az állásfoglalás ennek ellenére is nagyon hevesen kritizálja. Az Európai Unió korlátozottan rendelkezésre álló pénzügyi erőforrásait olyan meghatározott energiaforrásokba kell beruházni, amelyek fenntarthatók, és ez határozott piaci beavatkozást jelent. Ez a politika természetesen korlátozza a ma szükséges stratégiai jelentőségű nagy infrastrukturális projektekkel és a rendszerösszekötők támogatásával kapcsolatos kiadásokat. Egyszerűen nem lesz pénz az energiabiztonságra. Ez az, amiért nem tudjuk elfogadni ezt a mai állásfoglalást.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Tisztelt elnök asszony, miniszter úr és biztos úr! Mindannyian tudjuk, hogy a kábítószerfüggők nagyon veszélyesek, mivel semmi nem akadályozhatja meg őket abban, hogy megkapják a következő adagjukat. Ami azt illeti, tudjuk, hogy a függőség minden formája káros, olyan jelenség, amelyet meg kell szüntetni. Az Európai Unióban a gazdaságunk a függő, és a függőség a behozott olajhoz és gázhoz kapcsolódik. Ez az a helyzet, amelyet meg kell változtatnunk. Növelnünk kell az olyan technológiákba való beruházásokat, amelyek közvetlenül fokozzák a nap-, szél- és biomassza-energia felhasználását és kiaknázását az Európai Unióban. Ráadásul több nagyon jó érv is szól amellett, hogy miért pont ezek a technológiák fontosak. Először is, ha nem ezekbe a technológiákba ruházunk be, akkor az olajtól és a gáztól való függőségünk tovább növekszik, a helyzet pedig tovább romlik, mivel ezek az erőforrások egyre szűkösebbé válnak szerte a világon, az áruk pedig még magasabb lesz. Másodszor, ha végrehajtjuk ezeket a beruházásokat, akkor ezekkel egyidejűleg különösen a kkv-kra hathatunk ösztönzőleg, ha bizonyos előnyökhöz juttatjuk őket, amikor pénzügyi erőforrásokat és támogatást igényelnek. Harmadszor, az új technológiákba való beruházással közvetlenül is leküzdhetjük azokat az aktuális akadályokat, amelyek abból adódnak, hogy a nap- és szélenergiával előállított villamos áram mennyiségének változó jellege miatt a villamosenergia-hálózatnak kiegyenlítésre van szüksége. Hölgyeim és uraim, eljött az ideje annak, hogy cselekedjünk. Csökkentenünk kell az importált olajtól és gáztól való függőségünket, és pontosan az olyan technológiákba való beruházásokat kell támogatnunk, amelyek fokozzák és előmozdítják a nap-, víz- és biomassza-energiaforrások szélesebb körben való használatát.

Köszönöm figyelmüket!

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Tisztelt elnök asszony! Megvan az okunk arra, hogy elégedettek legyünk a SET-tervvel. A fenntartható energiával kapcsolatos projektekbe jelenleg beruházott 59 milliárd EUR nélkül nem érnénk el a megújuló energiával kapcsolatban 2020-ig elérni kívánt 20 %-os célkitűzésünket. A valódi és a fenntartható megújuló energiába való beruházás a SET-terv költségvetésének kétharmadát teszi ki. Ez például a fényelektromosságot, a szélenergia-terméket és a biomasszát jelenti. A SET-terv azonban nem csak azért fontos és helyénvaló, mert tisztább energiát biztosít. A SET-terv a szociális és gazdasági válság leküzdésére tett próbálkozásaink szempontjából is döntő fontosságú. A modern energiatechnológiába való jelentős beruházásokkal több százezer környezetbarát új munkahelyet teremthetünk. Emellett pedig a környezetbarát és fenntartható technológia tekintetében az Európai Uniót egyfajta tudásközponttá is tehetjük. Ne feledjük azonban, hogy ezek a beruházások felelősséggel is járnak: annak biztosításának felelősségével, hogy a jelenleg az energiaágazatban dolgozók sokaságának lehetőséget kell teremteni arra, hogy átképezhessék magukat, és hogy bővíthessék szakismereteiket. Ez az, amiért a technológiába való beruházásnak kéz a kézben kell haladnia az emberekbe való beruházással.

Liam Aylward (ALDE). – Tisztelt elnök asszony! Két kisebb észrevételt kívánok tenni. Az első az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó beruházás jelentőségéhez, a második a mezőgazdaságban történő szén-dioxid-leválasztáshoz kapcsolódik.

Először, valóban nagyon fontos, hogy az EU és költségvetését a stratégiai energiatechnológiai tervre összpontosítsa figyelmét. Kétség nem férhet hozzá, hogy ahhoz, hogy az EU elérhesse a 2020-as célszámokat, alapvető fontosságú az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákba való célzott beruházás.

Másodszor, ki kell szélesíteni a szén-dioxid-leválasztással és -tárolással kapcsolatos kutatásokat és beruházásokat, mivel ez az éghajlatváltozás elleni küzdelem gyakorlati eszköze lehet. Itt a mezőgazdaság játszhat kulcsfontosságú szerepet a szén-dioxid-megkötés tekintetében, és hozzájárulhat a 2020. évi célkitűzések eléréséhez.

A talaj biomasszája és a természetes szén-dioxid-megkötés – a talajban lévő szén-dioxid – további előnyöket hozhat a mezőgazdasági termelőknek azzal, hogy csökkenti az erőforrásokat és a lehetővé teszi a műtrágyabevitel csökkentését. További kutatásra és beruházásra van szükség ahhoz, hogy a mezőgazdaságot és a

mezőgazdasági termőterületeket teljes mértékben fel lehessen használni a szén-dioxid megkötésére és a 2020-ra kitűzött célok elérésére.

Ahhoz, hogy mérhető eredményeket érjünk el, megfelelőképpen és hatékonyan kell támogatni az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákkal kapcsolatos újításokat és kutatásokat.

Vicky Ford (ECR). – Tisztelt elnök asszony! Üdvözlöm az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákba való beruházásról, pontosabban szólva az energiatakarékosságról és a biztonságosabb és diverzifikáltabb energiaellátás biztosításáról való beszélgetésről szóló kezdeményezést. Különösen az európai uniós támogatások felhasználására szeretnék kitérni.

Az általam képviselt régió már rendelkezik az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdasági növekedés elérésére szolgáló, 250 millió eurót meghaladó európai uniós alappal. Noha ambíciói figyelemreméltóak, az alapnak a tényleges eredményt felmutató beruházásokkal kapcsolatos teljesítménye jóval elmarad a várakozásoktól.

Kelet-Anglia – a Cambridge-i Egyetemmel együtt – vezető kutatóintézeteknek is otthont ad, és a régióban már több mint 250 szerződést írtak alá a hetedik keretprogram által nyújtott támogatásokról. Sok helyen láthattam kitűnő eredményeket felmutató innovációs kutatásokat, de komoly kérdések fogalmazódnak meg – különösen a kkv-k esetében – a komplexitással, a bürokráciával és a rugalmatlansággal kapcsolatban, ha fejlesztésekhez és a tudományos eredményekhez való igazodásra kerül sor. Néhány esetben szörnyű történeteket lehet hallani arról, hogy a fizetésekor maga az EU esik késedelembe.

Amikor azt vizsgáljuk meg, hogy miként fektetjük be az adófizetők pénzét a jövőbe, akkor a már rendelkezésre álló tanulságokat is figyelembe kell vennünk, és gondoskodnunk kell arról, hogy a pénzt a jövőben hatékonyabban költjük el.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Az Európai Unió által kitűzött éghajlat-változási célok elérése attól függ, hogy ki tudunk-e alakítani egy olyan stratégiát, amely támogatja az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó iparra és a fenntartható energiaforrások felhasználására való fokozatos áttérést.

Az új technológiák alkalmazása az épületek energiafogyasztását akár 17%-kal, a közlekedés szén-dioxid-kibocsátását akár 27 %-kal is csökkentheti, míg az intelligens fogyasztásmérés bevezetése akár 10 %-kal mérsékelheti az energiafogyasztást. Ahhoz, hogy elérhessük az optimális köz- és magáncélú energiafogyasztást, szabványos módszert kell kialakítani az energiafogyasztás és a szén-dioxid-kibocsátás mérésére. Ezt szem előtt tartva európai szintű egységes funkcionális minimumjellemzőkre és interoperábilis intelligens hálózatokra van szükség.

A Bizottságnak a lehető legtöbb nagy léptékű projektet kell társfinanszíroznia az intelligens fogyasztásmérés és az intelligens hálózatok szabvány szerinti felhasználásának megkönnyítése érdekében, még az olyan tagállamok esetében is, amelyek jelenleg még nem rendelkeznek ezekkel a technológiai megoldásokkal.

Azt szeretném kérdezni, hogy a Bizottságnak szándékában áll-e az, hogy további olyan erőforrásokat biztosítson az EU költségvetéséből, amelyek a kkv-kat az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó, fenntartható energia előállítására szolgáló technológiák kifejlesztésére ösztönöznék.

Köszönöm.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ambiciózus és intelligens iparpolitikára van szükségünk, amely lehetővé teszi az Európai Unió számára, hogy megőrizze globális versenyképességét, valamint hogy a munkahelyeket és a gyártást az EU-n belül tartsa. Az alacsony-szén-dioxid kibocsátással járó technológiák kifejlesztésébe való beruházások hozzásegítik az Európai Uniót a gazdasági válság leküzdéséhez és 2020-ig körülbelül 2,7 millió munkahelyet teremthetnek.

Az Európai Uniónak be kell ruháznia a megújuló energiaforrásokat és az ilyen erőforrásoknak az európai villamosenergia-hálózatba való bekapcsolását előmozdító európai kezdeményezésekbe, továbbá a bioüzemanyagokba és a környezetbarát közlekedésbe is. Az intelligens városokba és az épületek, különösen az otthonok energiahatékonyságába való beruházásokkal gyors eredményt lehet elérni.

Arra ösztönözöm a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a háztartások energiahatékonyságának javítására elkülönített forrásokat, és – a Strukturális Alapok felhasználása középtávú felülvizsgálatának elvégzése során – fogadják el azokat az intézkedéseket, amelyek a háztartások energiahatékonyságának

növelésével kapcsolatos 4 %-os ERFA-arány eredményesebb felvételének biztosításához szükségesek. Ez lehetővé teszi majd az arálynak a 2014–2020-as időszak során való növelését.

Köszönöm.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákba való beruházásról folyó vita gyakorlatilag a tagállami gazdaságoknak az üvegházhatást okozó gázkibocsátások korlátozásával kapcsolatos követelményekhez való hozzáigazításának módszereiről folyó vita. Függetlenül attól, hogy az elmúlt néhány hónapban hogyan alakultak kontinensünkön az éghajlati és időjárási körülmények olyan módon, hogy aztán tápot adjanak az embernek a szén-dioxid-kibocsátás által az éghajlatváltozásra gyakorolt hatását megkérdőjelező tudósok érveire, mindenképpen fel kell tennünk a következő kérdést, amikor az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákról beszélünk ebben az összefüggésben: hogyan biztosíthatók a tiszta technológiák kifejlesztéséhez szükséges eszközök olyan módon, hogy a lehető legrövidebb idő alatt a legnagyobb hatást érijük el?

Azt hiszem, hogy a kutatás és fejlesztés támogatására létrehozott rendszernek a lehető legrugalmasabbnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az erőforrások olyan módon való kezelését, amely a tudományos kutatás dinamikájához igazodik. Felmerül az a kérdés, hogy vajon tervezik-e – és ha igen, milyen módon – az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákba való beruházás támogatásával kapcsolatos megfelelő mechanizmusok kialakítását?

Végezetül szeretném azt is hozzátenni, hogy függetlenül attól, hogy milyen számottevő érvek szólnak az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák kifejlesztésébe való beruházás mellett, ennek nem a kohéziós politika költségén kell megvalósulnia.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Tisztelt elnök asszony! A Bizottság „A fosszilis tüzelőanyagokból történő fenntartható villamosenergia-termelés rövid időn belüli demonstrációjának támogatásáról” című, 2008. január 23-i közleményében, amely az éghajlattal és az energiával foglalkozó csomag részét képezi, az szerepelt, hogy az Európai Unió 10-12, a szén-dioxid leválasztására és tárolására szolgáló demonstrációs létesítmény építését támogatja majd. 2008 végén az Európai Parlament is foglalkozott ezzel a kérdéssel egy állásfoglalásában. E dokumentum 11. pontja szerint a Bizottság által bemutatott intézkedések nem voltak elegendőek ahhoz, hogy a várt ösztönzőket biztosíthassák a legalább 12 demonstrációs létesítmény 2015-ig való létrehozásához, míg a 18. pont alapvető fontosságúnak mondta azt, hogy legalább a támogatásra kijelölt 12 demonstrációs létesítménynek be kell tudnia mutatni a három szén-dioxid-leválasztási és -tárolási módszer valamennyi lehetséges kombinációját.

A pénzügyi eszközöket ugyanakkor a szén-dioxid-kibocsátásokra vonatkozó 300 millió kibocsátási egységnek az új kibocsátók részére fenntartott tartalékból való értékesítéséből, azaz a NER 300-ból remélték megkapni. Következésképpen a demonstrációs létesítmények létrehozásának támogatására szánt összeg a kibocsátási egységek piaci árától függ majd. A becslések szerint ez 7–12 milliárd EUR lesz. Az indítványban szereplő bizottsági határozat-javaslatokból kihámozható, hogy a NER 300 rendszere szerinti támogatás hat szén-dioxid-leválasztási és -tárolási projektre elegendő az energiatermelésben, és kettőre az iparban.

Támogatni kívánja-e a Tanács (a Bizottsággal együttműködésben) a további 2–4 létesítmény létrehozását, és ha igen, miként?

Roger Helmer (ECR). – Tisztelt elnök asszony! Sok butaságot hallhattam ma a környezetbarát munkahelyekről. A helyzet az, hogy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos meg szállottságunk miatt már most növekszik a villamos áram költsége, és üzemanyag-szegénységbe taszítjuk az európai polgárokat. A magas energiaárak azt jelentik, hogy az európai energiaigényes üzleti vállalkozások egyszerűen feladják, és máshová mennek, ahol kedvezőbb a jogszabályi környezet. A magasabb energiaárak lassabb növekedést és nagyobb munkanélküliséget jelentenek, és a munkahelyek elvesztését is magukkal hozzák. Csúpn egyetlen hivatalos tanulmányt láthattam a környezetbarát munkahelyek kérdésével kapcsolatban. Ez egy spanyol tanulmány volt, és azt bizonyította, hogy a zöld ágazatban létrehozott minden egyes munkahelyért 2,2 munkahelyet kellett más ágazatokban feláldozni.

Ha az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó villamosenergia-termelést valóban komolyan gondoljuk, akkor csak egyetlen megoldás van, és az az atomenergia. Európa-szerte az új nukleáris kapacitásokról beszélünk, és ez jó. Ha a villany fénye mellett szeretnénk folytatni, akkor nukleáris reneszánszra van szükségünk, és minél gyorsabban.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) A kutatás és a technológia alapvető szerepet játszik az alacsony szén-dioxid-kibocsátású társadalom kialakításában. Fontos, hogy be tudjunk ruházni a városok fenntarthatóságán, a decentralizált energiatermelésen és az ipar versenyképességén alapuló radikális társadalmi változásba. Ez nélkülözhetetlen politika egy olyan prosperáló és fenntartható társadalom számára, amely készen áll az éghajlatváltozás, az energiabiztonság és a globalizáció kihívásaira, és amely világszerte a tiszta technológiák alkalmazása terén.

A stratégiai energiatechnológiai terv pont ehhez a célhoz kíván hozzájárulni. Üdvözlöm a közleményben ismertetett, azzal kapcsolatos alapvető iránymutatásokat, hogy miként kell megszervezni a beavatkozás rendszerét a magán- és az állami szféra, vagy a közösségi, a nemzeti és a regionális finanszírozás között.

Ugyanakkor alapvető fontosságú, hogy növeljük a tiszta technológiák területén folytatott tudományos kutatás közfinanszírozását. Európának egyúttal olyan feltételeket is kell teremtenie, amelyek előmozdítják az e területen történő magánberuházásokat is. A szavak szintjéről a cselekvések felé kell elmozdulnunk.

Az EU jövőbeni pénzügyi tervei és a nyolcadik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram prioritásai között kell szerepelnie az energiabiztonságnak, az éghajlatváltozás elleni küzdelemnek és a környezetnek. Ez az egyetlen módja annak, hogy fenntartsuk iparunk versenyképességét, előmozdítsuk a gazdasági növekedést és munkahelyeket teremtsünk.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! A mai nem csak egy rutinvita, hanem nagyon specifikus vita, amely során egyértelmű és konkrét kérdéseket kell feltennünk – milyen erőforrások vannak, honnan lehet megszerezni ezeket az erőforrásokat –, és remélem, hogy a Parlament ugyanilyen egyértelmű és pontos válaszokat vár, ma is és a Tanács soron következő, március 12-i és 25-i ülése során is.

Azt kívánjuk határozottan közölni a Bizottsággal és a Tanáccsal, hogy az Európai Uniónak, amely a légkörbe való kibocsátások és az éghajlatváltozás elleni küzdelem zászlóvivője a világ előtt, most nagyon következetesnek kell lennie, ha nem szeretné elveszíteni a hitelét. Mindent meg kell tennie, amire csak lehetősége nyílik, hogy elérje ezeket a célokat. Tudatában kell lennünk annak, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság egyfajta kopernikuszi fordulatot hozna a termelés rendszere számára; számos dolgot meg kellene változtatni, egyértelmű prioritásokra és politikai akaratra volna szükség, de mindenekelőtt elegendő erőforrásra és eszközre.

Azt is tudjuk, hogy ez a kopernikuszi fordulat alapvető fontosságú termelési rendszerünk, az európai ipar számára, hogy versenyképes maradjon. Az intellektuális erőforrások, a lehetőségek és az akarat már számos országban, számos kutatóközpontban és számos egyetemen rendelkezésre állnak: most annak jött el az ideje, hogy mindezeket mozgásba hozzuk. Ezt mindenkinek meg kell tennie, ahogyan azt a biztos úr és a Tanács is megfogalmazta: a tagállamoknak, a vállalkozóknak és a magánágazatnak is. Mindazonáltal úgy vélem, hogy e komplex partnerség megvalósításának feladata az Európai Unióra hárul.

Mairead McGuinness (PPE). – Tisztelt elnök asszony! Valamennyien egyetértünk abban, hogy a nagyobb energiahatékonyság elérése kell legyen az első lépés, de hozzászólásomban szeretném felhívni figyelmét a bioenergiát övező politikai zűrzavarra és aggodalomra.

Azt hiszem, hogy különösen a Parlament, de a Bizottság, és általában véve Európa is eltávolodott a bioenergia egyes részeitől, amikor 2007–2008-ban az élelmiszerárak növekedésével szembesültünk. Most Európa-szerte csak kevesen beszélünk a mezőgazdasági termelőket sújtó valóságról, ami a bizalmi válság jele, az árak ugyanis csökkentek. Ugyanakkor hiányzik a nekik szóló koherens politikai üzenet, amely a földhasználatról és a termőterületeiknek az energianövények termelésére való felhasználásáról tájékoztatná őket.

Írországban ráadásul a kormány is kimenekült erről a területről. Láthatjuk, az ipárnak politikai biztonságra van szüksége; a politikusok pont ezt a biztonságot nem tudják felkínálni, és lám, ez meg is hozta a maga gyümölcsét.

Ha a kutatásba való beruházásról beszélünk, és a kutatás nem valósul meg, mivel nem hozzuk meg a megfelelő politikai döntéseket, akkor az időnket vesztegetjük. <>

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Kedves elnök asszony, kedves Potocnik biztos úr! Az új tagállamok esetében különösen nehéz lesz finanszírozni az alacsony kibocsátású zöld technológiákra való átállást. Az egyik lehetséges, nagyon fontos forrás a kiotói kibocsátás-kereskedelmi rendszerben felhalmozódott kibocsátási egységek felhasználása lenne a közép-európai és a balti-államok klímavagyonának értékesítése. Ennek természetesen feltétele, hogy létrejöjjön a poszt-kiotói rendszer, illetve, hogy az Európai Tanács és a Bizottság támogassa azt a törekvésünket, hogy a megmaradt klímavagyonunkat megfelelő módon tudjuk

értékesíteni. Mint a biogáz jelentésvetője tisztában vagyok vele, hogy milyen sokba kerülnek az új technológiák, ezért nagyon fontos lenne a technológiai fejlesztés. A közös agrárpolitika keretében nagyon fontos lenne ennek a szempontnak az érvényesítése, például az állati takarmányok összetételének megváltoztatásával, mélyszántás helyett más szántási módszerekkel, új, innovatív technológiák bevezetésével.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Az Európai Unió hosszú távú stratégiájában megfogalmazott egyik legfontosabb prioritásnak az innovatív gazdaság megteremtésének kell lennie, például a jelenlegi energiarendszernek egy alacsony kibocsátású modellel – például az alacsony szén-dioxid-kibocsátáson alapuló technológiákkal – való átalakítása révén. Az Európai Unióban felhasznált elsődleges energia körülbelül 80%-a származik fosszilis tüzelőanyagokból. Az elmúlt néhány évtized során a hálózatok és az ellátási láncolatok szinte tökélyre fejlődtek a társadalomnak az ezekből a forrásokból származó energiával való ellátása tekintetében. A gazdasági növekedés és a jólét alapjait az olaj, a szén és a földgáz teremtette meg, és nehéz volna az egyik napról a másikra való átállás.

Az európai stratégiai energiatechnológiai terv, amely az európai Unió energia- és éghajlat-változási politikájának egyik oszlopa, megfelelő lépést jelent az Európai Uniónak egy innovatív gazdaság felé való elmozdításának irányába, természetesen amennyiben figyelembe veszi a tiszta, alacsony szén-dioxid-kibocsátással technológiák finanszírozását. Amennyiben Európa gazdaságilag is el szeretné érni az ambiciózus kibocsátáscsökkentési célkitűzéseket, alapvető fontosságú, hogy növelje a tiszta, fenntartható és hatékony energiatechnológia területén folytatott kutatásokkal, valamint az erőfeszítéseknek, a lehetőségeknek és az erőforrásoknak a közsférában és a magánszektorban való kombinációjának összehangolásával kapcsolatos kiadásait.

A múlt ipari forradalmi bizonyítoták, hogy a technika örökre megváltoztathatja életmódunkat. Most megismételhetetlen és kihagyhatatlan lehetőségünk adódott az energiatermelés jelenlegi modelljének megváltoztatására. Mindazonáltal a tiszta, megújuló energiaforrások kifejlesztésébe és használatuk előmozdításába való beruházás csak abban az esetben valósítható meg, ha a Közösség elegendő szintű finanszírozást biztosít, e beruházásokat pedig felveszi az Európai Unió stratégiai célkitűzései közé.

Fiorello Provera, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! Az Európai Unió energiaellátási lehetőségeiről folytatott vitában csak egy dolog biztos: a rendelkezésünkre álló legjelentősebb, legolcsóbb és leginkább fenntartható energiaforrás a megtakarított energia. Természeti, történelmi, kulturális és gazdasági okokból a hegyvidéki régiók az energiafogyasztás csökkentésének olyan modelljéül szolgálhatnak, ahol a fogyasztás csökkentése összhangban van a modern életvitel követelményeivel és az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó megújuló energiaforrások felhasználásával a nagyobb léptékű kísérletek terepül is szolgálhatnak.

A vízerőművekben előállított villamos energia majdnem teljes egészét a hegyvidéki régiók adják Európában. Például az a tartomány, ahonnan én származom, önmagában majdnem a teljes ország vízerőműben előállított villamos energiájának 12 %-át adja. Emellett a hegyvidéki területeken történelmi tapasztalatai vannak az energiatakarékosság tekintetében nagyobb hatékonyságot felmutató épületek építésének. Sikeresen építettünk olyan otthonokat, amelyek mind a villamosság, mind pedig a fűtés tekintetében teljes mértékben önellátóak, és amelyek több energiát szolgáltatnak annál, mint amit felhasználnak – mindezt természetesen a korszerű technológiai megoldások révén. A hegyvidékek gyakran szolgálnak az új megoldások kipróbálásának terepül, ilyen módon ideális környezetet nyújtanak a biomassza, a napenergia, a geotermikus energia, a hőszivattyúk hatékonyabb felhasználásának kikísérletezéséhez, és – mindenekelőtt – az energiaellátó rendszerek továbbfejlesztéséhez.

Biztos úr, a hegyek energiában gazdag területek, nekünk csak a kezünket kell nyújtanunk ezért az energiáért. Ezért azt kérjük a Bizottságtól, hogy foglalja bele stratégiájába a hegyvidéki területeket, vizsgálják meg a hegyvidéki területek tapasztalatait, és ismerjék el e területek azon jogát, hogy méltányos ellentételezésben részesüljenek, ami az e régiók által már most is szolgáltatott megújuló energia miatt megilleti őket. A Lisszaboni Szerződés 174. cikke elismeri a hegyvidékek szerepét, és éppen ezért türelmetlenül várjuk a Bizottságnak az e cikk végrehajtásáról szóló kezdeményezését és az energia területére is kiterjedő, a hegyvidékekről szóló európai politika megszületését.

Ezért felszólítom a Bizottságot, hogy kövesse a Régiók Bizottságának keretében megszületett Durnwalder-jelentés ajánlásait, és hogy foglalja bele az európai területek értékelésébe az energia kérdését és a hegyvidéki térségeknek a megújuló energia és a passzív épületek létesítése tekintetében rendelkezésre álló termelési kapacitását.

A hegyvidékeket, amelyek Európa területének 40 %-át teszik ki, és ahol 90 millió ember él, eddig hátrányos helyzetű területeknek tekintették: innovatív és következetes energiapolitikák végrehajtásával e régiók leküzdhetik e hátrányukat, és kellő ösztönzést adhatnak a „20/20/20” stratégiában kitűzött célkitűzések eléréséhez, igazolva azt, hogy az energia esetében is lehetséges az elfogadható költségek mellett megvalósuló önellátás, ha ehhez megvan a szilárd politikai akarat.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Az európai mezőgazdaságot gyakran hibáztatják, mondván, hogy jelentős mértékben hozzájárul a globális felmelegedéshez. Ez a kép azonban nem teljesen pontos. Másfelől pedig nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy a mezőgazdaság milyen mértékben járulhat hozzá a szén-dioxid-kibocsátások csökkentéséhez.

Ezt a témát természetesen már más hozzászólók is felvetették. A szén-dioxid-tárolás, a biomassza, továbbá a felhasznált műtrágya mennyiségének csökkentése csak néhány példa arra nézve, hogy miként érinti a mezőgazdaságot a probléma. Ez az, amiért az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákba való beruházásokról folytatott vitával összefüggésben én azt gondolom, hogy a mezőgazdaságot kiemelten kell kezelni, és nem szabad teljes mértékben figyelmen kívül hagyni, ahogyan az egy másik európai stratégia esetében történt. Az Európa 2020 stratégiára gondolok.

Köszönöm.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Tisztelt elnök asszony, biztos úr, a Tanács tisztelt soros elnöke! Saját nevemben kívánok hozzászólni, és következőket kívánom képviselőtársaimnak mondani: véleményem szerint a nukleáris technológia nem jelent megoldást, és – amennyire én tudom – nem is megújuló energiaforrás.

Parlamenti feladatunk az, hogy olyan intézkedéseket hozzunk, amelyek hosszú távon is gyermekeink és a jövőnk érdekeit szolgálják. Ezért nagyon fontos, hogy csökkentsük a szén-dioxid-kibocsátást, noha a kibocsátáscsökkentés nem történhet a környezet kárára – másként szólva nagyon oda kell figyelnünk arra, hogy milyen intézkedéseknek biztosítunk támogatást, és milyen intézkedésekbe ruházunk be. Nem tehetjük meg azt, hogy csökkentjük a szén-dioxid-kibocsátást, ugyanakkor tönkretesszük környezetünket.

2010 a biológiai sokféleség éve, és nagyon fontos, hogy ezekben a dokumentumokban rögzítsük, hogy minden beruházás, minden intézkedés végrehajtáskor szem előtt kell tartanunk azt a célt, hogy megóvjuk környezetünket gyermekeink, a jövőnk és a biológiai sokféleség számára.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Tisztelt elnök asszony! Az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdaságra való átmenetről szóló vita során nem szabad megelégednünk a tényről: az átmenet aligha lesz zökkenőmentes folyamat. Néhány éven belül szembesülnünk kell annak hatásaival, amelyet az elsődleges energiaforrásoknak, a fosszilis tüzelőanyagoknak a hiánya és fokozatos kimerülése okoz. Ezek a tüzelőanyagok nyersanyagul is szolgálnak számos rendkívül fontos iparágaknak, például a vegyiparnak és a gyógyszeriparnak is.

Az emberiség számára kiemelt fontosságú, hogy a megmaradó olajkészleteket nagyon bölcsen, azaz mindenekelőtt nagyon takarékosan használjuk fel.

Ezzel függ össze, hogy az olajkészletek kimerüléséről szóló jegyzőkönyvnek nevezett terv, amelyet 2002-ben Uppsalában és 2005-ben Lisszabonban mutatott be az olyan országok tudósai és szakemberei, akik álló csoport, amelyek részesei az olaj- és gázhozamcsúcs kutatásával foglalkozó társaságnak, meghatározó szerepet játszik majd egy olyan terv összeállításában, amely fontossági sorrendet állapít meg az említett erőforrások helyes és tisztességes felhasználását, a hiányuk enyhítését és az egyéb elsődleges energiaforrásokra való irányított átmenetet illetően.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Véleményem szerint ebben a jelentésben az atomenergia nem kapta meg az őt megillető helyet. Azok a megoldások, amelyek az alternatív bio-, szél-, illetve napenergia fejlesztését célozzák hosszadalmas és végsősorban egyáltalán nem biztos, hogy kifizetődő eredményt hoznak. Nekünk pedig energiastratégiánkban gyorsan kell lépniünk, ha visszaidézzük a tavalyi gázválság hatásait és a fenyegető klímaváltozásokat. Az atomenergia a legnagyobb szénmentes energiaforrás az Unión belül, és szükségleteink egyharmadát jelenleg is ilyen forrásból nyert elektromos árammal fedezzük. További biztonságos fejlesztése egyszerűen elkerülhetetlen. Jó lenne, ha ezt mindnyájan tudatosítanánk.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Tisztelt elnök asszony, figyelemmel kísértem a vitát és nagyon érdekesnek találtam. Amit lehetett, azt mind elolvastam a tárggyal kapcsolatban.

. – Két észrevételt kívánok csupán tenni. Az első: azt a kérdést tették fel, hogy honnan származik majd a finanszírozás? A második: hogyan történik majd a kutatás és fejlesztés összehangolása?

Úgy látom, lehetőség nyílik az Európai Unió három intézménye számára – a Parlament, a Tanács és a Bizottság szakértői számára – hogy egy irányító bizottság keretében üljenek össze. Először azért, hogy biztosítsák a közsféra és a magánszektor partnersége esetében szükséges finanszírozást, másodsor pedig azért, hogy felügyeljék és összehangolják a kutatást. A kutatásnak, a demonstrációnak és a teljesítésnek kell megvalósulnia, illetve a finanszírozás egy részének természetesen a sikeres eredményektől kell függenie, máskülönben Európa minden professzora megpróbálkozna a kutatással, amely a végén teljesen összehangolatlanná válna.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) A Tanács és a Bizottság képviselője nagyon szép szavakat mondott az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákról, csak a lényegről nem beszélt: honnan lesznek ehhez pénzügyi források? A tagországok adott csoportjában van kézenfekvő forrás. A volt szocialista országok messze túlteljesítették a kiotói vállalást, ezért mehetett olyan büszkén az Európai Unió a koppenhágai találkozóra. Ezeknek az országoknak joguk van a szén-dioxidkvóták értékesítésére. Mégis a Bizottság és a 15 eredeti tagállam ezt meg akarja tagadni ezektől az országoktól. Magyarország esetében több százmilliárd forinról van szó. Koppenhágában Magyarország, Lengyelország vállalta, hogy zöld beruházásra fordítja ezeket az összegeket. Itt van tehát a forrás. Mindeddig ez a felvetés süket fülekre talált. Ez azt jelzi, hogy mégiscsak igaz, hogy az új tagországok másodrangúnak számítanak az Európai Unióban.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Az Európai Unió fő célkitűzéseinek egyike az alacsony szén-dioxid-kibocsátáson alapuló gazdaság létrehozása. A szándék az, hogy 2020-ig a termelt energia teljes mennyiségének 20 %-a megújuló erőforrásokból származzon.

Románia célkitűzése ennél is ambiciózusabb: 24 %. Egyes tanulmányok szerint a Románia délkeleti részén fekvő Dobrogea régió Észak-Németország után Európa második legnagyobb potenciállal rendelkező területe a szélenergia tekintetében. Az említett régióban most folyik a legnagyobb európai szárazföldi szélerőműpark fejlesztése, amely 240 szélerőművel rendelkezik majd, és 600 MW-nyi megújuló energia fejlesztésére lesz alkalmas. A projekt első szakasza ebben az évben zárul le, 139 turbina üzembe helyezésével. A projekt egésze 2011-ben zárul le, a Constanța megyei Fântânele és Cogălnicele területeken.

A projekt végrehajtása fontos Románia energiabiztonsága szempontjából, mivel hozzásegít majd az energiahordozók behozatalának csökkentéséhez.

Köszönöm.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! Úgy vélem, teljes mértékben egyetértünk több dologban – a hatékonyságot, a megtakarításokat, a megújuló energiaforrásokat és az új technológiákat illetően, hogy csak néhányat említek azok közül, amelyekről ma délelőtt hallhattam. Ez azonban nem elegendő, hölgyeim és uraim, ha nem foglalkozunk két másik kérdéssel is.

Az első az atomenergia: már maga a szó, a téma említése is elriaszt bennünket. Folytassunk kutatásokat, és próbáljunk meg felelősen eljárni ezek során. A második kérdés a finanszírozás kérdése: ahogy ma délelőtt is hallhattam, tartunk a köz- és magánsféra partnerségétől. Már magát a pusztá gondolatot is, hogy a magánszektor egy kezdeményezésben játszhat szerepet a közszférával, idegennek, szégyenletesnek és gyanúsak gondoljuk.

A rendelkezésünkre álló pénzügyi erőforrások miatt azonban ez – hölgyeim és uram – elkerülhetetlen. Ráadásul a közszféra számára fontos a magánszektorral való együttműködés, mert a közszférának meg kell tanulnia üzleties módon, és a fenntartható politikával összhangban eljárni.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Tisztelt elnök asszony, igyekszem rövidre fogni a mondanivalómat. A képviselőcsoportokban parttalan – de indokolt – vitákat folytattunk a különböző technológiákkal összefüggő ideológiai kérdésekben. Tegyük fel végre közösen egy olyan kérdést, amelyet Tanácsnak és a Bizottságnak kell megválaszolnia. Sokat beszéltünk a SET-tervről. Mik a terv végrehajtásának eszközei? Mik az időbeni perspektívák? Mik a tagállamok kötelezettségvállalásai?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Tisztelt elnök asszony! Most nem kívánok az ideológiai kérdésekkel foglalkozni – ezt majd egy másik alkalommal ejthetjük meg –, de úgy vélem, hogy az ideológusok a terem másik oldalán ülnek.

A Bizottságnak két kézzelfogható eszköze lesz majd a keze ügyében az elkövetkező néhány hét során. Az első a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus, amelyben még mindig van valamennyi pénz. Ezt a pénzt

most fel lehetne használni arra, hogy ismételten a megújuló energiaforrások használatára és az energiahatékonyságra való törekvésre ösztönözzünk. Arról tájékoztattak, hogy a Bizottság Kutatási Főigazgatósága blokkolja ezt a pénzt, mivel nem az energiára, hanem az ikt-ra és más területekre kívánja fordítani. Talán a biztos úrnak van valami mondanivalója ezzel kapcsolatban?

A második eszköz a gazdaságélénkítési tervben mostanra megmaradt összegeknek a legalább 15%-át tartalmazza, és mi, a Parlament, megállapítottuk, hogy ezt a pénzt az energiahatékonyságra kell fordítani, különösen az intelligens városokkal kapcsolatos projektre. Tudna-e erről is mondani valamit, biztos úr?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Az, hogy ma az Európai Parlamentben az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiába való beruházásokról vitázunk, azt mutatja, hogy az Európai Unió nem csak az energiafogyasztás csökkentése és az energiafelhasználás hatékonyságának növelése tekintetében kívánja megerősíteni vezető szerepét, de az egészséges környezet biztosítása tekintetében is. Azt hiszem, hogy az új feladatunk most a kutatáshoz és az innovációhoz hasonló területek előmozdítása annak érdekében, hogy meghatározzuk azokat a megoldásokat, amelyek alapjául szolgálhatnak majd a fenntartható európai energiarendszernek. Ezért meg kell állapítanunk az e területhez kapcsolódó finanszírozási követelményeket azzal a céllal, hogy növelni tudjuk az Európai Unió világszintű versenyképességét.

Úgy vélem, alapvető fontosságú számunkra, hogy figyelmünket a zöld energiában a regionális és helyi szinten meglévő potenciálra összpontosítsuk. Az a romániai régió, ahonnan származom, jelentős potenciállal rendelkezik a geotermikus energia területén, amelyet pillanatnyilag még nem aknázunk ki elegendő mértékben. Ennek több oka van, de úgy vélem, ebben fontos szerepet kell adnunk a helyi hatóságoknak, hogy a köz- és a magánszféra partnerségének kialakítására ösztönözzük őket.

Köszönöm.

Pedro Luis Marín Uribe, a Tanács soros elnöke. – (ES) Tisztelt elnök asszony! Nyugtáztam mindazt, ami a ma délelőtti vita során elhangzott, és megerősíthetem, hogy a Parlament számos aggodalmát a Tanács is osztja. Bízom benne, hogy a holnap elfogadásra kerülő következtetések lehetővé teszik számunkra egy olyan szilárd alap megeremtését, amely eleget tesz a ma délelőtti tett észrevételeknek, és lehetővé teszi számunkra azt, hogy azonnali előrehaladást érzünk el az iparági kezdeményezések elindítása tekintetében.

Azt gondolom, egyértelmű konszenzusra jutottunk azt a tényt illetően, hogy a kezdeményezések alapvető fontossággal bírnak, amennyiben csökkenteni kívánjuk energiafüggőségünket, növelni akarjuk hatékonyságunkat, folytatni szeretnénk a technikai előrehaladást – további lökést adva ezzel az európai technológiának – és természetesen meg akarunk felelni az éghajlatváltozás által támasztott kihívásoknak.

A kezdeményezések az európai versenyképesség fenntartása és a munkahelyek teremtése miatt is szükségesek. Biztosíthatom Helmer urat: vannak más tanulmányok is azon kívül, amelyről ő hallott, és ezek közül néhányat maga a Bizottság készített, és ezek a foglalkoztatásra gyakorolt kedvező hatásról számolnak be – olyan hatásról, amely hosszú távon még nagyobb lesz.

Ezért javasoljuk az egységes elvek és gyakorlatok alkalmazását, irányt mutatva a meglévő iparági kezdeményezéseknek. Ez – többek között – megköveteli tőlünk az olyan pénzügyi eszközök és a közszféra beavatkozásával kapcsolatos kritériumok megállapítását, amelyek e technológiák fejlesztésének támogatásához szükségesek.

Nagy hangsúlyt fektettünk a pénzügyi aspektusokra, és ez olyan szempont, amelyet a Tanács is oszt. A Bizottság kezdeményezéshez való jogának és a Parlamenttel az e területet illetően közös jogkörök tiszteletben tartása nélkül a Tanács nem kötelezheti el magát a források újraelosztása mellett. Ezért eközben a hatályos finanszírozási megállapodásokat kell alkalmazni.

Mindazonáltal ragaszkodnunk kell a költségvetéseink növelésének fontosságához annak érdekében, hogy kidolgozzuk ezeket az új technológiákat, és ahhoz a tényhez, hogy a költségvetés-növekedések sorrendbe állítása alapvető eleme kell legyen az európai intézményekben, különösen a Parlamentben folytatott jövőbeni vitáknak.

Arról is biztosíthatom Önöket, hogy a Tanács mindent megtett, és mindent meg fog tenni annak biztosítása érdekében, hogy a stratégiai energiatechnológiai terv (a SET-terv) megfelelő finanszírozással rendelkezzen mind a jelenlegi, mind pedig a jövőbeni pénzügyi keretrendszerben.

Ahogy azt a biztos úr az általánosságok szintjén már elmondta – szeretnék most erre emlékeztetni – a magánkezdeményezések, a finanszírozásnak a magánszektorból biztosított forrásai szintén fontos szerepet

játszanak; olyan terület ez, ahol válllvetve kell dolgoznunk a közsféra pénzügyi erőforrásai által kifejtett hatás maximalizálása érdekében. Nagy léptékben megnyilvánuló, sokszorosító hatást kell elérnünk, amely lehetővé teszi számunkra, hogy sikeresen hajtsuk végre ezeket az Európa jövőjének szempontjából alapvető fontosságú bíró kezdeményezéseket.

Janez Potočník, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök asszony! Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a vitáért. Nagyon közlről kísértem figyelemmel, és számos olyan dolog van, amelyet jövőbeni munkánk tervezése során természetesen figyelembe fogunk venni.

Egy rövid történettel szeretném kezdeni. Az 1970-es évek olajválságát követően azt láthattuk, hogy nagy volt a versenyképességet jelentő innováció iránti lelkesedés, addig példátlan módon kezdték tiszteletben tartani a környezetet, de mindez csak rövid életű volt. Miután az olajárak elég hosszú időn át egyre csak csökkentek, a kutatásba és fejlesztésbe, valamint a K+F eredményeinek alkalmazásába beruházott összegek is apadni kezdtek, az új technológiák piaci részesedése lecsökkent, megváltoztatva a fogyasztási szokásokat, és a kényelem egy olyan becsapós időszakába érkeztünk, amikor az olcsó külföldi energiától függünk. Ez volt a fenntarthatóság illúziójának időszaka.

Ami azt illeti, közvetlenül az olajválság után a kutatásba és fejlesztésbe való beruházás körülbelül a négyszerese volt a mostaninak, illetve a néhány évvel ezelőttinek.

És hol tartunk most, a proaktív megközelítést nélkülöző, vonakodva és felelőtlenül végrehajtott fejlesztés időszakát követően? Az éghajlatváltozás fenyegetéseire válaszolunk, és megpróbáljuk megoldani az energiabiztonságot sújtó függőség problémáját – ezért azt hiszem, hogy a proaktív jövőkép reális és szükséges megközelítést jelent, nem csupán egy álom.

Ezzel összefüggésben – a néhány nappal ezelőtt elfogadott dokumentumban, az Európai Unió 2020-ig tartó stratégiájában hangsúlyozottakat illetően – nem látunk más lehetőséget, mint a zöld növekedést. Tisztább iparra van szükség, nem pedig több, a tisztogatással foglalkozó iparágra. Ösztönzőkre, árakra és a megfelelő jelzésekre van szükségünk. Az energiahatékonyságra kell összpontosítanunk; ha úgy tetszik, az erőforrások hatékony felhasználására kell összpontosítanunk, amely az EU 2020-ig tartó stratégiájának egyik fő gondolata.

Most pedig rátérnék a második pontra, amely a vitánk tárgyát képező SET-terv. A SET-tervben a szükséges finanszírozásra vonatkozóan megadott valamennyi becslés a technológiai ütemterveken alapul. Nagyon komoly munkáról van szó. Ha megnézik az általunk tett javaslatokat, ha áttekintik a jövőben szükséges finanszírozással kapcsolatos becsléseinket, akkor a következő számadatokat láthatják: szélenergia: 6; napenergia: 16; bioenergia: 19; szén-dioxid-leválasztás és -tárolás: 13; atomenergia: 7; intelligens hálózatok: 2; üzemanyagcellák és hidrogénteknológia: 5; intelligens városok: 11; európai energiakutatási szövetség: 5, továbbá az alaputatások: 1. Ha mindezeket összeadjuk, az eredmény 75 lesz.

Szeretném emlékeztetni Önöket, hogy az atomenergiánál a 7-es szám szerepel. Őszinte leszek. A fúziós energia itt nem szerepel, és a fúziós energia finanszírozása jelentős összeget jelent, de ha áttekintjük ezeket az adatokat, eléggé egyértelművé válik a Bizottság azzal kapcsolatos üzenete, hogy mire kell beruházásaink zömét fordítanunk.

A következő kérdés a finanszírozás forrásaival és az ütemtervekkel kapcsolatos. A főbb forrásoknak – ahogyan azt a bevezetőben már elmondtam – onnan kell eredniük, ahol ezek a források megtalálhatók, azaz az ipartól és a tagállamoktól. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió költségvetését, a jelenlegi és a következő pénzügyi terveket, az európai energiaipari gazdaságélénkítő programot, az Európai Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerét, és természetesen a meglévő más eszközök felhasználását, továbbá különösen az Európai Beruházási Bankot is figyelembe kell venni ebben a tekintetben.

Komoly kérdést vet fel a különböző javasolt kezdeményezésekkel kapcsolatos beruházások struktúrája. Azt hiszem, egyértelmű, hogy a közsféra és a magánszektor beruházásainak belső szerkezete a piaci közelség, a különböző típusú technológiákkal kapcsolatban előttünk álló piaci hiányosságok miatt nem ugyanaz lesz, amit figyelembe kell venni, de úgy vélem, hogy ami Önök előtt áll, az egy komoly kérdés, különösen, ha megkezdik a következő pénzügyi terv vitáját, továbbá hogy újra át kell gondolnunk, melyek a prioritásaink és hogy miként kell a jövőben beruháznunk.

A következő, amit szeretnék megemlíteni, hogy egyetlen kezdeményezés kivételével – az intelligens városokkal kapcsolatos projekt, amely az Önök kezdeményezésére csak később jelent meg, és amely túlnyomóan az erőforrás-hatékonyságról szól – valamennyit elindítjuk 2010-ben, de ne gondolják azt, hogy amiről most beszélünk, arra még nem kerül sor: de, sor kerül rájuk, különösen a kutatásban. A kutatási szövetség már néhány éve ezzel a kérdéssel foglalkozik.

Az utolsó pont, amelyet meg szeretnék említeni, az az, hogy a SET-tervvel valami nagyon sajátos dologba kezdünk európai uniós szinten. Tudhatják, hogy előző megbízatásom ideje alatt nagyon keményen küzdöttem az európai kutatási térség létrehozásáért. Európai szinten a kutatási pénzeknek körülbelül öt százalékaival foglalkozunk, így amennyiben nem egyesítjük európai uniós szinten – azaz európai szinten – az erőinket, és nem kerüljük el a párhuzamos erőfeszítéseket, akkor nem számíthatunk valódi sikerre. Nem szabad csak az európai költségvetésre számítani. Együtt kell megteremtünk a finanszírozást ahhoz, hogy kibővíthessük kutatási kapacitásunkat.

Európai uniós szinten jelenleg a SET-terv a legjobb példája a közös programozásnak. Más tevékenységekre is sor kerül majd – nagyon helyesen –, de úgy vélem, nem szabad alábecsülnünk azt, ami most történik. A köz- és a magánszféra partnerségeiről beszélünk, amelyekre nagy szükség van, és az egyik olyan témát alkotják, amelyre a jövő vonatkozásában szeretném felhívni a figyelmüket. Ezt a költségvetési rendelettel kapcsolatban is megvitatják majd. Lehetővé kell tennie a kockázatvállalást, ha komolyan akarunk foglalkozni ezekkel a kérdésekkel.

Azt hiszem, amikor a SET-tervről, a mögötte lévő közös programozásról beszélünk, akkor az egyik legjelentősebb európai fejleményről beszélünk. Rendelkezésünkre áll az európai energiakutatási szövetség – a legjobb kifelé is nyitott kutatási szervezet –, amelynek keretében már ma is megvalósul az együttműködés ezekkel a jelentős kérdésekkel kapcsolatban.

Utolsó gondolatom pedig az, hogy fő kötelességünk, hogy a program érdekében latba vessük politikai tekintélyünket.

Elnök. – A vita lezárását követően két állásfoglalási indítványt kaptam⁽¹⁾ az eljárási szabályzat 115. cikkének (5) bekezdésével összhangban.

– A vitát lezárom.

A szavazásra 2010. március 11-én, csütörtökön 12.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) Noha elismerem, hogy e bizottsági közlemény arra irányul, hogy felgyorsítsa a nagyobb energiahatékonyság és a megújuló energia felhasználása révén az alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátás elérése tekintetében nagyobb potenciállal rendelkező új technológiák kifejlesztését, sajnálom, hogy az európai régiók még nem juthattak fajsúlyosabb szerephez ebben a stratégiában.

Szükséges, hogy a regionális hatóságok számára garantálva legyen a megfelelő finanszírozás, például a kísérleti projektek tesztelési szakaszában való finanszírozás, vagy a megújuló energiával kapcsolatos projektek kutatási és fejlesztési szakaszában való beruházás.

Úgy vélem, hogy fontos például a geotermikus energia befoglalása. Ez olyan megújuló energiaforrás, amely nagyban elterjedhet a vulkanikus régiókban, ami különösen fontos az Unió távoli és szigeti régiói számára, és amelynek tekintetében még nem tűztek ki célokat.

Ezzel összefüggésben az energiatechnológiák fejlesztésével fokozni kell a közsféra és a magánszektor beruházásait, hogy elérhetővé váljanak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság célkitűzései, és segítséget nyújtsanak az éghajlat-változási és energiacsomagban említett piaci hiányosságok leküzdéséhez. <>

András Gyürk (PPE), írásban. – (HU) Fontosnak tartom, hogy az Európai Bizottság egy stratégiai energiatechnológiai terv keretében számba vette, milyen mértékű kutatás-fejlesztési támogatásokra van szükség a zöld technológiák fejlesztése érdekében. Annál is inkább, mert a napenergia, a bioenergia és a hidrogénteknológia üzleti értelemben ma még a legtöbb esetben nem kifizetődőek. Amint arra Steven Chu, az Egyesült Államok energetikai minisztere is helyesen felhívta a figyelmet, Nobel-díj léptékű kutatási sikerekre van szükség annak érdekében, hogy a zöld fejlesztések felvehessék a versenyt a hagyományos, fosszilis technológiákkal. A zöldtechnológiai terv jelentős szépséghibája azonban, hogy nincs sejtésünk arról, milyen uniós forrásokból valósul meg. Elnézve a napenergia-kutatásra szükségesnek vélt 16 milliárd eurós, vagy a hidrogénteknológiával kapcsolatos 5 milliárd eurós becsült költségeket, ez nem lehet mellékes szempont. Egyelőre nincsenek arra utaló jelek, hogy a következő hétéves pénzügyi kerettervben az eddigieknél jelentősebb források állnának majd rendelkezésre zöldtechnológiai kutatási célokra. Jól tudjuk, hogy a közpénzekből

⁽¹⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

kiutalt támogatások nem pótolhatják a magánbefektetők erőfeszítéseit. Az Európai Uniónak és a tagállamoknak ennek ellenére is meg kell erősíteniük a zöldtechnológiai kutatásokra szánt költségvetési forrásokat. Az emisszió-kereskedelmi rendszer majdani bevételei ehhez jó alapot szolgáltathatnak. A tét nem kicsi. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy az energiapolitikai és éghajlatvédelmi tervek az ellentmondásos eredményeket hozó Lisszaboni Stratégia sorsára jussanak.

Jim Higgins (PPE), írásban. – Ahhoz, hogy a széntechnológiát gyakorlatilag is megvalósíthassuk, foglalkoznunk kell a fejlett technológiai megoldásokat tervező és gyártó mérnökök és más magasan képzett szakemberek hiányával. Ezt úgy tehetjük meg, hogy képzési rendszereket vagy ösztöndíjakat hozunk létre, illetve intenzívebbé tesszük ezek működését annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalók szakismeretei időben naprakészek legyenek akkorra, amikor a gazdaság felélénkül. Biztosítanunk kell a magasan és jól képzett, a mind az elméleti, mind pedig a gyakorlati ismeretek megfelelő kombinációjával rendelkező munkavállalókkal való ellátottságot. Fel kell számolnunk az EU-n belüli mobilitás előtti akadályokat, különösen a kutatók és a magasan képzett személyek esetében, és rendeznünk kell a mérnöki képesítéseknek az egész EU-ra kiterjedő elismerésének kérdését is. A pénzügyi piacok és intézmények óvatosság a beruházásokkal kapcsolatban, különösen ami a kkv-kat illeti, noha éppen ezek esetében van szükség a hatékonyabb szinkronizálásra és koordinációra, mind a keresleti, mind pedig a kínálati szempontok szerint. Meg kell könnyíteni a kkv-k és a kutatóintézetek közötti együttműködést, elő kell mozdítanunk a szellemi tulajdonjogok ügyét és a technológiai transzfert. Az elektronikai ipar területén tevékenykedő üzleti vállalkozásoknak maguknak is tevékenyebbeknek és kezdeményezőbbeknek kell lenniük a klaszterkezdeményezések támogatását és a klaszterekhez való csatlakozásukat illetően. A kutatást és a fejlesztést adókedvezményekkel vagy innovációs utalványokkal, továbbá – az üzleti angyalok vagy a határokon átvélő kockázati tőke esetében – a kockázattőke-befektetések feltételeinek javításával is ösztönöznünk kell.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) Az emberi tevékenység által okozott globális felmelegedés tény. Az e folyamat és a folyamat káros hatásai elleni küzdelem aktuális szükségszerűség. E problémák rendezésének egyik módja a tiszta és megújuló energiaforrások használata. Ahhoz azonban, hogy ezek az energiaforrások jelentős szerepet játszhassanak az európai energiarendszerben, két feltételnek kell teljesülnie. Az első, hogy növelnünk kell az említett energiaforrások fejlesztésével kapcsolatos kutatás rendelkezésre álló finanszírozás összegét. A második, hogy növelnünk kell az olyan beruházások finanszírozásának összegét, amelyek a legújabb alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiákat valósítják meg. Az európai stratégiai energiatechnológiai tervben szereplő alacsony kibocsátású technológiák fejlesztésébe való beruházás az EU egészének szempontjából fontos lépésnek számít. Különösen azonban az olyan országok szempontjából fontos ez a lépés, amelyek energiaipara – történelmi okokból – nagy mennyiségű szén-dioxidot bocsát ki. Az egyik ilyen ország Lengyelország. A szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra szolgáló technológiai megoldások hatékonyabbá tétele és fejlesztése alapvető jelentőségű az egész lengyel gazdaság szempontjából.

3. A Xintia nevű vihar Európában (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság nyilatkozata a Xintia nevű vihar hatásairól Európában.

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Alig két héttel a szörnyű madeirai katasztrófa után a Bizottság döbbenettel és sajnálattal szembesült azzal a pusztítással, amelyet a Xintia nevű vihar okozott Franciaországban és néhány további európai országban.

Szeretném kifejezni személyes együttérzésemet mindazok számára, akik elszenveték ezt a természeti csapást. A Bizottság részvétel is szeretném kifejezni, elsősorban azok számára, akik családtagjai és barátai az életüket veszítették a vihar során.

A Polgári Védelmi Megfigyelő- és Információs Központon keresztül a Bizottság szorosan nyomon követte a Xintia nevű vihar okozta eseményeket, és fel is ajánlotta az európai uniós segítségnyújtási mechanizmus elindítását. A francia mentőszolgálatok azonban szerencsére saját eszközeikkel is képesek voltak reagálni a természeti csapásra, és nem igényeltek európai segítséget.

A tagállamok illetékes hatóságaival együtt a Bizottság feltárja, milyen lehetőségek és eszközök állnak rendelkezésre uniós szinten, hogy anyagi segítséget nyújthasson a katasztrófa következményeinek elhárításához és a normális életkörülmények mielőbbi helyreállításához.

A helyzet megvitatása érdekében a Bizottság elnöke, Barroso úr tegnapelőtt találkozott a francia elnökkel, Sarkozy úrral. Tegnap e tisztelt Ház tagjai közül találkozott különböző országok képviselőivel. Egy hete a regionális politikáért és a Szolidaritási Alapért felelős kollégám, Hahn úr, felkereste a vihar által leginkább

sújtott francia területeket – La Rochelle-t és l'Aiguillon-sur-Mer-t –, ahol találkozott a nemzeti és regionális hatóságok illetékeseivel.

Madeirán, ahol két héttel korábban történt hasonló katasztrófa, a hatóságok és a mentőszolgálatok óriási előrelépést tudtak tenni az árvíz-katasztrófa következményeinek leküzdése terén. Hahn biztos úr a múlt hétvégén Madeirára látogatott, hogy első kézből szerezzen benyomást a történekről, és hogy megvitassa a helyi illetékesekkel a további teendőket.

Az Európai Unió Szolidaritási Alapját 2002-ben hozták létre kifejezetten azzal a céllal, hogy legyen egy olyan uniós szintű eszköz, amely bizonyos feltételek teljesülése esetén anyagi segítséget nyújthat a jelentős természeti katasztrófák sújtotta európai uniós tagállamoknak. Franciaország már bejelentette abbéli szándékát, hogy kérni fogja a Szolidaritási Alap segítségét. Szeretnék rámutatni, hogy a Szolidaritási Alap működését szabályozó rendelet alapján véve akkor engedélyezi az alap mobilizálását, ha „jelentős katasztrófáról”, van szó, ahol az országos szintű kár meghaladja a bruttó nemzeti jövedelem 0,6 %-át, vagy, 2002-es árákon a 3 milliárd eurót. Franciaország esetében ez jelenleg azt jelenti, hogy a kárnak napi árfolyamon kb. a 3,4747 milliárd eurós értéket kellene meghaladnia.

Kivételes körülmények között azonban, bizonyos kritériumok teljesülése esetén az alap kisebb, „rendkívüli regionális katasztrófák” esetén is felhasználható, különösen akkor, ha azok olyan legkülső régiókat érintenek, mint amilyen Madeira is.

A francia hatóságok jelenleg a károk, valamint a károk által a gazdaságra és a lakosság életkörülményeire gyakorolt utóhatások felmérését végzik.

Ezek a kérelemhez szükséges nélkülözhetetlen adatok, amelyeket a katasztrófa bekövetkezte után legkésőbb tíz héten belül kell eljuttatni a Bizottságnak. Jelen esetben ez azt jelenti, hogy május 9. előtt. Amint megkapta, a Bizottság a lehető leggyorsabban megvizsgálja ezeket. A Bizottság szolgálatai, különösen a Regionális Politikai Főigazgatóság, minden lehetséges segítséget és iránymutatást megadnak a kérelem előkészítéséhez. A Bizottság és a francia hatóságok közt jól működik a szakértői szintű kapcsolattartás, ami hatékony előrehaladást tesz lehetővé.

Kérem azonban, ne feledjék, hogy a Szolidaritási Alapból érkező támogatást nem lehet azonnal kifizetni. Ne értelmezzék a Szolidaritási Alapot tévesen szükséghelyzeti eszköznek. Ez egy olyan pénzügyi eszköz, amely a szükséghelyezettel járó műveletek anyagi terheinek viselésében nyújt segítséget. Mint ilyen, az esetleges támogatás visszamenőleg használható fel a sürgősségi fellépésekre, a katasztrófa első napjától kezdve.

A Szolidaritási Alap finanszírozását a tagállamok külön erőfeszítése biztosítja, az Európai Unió rendes költségvetésén kívül, amit a Parlamentnek és a Tanácsnak költségvetés-módosítási eljárás során jóvá kell hagynia.

Mint tudják, az egész eljárás – a kérelem benyújtásának pillanatától a támogatás kifizetéséig – szükségszerűen igénybe vesz néhány hónapot. A Bizottság azonban minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy ez az időintervallum a lehető legrövidebb legyen.

Ami a Strukturális Alapokat, különösen az Európai Regionális Fejlesztési Alapot (ERFA) illeti, ez természetesen nem használható azonnali sürgősségi fellépések támogatására. Franciaország és a Bizottság azonban tárgyalásokat kezdett azokról a lehetőségekről és az esetleges szükséges programmódosításokról, amelyek hozzájárulhatnak a hosszú távú helyreállítási munkákhoz és az árvíz sújtotta vállalkozásokba való befektetésekhez.

Még egy utolsó pont, amelyre e Ház képviselői is kitértek két hete a Madeiráról szóló vita során. A Bizottság a jelen politikai lendületet kihasználva megpróbálja elhárítani a Szolidaritási Alap módosítására irányuló javaslat előtt álló akadályokat a Tanácsnál. A Parlament széles körben támogatta ezt a javaslatot, és úgy érzem, itt a megfelelő pillanat, hogy ismét közösen lépünk fel a Tanáccsal szemben.

Elisabeth Morin-Chartier, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos úr! Február 27-ről 28-ra virradó éjjelen a Xintia nevű vihar különös kegyetlenséggel söpört végig Charente-Maritime és Vendée tengerpartjain, az én régiómban. Ötvenhárom ember vesztette életét, tucatnyian tűntek el és több százan veszítették el otthonaikat.

Ezek jelentős veszteségek, amelyeket még tovább súlyosbítanak a kialakult súlyos infrastrukturális problémák. Itt most kifejezetten a gátakra gondolok, a vasútvonalakra, a csatornahálózatra, az elektromos és távközlési hálózatra, valamint a kis- és közép-vállalkozások teljes hálózatára, különösen a tengeri szállítás, az akvakultúra

és a mezőgazdaság szektorában működőkére, tekintettel arra, hogy 45 000 hektárnyi terület került sós víz alá, mivel az áradás a tengerből eredt.

Ez jelentős mértékű kárt jelent. Ez akkora kár, hogy ennek a következményei még jó ideig érezhetőek lesznek, hiszen több mezőgazdasági terület is évekig alkalmatlan lesz mezőgazdasági termelésre.

Ezért ezennel felhívom az Európai Uniót, hogy mutasson szolidaritást, és természetesen, hogy a lehető legkedvezőbb feltételekkel és a lehető leggyorsabban tegye elérhetővé az Európai Unió Szolidaritási Alapját, mert nem mondhatjuk polgártársainknak, hogy a támogatás majd később jön, ezért a problémákat nem tudjuk itt és most orvosolni. A biztos úr látogatása után – akinek szívből köszönöm, hogy elment és saját maga nézte meg, milyen mértékű volt a pusztítás, amely tudom, hogy őt magát is mélyen érintette – egyesíteniünk kell az erőinket annak érdekében, hogy javíthassuk a támogatás felhasználását, hogy gyorsabban érthessünk el eredményeket. Mindig panaszkodunk, hogy Európa túlzottan eltávolodott polgáraitól; mutassuk ma meg nekik, hogy képesek vagyunk gyorsan reagálni. Sajnálom, hogy a Tanács nincs itt, hogy segítsen bennünket ebben a rendeletmódosításban. Minden esetre, az biztos, hogy szükségünk van rá, és polgártársaink számítanak rá.

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

Edite Estrela, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr! A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja nevében szeretném kifejezni szívből jövő részvétünket azon családoknak, akik hozzátartozói a Portugáliát, Madeirát, Franciaországot és Spanyolországot sújtó természeti katasztrófa áldozataivá lettek.

A múlt héten képviselőcsoportunk küldöttsége Madeirán járt, hogy felkeresse a katasztrófa által leginkább sújtott területeket, és hogy találkozzon a regionális és helyi hatóságokkal, valamint vállalkozókkal és ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági szövetségek képviselőivel.

Megrázó képeket és üzeneteket őrzünk arról, amit láttunk és hallottunk. Megtudtuk, hogy egész családok vesztek oda saját otthonaikban; drámai beszámolókat hallottunk arról, hogyan ragadt magával a tenger embereket, akiket azóta sem láttak. Egész házakat sodort az ár az utca egyik oldaláról a másikra, és utasokkal teli autókat söpört le az útról és ragadott magával a tenger.

Mindazonáltal, Madeira lakosainak bátorsága, hogy leküzdjék a csapásokat, szintén rendkívüli volt. Sosem fogom elfelejteni azoknak az embereknek az elszántságát, akiknek hiába vészett oda a vállalkozásuk, az otthonuk, a vagyonuk, nem voltak hajlandók feladni. Sőt, máris készek a munkára, azonnal készek mindent a nulláról újrakezdeni. Alig néhány nap telt el, és máris több tonnányi kőtől, sártól és törmeléktől szabadították meg Funchal város központját.

Az országos, regionális és helyi hatóságok egyesítették erőiket, hogy a szigeten mihamarabb visszatérhessen az élet a rendes kerékvágásba. Ezért olyan fontos közhírré tenni, hogy a turisták is visszatérhetnek Madeirára, ahol a sziget természetes szépsége és lakosainak vendégszeretete vár bennünket.

Madeira lakosai várják ezenkívül az európai intézmények szolidaritását is, hogy újjáépíthessék lerombolt útjaikat, hídjaikat és középületeiket. A kereskedőknek, az iparosoknak és a mezőgazdasági termelőknek szintén szükségük van a támogatásunkra életük újbóli felépítéséhez, valamint a régió gazdasági fejlődéséhez való hozzájáruláshoz.

Nagy örömmel tölt el, biztos úr, hogy azt hallom, hogy a Bizottság, csakúgy, mint a Parlament és a Tanács, kész megnyitni a Kohéziós Alapot – támogatván a Parlament által már elfogadott új javaslatot –, hogy a köz igényeihez jobban igazodó új szabályok kerülhessenek bevezetésre.

Amint azt tudja, biztos úr, a többi strukturális alap szerkezeti átalakítására és újfajta alkalmazására is szükség van, hiszen a speciális helyzetek speciális megoldást követelnek.

Giommaria Uggias, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport szintén szeretné kifejezni az Európa több területét érintő Xintia nevű vihar áldozatai iránti együttérzését. Cselekednünk kell, és e tekintetben nagyra értékelem azokat a mai igen fontos bejelentéseket, amelyeket Potočnik biztos úr tett, akinek értékelem szakmai hozzáértését és elismerem elkötelezettségét. Ezzel kapcsolatban szeretném arra kérni, hogy tegye meg a Szolidaritási Alapra vonatkozó szükséges módosításokat, emlékeztetve őt arra, hogy a Parlament már

2006-ban nagy többséggel elfogadta az erre vonatkozó intézkedést. Tekintettel a kialakult helyzetre és a halálesetekre, csak ismételni tudjuk, mennyire fontos, hogy ehhez hasonló intézkedések fogadjunk el.

Ugyanakkor, elnök úr, több fronton kell cselekednünk; először is felül kell vizsgálnunk a fejlesztési és a regionális tervezési programokat, majd naprakésszé kell tennünk azokat környezeti hatásuk szempontjából, helyszíni hatásvizsgálatok elvégzésével együtt. Továbbá tekintélyes összeget kell investálnunk abba, hogy hosszú távú fellépést valósítsunk meg egy katasztrófamegelőző stratégia kidolgozása céljából. Ez nem egy választási lehetőség vagy egy szeszélyes ötlet, hanem szükségszerű lépés, ha nem akarjuk, hogy a mai vitánk tárgyához hasonló természeti csapások ilyen tragikus következményekkel járjanak.

Mindazonáltal, ha csupán erre a nézőpontra szeretnénk korlátozni magunkat, gazdasági érvek is szólnak emellett, amelyek arra kötelezik az intézményeket, hogy lépjenek a megelőzés érdekében. Míg állásfoglalásunkban kijelentjük, hogy tekintélyes összegeket kell a károk helyreállítására szánni, figyelmünket és fellépésünket a környezetvédelmi beruházások és kezdeményezések, az újraerdősítés és a vegetáció védelme felé kell fordítanunk, tekintve, hogy ha így teszünk, azáltal csökkenni fognak a környezeti károk helyreállításának költségei.

Meg kell tanulnunk az efféle katasztrófákból – a modern embernek tanulnia kell belőlük –, hogy nem irányíthatunk mindent, de mindent korlátok között tarthatunk, ha megtesszük a megfelelő óvintézkedéseket. Meg kell tennünk, elnök úr, már csak az áldozatok emlékére is, akik az elmúlt napokban és hetekben sajnos Európa-szerte régióink valóságára emlékeztettek.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Én magam is szeretném legmélyebb együttérzésemet és szolidaritásomat kifejezni – saját magam és képviselőcsoportom nevében – az érintett régiók iránt, sajnálva a katasztrófa súlyos gazdasági következményeit és különösképpen részvétünket nyilvánítva az áldozatok családja számára. Hangsúlyoznunk kell, mennyire fontos, hogy az országos, a regionális és a helyi hatóságok most a lehetséges hatékony megelőző politikákra összpontosítsanak, és nagyobb figyelmet szenteljenek a földhasználattal kapcsolatos megfelelő gyakorlatoknak és jogi szabályozásnak.

Pontosan ezen okokból kifolyólag képviselőcsoportunk két módosítást terjesztett be, mert véleményünk szerint ezek hiányoznak a közös állásfoglalásból. Az első a következőt tartalmazza: „mivel Franciaországban engedélyezték az árterületeken és a természetes vizes területeken való építkezéseket; mivel az ingatlanpekuláció ösztönözte a sérülékeny területeken való építkezést”. A mi szemünkben ezek alapvető szempontok az előrelépés érdekében.

A második módosítás arra hív föl, hogy ezen tervek végrehajtása a közösségi alappal való társfinanszírozás formájában valósuljon meg, és különösen a Strukturális Alapokra, az EMVA-ra, a Kohéziós Alapra és az Európai Szolidaritási Alapra vonatkozzanak fenntarthatósági intézkedések. Számunkra ez alapvetően fontos szempont a tekintetben, hogy az állásfoglalás mellett vagy az ellen fogunk-e szavazni.

João Ferreira, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr! Első szavainkkal csakis részvétünket és szolidaritásunkat tudjuk kifejezni a katasztrófa áldozatainak hozzátartozói számára. Üdvözljük az Európai Uniónak az érintett régiókhoz és városokhoz szóló együtt érző szavait. Fontos, hogy most kézzelfoghatóvá tegyük ezt a szolidaritást azáltal, hogy a rossz időjárás okozta károk enyhítése érdekében gyorsan mobilizáljuk a szükséges eszközöket és forrásokat.

Az elmúlt évek alatt a tagállamokat számos katasztrófa sújtotta, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy létezésének első hat évében máris 21 országból 62 kérelem érkezett a Szolidaritási Alap mobilizálása céljából.

A katasztrófák által okozott károkat nehéz megítélni, különösen, ha emberéletet is követelnek. De a gazdasági és társadalmi veszteségek is majdnem minden esetben rendkívül jelentősek.

Ebben az összefüggésben elmondható, hogy a megelőzésnek még fontosabb társadalmi szerepet kell játszania, és egyre nagyobb jelentőséggel kell bírnia a katasztrófakezelési folyamatokban. E téren fontos az Európai Unión belüli együttműködés és szolidaritás fejlesztése. Először is, létre kell hozni egy megelőzésre alkalmas pénzügyi keretet, amely támogathatja a köz, a környezet és az éghajlat védelmét szolgáló intézkedések tagállamok általi bevezetését.

Különleges támogatásban kell részesülniük többek közt az olyan fellépéseknek, mint például a potenciálisan veszélyes helyzetek korrekciója, a legnagyobb kockázatot viselő területek védelme, a korai előrejelző rendszerek megerősítése a tagállamokban, valamint a különböző korai előrejelző rendszerek között meglévő kapcsolatok megerősítése.

Amint az már itt is elhangzott, az ésszerű földhasználat, a természettel harmonikus kapcsolatban lévő gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint az Európai Unión belüli megerősített kohézió mind alapvető tényezők a katasztrófák megelőzése szempontjából.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Számos európai régiót sújtott kivételes meteorológiai jelenség, természeti csapás, amely óriási anyagi, gazdasági, mezőgazdasági és környezeti kárral járt, és amely sajnálatos módon számos emberéletet is követelt.

Merem remélni, biztos úr, hogy a kellő részvéten túl az Európa Szolidaritási Alapot, amely az ilyen esetekben nagyon hasznos európai lehetőség, képesek lesznek gyorsan és rugalmasan mobilizálni mind Franciaországban, mind Madeirán, ahogyan az – amint valaki már említette – más európai országokban is történt –, hogy segítsék honfitársaimat Vendée-ben és Charente-Maritime-ban a létfontosságú szolgáltatások és infrastruktúra helyreállításában.

Ha jól értem az Önök által elmondottakból, a francia kormány még nem jelezte ezt a kérdést Önök felé; ez nagyon meglep. Mindazonáltal meg kell jegyeznem, hogy egyesek bizonyos tekintetben kihasználják ezeket az eseményeket, amit én a magam részéről elfogadhatatlannak tartok.

Először is, az általunk elszenvedett természeti csapásokat mindenáron az úgynevezett globális felmelegedéssel hozzák összefüggésbe. Bármilyen politikai vagy áltudományos érvet próbálnak is megmegetetni velünk, nem fogják tudni jobban irányítani az időjárást és az áradásokat, mint ahogy egy földrengést meg tudnak előzni.

Másodszor, szisztematikusan keresik a bűnösöket és a könnyű bűnbakokat. A Franciaország nyugati részén bekövetkezett Xintia katasztrófa két rendkívül ritka esemény kombinációjából fakadt: az egyik természetesen maga a vihar, valamint a szokatlanul magas dagály, amely a gátak összeomlásához vezetett.

Probléma merült fel a polgármesterek által kiadott építési engedélyekkel kapcsolatban, akiket most a körzeteikben történt halálesetek miatt személyes felelősséggel vádolnak. Holott senki – sem a *département*, sem a régió, a közszolgálatok, sem a várostervezők, sem az építészek –, senki nem tiltakozott az ellen, hogy megadják az építési engedélyt ezekre a lakosok által kérelmezett épületekre.

A régió, és különösen a kis önkormányzatok választott képviselői méltán örvendenek nagy tiszteletnek polgártársaik körében. Óriási felelősséget viselnek gyakorlatilag semmiért cserébe, remek érzékkel viseltek a közérdek iránt, rendkívül összetett feladatokkal küzdenek meg, amelyek részben az Unió felelősségi körébe tartoznak, és az állami hatóságok teljesen magukra hagyják őket; erre mindenképpen szerettem volna felhívni a figyelmüket.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Elnök úr! Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport helyesli az állásfoglalást, és támogatja, hogy megfelelő módon kifejezzük részvétünket és szolidaritásunkat, valamint hogy közvetlenül cselekedjünk. Mindezt szeretném néhány ponttal kiegészíteni. Először is, úgy vélem, nagyszerű, hogy a Bizottság közbelépett, és hogy Hahn úr is átgondolja, hogyan módosíthatná operációs programjait. Ez rövidtávon is jót jelent.

Mindazonáltal, jelenleg a Szolidaritási Alap okoz gondot. Hogyan akadályozhatja a Tanács már évek óta a Parlamentet abban, hogy rugalmasabbá tegye a Szolidaritási Alapot? Véleményem szerint igazán nagyszerű, hogy Potočnik úr ennyire egyértelmű volt a tekintetben, hogy most már a Bizottság ragadja magához a kezdeményezést. A spanyol elnökség is igazán itt lehetne ma, hogy ezt megerősítse. Itt a cselekvés ideje, és a Parlament rendkívül elégedetlen amiatt, hogy ebben akadályozzák.

A kérdésnek azonban van egy másik dimenziója is. Én holland vagyok. Hollandia nagy része a tengerszint alatt helyezkedik el. Az 1953-as tavaszi áradás még élénken él az emlékeinkben, és tudjuk, hogy életbevágóan fontos, hogy előretekintsünk. Tisztában vagyunk vele, hogy ezekben a régiókban a biztonsági és megelőző intézkedéseknek kéz a kézben kell járniuk a fejlesztésekkel, vagyis minden olyan fejlesztési tevékenységgel, amely hatással van a part menti övezetekre. Ez mindenképpen megvalósítható cél. Mi Hollandiában kidolgoztunk egy tervet, a delta-tervet, amely célja, hogy megerősítsük a part menti védekezésünket, és további olyan kérdéseket is vizsgálunk, amelyekben szükségszerű a biztonság és a gazdasági fejlesztés összekapcsolása.

Végezetül hadd tegyem hozzá, hogy 2008-ban Saint Malóban, egy francia tengerparti városban, kezdeményezés született arra, hogy az ENSZ pártfogása alatt, az OECD-vel együtt, összefogjuk az összes tengerparti régiót. Az ENSZ-nek van tengerparti régiókra vonatkozó katasztrófa-megelőzési terve, amelynek lényeges eleme, hogy világméretű perspektívában gondolkodik. Az Európai Parlamentnek kísérleti projektje

van a 2009–2010-es időszakra, és mi, egyéb eszközök mellett támogatások biztosításával ösztönözzük, hogy régióink vegyenek részt ebben. A következő időszakban a projekt világméretű dimenzióba helyezését kell napirendre tűznünk.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Elnök úr! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Először is a madeirai áradások és a Xintia nevű vihar áldozatai iránti legmélyebb együttérzésemet és szolidaritásomat szeretném kifejezni.

Fel kell tennünk a szükséges kérdéseket a pusztító meteorológiai jelenségek számának aggasztó növekedésével és azzal kapcsolatban, milyen szerepe van ebben az éghajlatváltozásnak, valamint sürgősen megoldásokat kell találnunk a problémára. Ami a jelen helyzetet illeti, most sürgős megoldással kell szolgálnunk a katasztrófa által sújtott lakosság számára. Természetesen az állami és magánbiztosítóknak is készségesnek kell lenniük, de a tönkrement infrastruktúra és az érintett területek újjáépítése terén az európai szolidaritást is kifejezésre kell juttatni.

Ezért fordult a francia kormány segítségért az EU 2002-ben létrehozott Szolidaritási Alapjához, amelyet remélhetőleg gyorsan és ésszerűen megítélnék majd. Az erre való ösztönzést célozta két levelem, amelyet március 1. óta a nyugat-franciaországi régió választott képviselőjeként küldtem a Bizottságnak, és amelyet múlt csütörtökön volt alkalmam megvitatni La Rochelle-ben Hahn biztos úrral, akinek szívből köszönöm, hogy olyan készséges volt.

Hahn biztos úr egyetértett abban, hogy a mechanizmus komplex, és végrehajtása nem egyszerű. Nos, ki kell mondanunk, hogy lehetett volna rugalmasabb is, ha a Tanács nem gátolta volna oly érthetetlen módon az alap működésének felülvizsgálatát, amelyet a Parlament képviselői 2006-ban nagy többséggel elfogadtak. Ezért remélem, hogy a rendszer hatékonyabbá válása érdekében a spanyol elnökség feloldja majd az e szöveggel kapcsolatban kialakult patthelyzetet.

Ami viszont az azonnali cselekvést illeti, felhívom a Bizottságot, hogy engedélyezze az EMVA és az ESZA regionális alapokon keresztül biztosított társfinanszírozási összegek egyszeri emelését az érintett régiókon belüli projektek számára, egy olyan időintervallumon belül, amely lehetővé teszi, hogy gazdaságuk már nyárra helyreállhasson.

Végül, ezt a segílyt nem szabad oly módon felhasználni, hogy az újjáépítés során ismét elkövessék ugyanazokat a tragikus környezetvédelmi és várostervezési hibákat, mint korábban; megfontoltan kell felhasználni, hogy általuk a lehető legnagyobb mértékben megelőzhetővé váljanak az ehhez hasonló tragédiák.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Elnök úr! Az után a katasztrófa után, amely Madeira után alig néhány héttel sújtott le a francia partokra, képviselőcsoportunk módosításokat nyújtott be, hogy Parlamentünk, amellett, hogy kifejezze szolidaritását, a felelősöket is leleplezze. Mert az európai polgárok nem csupán azért haltak meg, és mások nem csupán azért veszítették el mindenüket, mert a természet erői elszabadultak, hanem azért is, mert egyesek súlyos hibákat követtek el, amikor engedélyezték a tengerpart és a folyópartok beépítését. Ezekért a hibákért a tagállamok, azok nem megfelelő törvényei, azok túlzottan hanyag hatásai és túlzottan felelőtlen kormányai a felelősök.

Építkezést engedélyezni árterületeken nem kevésbé súlyos vétség, mint éveken át dohányfogyasztásra vagy azbeszthasználatra bátorítani, akkor is, ha emberek halnak meg, és világos, hogy annak ez az oka. A Xintia előtt ott volt Madeira, Madeira előtt pedig ott volt Szicília; és holnap újabb katasztrófák történnek majd. Ha az Európai Parlament nem emeli fel a hangját, ő is felelős lesz a jövőbeni katasztrófákért. Az Európai Uniónak ki kell mutatnia szolidaritását, de ugyancsak demonstrálnia kell felelősségérzetét is.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Elnök úr! Biztos úr! Mindenki máshoz hasonlóan gondolatban mi is a gyászolókkal és azokkal a családokkal vagyunk, akik mindenüket elvesztették a Xintia nevű vihar következtében.

Az egyik tanulság, amelyet le kell vonnunk ebből a katasztrófából, megint csak az, hogy mennyire hasznosak a tagállamok, a települések, a minisztériumok, a régiók szolgálata, ideértve a közszolgáltatásokat és a polgári védelem szolgálatait, amelyek ismét bizonyították hatékonyságukat. Mint abban mindannyian egyetértünk, sürgős segítséget kell most nyújtanunk a családoknak a javítások elvégzéséhez és az újjáépítéshez; de másképp kell újjáépítenünk, figyelemmel kell lennünk a természetre és az emberre. Ennek érdekében ösztönöznünk kell a profitban úszó biztosítótársaságokat, hogy térítsék meg az embereket ért károkat.

Másfelől, tekintettel az érintett régiókra lesújtó természeti csapás kivételes jellegére, az Európai Uniónak a tagállamokkal karöltve nagyobb léptékben és gyorsabban kell cselekednie, nem utolsósorban az Európai Szolidaritási Alap hasznosításával, és tennie kell mindezt az Ön által, biztos úr, az előbbiekben leírtaknál

rugalmasabb módon. Az otthonok és vállalkozások pusztulásának mértékét, valamint a termőföldek terméketlenné válását valószínűleg nem lehet a hagyományos kritériumok mentén számszerűsíteni.

Ugyanakkor a regionális alapokat és az Európai Szociális Alapot együttesen kell alkalmaznunk annak elősegítése érdekében, hogy az érintett régiók talpra állhassanak. És ezen túlmenően minden tanulságot le kell vonnunk a történelemből, és tennünk kell az efféle katasztrófák megelőzése és az efféle éghajlati jelenségek által okozott károk minimalizálása érdekében. Az ártereken történő építkezések és a tengerparti ingatlanokat érintő spekuláció elleni küzdelem kérdését teljes körűen felül kell vizsgálni a természeti egyensúlytal, a mezőgazdasági tevékenységgel, az akvakultúrával, az osztrigatenyésztéssel és -halászattal összefüggésben, amelyeket az európai politikák oly gyakran tönkretesznek.

Ezért javaslom, hogy az Európai Unió, a tagállamokkal és a régiókkal együttműködve, hozzon létre egy olyan következetes és fenntartható helyreállító és fejlesztési tervet, amely figyelembe veszi a tengerpart földrajzi és környezeti adottságait, biológiai sokféleségét és a part mentén folytatott tevékenységeket.

Végezetül lehetőséget kell teremteni a közös megelőző, ellenőrző és előrejelző rendszer kialakítására, amely révén gyors és szolidáris alapokon nyugvó segítséget lehet nyújtani a rászoruló lakosságnak.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Elnök úr! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Amint azt kollégáim, Morin-Chartier asszony és más képviselők is elmondták, február 27–28-án heves vihar söpört végig számos francia régióban, 53 ember életét követelve és óriási anyagi károkat hagyva maga után.

A vihar szokatlanul heves volt; pusztító áradással járt a francia partvidék mentén. Madeira után most ismét természeti csapás sújtott le Európára. Bretagne-t, kollégám és barátom, Cadec úr régióját is súlyosan érintette. A történelem miatt három francia régiót, Bretagne-t, Poitou-Charentes-t és Pays de la Loire-t, természeti katasztrófa sújtotta területnek nyilvánítottak.

E katasztrófákkal szemben az Európai Uniónak bizonyítania kell készségességét és ki kell mutatnia szolidaritását. Csak szavakkal és egy állásfoglalással nem fogjuk tudni támogatni a katasztrófák áldozatait; emellett mindenekelőtt anyagi segítséget is nyújtanunk kell számukra.

Ezért felhívom az Európai Bizottságot – és kollégám, Béchu úr is támogatja kérésemet –, hogy gyorsan tegye hozzáférhetővé az EU Szolidaritási Alapját, hogy mihamarabb hozzásegíthessük a katasztrófa sújtotta területeket a károk felszámolásához.

Ez a katasztrófa azt mutatja, hogy Barnier úrnak egy európai polgári védelmi erő létrehozására irányuló javaslata nagyon is helytálló. Az európaiaknak együtt kell fellépniük, mert egyre több természeti csapás sújt le ránk, amelyek nem kímélik európai területeinket, és különösen a legelzártabb és legsérülékenyebb régióinkat, úgymint az indiai-óceáni szigeteket és a Karib-szigeteket.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Először is szeretném szolidaritásomat kifejezni a Xintia nevű vihar áldozatainak hozzátartozói számára.

A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja Regionális Fejlesztési Bizottságának tagjaiból álló küldöttséggel a múlt héten lehetőségem nyílt Madeirára látogatni. Ez volt az első alkalom, hogy egy európai delegációnak lehetősége volt a helyszínrre látogatni és találkozni a sziget hatóságával és lakosaival.

A Madeirán pusztító viharok több mint 40 életet oltottak ki, és több százakat sebesítettek meg vagy tettek hontalanná. A gazdasági károkat mintegy 100 millió euróra becsülik; 900 vállalkozás és több mint 3 500 munkavállaló közvetlenül érintett.

Az elsődleges feladat az infrastruktúra újjáépítése, annak biztosítása, hogy az élet visszatérjen a rendes kerékvágásba, és mindenekelőtt újjá kell építeni Madeira külföldi imázsát, és vissza kell szerezni a turisták bizalmát, és ezáltal kell ösztönözni Madeira gazdaságát és fejlődését.

Számos kedvezőtlen időjárási esemény, különösen a Xintia nevű vihar, Spanyolországot is érintette, különösen Andalúzia és a Kanári-szigetek térségét, csakisúgy, mint Nyugat-Franciaországot és más országokat is.

Ezek a komoly természeti csapások óriási gazdasági károkat okoztak és sürgős, gyors és hatékony választ követelnek az Európai Unió részéről; ezért az ehhez hasonló katasztrófák kezelése érdekében mobilizálnunk kell a szükséges eszközöket.

Biztos úr, rendkívüli helyzet alakult ki, amely rendkívüli intézkedéseket követel.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) A szerencsétlenségek és természeti csapások kiterjedtsége és mértéke, amelyekkel a közelmúltban szembe kellett néznünk, riasztó méreteket ölt. Elérkezett az idő, hogy Michel Barnier úr 2006-ban benyújtott, egy európai polgári védelmi erő létrehozására irányuló javaslata a gyakorlatban is megvalósításra kerüljön.

Égetően szükség van továbbá az Európai Szolidaritási Alap Szabályzatának sürgős felülvizsgálatára is. 2006-os álláspontja alapján a Parlament jóváhagyta a szóban forgó rendelet abból a célból történő módosítását, hogy megteremtjük a tagállamok kérelmeire való gyors és hatékony válaszadás lehetőségét. Az alap igénybeviteléhez szükséges küszöb alacsonyabbra helyezése és az előzetes értékelés alapján történő gyors kifizetésről való rendelkezés rendkívül fontos intézkedések a rendelet felülvizsgált formájában.

Ezért kérem, hogy a Tanács nyissa meg az Európai Szolidaritási Alapról szóló rendelet felülvizsgálatának dossziéját, kérjen azonnali felülvizsgálatot és ne utasítsa el az új rendeletet.

Köszönöm.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Elnök úr! Biztos úr! Tavaly októberben a Regionális Fejlesztési Bizottság küldöttségének tagjaként lehetőségem volt megtekinteni mindazt a csodálatos dolgot, amit az EU-alap segítségével Madeirán létrehoztak, ami miatt engem személyesen is lesújt a mostani katasztrófa. Szeretném kifejezni együttérzésemet az érintett családok számára, és azok számára is, akik alig néhány óra leforgása alatt teljes életük munkájának gyümölcsét elvesztették.

Az Európai Unió, különösen most, mikroszkóp alá kerül; és a Szolidaritási Alapot pontosan az efféle nehéz helyzetek kezelésére hozták létre. És Madeira és Franciaország lakosainak most nem csak az együttérzésünkre, hanem mindennél jobban az anyagi támogatásunkra is szüksége van.

A franciaországi és madeirai katasztrófákat tovább súlyosbítja a tény, hogy egyesek talán túl nagyra törően igyekeztek irányításuk alá vonni a természetet, és a természet törvényeit semmibe véve próbálták meg élni az életüket. Az, hogy hosszú távon ez mennyire nem lehetséges, most ismét csak nagyon fájdalmas úton nyert bizonyítást.

Ez azt jelenti, hogy minden támogatást csak olyan módon lehet felhasználni, hogy garantálja a biztonságot, a megelőzést és a fenntarthatóságot, aminek külön figyelmet kell szentelni.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Elnök úr! Először is szeretnék hangot adni Franciaország és Portugália, és különösen La Rochelle és Madeira iránti együttérzésemnek és részvétemnek; másodszor szeretném kifejezni saját hazám, különösen a heves vihar által érintett Andalúzia és a Kanári-szigetek iránt érzett szolidaritásomat. Mindazonáltal, súlyos kritikával kell illetnem az Európai Unió Szolidaritási Alapját.

A Szolidaritási Alap idejétmúlt, és figyelmen kívül hagyta a Parlament 2006-os állásfoglalását. Mára már semmilyen értéket nem képvisel. A benne szereplő számok – a GDP 0,6 %-a és a 3 millió euró – nem felelnek meg annak, amit a jelen helyzet követel, mivel ez már nem csupán szükséghelyzet, hanem a helyreállítás érdekében tett erőfeszítésekre is szükség van. Hiszünk a spanyol elnökségben, és ezért felhívjuk, hogy adja meg a Szolidaritási Alap reformjához szükséges lendületet.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Elnök úr! Szeretném szívből jövő részvétemet kifejezni a Xintia vihar áldozatainak hozzátartozói számára, különösen Franciaországban és Spanyolországban. Senki sem számított rá, hogy alig egy héttel azután, ami Madeirán történt, ilyen vihar, ily mértékű pusztítással söpör majd végig Franciaország és Spanyolország partjai mentén, különösképpen a Kanári-szigeteken.

Múlt szombaton lehetőségem nyílt elkísérni Hahn urat Madeirára, aki a vihartól leginkább sújtott területeket kereste fel, és saját maga győződött meg arról, milyen mértékű rombolást végzett az időjárás. Holnap a Bizottság elnöke, Barroso úr teszi ugyanezt. Az által, hogy személyesen méri föl a pusztítás mértékét, a történetek kivételezett szemtanúivá válnak, és ezáltal arra is ráirányítják az emberek figyelmét, ami most a legfontosabb: a sürgős segítségre.

Alapvetően fontos, hogy a Parlament képes legyen mihamarabb felülvizsgálni és egyszerűsíteni a Szolidaritási Alap szerkezetét, és gyorsan segítyt tudjon küldeni, hogy mihamarabb enyhülést nyújthassunk azoknak az embereknek, akiktől nem kérhetünk már több türelmet.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Üdvözlöm a kezdeményezést, amely támogatja az Európai Parlament állásfoglalását, amelynek témája a Madeira autonóm régióban történt jelentős természeti csapás, valamint

a Xintia nevű vihar európai hatásai. Hadd fejezzem ki mindazok iránti együttérzésem, akiket érintett a vihar, és mindazok iránti elismerésem, akik segédkeztek e természeti csapások utáni beavatkozásban.

Úgy vélem, hogy Európa régióinak lényegesen nagyobb anyagi segítségben kell részesülniük, hogy az efféle katasztrófák megelőzéséhez szükséges intézkedéseket vezethessenek be. Az Európai Unió javíthat a jelenlegi rendszereken és új, komplex rendszereket fejleszthet ki az efféle katasztrófák kiváltó okainak elemzése céljából, hogy az ezek megelőzésének szempontjából a leghatékonyabb intézkedéseket hozhassa meg. Úgy vélem, hogy a kifejezetten ezt célzó intézkedéseket minden európai makro-régiónak magáévá kellene tennie. És gondolok itt, habár ez nem szerepel kifejezetten a jelen állásfoglalásban, az EU Duna-stratégiájára, tekintettel arra, hogy nem is olyan rég, 2002-ben és 2004-ben, ez a folyó is természeti katasztrófák forrása volt. Továbbá az, hogy minden elérhető forrás a lehető legkönnyebben hozzáférhető és kiegészítő jelleggel felhasználható legyen, megkönnyítene a gazdasági, a társadalmi és területi kohézió létrejöttét azáltal, hogy az efféle katasztrófák esetén teret adna a szolidaritás megnyilvánulásainak.

Köszönöm.

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Én egy olyan kis faluból származom, amelynek nagyjából 500 lakosa van, és amelyet alig két éve sújtott súlyos árvíz. Az csupán a csodának – vagy ha úgy tetszik, a szerencsének – volt köszönhető, hogy az ár nem követelt emberéletet. Akkor mi ugyanabból a Szolidaritási Alapból részesültünk, amelyről ma szó van. Teljes mértékben megértem az érintett területeken élők érzéseit. Ők is szolidaritást várnak az Európai Unió egészétől – mégpedig gyors és hatékony szolidaritást.

Ezért vélem úgy, hogy most a Szolidaritási Alap Szabályzatának felülvizsgálata a legsürgetőbb. Mint tudják, a Bizottságnak az Európai Unió Szolidaritási Alapja Szabályzatának módosítására irányuló javaslata 2005-re nyúlik vissza. Ez a javaslat legfőképp az alap nem természeti jellegű katasztrófákra való kiterjesztésére vonatkozik. Tartalmaz azonban olyan elemeket is, amelyek relevánsak lehetnek volna a Xintia esetében is – egy olyan javaslatot például, hogy helyezzük alacsonyabbra a küszöbértékeket, vagy, hogy legyen lehetőség előleget fizetni a várható segélyből.

A közelmúltban néhány tagállamból – többek közt Franciaországból is – érkeztek jelek, miszerint felülvizsgálnák korábbi negatív álláspontjukat. A dosszié újbóli megnyitását illetően a Bizottság a Parlamenttel együtt rövidesen új kezdeményezéssel fog élni a Tanács és a spanyol elnökség felé.

Azzal a megjegyzéssel is egyetértek, hogy minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk azért, hogy felkészültebbek legyünk. Világosan látszik, hogy a katasztrófális események gyakorisága és intenzitása növekszik, ami nyugtalanító. Ezért véleményem szerint elsődleges fontosságú, hogy jobban felkészüljünk az efféle helyzetekre. Ebben a tekintetben a Kohéziós és Strukturális Alapoknak szerepet kell vállalniuk. Vannak kiaknázatlan lehetőségeink. A Kohéziós és Strukturális Alapokat már említettem, de a Vidékfejlesztési Alapot is átirányíthatnánk erre a célra, ám természetesen csak az illető tagállam kérésére.

Szeretném megköszönni a támogatásukat, és szeretnék köszönetet mondani az e területért felelős kollégám, Johannes Hahn nevében is.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Alain Cadec (PPE), írásban. – (FR) Február 27-én és 28-án a Xintia nevű heves vihar több francia régió is keresztülsöpört. 53 ember életét követelte és óriási anyagi károkat okozott, többek közt az általa okozott súlyos áradással. A Madeirán történtek után Európát ismét súlyos csapás érte. Az én régióm, Bretagne is súlyosan érintett, ezt a területet három minisztérium is természeti katasztrófa által sújtott területnek nyilvánította, csakúgy, mint Poitou-Charentes és Pays de la Loire régiókat. Szeretném a katasztrófa által érintett családok és az áldozatok iránti mély együttérzésemet kifejezni. Az egész Európai Uniónak pénzügyi segélycsomag és a helyreállítást célzó támogató intézkedések révén kell most készségességét és szolidaritását kifejeznie. Béchu úr csatlakozik hozzám a sürgősségi segély iránti kérelmemben. A Szolidaritási Alap pénzügyi forrásait ma igen nehézkesen lehet mobilizálni. El kell ismerni, hogy a Parlament 2005 óta igyekszik elérni az EU Szolidaritási Alapjának hatékonyabb és gyorsabb felhasználhatóságát. A Bizottságnak és a Tanácsnak elő kell segítenie, hogy az alapból származó támogatás mihamarabb elérjen az érintett régiókhoz. Ez a természeti csapás megmutatta, hogy az európai polgári védelmi erő – a EuropeAid – létrehozásáról szóló Barnier-jelentés tökéletesen ésszerű, és lehetővé tenné számunkra a természeti katasztrófákra való hatékonyabb reagálás kifejlesztését.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az elmúlt hetekben két tragikus mértékű természeti csapás is lesújtott Európára, és az Unió tagállamaira, halált és pusztulást, valamint több tízezer eurónyi kárt hagyva maga után.

Nem fogjuk feledni a február végén Madeirán készült drámai képeket – amelyeket mélységes szomorúsággal néztem, mivel egy általam jól ismert szigetet ért a tragédia –, ahogy a számos európai térséget letaroló Xintia nyomvonalán készült drámai beszámolókat sem.

Megragadva az alkalmat, hogy amellet, hogy őszinte törődésemet fejezzem ki a tragédiák által sújtottak számára, ösztönzöm a Bizottságot, hogy cselekedjen gyorsan az érintett régiók gondjainak enyhítése ügyében. Ezt nem csak az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a lehető legsürgősebb, legrugalmasabb és a lehető legnagyobb összegben történő mobilizálásával kell megtenni, hanem a Kohéziós Alap révén elérhető minden olyan eszköz és mechanizmus felhasználásával is, amely által segíthetünk az érintett régióknak a szörnyű katasztrófa hatásainak leküzdésében.

Szeretném továbbá megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem a madeirai helyi hatóságok és lakosok minden erőfeszítése iránti szolidaritásomat.

Veronica Lope Fontagné (PPE), írásban. – (ES) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Sajnálatos módon ismét ezzel a szomorú és most már szokásos üggyel foglalkozunk. Szeretném tiszteletemet és hálámat kifejezni mindazoknak a szakembereknek és önkénteseknek, akik hozzájárultak az érintett területen zajló mentéshez és helyreállítási munkálatokhoz, és szeretném továbbá kifejezni részvétemet az áldozatok hozzátartozói számára. Segítséget kell nyújtanunk az áldozatoknak, és módot kell teremtenünk arra, hogy az érintett területek mihamarabb helyreállhassanak. Továbbra is intenzíven kell dolgoznunk a megelőzés terén. Végül, de legfontosabbként, szeretném felhívni a spanyol kormányt, hogy használja fel jelenlegi európai uniós elnökségét arra, hogy lendületet adjon az Európai Unió Szolidaritási Alapja jelenlegi szabályzatának módosításához – amit az Európai Parlament már számos alkalommal kért – az alaphoz való gyorsabb, rugalmasabb és hatékonyabb hozzáférés érdekében.

Iosif Matula (PPE), írásban. – (RO) A globális természeti katasztrófák elterjedtsége aggasztó. Ma már látszanak a múltbéli felelőtlen tetteink következményei, hiszen új próbatétellel szembesülünk: az éghajlatváltozás hatásaival kell megküzdenünk.

Mondanom sem kell, hogy a természeti csapások által érintett területek újjáépítési műveleteinek költsége összehasonlíthatatlanul magasabbak, mint amennyit a megfelelő megelőzés igényelne. Vannak európai uniós szintű eszközeink, amelyek elérhetőek az ehhez hasonló helyzetekben, és amelyek a régiókban kivitelezett projektek kiegészítésére szolgálnak. Így például, Románia nyugati régiójában, amelyet én képviselek, támogatást élvez egy projekt, amely célja, hogy javítsa a sürgős helyzetekben alkalmazott beavatkozási rendszer képességeit és minőségét. Az elérhető pénzügyi eszközöket, ideértve a Strukturális és Kohéziós Alapot csakúgy, mint a Vidékfejlesztési Alapot, felül kell vizsgálni, hogy vészhelyzet esetén rugalmasabban lehessen őket alkalmazni.

Ami a Szolidaritási Alapot illeti, az alap mobilizálásához szükséges küszöb alacsonyabbra helyezése és a szóba jöhető összeg egy részének előlegként való kifizetésének lehetősége felgyorsítaná a beavatkozást és a helyreállítást célzó erőfeszítéseket, lényegesen hatékonyabbá téve azokat.

Végül, de nem utolsósorban, tisztes figyelmet kell szentelnünk egy korábbi kezdeményezésnek, nevezetesen annak, amely egy gyors reagálású erő létrehozására vonatkozik, amely lefedné az Európai Unió teljes területét, mert a természeti jelenségek a szomszédos régiókat is érintik, ami szolidaritást és határon átnyúló fellépést követel.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), írásban. – (PT) Szeretnék csatlakozni mindazokhoz, akik előtttem együttérzésüket fejezték ki a február 20-án, Madeirán tomboló, áradással járó vihar áldozatai iránt, valamint mindazok iránt, akiket a családtagjaik, barátaik, vagy vagyonuk elvesztése okán a gyász fájdalma sújt. Szeretném továbbá hangsúlyozni, hogy folyamatosan szükség van az Európai Unió abbéli képességeinek megszilárdítására, hogy segítséget nyújthasson a természeti csapásoktól sújtott lakosság számára. A személyes vagyonuk, úgymint az otthonaik, a megélhetésük és munkájuk elvesztésével ezek a lakosok kétségbeesett helyzetbe kerülnek. Ezekben az esetekben csak a szolidaritás révén valósítható meg a társadalmi igazságosság, nem megelégedve arról, hogy abból minden társadalom profitál, ha a közösség minden egyes tagja megfelelő körülmények között él. Ezért nem túlzás ragaszkodni ahhoz, hogy szükség van az Európai Unió Szolidaritási Alapjának bővítésére és rugalmasabbá tételére. E tekintetben szeretném kinyilvánítani, hogy maximálisan támogatom a Madeiráról szóló állásfoglalást, amelyet a Parlament a mai napon elfogadott.

Richard Seeber (PPE), írásban. – (DE) A közelmúltban Madeirán, valamint Spanyolország és Franciaország egyes részein pusztító viharok súlyos áldozatokat követeltek: Madeirán 40, Franciaországban további 60 emberélet veszett oda, rengeteg eltűntet tartanak nyilván, és óriási az anyagi kár. A természeti katasztrófák kezelése remek lehetőség Európa számára, hogy bizonyítsa az általa képviselt hozzáadott értéket. Az európai partnerek közti gyors és komplikációmentes együttműködésre van szükség a Xintia nevű vihar és a hasonló áradással járó esőzések drámai következményeinek leküzdéséhez. A Szolidaritási Alap és az EU egyéb pénzeszközei legalább a katasztrófa által okozott gazdasági károk gyorsabb kezelését lehetővé teszik. Mindazonáltal, a katasztrófa-megelőzés megszervezésének mindig tagállami kézben kell maradnia, mert ők a legalkalmasabbak arra, hogy saját körülményeiket felmérve a leggyorsabban reagáljanak vészhelyzet esetén. A jövőbeni viharkárok megelőzése érdekében a Bizottságnak támogatnia kell a tagállamokat abbéli erőfeszítéseikben, hogy hatékony sürgősségi terveket és kockázati mutatókat dolgozzanak ki. Az éghajlatváltozás előretörésével és a vízkörforgás ebből fakadó megváltozásával lehetetlenné válik, hogy a jövőben teljes mértékben elhárítsuk az ennél akár még zordabb viharokat is. Jobb előzetes tervezéssel azonban az efféle viharok által okozott károk bizonyára enyhíthetők.

Dominique Vlasto (PPE), írásban. – (FR) A Xintia nevű vihar újabb tragikus és fájdalmas példája azoknak az éghajlati zavaroknak, amelyek fokozzák azon jelenségek durvaságát és rendszerességét, amelyek végső soron mégiscsak természetes jelenségek. Az Európai Uniónak napjainkban túl gyakran kell efféle természeti katasztrófákkal szembenéznie ahhoz, hogy megelégedjen jelenlegi eszközeivel, és úgy vélem, hogy polgárai megfelelőbb védelme érdekében három beavatkozási területet kellene megerősítenie: a megelőzést, amelyről a 2009-es, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló fehér könyvben is szó van, amellyel kapcsolatban véleményünk előadója voltam, és amely különös hangsúlyt fektet a tengerparti és a hegyvidéki területek sérülékenységére; a gyors beavatkozást, azzal, hogy végre létrehozza az európai polgári védelmi erőt, amelyről eddig csak beszéltünk, és amelynek csak egy javaslatra van szüksége a valóra váláshoz; valamint a helyreállítást, azzal, hogy engedélyezi a Strukturális Alapok sürgősségi mobilizálását – ha szükséges, a tervezett beavatkozási területek regionális keretein kívül is – és a Szolidaritási Alap sürgősségi mobilizálását, amelynek szabályozatát az alap gyorsabb és egyszerűbb mobilizálhatósága érdekében módosítani kell. Egyértelmű tehát, hogy helyeslem ezt az állásfoglalást, bár sajnálom, hogy a Parlament ismét olyan intézkedésekért kénytelen felszólalni, amelyeket már az Európát évek óta gyászba hajtó természeti katasztrófák első előfordulása után meg lehetett volna hozni.

4. Jelentős természeti katasztrófa Madeira autonóm tartományban és a Xynthia nevű vihar hatásai Európában (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

5. A chilei helyzet és az uniós humanitárius segítségnyújtás stratégiája (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a chilei helyzettel és az uniós humanitárius segítségnyújtás stratégiájával kapcsolatos bizottsági nyilatkozat.

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! Ezt a nyilatkozatot kollégám, Kristalina Georgieva, a nemzetközi együttműködés, humanitárius segítségnyújtás és válságkezelés biztosának nevében teszem. Miért helyette? Ez elég egyértelmű. Georgieva biztos asszony tegnap, március 10-én érkezett Chilébe, hogy megtekintse a közelmúltbéli földrengés által sújtott területeket, és megtekintse a helyszínen az európai humanitárius és polgári védelmi szakembereinek a munkáját.

Miután megérkezett Chile fővárosába, Santiagóba, Georgieva biztos asszony a földrengés és a szökőár által legjobban sújtott területet látogatta meg, köztük Constitución, Talca, és Concepción területeket körülvéve parti régiót.

A helyszín látogatásakor találkozott a helyszínen dolgozó ECHO-partnerek képviselőivel, meglátogatta a Pencóban található megfigyelő és információs központ bázistáborát, és kétoldalú megbeszéléseket folytatott a chilei hatóságokkal.

Georgieva biztos asszony Barroso elnök urat is képviseli Sebastián Piñera elnök úr beiktatásakor Valparaíso városában a mai nap folyamán.

A Chilét február 27-én, szombaton, a kora reggeli órákban megrázó hatalmas földrengés és az azt követő szökőár szörnyű tragédia. A legfrissebb hivatalos számok szerint legalább 528 ember halt meg, és ez a szám

valószínűleg nőni fog. A tragédia több mint kétmillió embert érint. Az infrastruktúrában keletkezett károk hatalmasak, és félmillió otthon sérült meg jelentősen.

Cathy Ashton, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselője, és az Európai Bizottság alelnöke felhívta Chile külügyminiszterét, Mariano Fernández urat, ugyanazon a napon, hogy kifejezze részvétünket az áldozatok családjainak, és hogy jelezze, készen állunk támogatást és segítséget nyújtani.

Amint elterjedtek a hírek a földrengésről, mozgósítottuk az ECHO szükséghelyzeti gyorsreagáló rendszerét. Az EU polgári védelmi mechanizmusa azonnal kiadott egy előzetes figyelmeztető üzenetet a részt vevő államoknak. A megfigyelő és információs központ (MIC) válságkezelő szobája végig működött az első hétvégén, jelentéseket szerzett a földrengés hatásának mértékéről és hatásáról, és azonosította azokat a polgári védelmi eszközöket, amelyeket azonnal hasznosítani lehetne. Georgieva biztos asszony bement a válságkezelő szobába a nap folyamán, hogy irányítsa a műveleteket.

Számos uniós tagállam értesítette az MIC-t a nyújtott vagy felajánlott segítségnyújtásról. Ilyen segítségnyújtás volt a Concepciónba Spanyolországból, Németországból, Franciaországból és az Egyesült Királyságból már küldött személyzet és felszerelés; Finnország, az Egyesült Királyság és Hollandia finanszírozási ígéretei; és hidak, sátrak, helyszíni konyhák és generátorok Bulgáriából, Szlovákiából, Svédországból és Ausztriából.

A chilei hatóságok jelezték, hogy elfogadják az Európai Unió tagállamainak segítségnyújtási felajánlásait.

A Bizottság szükséghelyzeti humanitárius gyorsreagáló rendszere egy időben indult Brüsszelben és az ECHO Latin-Amerikát lefedő managuai regionális irodájában.

Felvették a kapcsolatot a gyors finanszírozást és azonnali segélyintézkedéseket nyújtani képes potenciális partnerekkel, és az ECHO helyszíni szakembereit mozgósították, hogy az első leendő alkalommal elrepüljenek a földrengés területére. A hárommillió eurós elsődleges, rendkívüli döntését vasárnap reggel elfogadták. Humanitárius adományozási megállapodások jöttek létre négy ügynökséggel: a francia Telecom Sans Frontières ügynökséggel, amely szükséghelyzeti távközlési szolgáltatásokat biztosít; a Pánamerikai Egészségügyi Szervezettel és a Spanyol Vöröskereszttel, akik az egészségügyi szolgáltatások visszaállításában nyújtanak segítséget; valamint a Német Vöröskereszttel, amely menedéket, tiszta ivóvizet és alapvető háztartási eszközöket biztosít.

Az ECHO két, humanitárius segítséget nyújtó szakértőből álló csapatot vetett be, akik hétfőn, március 1-jén érkeztek meg Chilébe, hogy felmérjék a szükségleteket, és találkozzanak a hatóságokkal és a lehetséges végrehajtó partnerekkel. Másnap megérkezett a csapat további két tagja, akikhez csatlakozott az ötödik pár nappal később.

Az EU polgári védelmi mechanizmusa, egy hat főből álló szakértői csapat is már Chilében van. Négyen a Concepción közelében lévő, földrengés sújtotta zónában munkálkodnak, míg két fő jelenleg Santiagóban van, akik a kapcsolatot tartják a hatóságokkal és koordinálják az európai uniós tagállamok választát.

Az ECHO humanitárius szakemberei és az EU polgári védelmi csapata közös értékeléseket hajtanak végre az OCHA-val és számos ENSZ-ügynökséggel a leg súlyosabban érintett területeken. <>

Michèle Striffler, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Ahogy korábban mondtuk, a chilei földrengés, amely számottevően erősebb volt a Haitin történetnél, és amelyet szökőár is követett, sokkal kevesebb áldozatot követelt, köszönhetően a működő figyelmeztető rendszer jelzésének, mivel a lakosság felkészültebb volt katasztrófákra, és az erős állam képes volt reagálni.

Üdvözlöm az Európai Bizottság és a tagállamok gyors választát. Az Európai Bizottság megfigyelő és információs központját azonnal aktiválták, és elfogadtak egy szükséghelyzeti humanitárius határozatot, amelynek értelmében 3 millió eurót biztosítanak az azonnali igények kielégítésére, és a Humanitárius Segítségnyújtás Főigazgatóságának (DG ECHO) szakértőit is bevetették a katasztrófa sújtotta területeken, hogy kezdjék meg a szükségletértékelést.

Szeretném külön megdicsérni Georgieva biztos asszony azonnali nyilvános reakcióját, aki tegnap érkezett meg Santiagóba, hogy meglátogassa az érintett területeket.

A legtöbb természeti katasztrófa váratlanul érkezik. A természeti katasztrófák sújtotta területen élők megóvása érdekében fontos csökkenteni a kockázatot azáltal, hogy jobban felkészülünk, és olyan házakat építünk, amelyek védelmet biztosítanak a katasztrófák ellen. Azt is fontos biztosítani, hogy a fejlődési együttműködés részét képezze a katasztrófák kockázatának a csökkentése, vagyis, hogy jobban fel kell készülni a katasztrófákra, mérsékelni kell a hatásukat, és mindenekelőtt meg kell előzni a katasztrófákat.

María Muñiz De Urquiza, az S&D képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Először is hadd fejezzem ki a szolidaritásunkat az EU-Chile közös parlamenti bizottság küldöttségének nevében a chilei néppel, a parlamenttel és a kormánnyal a február 27-én történt szörnyű földrengés miatt, amelyet eddig több mint kétszáz utóregés követett.

Legalább 500 ember, köztük két európai halt meg, és kétmillió chileit érintettek a földrengések. A Mapuche népet érintette a legsúlyosabban a katasztrófa, mivel a területük az ország déli részén található négy régióból három területen.

Hálámat is szeretném kifejezni az önzetlenül dolgozó embereknek és azoknak a szakembereknek, akik segítettek az áldozatokon. A chilei nép megmutatta, hogy képes megküzdeni egy igen összetett helyzet nehézségeivel. Szeretnék gratulálni Bachelet elnök asszonynak, hogy a kormánya azonnali segítségnyújtó erőfeszítéseket tett, hogy megakadályozza a házakat és infrastruktúrát tönkretévő szörnyű földrengés okozta károk súlyosbodását.

A chilei kormány gyorsan cselekedett, valamint komolyan és felelősségtudatosan azonosította azokat a területeket, amelyek támogatásra szorulnak. Szolidaritását fejezte ki a nemzetközi közösség is, amely arról tanúskodik, hogy Chile kiváló kapcsolatokat ápol szomszédjaival és stratégiai partnereivel.

Szeretnék gratulálni Sebastián Piñera úrnak is új kormányához, amely ma lép hivatalba, és bátorítani is szeretném újraépítési erőfeszítéseit, amelyben remélem, hogy számíthat majd az Európai Unió teljes mértékű támogatására.

Chile, amellet, hogy az Európai Unió barátja és partnere, egy fejlett ország, és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet tagja. De még így is jelentős lesz az újjáépítés költsége: becslések szerint ez az összeg eléri a 20 milliárd amerikai dollárt, ami Chile GDP-jének 15 százaléka. Ezért megkérem az Európai Uniót, hogy minden eszközt tegyen elérhetővé a chilei hatóságok számára, hogy segíteni lehessen az újjáépítést. Chilének nemzetközi hitelekre lesz szüksége, és az Európai Beruházási Bank, amellyel nemrég írt alá egy megállapodást Chile, segít majd az újjáépítési projekt finanszírozásában.

A spanyol elnökség alatt az Európai Unió létrehozott egy mechanizmust, amellyel koordinálni lehet a segítségnyújtást az Egyesült Nemzetek Szervezetével, valamint egy katasztrófa utáni helyzetet kezelő munkacsoportot. Pár napon belül várhatóan megérkezik a helyszínre a nemzetközi együttműködés, humanitárius segítségnyújtás és válságkezelés európai biztosa. Reméljük, hogy a Bizottság – nem hagyva figyelmen kívül egyéb, ugyanannyira fontos kötelezettségvállalásait, mint például a haiti helyzetet – meg tud felelni a chilei nép elvárásainak.

Izaskun Bilbao Barandica, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (ES) Tisztelt elnök úr! Nem csak szavakkal kellene kifejeznünk együttérzésünket egy katasztrófa sújtotta országgal, mint Chilével, ahogy ezt ma hallottuk a Bizottság képviselőjétől.

Chile a múltban védelmet nyújtott és menekülteket fogadott be. Például jelentős baszk közösség él Chilében, mivel a 19. században gazdasági, míg a 20. században politikai okok miatt kellett kivándorolniuk.

Pontosan ezért a szavakat tetteknek kell követniük. Meg vagyok elégedve az Európai Unió gyors lépésével, miszerint azonnal 3 millió euró támogatást küldött a finanszírozási műveletekhez. Elégedett vagyok Ashton főképviselő reakciójával, és gratulálok Georgieva biztos asszonynak gyors cselekvéséért, aki tegnapról Chilében van, ahol ösztönzi a munkát, és megalapozza mindazt, amire szükség van a helyszínen.

Elégedett vagyok az Európai Bizottság új humanitárius segítségnyújtó védelmi rendszerével, az európai intézmények segítségével, és a különböző ügynökségek közti együttműködéssel.

Az ilyen időkben Európának lehetősége van és lesz is megszilárdítania vezető szerepét a nemzetközi porondon, közvetlenül dolgozni az érintettekkel együtt, és segíteni a támogatások koordinálásában, amelyet a tagállamok és a régiók teremtenek elő.

Szeretném kiemelni Bachelet elnök asszony lépéseit, mivel ismét bebizonyította, hogyan kell politizálni, emberiességről tett tanúbizonyságot, és szorosan együttműködött Piñera úrral, aki ma veszi át az elnöki tisztséget. Szeretnék gratulálni az elnök úrnak is, aki példamutató módon, a politikát félretéve felemelkedett az országot sújtó nehézségekhez, ahogy azt az ország érdekében tennie is kellett.

A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport nevében szeretném kifejezni szolidaritásomat, minden művelet iránti támogatásomat, és részvétemet az 528 áldozat családjá, az eltűntek és a hajlék nélkül maradtak iránt.

Nem régen látogattuk meg a területet egy választások előtti megfigyelési misszió keretében az EU-Chile közös parlamenti bizottság küldöttségének nevében. Lehetőségünk volt megfigyelni a fejlődő projekteket, és azt is láttuk, hogy Chile a Déli Közös Piac gazdasági és társadalmi fejlődésének a modellje.

Meg kell bizonyosodnunk arról, hogy a földrengés nem zavarja meg a gazdasági és társadalmi fejlődés folyamatát.

Raül Romeva i Rueda, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Először is megismételném Muñiz asszony és Bilbao asszony szavait, mert szerintem először meg kell mutatnunk az Európai Unió szolidaritását a chilei nép és intézmények iránt, akiket Bachelet elnök asszony és Piñera megválasztott elnök jól képvisel.

Másodszor, úgy gondolom, hogy fontos észben tartani, hogy természeti katasztrófák nem törődnek az emberek vagyonával és tulajdonával: mindenkit ugyanúgy büntetnek. De az is egyértelmű, hogy a szegények szenvednek a legjobban, és különösen nehéz a szegényebb területeket újjáépíteni.

Ezért fontosnak tartom, hogy ne csak a katasztrófa utáni helyreállításra és újjáépítésre koncentráljunk, hanem újra kell vizsgálni bizonyos strukturális elemeket is. Ezekre vonatkozik a kérdésem is. Ha lehet, biztos úr, érdeklődnék Öntől az Európai Unió Chilére vonatkozó országos stratégiai dokumentumairól.

A 2007–2013-as időszakra szánt 41 millió euróból mennyi összeget fordítanak kifejezetten az infrastruktúra, például az utak és a közlekedés javítására? Mekkora összeget fordítanak a házépítés javítására, hogy egy lehetséges jövőbeli és váratlan katasztrófa esetén az emberek felkészültebbek legyenek? Végezetül megkérdezném, hogy ezeknek az erőforrásoknak mekkora hányada lett már félretéve ezekre a célokra? <>

Tomasz Piotr Poręba, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) A chilei földrengés több száz áldozatot követelt, és több mint félmillió ember vesztette el otthonát. De mutassuk ki szolidaritásunkat Chilének, és ne feledjük, hogy az ott élők hiányt szenvednek egészségügyi eszközökből, tiszta ivóvízből, ételből, gyógyszerekből és takarókból. Emellett az embereket bűnöző csoportok is zaklatják, akik az elhagyott boltokat és házakat fosztogatják.

Nekünk, az Európai Uniónak mindent meg kell tennünk, hogy azok, akik elvesztették a vagyontárgyaikat és sok esetben a családtagjaikat, ne essenek áldozatul a szenvedéseiket kihasználó tolvajoknak.

Helyes döntés volt 3 millió eurót küldeni az azonnali szükségletek kielégítéséért. De nem szabad elfelednünk, hogy még vannak olyan helyek Chilében, ahová nem jutottak el a támogatások, mert súlyosan megrongálódtak az utak és a hidak. A nem régi chilei és haiti események azt bizonyítják, hogy az EU pénzügyi segítségnyújtása mellett a katasztrófa sújtotta országoknak segítséget nyújtó mechanizmusok még mindig javításra szorulnak.

Szolidaritás Chilével nagyon szép dolog, és jó, hogy az Európai Unió szolidaritást tanúsít. De ne feledjük: nem szabad kizárólag szolidaritást tanúsítani, hanem támogatnunk is kell Chilét a jövőben.

Fiorello Provera, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, jobbulást kívánok Önnek! Először is szeretném kifejezni a szolidaritásomat mindazok iránt, akiket érintett a természeti katasztrófa. Sajnálatos módon a nagy földrengések miatt mindig lesznek tragédiák. Az ilyen helyzetekben, amikor az épületek és az infrastruktúra ilyen mértékben megrongálódnak, és amikor ezek hálnak meg, fontos, hogy folyamatosan fejlődjön a polgári védelmi és vészhelyzeti hatóságok koordinációja, hogy ne legyenek az erőfeszítések átfedésben és ne legyenek elpazarolt erőforrások. Az Európai Unió azonnal beavatkozott Chilében, de együtt kell működnie a helyi hatóságokkal a szükségletek hatékony azonosítása és a támogatások megfelelő összehangolása érdekében.

A ma reggeli sajtó arról a hírről számolt be, hogy az ENSZ Szomáliának nyújtott támogatásának a felét ellopták a helyi partnerek, néhány ENSZ-tisztviselő és iszlám aktivisták. Tehát az egyik szempont, amelyet át kell gondolni, az a nyilvános és a magánadományok átláthatósága és az embereknek nyújtott támogatások elosztásának hatékonysága. A nagylelkűséget nem lehet elárulni, és egy szigorú rendszert kell létrehozni ahhoz, hogy a pénzt ne lehessen elherdálni vagy ellopni, leginkább akkor nem, ha távoli országoknak küldenek támogatásokat, ahol az intézményeket meggyengíti a válság.

Diane Dodds (NI). – Elnök úr! Népünket nagyon megérintette az a hír, miszerint sok hasznos dolgot sikerült tenni a chilei nép segítése érdekében. Mindannyiunkat megérintett a helyzetük.

De ma a humanitárius segítségnyújtás stratégiájával kapcsolatos általános problémákkal kívánok foglalkozni. Az Európai Bizottság büszkén jelentheti ki, hogy a humanitárius támogatások egyik legnagyobb adományozója

a világon. Mandátuma értelmében célja az életek megmentése és megóvása, menedék biztosítása a hontalanoknak, és hogy segítse a világot abban, hogy jobban felkészüljön a természeti katasztrófákra. Ezek valóban nemes törekvések. De nem a Bizottság pénzét adományozzák. Az a pénz a briteké, a németeké, a franciáké – valójában 27 nemzet pénze. Ilyen gazdasági válság idején mindegyik nemzetet el kell ismerni nemes céljaikért. A dokumentációban a Bizottság ezt megemlíthetné, és elismerhetné azokat, akik valójában meghozták az áldozatot. Nem a politikai elitet vagy Berlaymont apparatcsikját, hanem az átlagos közösségek átlagos embereit.

Habár igaz, hogy a fejlődő országoknak segélyekre van szükségük, az is igaz, hogy támogatásunkra van szükségük, hogy hiteles demokratikus struktúrákat hozzanak létre és tartsanak fenn. Szükségük van a segítségünkre egy erős és béklyóitól mentes civil társadalom megteremtéséhez. Ahhoz is kell a segítségünk – de leginkább az őszinteségünk –, hogy rámutassunk a politikai rendszerek bűneire, amely miatt az emberek szegénységben és nélkülözésben élnek.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Tisztelt elnök úr! Az utóbbi súlyos földrengés Chilében, amely röviddel a haiti katasztrófát követte, több száz ember életét követelte, és az ország épületeiben súlyos károkat okozott, különösen Concepción területén.

Az áldozatok és családjaik mellett kell állnunk, és ki kell fejeznünk őszinte együttérzésünket. Olyan ország mellett kell állnunk, amellyel közeli és baráti kapcsolatunk van, és amelyik a környék legerősebb gazdasága, amelyre a szomszédos országok fejlődési referenciaként tekintenek. Ezt állapították meg a közös parlamenti bizottság keretén belül.

Szeretném emlékeztetni arra, hogy az Európai Unió és Chile aláírt egy társulási megállapodást, amely 2005-ben lépett hatályba, és amely globális szinten teszi lehetővé a politikai és gazdasági együttműködést és együttes cselekvést. Továbbá, ahogy már megemlítették, az Európai Bizottság elfogadta Chile 2007–2013-as időszakra vonatkozó hatéves stratégiai fejlesztési tervét, amely arról rendelkezik, hogy miként oszlanak meg a közösségi erőforrások ebben a latin-amerikai országban regionális és szociális programokra, amelyeket az ország újonnan megválasztott kormánya hajt végre.

A pénzügyi támogatás azonnali bejelentése, és mindaz, amit ma a Bizottság mondott, nagyon ösztönző. De szeretném kihangsúlyozni, hogy fel kell gyorsítanunk a korábban említett EU-Chile stratégiai keretre szánt erőforrások felszabadítását, így azonnal foglalkozni lehet az ország infrastruktúráját ért földrengés következményeivel és az ország további fejlődésével. <>

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Elnök úr! Először is szeretném kifejezni együttérzésemet a chilei néppel, és ezt az együttérzést kifejezem Haiti, Törökország és Peru lakosságának is, ahol szintén természeti katasztrófák sújtottak.

Az együttérzés az Európai Unió megkülönböztető jele, és erősítenünk kell ezt az együttérzést a jövőt figyelembe véve.

Szerencsére Chile megfelelő kapacitással rendelkezik, hogy leküzdjön egy ilyen természeti csapást, de sajnos a világ más területei nem rendelkeznek ezzel a kapacitással.

Ezért szeretném megemlíteni a humanitárius segítségnyújtás európai stratégiáját. A válaszuk lehetne hatékonyabb is. Lehetne gyorsabb, hatásosabb mindaddig, amíg a megfelelő irányba haladunk. De mi a megfelelő irány? Szerintem, először is nagyobb mértékű együttműködésre van szükségünk a tagállamok, a humanitárius ügynökségek és az Európai Unió intézményei között.

Másodszor, jobb koordinációra van szükség az Európai Unió és a nemzetközi segélynyújtó szervezetek, kifejezetten az ENSZ között.

Harmadszor, nagyobb fokú koordinációra van szükség a hadsereg és a humanitárius segélynyújtás szereplői között. Fenn kell tartanunk a polgári lakosság és a humanitárius csoportok biztonságát, miközben védenünk kell a humanitárius segítségnyújtás függetlenségét, semlegességét és pártatlanságát, valamint a nemzetközi jog tiszteletét.

Ami az Európai Uniót illeti, ahhoz, hogy a humanitárius segítségnyújtás és a válságkezelés alapvető része legyen külső fellépéseinknek, több emberi és pénzügyi forrásra van szükségünk.

Felhasználhatjuk a Barnier-jelentést, hogy létrehozzunk egy európai önkéntes hadtestet, és hozzáteszem, mivel Piebalgs biztos úr is itt van, hogy megerősítsük és jobban koordináljuk a humanitárius segítségnyújtás és az újjáépítési és fejlesztési politikákat. <>

Jim Higgins (PPE). – Elnök úr! Mindennel egyetértek, amit Guerrero Salom úr a válaszukkal kapcsolatban mondott. Bevallom, először megdöbbenett, amikor megtudtam, hogy az Európai Unió – Ashton bárónő – körülbelül 3 millió eurót szándékozik adományozni. 3 millió euró semmi a következményekhez, a mellékhatásokhoz és a pusztításhoz képest.

A legutóbbi ülésen – négy hete – Haiti helyzetéről tárgyaltunk. Ma reggel az Európában pusztító Xintia nevű viharról beszéltünk, és most a chilei földrengés hatásairól beszélünk, amely alig két hete történt. Aztán jött a 6,6 erősségű utórengés, amely önmagában is hihetetlen pusztítást vitt véghez.

Az utóhatások ott vannak. A következmények ott vannak. A statisztikák ott vannak. Körülbelül fél millió otthon pusztult el. Ezeket újjá kell építeni, és ekkor jövünk mi a gyakorlati segítséggel. Körülbelül 540 ember halt meg, és még további halottakat ásnak ki a romok alól. Ez önmagában egy természeti katasztrófa. De itt egy összesen 22 milliárd eurós számláról beszélünk. Ilyen szempontból nagyobb hozzájárulást kell biztosítani a magunk részéről.

A Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos egyik előnyös dolog – és tudjuk, hogy Írországból elutasítottuk Lisszabon I-et –, hogy azonnali humanitárius választ adunk természeti katasztrófa esetén. Azt kell hogy mondjam, legyen szó Haitiról, Európa déli részéről, vagy a chilei helyzetről: még nem reagáltunk. Tudom, hogy még az elején vagyunk, de össze kell szednünk magunkat. Mindenekelőtt gyakorlati segítséget kell nyújtanunk: (a) pénzt, (b) tiszta vizet kell biztosítanunk, (c) vissza kell állítani a villamosenergia-ellátást és (d) helyre kell állítani a gazdaságot a lehető leggyorsabban.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Elnök úr! Tegnap beszéltem Pizarro szenátor úrral, akit néhány órája neveztek ki a chilei szenátus elnöki posztjára. Ma adja át az elnöki szalagot Pizarro úr Piñera elnök úrnak. Remélem, hogy Piñera elnök úr hatékonyan hajtja végre az újjáépítési feladatokat, és gratulálni szeretnék Bachelet elnök asszonynak azért, ahogyan a válságot kezelte.

Elnök úr, hadd fejezzem ki együttérzésemet és testvéri szeretetemet a chilei nép iránt, akik szörnyű földrengést és szökőárt éltek át Concepción, Biobío, Temuco és Valparaíso területein. Biztos vagyok abban, hogy Chile hősi népe felülkerekedik ezen a helyzeten, ahogy azt korábban is tette. Még egyszer hadd fejezzem ki szeretetemet és legmélyebb szolidaritásomat Chilével.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Tisztelt elnök úr! A Chilében történt 8,8 erősségű földrengés miatt el kell ismernie Concepción polgármesterének a szavait, miszerint a 24 óra egy örökkévalóság annak, aki a romok alatt van eltemetve. Habár a hatóságok és az életmentő szolgálatok ebben a latin-amerikai országban kétségkívül fel vannak készülve lehetséges földrengésekre, a több mint 2 millió érintettnek nyújtott segítség nem jutott el a katasztrófa által sújtott terület minden részébe elég korán, mert logisztikai problémák merültek fel. A már eleve későn érkező csapatokat is lelassította a káosz. A lakosság kénytelen volt a háztetőkre menekülni és úttorlaszokat felállítani. De nem az utórengésektől tartva, hanem a bűnözőktől való félelem miatt. Chile lehet, hogy van annyira gazdag, hogy törődjön a földrengés áldozataival, de szerencsére félretette a büszkeségét, és segítséget kért, köztük az Európai Uniótól is.

Ebből a helyzetből nekünk is tanulnunk kell, vagyis azt, hogy vészhelyzetben a társadalmi máz gyorsan lehull, és 24 óra rendkívül hosszú idő is lehet. Ennek a szellemében kijelentem, hogy a vészhelyzeti terveknek és a vészhelyzet idején a támogatási erőfeszítések koordinálásának hatékonyabbnak kell lenniük, az Európai Unión belül is.

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! Sokkolt minket a természeti és az emberi katasztrófa mértéke. Az ECHO szükséghelyzeti gyorsreagáló rendszerének és az EU polgári védelmi mechanizmusának gyors mozgósításának köszönhetően irányított és gyakorlati segítséget tudtunk nyújtani röviddel a földrengés után.

Ahogy már korábban mondtam, az EU-tagállamok bevetett és felajánlott támogatása is nagyon fontos volt.

A már általam leírt humanitárius és egyéb intézkedések mellett érdemes megemlíteni, hogy kedden, Luxembourgban az Európai Beruházási Bank és Chile keretmegállapodást írt alá (amit egyik tisztelt képviselőtársam korábban már említett), amelynek értelmében a bank működést folytathat Chilében.

Ez a fejlemény megmutatja, hogy milyen kiváló állapotban van az Európai Unió és Chile kapcsolata, és a megosztott kötelezettségvállalásunk folyamatosan bővül és mélyíti a kapcsolatunkat. Továbbá, az időzítése is tökéletes, mivel az Európai Beruházási Bank az Európai Unió további eszköze lehet arra, hogy együttműködjön Chilével a közép- és hosszú távú újjáépítési folyamatokban, amelyek már megkezdődtek.

Chile országstratégiájáról és az elkülönített 41 millió euróról szeretnék néhány szót mondani. Az első részletben 25 millió eurót költöttek el, a másodikra 15,6 millió euró marad. Normális esetben 50 százalék jut a társadalmi kohézióra, a maradék 50 százalék pedig a fejlesztésre és a versenyre jut. Felajánlottuk, hogy ezt felülvizsgálat mellett történő újjáépítésre módosítjuk. A chilei hatóságoktól még nem érkeztek kérelmek, de mind a két jogcím alatt újjáépítésre lehet fordítani az összeget.

A chilei hatóságok még nem nyújtottak be kérelmet az Európai Uniónak, hogy segítséget kérnek az újjáépítési folyamatokhoz. Ahogyan már említettem, ma lép hivatalba Piñera elnök úr. Biztosan kiemelt fontosságú feladatként kezeli majd a károk értékelését és minősítését, valamint a szükséges, hatalmas erőfeszítések megtervezését.

A Bizottság készen áll bármilyen kérelem megfontolására. Mint már mondtam, az a tény, hogy az Európai Beruházási Bank most már Chilében is működhet, egy újabb lehetőséggel bővíti a már rendelkezésünkre álló eszközöket.

Azt is érdemes megismételni, amit már néhány képviselőtársam megtett, hogy Chile a fejlődés jó példája. A legtöbb latin-amerikai országgal ellentétben Chile nettó hitelező. Múlt pénteken a leköszönő pénzügyminiszter kiemelte azt a tényt, hogy a chilei lakosságot korábban érő tragédiákkal ellentétben Chile most rendelkezik saját erőforrásokkal is.

Befejezésül hadd mondjam el, hogy az Európai Unió – az Unió lakossága, régiói és az országai – támogatják Chilét ebben a katasztrófa utáni helyzetben, aminek így is kell lennie egy civilizált és humánus világban. <>

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

António Fernando Correia De Campos (S&D), írásban. – (PT) A haiti földrengést követően ismét szörnyű katasztrófa történt, amelynek 800 hivatalos áldozata van, és az okozott kár Chile GDP-jének körülbelül 15 százalékát teszi ki. Chile elnöke, Bachelet asszony szerint a népesség 80 százalékát érintette a csapás, és az ország infrastruktúrája nagyon komolyan megrongálódott.

Az EU ismételten kötelezettséget vállalt annak az országnak a kivételezett kereskedelmi partnereként, amelynek elsődleges kereskedelmi partnere, és amely ország exportjának elsődleges piacaként szolgál. Az EU válasza a 3 millió eurós segély, miközben az európai polgári védelmi szakemberek a helyszínen értékelik a legfontosabb szükségleteket.

A világot megtépázó természeti katasztrófák, például a földrengések és a pusztító viharok, amelyeket az EU-ban is lehetett tapasztalni, arra kényszerítenek, hogy átgondoljuk a humanitárius segélyek és a vészhelyzetek kérdését, amelyekre gyors és összehangolt választ kell adni.

Az EU bebizonyította hatékonyságát, és hogy képes reagálni. A Parlament, amely őszinte részvétét fejezi ki Chilének, ezzel a vitával is azt bizonyítja, hogy elkötelezte magát annak az országnak a segítése és újjáépítése mellett, amelyet olyan nagy mértékben megrongált a február 27-i földrengés.

(Az ülést 11.40-kor felfüggesztik és 12.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: PITTELLA ÚR

alelnök

6. Az elnök nyilatkozata

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Mielőtt rátérnénk a szavazásra, szeretnék egy rövid bejelentést tenni, hiszen ma tartjuk a terrorizmus áldozatainak hatodik európai napját.

Több mint 5 000 európai áldozat emléke előtt tisztelgünk, és kifejezzük szolidaritásunkat a terrorizmus barbársága miatt megsebesült, szenvedni kényszerült számtalan emberrel is.

A hat évvel ezelőtti, 2004. március 11-i madridi bombatámadások, amelyekben 17 ország 191 polgára vesztette életét, valamint a 2005. július 7-i londoni bombarobbantások az európai földön valaha elkövetett legszörnyűbb terrorcselekmények közé sorolhatók.

A terrorizmus támadás mindannyiunk ellen: egyenesen a demokratikus társadalmunk szövetét támadja.

Ezért Európa mindig is egyként fog küzdeni a terrorizmus ellen, legyen az szeparatista, vallási vagy politikai indíttatású.

A terrorizmust soha semmilyen módon és semmilyen okfejtéssel nem lehet megindokolni. Ez az európai nap lehetőséget biztosít számunkra, hogy megmutassuk: nincs az a terrorista és nincs az a terrorcselekmény, aki vagy amely képes lenne megrendíteni vagy elpusztítani az alapértékekbe, vagyis az alapvető emberi jogokba és a demokráciába vetett hitünket.

(Taps)

7. Ülésnaptár: lásd a jegyzőkönyvet

8. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményének részleteit lásd a jegyzőkönyvben)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Elnök úr! Arra kérném, hogy várjunk még egy kis ideig, mert több képviselő a liftekben ragadt. Valakinek az a különös ötlete támadt, hogy a hónapnak éppen abban a hetében javítsák a lifteket, amikor mi Strasbourgban vagyunk, ahelyett, hogy a másik három héten végeznék ezt el.

Elnök. – Goebbels úr! Már elmúlt 12 óra. Több mint öt perce várunk. Úgy gondolom, rátérhetünk a szavazásra.

(Taps)

8.1. Kuba (B7-0169/2010) (szavazás)

8.2. Beruházás az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba (szavazás)

8.3. Jelentős természeti katasztrófa Madeira autonóm tartományban és a Xynthia nevű vihar hatásai Európában (B7-0139/2010) (szavazás)

9. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Állásfoglalásra irányuló indítvány RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) A rendelkezésre álló kormányzati archívumok és szakirodalom szerint Szlovákiában 1948–1989 között a kommunista rezsim 71 168 embert ítelt el állítólagos politikai bűncselekmények miatt.

Nincs jobb módja a politikai foglyok és meggyőződésük miatt bebörtönzött személyek emléke előtti tiszteletadásnak, mint munkánkkal aktívan előmozdítani a szabadság és demokrácia elterjedését ott, ahol ezek elérhetetlen fényűzésnek tűnnek. Az Európai Unió felhívásaira mindeddig nem érkezett válasz. Mélységesen aggaszt azonban a kubai politikai foglyok helyzete, ezért sürgetném a Tanácsot és a Bizottságot a politikai foglyok szabadon bocsátásához szükséges hatékony intézkedések megtételére, valamint e személyek az emberi jogok védelmezőiként végzett munkájának támogatására és biztosítására. Kuba állampolgárai számára..

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Elnök úr! Támogattam a Kubával kapcsolatos állásfoglalásra irányuló indítványt. Hogy őszinte legyek, nem értem, Fidel Castro európai barátai miért védik oly makacsul egy bukott és lendületét veszített forradalom eszméjét. Csak a – magát haladó szelleműnek tartó – rezsim halálos áldozatai ébreszthetik rá az embereket, hogy Kubában változásra van szükség? Van úgy, hogy az egyéni áldozatok hozzájárulnak a történelmi változásokhoz. Remélem, hogy ez ebben az esetben is így lesz. Ugyanakkor nem szeretném, ha a hatóságok dogmatizmusa, továbbá a hatóságoknak saját helyzetük elemzésére és a változásra való képtelensége miatt további áldozatokra is sor kerülne.

Az is elfogadhatatlan számomra, hogy számos AKCS-ország teljes mértékben közömbös a Kubában felépült társadalmi és politikai rendszer jellege és jelentősége iránt. Mély meggyőződése, hogy ez téves értelmezése a szolidaritásnak. Tisztességesebb lenne elismerni Kuba eredményeit, és ugyanakkor elítélni azt, ami sikertelen, társadalomellenes, embertelen és romboló.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Elnök úr! Muñiz Asszony nevében szeretném megmagyarázni Önöknek, hogy az Európai Parlamentben a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Képviselőcsoportján belül a spanyol küldöttség miért szavazott az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoport által előterjesztett 2. módosítás ellen a módosításban szereplő azon kérés ellenére, hogy támogassuk a spanyol elnökséget a Kubával való kapcsolatokban.

Először is emlékeztetni szeretném Önöket arra, hogy nem támogathatunk olyan képviselőcsoport által előterjesztett módosításokat, amely törekszik elhatárolódni az állásfoglalás egészétől, ezenkívül az állásfoglalást aláíró valamennyi képviselőcsoport iránti elkötelezettségünk nem engedi meg valamely dokumentum részleges módosítását.

Továbbá az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja által előterjesztett 2. módosítás nem áll összhangban a spanyol elnökség által képviselt állásponttal, amely konszenzus elérését szorgalmazza az Európai Unióban a kubai kapcsolatok keretrendszerének megújítására, de – a módosítás céljával ellentétben – nem óhajt teljes mértékben szakítani a közös állásponttal.

Részünkről ez a módosítás elutasításának oka.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nem csak azért volt megtiszteltetés ma számomra, hogy támogathattam a meggyőződésük miatt bebörtönzött kubai személyekkel kapcsolatos állásfoglalást, mert egy volt diktatórikus kommunista állam képviselője vagyok, hanem azért is, mert a múltban személyesen is találkoztam kubai disszidensekkel, különösen az orvos Dr. Darsí Ferrerrel, aki másokkal együtt tavaly július óta van börtönben.

Visszatérésemet követően tájékoztattam a Parlamentet az egészségügy szomorú helyzetéről, és ismét szeretném hangsúlyozni, hogy azok az emberek, akik nem tagjai a Kommunista Pártnak és akiknek nincs dollárjuk, nem jutnak gyógyszerekhez. Dr. Darsí Ferrer központi személyiség volt Havannában, aki segített a másként gondolkodóknak gyógyszerekhez jutni. Most rács mögött van.

Nagy örömmre szolgál, hogy elfogadtuk ezt az állásfoglalást, amely igen erőteljes állásfoglalás, és amely egyértelműen felszólítja az európai hatóságokat, hogy folytassák a kubai demokratikus változások előmozdítására irányuló erőfeszítéseiket.

Daniel Hannan (ECR). – Elnök úr! Ki hitte volna 20 évvel ezelőtt, amikor Európa levegője leomló falak téglaporától és szabadságkiáltásoktól volt sűrű, hogy a vörös zászló ennyi idő múltán is lobogni fog Havanna felett, Fidel Castro pedig békésen fog haldoklani ágyában azon a fülledt karibi szigeten.

Sola mors tyrannicida est – mondta honfitársam, Morus Tamás: csak a halál szabadíthat meg a zsarnokoktól.

Kubában a kommunista rendszert két dolog tartja életben. Először is a csökönyös amerikai blokádnak, amely lehetőséget ad Castrónak és rezsimének arra, hogy honfitársaik nyomoráért a kommunista rossz gazdálkodás helyett a külföldi imperializmust tegyék felelőssé; másodsorban pedig az engedékenységre, amellyel egyesek Európában – beleértve e Parlamentet is – visszataszító kettős mércére hagyatkozva elnézik Kuba részéről az emberi jogok megsértését és a demokrácia tagadását arra hivatkozva, hogy jók a kubai orvosok és a balerinák.

Remélem, hogy e Parlament fel fog nőni egyszer, és egyesek e Házban képesek lesznek maguk mögött hagyni az egyetemi éveiket, amikor még diákként Che Guevara-pólót viseltek. Eljött a kubai demokratikus erőket támogató konstruktív fellépés ideje. A történelem fel fog minket menteni.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök úr! A kubai helyzetről szóló állásfoglalás mellett szavaztam, mert egészét tekintve meglehetősen kritikus a havannai totalitárius rezsimmel szemben. Ugyanakkor e lehetőséget arra

szeretném felhasználni, hogy felkérjem a Tanácsot, hagyjon fel a Kubával fennálló kapcsolatok normalizálására irányuló kezdeményezésekkel mindaddig, amíg egy az emberi jogokat vérlázító módon sértő kommunista diktatúrával állunk szemben.

Az új főképviselőt pedig arra ösztönözném, hogy ne kövesse a Bizottságnak a korábbi jogalkotási ciklusokban követett irányvonalát. Utalnék például Louis Michel úr számos kubai látogatására, amelyek során soha nem adott hangot az emberi jogok és a demokrácia ottani állapotával kapcsolatos bírálatainak. Teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy az Európai Unió a kubai kommunista rezsim kegyeit keresse.

Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Elnök úr! Az állásfoglalásra irányuló indítvány támogatásával ki akartam fejezni támogatásomat az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházással kapcsolatban. A SET-terv csak megfelelő finanszírozással – beleértve a magánforrásokból származó finanszírozást is – lehet hatékony és hitelt érdemlő. Ezen intézkedések szükségességét mindenekelőtt Európa jelenlegi gazdasági helyzete, a veszélyes éghajlati változások, valamint az energiabiztonságot fenyegető veszélyek indokolják. A legfrissebb kutatásoknak és technológiáknak köszönhetően olyan lehetőség kínálkozik a válság legyőzésére, amely egyben az éghajlatváltozással kapcsolatos intézkedéseket is elősegíti. Ez ugyanakkor lehetőség az európai mezőgazdaság számára is új munkahelyek teremtésére vidéken az agrárágazaton kívül, különösen a megújuló energiaforrások előállításának területén.

Jan Březina (PPE). – (CS) Én is az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány (a SET-terv) mellett szavaztam, mert véleményem szerint kulcsfontosságú eszköz az Unió merész célkitűzéseket elérni képes, innováción alapuló gazdasággá való átalakítására. E tekintetben alapvető fontosságúnak tartom, hogy a Bizottság – szoros együttműködésben az Európai Beruházási Bankkal – legkésőbb 2011-ig átfogó javaslatot nyújtson be a megújuló energiaforrásokba történő beruházások, energiahatékony projektek és intelligens hálózatok kifejlesztésének eszközéről. Ezzel párhuzamosan meg kell erősíteni az Európai Beruházási Banknak az energia területén folytatott – különösen a magasabb kockázati szinttel járó – projektek finanszírozásában betöltött szerepét.

Határozottan visszaautasítom az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák témájának kihasználását a nukleáris energia ellen irányuló, övön aluli támadásokra a politikai spektrum bal oldalán elhelyezkedő képviselők előadásában. Továbbra is fenntartom, hogy a nukleáris energia tiszta energia, amely hozzájárul a fenntartható fejlődéshez.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Bármennyire is nagy fontossággal bír ez az állásfoglalás az európai gazdaság számára, nem tudtam támogatni. Meg kell jegyezni, hogy az állásfoglalás csak bizonyos területeken, az energiaiparnak csak egyes, pontosabban „zöld” területein írja elő a pénz óriási koncentrációját. Ez azonban ütközik az energiaszolidaritás fogalmával olyan országokra nézve, amelyek elsősorban a szénre hagyatkoznak. Lengyelország energiaszükségletei a szénen alapulnak, ezért számunkra rendkívül fontos a zöld gazdaságra való áttérés. Az ilyen jellegű intézkedések eredménye Lengyelországban a munkahelyteremtés helyett a munkahelyek megszűnése lenne. Válság idején ez rendkívül nehéz, és ártana Lengyelországnak.

Állásfoglalásra irányuló indítvány RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Február 27-én és 28-án a Xintia nevű vihar pusztított Franciaországban. Közel 60 ember halálát okozta, és több százezer ember szenvedett súlyos károkat.

E tragédia kapcsán az Európai Uniónak példát kell mutatnia. Ezért személyesen is részt vettem az állásfoglalás megfogalmazásában, amely az Európai Bizottságot rendkívüli reakcióra kéri. Azt reméljük, hogy a Bizottság anyagi segítséget fog nyújtani az EU Szolidaritási Alapjából a katasztrófásújtott területeknek.

Ha e tragédiából kifolyólag Poitou-Charentes, Charente-Maritime, Pays de la Loire és Bretagne régiók az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az Európai Szociális Alap közös finanszírozásában változtatást kérnek kiadásaik kiutalásában, az Európai Bizottságnak e kérelmeket rendkívüli jóindulattal és gyorsasággal kell majd elbírálnia.

Félretéve a jelen állásfoglalást, meggyőződésem – akárcsak kollégáimnak az Unió az Elnöki Többségért pártban (UMP) –, hogy ideje létrehoznunk egy igazi európai polgári védelmi erőt. Már ez önmagában képes lesz életmentően fontos kiegészítő segítséget nyújtani a bennünket ért katasztrófákhoz hasonló helyzetekben.

Elnök. – Kelly úr! Bár Ön nem jelentkezett felszólalásra az első szavazáshoz fűzött indoklásokat megelőzően, ezt most kivételesen megteheti. Legközelebb, kérem, ne felejtse el jelentkezni.

Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – Elnök úr! Mindössze annyit szeretnék mondani, hogy véleményem szerint ideje meggyőző tanulmányt készíttetnünk a nukleáris energiára vonatkozóan, hogy felvázoljuk az előrehaladást és a biztonsági intézkedéseket, amelyek hatással vannak rá, és a jövőben tervezett kutatásokat annak érdekében, hogy a polgárok véleményt formálhassanak.

Sok szkepticizmus, sok kétely övezi mindezt, de amint tisztázódnak a kérdések, máris könnyebb dolgunk lesz az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák körüli vitát illetően.

Végül, ha hozzátehetem, Litvánia és Észtország függetlensége kikiáltásának évfordulóján gratulálok ezeknek az országoknak 20 éves függetlenségükhöz.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indoklások

Állásfoglalásra irányuló indítvány RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton és Mike Nattrass (EFD), írásban. – Bár elismerjük, hogy Kuba egy kommunista zsarnoki rezsim, és szeretnénk látni azt, ahogyan Kuba békés, demokratikus állammá alakul át, nem ismerjük el az EU-nak e folyamatban betöltött szerepét.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Parlament állásfoglalása – amelyhez Orlando Zapata Tamayo kubai fogoly halála szolgáltatott ürügyet, akinek egészségéért egy éhségsztrájkot követően hiába küzdöttek a kubai egészségügyi szolgálatok – provokatív és megengedhetetlen támadás a kubai szocialista kormánnyal és néppel szemben, és részét képezi egy, az EU által irányított és az EP által vezetett, a szocialista rezsim megbuktatását célzó kommunistaellenes stratégiának. Elítéljük az Európai Parlamentben a jobbközép, balközép és zöld képviselők által tanúsított képmutatást, valamint a helyzettel való visszaélést célzó provokáló erőfeszítéseiket.

A Görög Kommunista Párt elítéli az EP állásfoglalását és ellene szavazott. Felkéri a népeket, hogy fejezzék ki szolidaritásukat Kuba kormányával és népével szemben. Kérjük a Kuba elleni közös álláspont visszavonását. Ítélik el az EU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az emberi jogokat ürügyként használja fel a Kuba kormányával és népével szemben tanúsított imperialista nyomás és kényszer gyakorlására. Követeljük az USA Kuba elleni törvénytelen embargójának azonnali megszüntetését. Követeljük az amerikai börtönökben fogva tartott öt kubai fogoly azonnali szabadon bocsátását. Védjük meg a szocialista Kubát.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) Az Európai Unió a világ legdemokratikusabb szerkezete, és az alapvető érték, amelyre felépült, az emberi jogok tiszteletben tartása. Ezért találok dicséretesnek és bátorítónak azt, hogy a Parlament valamennyi képviselőcsoportja együtt elítélte a kubai hatóságok által az alapvető emberi jogok ellen elkövetett visszaéléseket, nem beszélve az építő jellegű, párbeszédre fogékony hozzáállásról, amelyet az EU Kubával szemben kialakított.

A 21. században élünk, a véleménnyel és lelkiismereti meggyőződéssel kapcsolatos büntetett fogalmát ki kellene törölni a világ összes államának értékrendjéből, akármilyen hosszú is legyen az adott államban az önkényuralom és a diktatúra története. Szankciók bevezetése helyett a nemzetközi párbeszéd folytatását fel lehet használni attitűdök megváltoztatására annak érdekében, hogy ha valaki nem ért egyet saját országa hatóságaival, ne szenvedjen el visszaéléseket és igazságtalanságokat, ami olyan rezsimnek jellemzője, amelyek számára idegen az emberi lények tisztelete.

A meggyőződése miatt elítélt kubai másként gondolkodó Orlando Zapata Tamayo esetéhez hasonló tragédiák soha nem ismétlődhetnek meg. Jelenleg Kubában más politikai foglyok is veszélyben vannak. Az emberi jogok tiszteletben tartásának garantálójaként az EU-nak be kell vonódnia és diplomatikusan, gyors lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy a Zapata-tragédia soha többé ne ismétlődjön meg sem Kubában, sem bárhol másutt a világban.

Andrew Henry William Brons (NI), írásban. – Határozottan elítélem a bántalmazást Kubában (vagy bárhol másutt). Összességében mégis tartózkodtam a Kuba ellen irányuló állásfoglalástól. Ennek egyik oka az, hogy az állásfoglalás értelmében az Európai Unió és annak tisztviselői a tagállamok nevében szólalnak fel és járnak el. A másik ok, hogy az Európai Unió számos tagállama üldöz és börtönöz be embereket véleményük erőszaktól mentes kinyilvánításáért, eretnek vélemény kifejtéséért vagy a másképp gondolkodásból eredő

tettekért. Merő képmutatás, hogy azok a pártok, amelyek Európán belül nem haboznak politikai elnyomáshoz folyamodni, a Kubához hasonló államokra mutogatnak, miközben osztoznak azok elnyomó és demokráciaellenes véleményében és tetteiben.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) A kubai politikai foglyok és másképp gondolkodók helyzetéről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. Újlag megerősítjük valamennyi politikai és másképp gondolkodásért bebörtönzött személy azonnali szabadon bocsátásának szükségességét. Véleményünk szerint a kubai másképp gondolkodók eszméik és békés politikai tevékenységük miatti fogva tartása az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának súlyos megsértését képezi.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog és Åsa Westlund (S&D), írásban. – (SV) Mi, svéd szociáldemokraták, oszthatjuk a módosításban kifejtett azon véleményt, hogy a Kuba elleni blokádot meg kell szüntetni. Azonban nem gondoljuk, hogy e kijelentésnek ebben az állásfoglalásra irányuló indítványban van a helye, hiszen ez az állásfoglalás a meggyőződésük miatt bebörtönzött személyek helyzetéről szól.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Orlando Zapata Tamayo éhen halt, mert azt követelte, hogy akként kezeljék, ami valójában volt: egy olyan rezsim által üldözött politikai fogoly, amely a vezetésében lezajlott változások ellenére továbbra is vasökökkel uralkodik állampolgárai felett és megtiltja számukra a szabad gyülekezést és a szabad véleménynyilvánítást.

Halálának tragikus körülményei miatt mindannyian szégyellhetjük magunkat. Különösen a politikai döntéshozók, akik Zapatero úr és Moratinos nagykövet egyezségét követően megváltoztatták Európa Kubával szembeni politikáját.

Az Európai Unió csupán annyit ért el megbékélésre irányuló próbálkozásaival, hogy erősítette a büntetlenség érzését, a demokratákban pedig – akik sokkal többet érdekeltek volna tőlünk – az elszigeteltségét.

Azt remélem, hogy visszatérünk a – csak az utóbbi időben meglágyult – szilárd, demokratikus politikához. Azt szeretném, ha az Európai Unió végre elismerné, hogy a politikai irányvonal megváltoztatása teljes bukást hozott. Azt is szeretném, ha Oswaldo Payá és a „fehér ruhás hölgyek” (Damas de Blanco) szabadon utazhatnának Európába, hogy beszámolhassanak az utóbbi időben zajló kubai események körülményeiről.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mi az állásfoglalás ellen szavaztunk azon okból kifolyólag, hogy e Parlamentben a többség politikai célzattal akarja kihasználni Zapata Tamayo halálát, aki éhségstrájk miatt és az orvosi kezelés ellenére hunyt el egy kubai börtönben. Meg akarják hiúsítani a spanyol elnökségnek a Kubával kapcsolatos közös álláspont megszüntetésére irányuló, nyíltan kifejezett szándékát. Ismét Kubát és népét támadják, alkalmat keresve arra, hogy beavatkozzanak függetlenségébe és szuverenitásába, gazdasági és társadalmi sikereibe, valamint példaértékű nemzetközi szolidaritásába.

Nem a kapitalizmus az emberiség jövője. Kuba továbbra is azt példázza, hogy lehetséges szocialista, azaz kizsákmányolók vagy kizsákmányoltak nélküli társadalmat építeni. Az Európai Parlamentben a kapitalizmus képviselői nem fogadják el e tényt. Megpróbálják megakadályozni a kubai kormánnyal folytatandó széles körű politikai párbeszédet ugyanazon kritériumok alapján, amelyeket az EU minden, vele kapcsolatban álló országra alkalmaz.

Nem ítélik el az USA Kuba elleni embargóját, amelynek megszüntetését eddig 18 alkalommal kérte az Egyesült Nemzetek Közgyűlése. Nem ejtenek szót az öt kubai állampolgár helyzetéről, akiket 1998 óta tisztességes eljárás nélkül tartanak fogva az USA-ban, valamint figyelmen kívül hagyják, hogy az USA továbbra is menedéket nyújt egy kubai állampolgárnak, aki egy 76 ember életét követelő repülőgép-szerencsétlenséget okozó bombatámadás felbujtója volt.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), írásban. – (PL) A mai szavazáson támogattam a kubai politikai foglyokról és a meggyőződésük miatt bebörtönzött személyekről szóló állásfoglalást. Nekünk, az Európai Parlamentnek, egyértelműen el kell ítélnünk a havannai rezsim gyakorlatát és ki kell állnunk a független újságírók, a béke iránt elkötelezett másként gondolkodók és az emberi jogok védőinek jogai mellett. Az elfogadott állásfoglalásban mélységes szolidaritásunkat fejeztük ki valamennyi kubai iránt, továbbá helyeseltük a demokrácia elérésére, valamint az alapvető jogok tiszteletben tartására és védelmére tett erőfeszítéseiket. Olyan országból származom, amelyben a kommunista rezsim ellen kibontakozott egy népi mozgalom, a Szolidaritás mozgalom. Bár Lengyelország – más kelet-közép-európai országokkal együtt, amelyek ma már az Európai Unióhoz tartoznak – maga mögött hagyta a kommunista rendszerhez fűződő fájdalmas tapasztalatait, nem tudjuk elfeledni azokat, akiket a demokrácia, a szabadság és a szólásszabadság iránti vágyuk miatt üldöznek és börtönöznek be.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az EU nem dédelgethet romantikus elképzeléseket a kubai politikai rezsimről, amely egy egypártrendszer logikáján alapuló, az emberi jogokat sértő, állampolgárait elnyomó, politikai ellenlábasait üldöző és megsemmisítő, számtalan embert egyszerűen véleményformálás vádjával bebörtönző igazi kommunista diktatúra.

Orlando Zapata halála csak egy újabb eset, amely sokkolta a világot, és amelyet az Európai Parlamentnek határozottan, habozás és hamis mentségek nélkül el kell ítélnie. Ezért visszautasítom egyes szélső-baloldali képviselők arra irányuló próbálkozásait, hogy e szörnyű büntettet politikai álca mögé rejtsek, amelyeknek célja csupán egy tűrhetetlen, elfogadhatatlan rezsim létjogosultságának igazolása.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Az RC-B7-0169/2010 számú Kubáról szóló állásfoglalás ellen szavaztam, mert véleményem szerint az a nemzetközi jogot sértő beavatkozásnak minősül. Szavazatommal kifejezésre akartam juttatni a politikai manipuláció gyakorlásának elítélését, amelynek egyetlen célja, hogy egyet nem értését fejezze ki a kubai kormánnyal szemben. E szöveget ugyanazok a képviselők fogadták el, akik e Parlamentben ismételten visszautasították a hondurasi puccsot elítélő állásfoglalás előterjesztését. A jelenlegi állásfoglalás arra buzdítja az Európai Uniót, hogy fenntartások nélküli támogatást tanúsítson a Kubai Köztársaság politikai rendszerének megváltoztatásához, valamint e cél elérése érdekében javasolja európai együttműködési mechanizmusok alkalmazását, ami a nemzetközi joggal összeegyeztethetetlen beavatkozásnak minősül. A nemzetközi jogot botrányos módon megszegve az Amerikai Egyesült Államok több mint 50 éve tartja fenn a Kuba gazdaságát és a lakosság életkörülményeit súlyosan visszavetítő gazdasági, kereskedelmi és pénzügyi embargóját az ország ellen. Ennek ellenére a kubai kormány továbbra is garantálja állampolgárai számára az egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való egyetemes hozzáférést.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A kubai helyzetről szóló állásfoglalásra irányuló közös indítvány mellett szavaztam, mert az EU számára is fontos világosan kifejezésre juttatni azt az gondolatot, hogy a még mindig kommunista vezetés alatt álló országban égető szükség van a demokratizálódásra. A másként gondolkodók és politikai ellenfelek bebörtönzése a kommunista államok jellemző vonása, de ez a gyakorlat Kubában túlzottan elterjedt. Különösen botrányos az a tény, hogy a hatóságok megtagadják egy éhségsztrájk következtében elhunyt fogoly családjától az engedélyt, hogy megrendezhessék a temetését.

Remélhetőleg a sziget politikai rendszerében minél hamarabb változás fog beállni. Ettől függetlenül azonban fontos, hogy az EU és az Egyesült Államok is mindenütt azonos mércét alkalmazzon. Megengedhetetlen, hogy az USA „politikai menedékjogot” biztosítson bombatámadásba keveredett kubaiak számára. Csak akkor fejezhetjük ki hatékonyan bírálatunkat, ha mi magunk is megfelelünk a megszabott feltételeknek.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – (ES) A kubai helyzetről szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam (RC-B7-0169/2010), mert – mint azt a tegnapi vita során mondtam – tekintet nélkül a Kubával kapcsolatos egyes álláspontokra, Orlando Zapata Tamayo halála önmagában is sajnálatos esemény.

Kitartok amellett is, hogy követelnünk kell valamennyi politikai fogoly és meggyőződése miatt bebörtönzött személy szabadon bocsátását Kubában és az egész világon. Ugyanakkor tanácsolom, hogy tartózkodjunk az olyan lépésektől, amelyek korábban már sikertelennek bizonyultak Kubának a demokrácia és a liberalizálódás felé történő áttérésében, úgy mint az embargó és a blokád. Egyértelmű, hogy a szigeten sürgős változásokra van szükség, és az Európai Uniónak figyelemmel kell kísérnie e változásokat annak érdekében, hogy a demokráciára való áttérés a kubai nép érdekeit szolgálja.

Alf Svensson (PPE), írásban. – (SV) Az USA 48 éve tart fenn kereskedelmi embargót Kubával szemben. Az embargó kihat a kubai lakosságra, sőt állandóan visszatérő kifogást kínál a Castro-rezsim hiányosságaira. Mindennek az okát az amerikai embargóra vezetik vissza, következésképpen a kubai nép nem hibáztathatja csupán a kommunista rendszert és nem határolódhat el tőle. A kubai demokratikus ellenzék az embargó megszüntetését szeretné. 2009 október 29-én 187 ENSZ-tagállam szavazott az embargó eltörlése mellett. Hárman ellene szavaztak és ketten tartózkodtak. Az EU egyetlen tagállama sem szavazott az embargó fenntartása mellett. A múltban az Európai Parlament elítélte a Kuba elleni embargót és azonnali megszüntetését kérte az ENSZ Közgyűlése által több alkalommal megfogalmazott követelésekkel összhangban. (P5_TA(2003)0374) Az Európai Parlament azt is kijelentette, hogy az embargó nem célravezető (P6_TA(2004)0061). A jelenlegi RC-B7-0169/2010. sz. állásfoglalás a politikai foglyok és meggyőződésük miatt bebörtönzött személyek helyzetéről szól. A szavazást megelőző vita alatt javaslatot terjesztettem elő arra vonatkozóan, hogy Kubának ultimátumot kellene adni. Az embargó meg fog szűnni és hat hónapon belül a meggyőződésük miatt bebörtönzött személyeket szabadon kell bocsátani, valamint reformokat kell végrehajtani. Amennyiben a rezsim nem tartja be ezeket a feltételeket, az USA, az EU és Kanada a kubai

vezetés ellen irányuló, újabb és okosabb szankciókat fog bevezetni, például az országba való beutazás tilalmát és a kubai pénzeszközök, valamint a külföldi beruházás befagyasztását.

Állásfoglalásra irányuló indítvány B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) Az EU célul tűzte ki az üvegházhatású gázok kibocsátásának, valamint az energiafogyasztásnak 2020-ig 20-20%-kal történő csökkentését, továbbá a felhasznált energia legalább 20%-ának megújuló forrásokból történő előállítását. Ezenfelül az EU a nemzetközi szinten is igyekszik példát mutatni az erőforrásokkal való takarékos bánásmódra és a környezet védelmére.

E nagyra törő célok csak úgy érhetőek el, ha mind az EU egésze, mind pedig az egyes tagállamok elkötelezik magukat a határidők szigorú betartása mellett. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházás kulcsszerepet tölt be a 2020-ra kitűzött célok elérésében, amely időpont csak látszólag távoli. E célok elérése jelentős pénzügyi erőfeszítést – aprólékos számítások szerint állami és magánforrásokból összesen 58 milliárd eurót – tesz szükségessé.

Azonban e pénzügyi, logisztikai és igazgatási erőfeszítés az EU-t globális vezetővé fogja tenni az innováció területén, továbbá pozitívan fog hatni a gazdaságra azáltal, hogy új munkahelyeket teremt, valamint új perspektívákat nyit a kutatás terén, amely területet az elmúlt évtizedek során méltánytalanul alulfinanszíroztak. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházás közép- és hosszútávon fog megtérülni, pozitív hatást gyakorolva az Európai Unió egészére.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Elengedhetetlenül fontos, hogy a városok fenntarthatósága, a decentralizált energiatermelés és az ipari versenyképesség alapján a társadalom radikális változását követeljük meg. Ez alapvető irányvonal egy virágzó és fenntartható társadalom számára, amely felkészült az éghajlatváltozás, az energiabiztonság és a globalizáció kihívásaira, és világszűz pozíciót tölt be a tiszta technológiák területén. A SET-terv különösen a tiszta technológiák kifejlesztéséhez kíván hozzájárulni. Üdvözlöm az alapvető irányvonalakat, amelyeket a közlemény jelöl ki számunkra a beavatkozási logikának az állami és magánszektor, illetve a Közösség, a nemzeti és regionális finanszírozás közötti megszervezésére vonatkozóan. Elengedhetetlen azonban a tudományos kutatás közpénzekből történő finanszírozásának növelése a tiszta technológiák területén. Európának még mindig meg kell teremtenie a tudományos kutatásba, a technológiai fejlődésbe és az energetikai ágazatban végzett demonstrációs cselekvésekbe való nagyobb mértékű magánbefektetés feltételeit. Elengedhetetlen, hogy a szavak helyét tettek vegyék át. A következő uniós pénzügyi tervben és a 8. kutatási és technológiafejlesztési keretprogramban prioritást kell élveznie az energiabiztonságnak, az éghajlatváltozás elleni küzdelemnek és a környezetvédelemnek. Csak így tarthatjuk fenn iparágunk versenyképességét, mozdíthatjuk elő a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák fejlesztésébe való beruházásról (SET-terv) szóló európai Parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, mert a gazdasági válság hatékony kezelése érdekében a munkahelyteremtés tekintetében legnagyobb potenciált ígérő új technológiákba való befektetésnek kiemelt helyet kell kapnia. Hiszek benne, hogy e befektetések új lehetőségeket teremthetnének az EU gazdaságának és versenyképességének fejlesztésére.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) A Bizottság által előterjesztett SET-terv a kutatás-fejlesztésbe való befektetést javasolja, hogy alacsony szén-dioxid-kibocsátású, hatékony és fenntartható tiszta energiatechnológiákat fejleszthessünk ki, így lehetővé téve a kibocsátások szükséges csökkentésének az európai iparágak veszélyeztetése nélküli biztosítását, komoly elkötelezettséget vállalva a fenntartható fejlődés iránti szándékaink mellett.

Az új energiapolitikák, különösen az általános válsággal kapcsolatban, nem téveszthetik szem elől a gazdasági hatékonyságot, és semmilyen módon nem veszélyeztethetik az európai nemzetek gazdasági fenntarthatóságát; hiányuk gyengébb környezetvédelmi teljesítményt jelentene.

Ezért új megközelítést sürgetek az energiapolitikára vonatkozóan, amely a tiszta energián, a rendelkezésünkre álló természeti erőforrások hatékonyabb felhasználásán, illetve a kutatásba és fokozottabban környezetbarát technológiákba való komoly befektetésen alapul; így fenntarthatjuk európai versenyképességünket, valamint egy innovatív és fenntartható gazdaság keretrendszerén belül lehetővé tehetjük a munkahelyteremtést.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm a SET-terv (stratégiai energiatechnológiai terv) célkitűzéseit, amelyek megkövetelik az alacsony szén-dioxid-kibocsátású társadalom létrehozását. A SET-terv a fejlődés felgyorsítására és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák bevezetésére törekszik. E terv az energetikai ágazat innovatív technológiáinak területén való tervezéssel, végrehajtással, erőforrásokkal és

nemzetközi együttműködéssel kapcsolatos intézkedéseket foglalja magában. Több tanulmány becslése szerint a megújuló energiák 20 %-os jelenlétére vonatkozó európai célkitűzés előmozdítása révén 2020-ra több millió új munkahely jöhet létre. Továbbá e munkahelyek mintegy kétharmadát kis- és középvállalkozások adják majd. A megoldás a zöld technológiák kifejlesztését igényli. Ezért a SET-terv további finanszírozására van szükségünk, amelynek a pénzügyi terv következő felülvizsgálata során történő biztosítását támogatom. Az oktatásba és a kutatásba való befektetés révén elő kell mozdítanunk a zöld technológiákat és a képzett munkaerőt. Minél hamarabb valósítjuk meg az alacsony szén-dioxid-kibocsátású társadalmat, annál gyorsabban lábunk ki a válságból.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák kifejlesztése és végrehajtása nem csak környezetvédelmi okokból – amelyek közé tartozik a légköri szén-dioxid kibocsátás csökkentésének szükségessége –, hanem energetikai okokból is kiemelkedő fontosságú, figyelembe véve az emberiség számára nagyfokú függőséget jelentő fosszilizálóanyag-készletek nyilvánvaló fokozatos csökkenését és végső kimerülését.

Sajnos mind a SET-terv, mind az imént elfogadott állásfoglalás a figyelembe veendő technológiák és energiaforrások, illetve a fogyasztás csökkentésének szükségessége szempontjából nem csak hiányos megközelítést ajánlanak, hanem mindenekelőtt e befektetést inkább egy újabb jó üzleti lehetőségnek tekintik (amely révén néhány kiválasztott sokat keres, sokak rovására), nem pedig az emberiség javát szolgáló környezetvédelmi és energetikai kényszernek.

Fontos és jól szemlélteti a helyzetet, hogy az állásfoglalás módosításairól való szavazás során a légköri szén-dioxid-kibocsátások „ambiciózus csökkentési célkitűzéseinek” előmozdítása helyett, a „szén-dioxid-kibocsátás világméretű kereskedelmének elősegítését” választottuk.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Pozitív és kíváncsi a természetes módon kevesebb szén-dioxidot előállító, alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák használata.

Nem fogadhatjuk el azonban, hogy a technológiai fejlesztés és az úgy nevezett SET-terv megerősítésének rovására még egy kifogást keresünk a nemzeti energiapolitikák gyengítésére.

A Bizottság szavait olvasva, miszerint „Az európai energia- és éghajlat-változási politika technológiai pillére: a SET-terv”, semmi kétségünk nem férhet az Európai Bizottság valódi szándékaihoz, amelyek a tagállamok szuverenitásának a nemzeti energiastratégiák igen fontos területén való gyengítésére irányulnak.

Az állásfoglalásra irányuló indítvány – részletesebben – olyan szempontokat foglal magában, amelyekkel nem érthetünk egyet; ilyen különösen a „globális szén-dioxidkibocsátás-kereskedelem” előmozdítása, mivel ebben az esetben e megoldás már bebizonyította, hogy nem biztosít előnyöket a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésében, valamint a köz- és magánszféra további partnerségének megalkotása, „a közberuházások arányának jelentős [...] növelése” mellett, így felhasználva a közpénzeket a magánérdekek és profit szolgálatára.

Képviselőcsoportunk ezért nemmel szavazott.

Eija-Riitta Korhola (PPE), írásban. – Elnök úr! A fenntartható és hatékony alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák alapvető fontosságúak a szénmentesítés hatalmas feladata során, amit itt az EU-ban, valamint világszerte meg kell oldani. E tényállásnak köszönhetően üdvözöltem a gyors folyamatot, amely során a Parlament állásfoglalást vázolt fel a témáról, egyértelműen jelezve a Bizottság és a Tanács felé a SET-terv aktualitását és fontosságát. Ha küldetésünket komolyan vesszük, nyilvánvaló, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák minden formájára szükségünk van, többek között a fenntartható nukleáris technológiára is. Ezért boldog vagyok, hogy sikerült törölnünk az (I) preambulumbekkezdés megfogalmazását, amely újabb kísérlet volt arra, hogy a nukleáris energiát olyan megvilágításban tüntessék fel, amelyet ma már nem érdemel meg. E preambulumbekkezdés negatív kihatással lehetett volna a „fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák” fogalmára, azt sugallva, hogy a nukleáris energia annak nem képezi részét. A tényállás szerint azonban mi az EU-ban nem engedhetjük meg a felhasználását, ha az éghajlatváltozást komolyan akarjuk venni. Amíg a megújuló energiák valóban hatékony eredményeket tudnak szállítani és biztonságos állandó energiaáramlást biztosítanak, addig az ilyen alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákra kell támaszkodnunk.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba való befektetésnek prioritást kell élveznie, mivel ez az éghajlatváltozás kezelésének egyik leghatékonyabb módja, amely felkészíti az EU-t a zöld gazdaságra. Az intelligens alacsony szén-dioxid-kibocsátású megoldásoknak így különleges

figyelmet kell kapniuk, nem utolsósorban a közösségi finanszírozásukkal kapcsolatban, a az EU által 2020-ra kitűzött környezetvédelmi célok elérése érdekében.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Tartózkodtam az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba való beruházásról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány megszavazásától, mivel az – bár számos egyszerű megközelítést tartalmazott – támogatja a nukleáris energia további fejlesztését, amit a hozzá kapcsolódó jelentős kockázatok miatt elutasítok. Az állásfoglalásra irányuló indítvány jogosan mutat rá, hogy a kutatás eddig túl alacsony finanszírozásban részesült. Azonban azért, hogy Európa az egyéb globális szereplők mellett versenyképes maradjon, a kutatási projektek finanszírozását jelentősen ki kell terjesztenünk, különösen az új energiaforrások területén. Az új, alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák kifejlesztése az energiaszektorban reményeim szerint nem csak megmenti majd az e szektorban létező munkahelyeket, de számos további magas képzettségi szintet igénylő munkahelyet is teremt. Hiszem azonban, hogy e tekintetben a napenergia, illetve a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás területeibe való befektetésre van szükség. Mivel ebben az esetben súlyos következmények lehetősége áll fenn, a nukleáris energiába való befektetéseket újra kell gondolnunk és át kell csoportosítanunk. Az energiával kapcsolatos kérdések ezen új politikai irányvonala javítani fogja az energiakínálat biztonságát az EU-n belül, és nagyobb függetlenséget biztosít a külföldi szállítóktól.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – (ES) A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportjához hasonlóan több okból kifolyólag az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó technológiák fejlesztésébe történő beruházásról (SET-terv) szóló állásfoglalásra irányuló indítvány (B7-0148/2010) ellen szavaztam; különösen mivel elfogadták azt a módosítást, amely – a számunkra kulcsfontosságú – (I) preambulumbekzdés törlését javasolta; a bekezdés azt javasolta, hogy a fenntartható nukleáris energiáról szóló irányuló hatodik európai ipari kezdeményezést egyszerűen „nukleárisenergia-kezdeményezésnek” kereszteljük át. Úgy véljük, hogy a „fenntartható nukleáris energia” fogalma semmitmondó, mert az esetek legnagyobb többségében a környezetre és az emberek egészségére vonatkozó fenyegetés, valamint a nukleáris energia fejlesztéséből és felhasználásából származó osztódásos szaporodás kockázatai csökkenthetők, de nem szüntethetők meg.

Állásfoglalásra irányuló indítvány RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) Az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, hogy kifejezzem az áldozatok irányában érzett fájdalommat, és a családjaikkal és barátaikkal való együttérzésemet mindkét természeti katasztrófával kapcsolatban. E katasztrófák több tagállamot és régiót érintettek súlyosan.

Ezért kijelentem, hogy Európa számára rendkívül fontos az ezen eseményekre adott azonnali válasz, azaz az Európai Szolidaritási Alap aktiválása, így kifejezve az EU együttérzését az összes érintettel.

Ebben a pillanatban fontos, hogy különös tekintettel legyünk az elszigetelt és legkülső régiókra, amelyeknek – állandó akadályaik mellett – most infrastruktúrájuk, valamint személyes, kereskedelmi és mezőgazdasági javaik pusztulásával kell szembenézniük, és sok esetben nem képesek azonnal folytatni szokásos tevékenységeiket, különösen a szinte teljes mértékben a turizmustól függő régiókban, mivel az események médiabeli megjelenítése elrettentheti a potenciális látogatókat.

Ezért a Bizottságot és a Tanácsot azonnali cselekvésre kell felszólítanunk, hogy a Tanács újraértékelje az Európai Szolidaritási Alap igénybevételének egyszerűbbé, gyorsabbá és rugalmasabbá tételére irányuló javaslatot.

Hasonlóképpen fontos, hogy az érintett tagállamokkal áttekintsük az európai programokat, valamint a strukturális, mezőgazdasági és szociális alapokat, hogy javíthassuk az e katasztrófákból eredő nélkülözésre adott választ.

Elena Băsescu (PPE), írásban. – (RO) A Madeira autonóm régióban bekövetkezett súlyos természeti katasztrófáról és a Xintia vihar európai hatásairól szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. Hiszem, hogy az Európai Uniónak együttérzéséről kell biztosítania e természeti katasztrófák szenvedő alanyait. A katasztrófák portugáliai, nyugat-franciaországi régiókat, Spanyolország különböző régióit, különösen a Kanári-szigeteket és Andalúziát, valamint Belgiumot, Németországot és Hollandiát sújtották. Nyugat-Franciaországban a vihar mintegy 60 ember halálát okozta, sokan eltűntek, és több ezer otthon pusztult el. Az Európai Bizottság az Európai Unió Szolidaritási Alapja révén pénzügyi támogatást nyújthat az érintett régióknak. Kiemelkedő fontosságú a nagyobb természeti katasztrófák esetén a tagállamok között tapasztalható szolidaritás. Össze kell hangolnunk az érintett területek újjáépítésére irányuló helyi, nemzeti és európai szintű erőfeszítéseket. A hatékony megelőzési politikákat sem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Mind ebben az esetben, mind pedig a jövőre vonatkozóan biztosítanunk kell, hogy az európai alapok a lehető leggyorsabban elérjék az érintett régiókat, hogy segíthessünk a természeti katasztrófák áldozatain.

Regina Bastos (PPE), írásban. – (PT) Február 20-án rendkívüli időjárási jelenség következett be Madeirán, amely legalább 42 ember halálához és 32 ember eltűnéséhez vezetett; 370-en elvesztették otthonukat, és közel 70-en megsebesültek.

Február 27-én és 28-án, az Atlanti-óceán nyugat-franciaországi partvidékén (Poitou-Charentes és Pays de la Loire térségében) egy másik jelenség 60 ember halálát okozta, 10-en eltűntek, több mint 2000-en veszítették el otthonukat. E vihar több spanyolországi régiót is elszigetelt, különösen a Kanári-szigeteken és Andalúziában.

Az emberi és lelki szenvedés mellett ezek az időjárási jelenségek kiterjedt pusztítást is okoztak, ami igen komoly gazdasági és társadalmi hatást gyakorolt e régiók gazdasági tevékenységeire, mivel sokan mindenüket elvesztették.

Az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, felszólítva a Bizottságot, hogy azonnal tegyen meg minden szükséges intézkedést az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (EUSZA) a lehető legsürgősebb, legrugalmasabb és legnagyobb mértékű mobilizálásáért, az áldozatok megsegítése érdekében.

Hangsúlyozni szeretném, hogy új EUSZA-rendeletet kellene kidolgozni a Bizottság javaslata alapján, annak érdekében, hogy rugalmasabban és hatékonyabban tudjuk kezelni a természeti katasztrófák által okozott problémákat.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) A február 20-án Madeirán pusztító vihar hatalmas emberi és anyagi veszteséget okozott Madeira régióban. Az EU szerepe elengedhetetlenül fontos, mivel gyors, rugalmas és egyszerűsített módon aktiválható és alkalmazandó mechanizmusok és eszközök állnak rendelkezésére, így a Szolidaritási Alap, a Strukturális Alapok – az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az Európai Szociális Alap –, valamint a Kohéziós Alap. Üdvözölöm az állásfoglalásra irányuló indítványt, amelyben az Európai Bizottságot arra kérjük, hogy amint megkapja a portugál kormány kérését, a lehető leggyorsabban és legrugalmasabban, valamint a lehető legnagyobb mértékben kezdeményezze az Európai Unió Szolidaritási Alapjának (EUSZA) mobilizálásához szükséges intézkedéseket. Az Európai Unió intézményeinek a Kohéziós Alap gyors és rugalmas felhasználása iránti szolidaritására szólítok fel, tekintettel Madeirának az EU elszigetelt és legkülső régiójaként meglévő különleges státuszát. Az Európai Bizottság jó szándékáért folyamodom az INTERVIR+ (ERFA) és RUMOS (EUSZA) regionális operatív programjainak, valamint a területi megerősítésre irányuló tematikus operatív program madeirai részének felülvizsgálata tekintetében.

Nessa Childers (S&D), írásban. – E jelentés mellett szavaztam, és nagyon örültem annak, hogy a Parlament megszavazta. Az írországi hasonló, de kevésbé súlyos időjárási körülmények – például az áradás és a közelmúltbeli havazás – nyomán tudom, mennyire súlyosan érintik e tragédiák a családokat és az EU polgárait, és fontos, hogy e Ház tetteivel minden lehetséges módon segítse őket.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) A Madeirát február 20-án sújtó természeti katasztrófa lepusztult tájat, emberi szenvedést és kiterjedt pusztulást, valamint a vonatkozó gazdasági és termelési struktúrákkal kapcsolatos lesújtó következményeket hagyott maga után.

Egy héttel később egy másik természeti katasztrófa – a Xintia vihar – járt borzasztó következményekkel egy nyugat-franciaországi, illetve néhány spanyolországi régió tekintetében.

Fájdalmammal csatlakoznék e tragédia elszenvedőihez, és együttérzésemet szeretném kifejezni számukra, mind az emberi, mind az anyagi veszteségek szempontjából.

Elengedhetetlenül fontos, hogy segítséget nyújtsunk az embereknek, valamint újraépítsük az infrastruktúrát, közcélú létesítményeket és létfontosságú szolgáltatásokat.

Igaz, hogy a Szolidaritási Alapból csak az alap mobilizálására irányuló eljárások teljesítése, valamint a Tanács és a Parlament vonatkozó jóváhagyása után folyósíthatók összegek. A jelenlegi helyzetben azonban nagyon nehéz várakozásra kérni olyan embereket, akik óriási nehézségekkel szembesülnek megszokott életvitelük folytatásában. Ezért a legnagyobb gyorsaságot és rugalmasságot kérjük mind az alapok elérhetővé tétele, mind a Madeirát segítő rendkívüli intézkedések megtétele tekintetében.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Ez év február 20-án tragédia következett be Madeirán, amelyet soha nem látott mennyiségű eső, erős szelek és heves hullámmások jellemeztek. Legalább 42-en életüket veszítették, többen eltűntek, emberek százai kényszerültek elhagyni otthonaikat, és több tucatnyian

megsebesültek. Szeretném kiemelni Madeira térség kormányának és intézményeinek azonnali erőfeszítéseit az e tragédiára adott gyors és összehangolt válasz során. 2010. február 27-én és 28-án a Xintia névre keresztelt, nagyon súlyos és pusztító vihar sújtott le Nyugat-Franciaországra –különösen Poitou-Charentes és Pays-de-la-Loire régiókra. Több mint 60 ember életét követelte, többek eltűnését okozta és ezeket fosztott meg otthonuktól. E tragédiák miatt mélységes fájdalomról és együttérzésről szeretnék biztosítani minden érintett régiót, részvétemet nyilvánítva az áldozatok családjainak és megemlékezve a kutató- és mentőalakulatokról. Felszólítom a Bizottságot, hogy amint az érintett tagállamok kéri, tegyenek meg minden szükséges lépést az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a lehető legnagyobb mértékű mobilizálása érdekében. E kérések értékelésekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az egyes régiók sajátos jellemzőit, különösen az elszigetelt és periférikus régiók sérülékenységét.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Támogattam a Xintia vihar területünkön való pusztító és szörnyű átvonulása nyomában történő fellépésről szóló állásfoglalásra irányuló indítványt, mivel azon túl, hogy valakit hibáztatni próbálnánk, mindenekelőtt európai szintű együttérzést kell tanúsítanunk e számos európai országot sújtó katasztrófa áldozatainak támogatása érdekében. Nem csak a Szolidaritási Alapot kell hasznosítanunk, de a Kohéziós Alapot, az Európai Regionális Fejlesztési Alapot, az Európai Szociális Alapot és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot is igénybe kell vennünk. Végül ösztönöznünk kell a biztosítótársaságokat, hogy a lehető leggyorsabban közbelépjenek, és később az építési engedélyek kibocsátásakor gondoljanak az ilyen eseményekre.

Filip Kaczmarek (PPE), írásban. – (PL) Hölgyeim és uraim! Támogattam a Madeira autonóm régióban bekövetkezett súlyos természeti katasztrófáról és a Xintia vihar európai hatásairól szóló állásfoglalásra irányuló indítványt. Összpontosítsunk Madeirára, mert a katasztrófa ott követelte a legtöbb emberáldozatot. Sok okból kifolyólag hozunk létre hatalmas és erős közösséget, de többek között azért is, hogy segítsük egymást a nehéz időkben. Ma Madeira és más régiók nehéz időket élnek át a vihar pusztító következményei miatt. Kötelességünk, hogy segítsük azokat, akiknek szükségük van a segítségünkre. Remélem, hogy az állásfoglalásra irányuló indítvány hozzájárul majd a tragédia hatásainak hatékony kezeléséhez. Mélyen együtt érzek minden áldozattal és családjaikkal.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) Az elmúlt hetekben több EU-régiót sújtottak természeti katasztrófák: Madeirát, azután Nyugat-Franciaországot és Spanyolország különböző régióit. Az ezen időjárási jelenségek hevesége által okozott emberi és anyagi következmények mélyen megérintettek bennünket, európai parlamenti képviselőket. Ez megmagyarázza az Európai Parlamentben ma megszavazott, természeti katasztrófákról szóló állásfoglalásra irányuló indítványt; „részvétünket” és „legmélyebb együttérzésünket” fejezi ki katasztrófasújtott régiók áldozatai iránt. Az európai együttérzésnek pénzügyi szempontból az Európai Unió Szolidaritási Alapjának mobilizálása által és más európai finanszírozású projektek révén kell visszatükröződnie. Amikor viszont a Szolidaritási Alapra kerül a sor, hangsúlyoznom kell, hogy a jelenlegi szabályozás nem teszi lehetővé a kellőképpen rugalmas és gyors választ; fennáll a lehetőség e szabályozás módosítására, és most az Európai Tanácson múlik, hogy haladást érjen el ebben a tekintetben. A Barnier úr 2006-os, európai polgári védelmi erő létrehozásáról szóló javaslatát támogató módosítás mellett szavaztam. Sajnálom, hogy nem fogadták el; e javaslat végrehajtása javítaná az EU válsághelyzetekre való reakcióképességét.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A Madeirán nemrégiben bekövetkezett természeti tragédia a szigetet kaotikus állapotban hagyta. Európa más régióira a Xintia vihar sújtott le. Az EU-nak fenntartások nélkül, közös erőfeszítéssel segítenie kell az együttérzés kifejezésében, e célból mobilizálva az Európai Unió Szolidaritási Alapját. Az EUSZA-t azzal a céllal hozták létre, hogy sürgős pénzügyi segítséget nyújtson a természeti katasztrófák által sújtott tagállamok számára.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Február 20-án súlyos és példa nélküli esőzésekkel, erős széllel és heves tengeri hullámmal járó, jelentős természeti katasztrófa következett be Madeirán; legalább 42-en életüket veszítették, sokakat még mindig eltűntként tartanak nyilván. Emellett, emberek százai maradtak otthon nélkül. Néhány nappal később a pusztító erejű vihar, a Xintia haladt el az Atlanti-óceán franciaországi partvidéke mentén, közel 60 ember halálát okozva, különösen Poitou-Charentes, Pays de la Loire és Bretagne régiókban. Ott is még mindig sokakat tartanak eltűntként nyilván.

Emberek ezrei veszítették el otthonaikat. Támogattam a közös állásfoglalásra irányuló indítványban az EU számára javasolt intézkedéseket, amelyek pénzügyileg segítik ezeket az országokat és régiókat. Ezért az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. Különösen az Unió Szolidaritási Alapjának azonnali és rugalmas mobilizálását kell biztosítanunk.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) Az RC-B7-0139/2010. sz. európai parlamenti állásfoglalásra irányuló indítvány elfogadása mellett szavaztam. Az ökológiai katasztrófák és a természeti csapások életünk egyre gyakoribb részévé válnak. A környezeti változásokból adódó veszélyek az elmúlt évtizedek folyamán egyre fokozódtak, és fel kell lépniük ezek megelőzése érdekében.

A 27 tagállamból álló és félmilliárd polgárral rendelkező Európai Uniónak nem csak az éghajlat- és a környezeti változás problémáját kell kezelnie, de törődnie kell polgáraival, és garantálnia kell számukra a válság utáni túléléshez szükséges lehető legjobb körülményeket. Erőfeszítéseink azonban nem összpontosulhatnak csupán az esemény utáni segítségnyújtásra. Az Európai Unió létezésének egyik alapvető oka, hogy polgárai számára biztonságérzetet nyújtson. Ezzel kapcsolatosan a megfelelő uniós intézményeknek egyéni lépéseket kell tenniük annak érdekében, hogy felügyeljék a régiókat és azt, hogy képesek-e és megelőző intézkedéseket tenni.

A Xintia vihar következményeinek lehető leggyorsabb kezelése érdekében mobilizálnunk kell az Európai Unió Szolidaritási Alapját, és segítenünk kell azokon, akiket e katasztrófával kapcsolatban kár ért. A másokat érintő nemkívánatos és fájdalmas eseményeknek mindig arra kell sarkallniuk bennünket, hogy a szenvedőkkel együtt érezve hatékony intézkedéseket tegyünk. Mutassuk meg, hogy ez most is így van!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – Tartózkodtam a Madeira autonóm régióban bekövetkezett súlyos természeti katasztrófáról és a Xintia vihar európai hatásairól szóló állásfoglalás (RC-B7-0139/2010) szavazásakor, mert két kulcsfontosságú módosító indítványunk nem került elfogadásra: az egyik az volt, amelyik utalást tett a tényállásokra, miszerint Franciaországban árterületekre és természetes vizes területekre építközhettek, és hogy az ingatlanspekuláció miatt sok ház épült nem biztonságos területeken; a másik pedig az volt, hogy az ilyen tervek végrehajtását szolgáló minden közösségi alap – különösen a Strukturális Alapok közül az EMVA, a Kohéziós Alap és az Európai Szolidaritási Alap – felhasználását kössék a fenntarthatósági intézkedésekhez.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), írásban. – (RO) Először is együttérzésemről szeretném biztosítani a madeirai természeti katasztrófa áldozatainak, valamint a Xintia vihar áldozatainak családait. A természeti katasztrófák az éghajlatváltozás miatt az elmúlt időszakban egyre gyakoribbá váltak. Ezért biztosítanunk kell, hogy az Európai Unió készen álljon a lehető leggyorsabb és leghatékonyabb válaszra.

Az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, amely felszólítja a Bizottságot, hogy vegye tekintetbe a regionális operatív programok közösségi társfinanszírozási aránya növelésének lehetőségét. Egyetlen tagállam sem tud egyedül megbirkózni a hatalmas mértékű természeti katasztrófákkal. Ezért az Európai Bizottságnak ki kell igazítania az Európai Szolidaritási Alapot, hogy a katasztrófák által sújtott tagállamok számára garantálja az alaphoz való gyorsabb és hatékonyabb hozzáférést.

Nuno Teixeira (PPE), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalásra irányuló indítvány kifejezi a nemrégiben természeti katasztrófák helyszínénél szolgáló európai régiók, például Madeira autonóm tartomány számára történő segítségnyújtás szükségességét. A Madeirán február 20-án pusztító súlyos esőzés az emberi tragédiák mellett – 42-en életüket veszítették, többen megsérültek és elveszítették otthonaikat – számtalan egyéb következménnyel és komoly anyagi kárral járt.

Ebben az összefüggésben elengedhetetlenül fontos, hogy az érintett régiók számára segítséget nyújtsunk, hogy felépülhessenek a katasztrófák gazdasági és társadalmi következményeiből. Különösen hangsúlyoznám az elszigetelt és legkülső régiók törekénységét, mint Madeira esetében is, ahol a gazdasági és társadalmi helyzet egyedi természete még elengedhetetlenebbé teszi a lehető legjobb segítség biztosítását.

Megismétlem, hogy fel kell szólítani az Európai Bizottságot a Szolidaritási Alap rugalmas módon történő mobilizálására, valamint a Kohéziós Alap által finanszírozott regionális programok felülvizsgálatára, a tragédiából eredő szükségletek kielégítése érdekében.

Szintén szerencsés lenne felülvizsgálni a 2010-re tervezett, egyedi projektekre elkülönített finanszírozást, a 2007–2013-as Strukturális Alapokra vonatkozó általános szabályokkal összhangban.

A madeirai természeti katasztrófa nagyságára, annak kitörölhetetlen következményeire, és a Xintia vihar következményeire való tekintettel, az előterjesztett dokumentum mellett szavaztam.

10. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.30-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: WIELAND ÚR

*alelnök***11. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet****12. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)****12.1. Gilad Shalit esete**

Elnök. – A következő napirendi pont az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéseinek eseteiről szóló vita (az eljárási szabályzat 122. cikke), eredetileg a Gilad Shalit ügy (négy⁽²⁾ állásfoglalásra irányuló indítvány).

Bastiaan Belder (IND/DEM), szerző. – (NL) Elnök úr! Ma reggel 8 óra körül itt a Parlamentben felkerestem a Gilad Shalitnak szentelt honlapot, és azonnal megakadt a szemem egy fájdalmas tényen: az elrabolt Giladtól immár 1355 napja, 3 órája, 12 perce és 37 másodperce tagadják meg az édesapjával, édesanyjával, fivérével és nővérével való kapcsolatfelvételt. Ugyanezen a honlapon találtam azonban a következő idézetet is Jeremiás könyvéből: „Jövendődnek is jó reménysége leszen, azt mondja az Úr, mert fiaid visszajőnek az ő határaikra.” Noam Shalit, aki ma itt van közöttünk, Izrael Istene mellett Önökbe helyezi bizalmát és reménységét, hogy drága fia végre kiszabadulhasson.

Tisztelt elnök úr! Hölgyeim és uraim! Ma Gilad Shalit ügyéről vitázunk. Az izraeli küldöttséggel folytatott tegnapi különmegbeszélésünkön már biztosítottam arról Noam Shalitot, hogy ügye – Gilad Shalit szabadon bocsátása – mindannyiunk ügye. Tanúskodjon erről a mai vita és állásfoglalás is, amelyekkel kapcsolatban később nyilvánvalóan szükség lesz az Unió külügyi főképviselőjének közreműködésére is. Tegnap reggel személyesen is beszéltem erről Ashton bárónővel. Shalit ügye mindannyiunk, egész Európa ügye.

Hölgyeim és uraim, kérem, maradjanak hűek ehhez az ügyhöz az elkövetkezendő időkben is. Számítok önökre. Európa hadd hallassa a hangját a Közel-Keleten is! Noam Shalittal és családjával együtt hittel várjuk a Shalitért mondott prófétai ima beteljesülését, ahogy az a 126. zsoltár 1. versében olvasható: „Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók.”

Frédérique Ries, szerző. – (FR) Elnök úr! Biztos úr! Gilad Shalit 19 éves volt, amikor Gáza közelében a Hamász egy támadása során elrabolták. Nem Gázában, hanem Izraelben, egy kibuchban, ahol az egysége állomásozott.

Ez a fiatalember majd négy éve egy pincében lakik; nem fogadhat látogatókat, orvost, ügyvédet, leveleket, nincsen joga a tárgyaláshoz és a Genfi Egyezményben foglalt jogaihoz sem – semmihez. Bár Gilad Shalitot – valójában helytelenül – katonaként ismerik, sorkatonai szolgálatot látott el, mint minden más fiatal a hazájában.

Meglehetősen félénk fiatalember – akárcsak az édesapja, akivel már többször is találkoztunk különféle alkalmakkor, és akit ma van szerencsénk körünkben üdvözölni itt, a Parlamentben; egy egyszerű fiatalember, aki szereti a matematikát, a focit, és aki visszatért volna a polgári életbe, ha immár négy éve nem lenne kénytelen egy lyukban élni, elvágva a világtól és családjától.

Biztos úr! Nem szeretnék ma délután politikáról beszélni Önnel; sem a Közel-Keletről, sem a konfliktusokról, tárgyalásokról vagy fogolycseréről. Parlamentünk ma egy emberként kéri Önt arra, hogy segítsen egy fiatalembernek – egy fiatal izraelinek, egy fiatal franciának, egy fiatal európainak – abban, hogy hazatérhessen.

Ezért is írok ma Ashton bárónőnek az állásfoglalás megírásában közreműködő szerzőtársaimmal, Essayah asszonnyal, CohnBendit úrral, Howitt úrral, Tannock úrral és az imént felszólalt Belder úrral, hat különböző képviselőcsoport tagjaival együtt.

Igen határozottan arra kérjük Ashton bárónőt, aki jövő szerdán Izraelbe és Gázába utazik, hogy minden befolyását – a mai állásfoglalásunk által kapott felhatalmazásán keresztül ráruházott, az e Házban képviselt ötszázmillió európai polgártól kapott befolyást – vesse latba Gilad Shalit szabadon bocsátása érdekében.

⁽²⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

(Taps)

Proinsias De Rossa, szerző. – Tisztelt elnök úr! Üdvözlöm ezt a többpárti állásfoglalást, amely a Hamász katonai szárnya által 2006 óta fogságban tartott Gilad Shalit izraeli katona szabadon bocsátására szólít fel. Egyetértek Gilad édesapjával, aki azt kérte, hogy fia ügyét humanitárius ügyként kezeljük, és ne csináljunk belőle politikai játszmát. A politikai vita hevében nem szabad megfélekednünk mindazoknak az izraeli és palesztin családoknak a fájdmáról, akiket ez a konfliktus elválasztott szeretteiktől.

A Genfi Egyezményt mindegyik félnek tiszteletben kell tartania. Teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy Gilad Shalittól megtagadták a hadifogolyként őt megillető jogokat, amelyeket a Goldstone-jelentés is kategorikusan megerősít. Családja nem kap tájékoztatást egészségi állapotáról, sem fizikai, sem mentális értelemben.

Ugyanakkor az izraeli börtönökben szintén a Genfi Egyezményeket sértő feltételek mellett fogva tartott 7200 palesztin fogoly közül 1500-at határozatlan ideig nem engednek szabadon, és közülük tizenhárman már 25 éve töltik büntetésüket. A foglyok között 44 gyermek is van, és a Palesztin Törvényhozó Tanács 23 tagját tartják fogva megtorlásképpen Gilad Shalit foglyul ejtéséért. A Goldstone-jelentés ebben a tekintetben is egyértelműen fogalmaz: a Tanács tagjainak fogva tartása ellentétes a nemzetközi joggal.

Ezeket a kérdéseket Jordániában, az Euromed Parlamenti Közgyűlésén is fel fogom vetni a hétvégén. Sürgetem, hogy Catherine Ashton a közeljövőben a térségben teendő látogatása során gyakoroljon nyomást az izraeli és palesztin (többek között a gázai) hatóságokra Gilad Shalit, a palesztin gyermekek és a Palesztin Törvényhozó Tanács tagjainak szabadon engedése, valamint mihamarabbi és biztonságos hazatérésük biztosítása érdekében.

Charles Tannock, szerző. – Elnök úr! Gilad Shalit őrmestert immár több mint három éve tartják fogva túszként a Hamász dzsihádistá vallási fanatikusai. A Hamász saját állítása szerint jogszerűen működő, a Genfi Egyezményeket betartó szereplő, ezért Shalit hadifogoly, azonban Izrael (véleményem szerint jogosan) Shalit foglyul ejtése óta úgy tekinti, hogy a fiatalembert elrabolták. Tekintet nélkül jogállására és a nemzetközi jogra, Shalitot kegyetlen módon minden kommunikációs lehetőségtől megfosztva tartják fogságban Gázában: semmiféle kapcsolatot nem biztosítanak számára a külvilággal, és még a Vöröskeresztnek is megtagadták a Genfi Egyezmények által biztosított látogatási jogot. Családja semmiféle információval nem rendelkezik hogylétéről, eltekintve egyetlen videofelvételtől és a Hamásztól szórványosan érkező hírektől, miszerint él és jól van.

Ha a Hamász valóban azt szeretné, hogy a nemzetközi közösség komolyan vegye, legalább most egyértelműen bizonyosságot kellene tennie arról, hogy a fiatalember fogva tartásának körülményei megfelelnek a nemzetközi humanitárius jog követelményeinek.

Mi azonban ennél többet követelünk. Követeljük Gilad Shalit azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását. Nem titkolom, hogy ellenzem az Izrael megsemmisítésére törekvő Hamász szervezet terroristáival folytatandó párbeszédet, de ha valaha is szóba állunk a Hamásszal, az csakis azután lehetséges, ha már Gilad Shalitot szabadon engedték becstelen fogva tartásából.

Sari Essayah, szerző. – Elnök úr! Amikor ez a Parlament olyan állásfoglalást dolgoz ki, amelynek akár a legkisebb köze van a közel-keleti helyzethez, rendszerint nehéz kölcsönös egyetértésre jutni. Ebben az esetben ez nincsen így, hála képviselőtársainknak, akik ezt lehetővé tették.

Gilad Shalit helyzete humanitárius kérdés, és közös állásfoglalásunk hangsúlyozza, hogy csaknem négy éve történt foglyul ejtése óta ismeretlen helyen őrzik Gázában, ahol nem biztosítják számára az őt minden humanitárius norma – így a Genfi Egyezmények – szerint megillető alapvető jogokat sem. Ebből a humanitárius megfontolásból követeljük Gilad Shalit azonnali szabadon bocsátását. Mindamellet a minimális követelmény az, hogy a Vöröskereszt és Shalit szülei számára tegyék lehetővé a fiatalemberrel való kapcsolatfelvételt.

Egy emberi lény értékét nem lehet számszerűsíteni. Felbecsülhetetlen. Gilad Shalitot a Hamász terrorista szervezetnek nem szabad alkudozás céljára felhasználnia, hanem azonnal szabadon kell engednie. Azt szeretnénk, hogy Ashton főképvisele asszony ezt az üzenetet vigye Gázába, közelgő látogatása alkalmával.

Takis Hadjigeorgiou, szerző. – (EL) Tisztelt elnök úr! Tegnap néhány más parlamenti képviselővel együtt részt vettem egy találkozón, ahol Shalit édesapja is jelen volt, és azt kell mondanom, hogy nem lehet nem együtt érezni a család tragédiájával. Ezért az az álláspontunk, hogy Gilad Shalit, az izraeli fegyveres erő 2006. június 24-én, izraeli területen letartóztatott tagja minden kritériumnak megfelel ahhoz, hogy a harmadik Genfi Egyezmény értelmében hadifogolynak tekintsük.

Ilyenként pedig humanitárius elbánásban kell részesíteni és biztosítani kell számára a kapcsolattartás lehetőségét. A Nemzetközi Vöröskereszt számára lehetővé kell tenni Shalit meglátogatását, családjának pedig biztosítani kell a jogot ahhoz, hogy tájékoztatást kapjon helyzetéről, illetve természetesen ahhoz, hogy meglátogathassa őt. Ugyanakkor hangot szeretnénk adni abbéli meggyőződésünknek és reményünknek, hogy Shalitot szabadon engedik.

Mindamellett anélkül, hogy bármiben is csorbítanám az eddig elmondottak hitelét, úgy vélem, hogy politikai szempontból közömbös az az álláspontunk, miszerint ezt az ügyet el lehetne különíteni a bebörtönzött palesztinok eseteitől. Az ő fogva tartásuk ugyanúgy humanitárius probléma. Úgy gondolom, hogy hamis reményeket keltünk ebben a családban, ha úgy gondoljuk, hogy parlamentként kizárólag ennek az egy személynek a szabadon bocsátására összpontosítva – akinek, ismétlem, a szabadon bocsátását követeljük – biztosan elérhetünk valamit.

Az talán nem humanitárius ügy, hogy több tucat 16 éves palesztin gyerek börtönben van? Hogyan lehet különbséget tenni e két ügy között? Nem hivatkozhatunk arra, hogy maga Gáza – valaki az imént azt mondta, hogy Shalit nyomorúságos körülmények között él, és ez igaz is –, ismétlem, maga Gáza egy hatalmas nyomortanya. Az ott élő másfél millió palesztin egy kollektív nyomortanyán él. 7 200 palesztint tartanak fogva izraeli börtönökben, köztük kétszázhetven 16–18 éves és negyvennégy 16 év alatti gyermeket. Hétszázötvenezer palesztint tartóztattak le és börtönöztek be 1967 óta.

Ezért felszólítunk Shalit szabadon bocsátására, de politikailag nem lenne helytálló az az álláspont, miszerint ezt úgy lehetne elérni, hogy ezt az egy esetet leválasszjuk az átfogó palesztin helyzetről.

Befejezésképpen szeretném hozzátenni, hogy Palesztina a világ egyetlen olyan térsége, ahol külön miniszter foglalkozik a börtönökkel. Szeretném még egyszer szeretetünkről és együttérzésünkről biztosítani a családot, és bízom benne, hogy ez a probléma rövidesen megoldódik.

Nicole Kiil-Nielsen, szerző. – (FR) Elnök úr! A Gilad Shalit tizedessel kapcsolatos állásfoglalás, amelyet ma tárgyalunk, újabb elem az Európai Parlament által a közel-keleti humanitárius helyzet kapcsán már előzőleg elfogadott számos állásfoglalás sorában.

Gilad Shalit tizedest, akit 1355 napja tartanak túszként, a lehető leghamarabb szabadon kell engedni. Követeljük és őszintén reméljük, hogy szabadon bocsátják. Szabadon kell bocsátani továbbá Salah Hamourit, az izraeli hatóságok által 2005. március 31. óta fogva tartott fiatal francia-palesztin állampolgárt is. Szabadon kell bocsátani az Izraelben a nemzetközi jog rendelkezéseit és a gyermekjogi egyezményt sértő módon fogva tartott gyermekeket is. Szabadon kell engedni az Erőszakmentes Népi Ellenállás a Megszállással Szemben elnevezésű mozgalom militánsait, így a Bil'in városában letartóztatott Abdallah Abu Rahmah-t is. Szabadon kell engedni a választott képviselőket, a Palesztin Törvényhozó Tanács tagjait, köztük Marwan Barghoutit.

Ideje, hogy az Európai Unió hangsúlyozottan kiálljon amellett, hogy az emberi jogokat és a nemzetközi jog rendelkezéseit tiszteletben tartsák a Közel-Keleten. A megoldás nem a megfélemlítési politikában és erőszakos megtorlásokban rejlik – ilyen volt például a Hamász egyik vezetőjének meggyilkolása Dubaiban, amelyet elítélünk, nem utolsósorban azért, mert még inkább megnehezíti Gilad Shalit szabadon bocsátásának kiharcolását.

Elena Băsescu, a PPE képviselőcsoport nevében. – (RO) Az utóbbi két hétben most beszélek másodszor Gilad Shalitról a plenáris ülésen, és örülök, hogy a képviselőtársaimmal közösen tett erőfeszítéseink ehhez az állásfoglaláshoz vezettek. A „Gilad Shalit ügy” bizonyítja, hogy az Európai Unió különösen szívén viseli a gázai humanitárius helyzetet. Gilad jogait, amelyekről a Genfi Egyezmény rendelkezik, nem szabad az izraeli-palesztin konfliktussal kapcsolatos feltételekhez kötni. Gilad Shalit apja többször is megerősítette, hogy sem ő, sem a családja nem vesz részt a politikában. Nem ők tehetnek róla, hogy a jelenlegi helyzetbe kerültek. Számunkra, európaiak számára az lenne az ideális helyzet, ha a két állam békében, biztonságban élne együtt.

A Gilad szabadon bocsátásával kapcsolatos tárgyalások már egészen 2006 óta folynak különböző közvetítőkön keresztül, mindamellett a gyakorlatban egyetlen, igen vitatható ajánlatot tettek idáig, nevezetesen hogy ezer palesztin fogolyért cserébe hajlandók szabadon engedni a fiatalembert. Giladnak és családjának szüksége van a segítségünkre.

Nagyon köszönöm.

Olga Sehnalová, az S&D képviselőcsoport nevében. – (CS) Gilad Shalit ügye az örökös közel-keleti elkeseredettség és frusztráció jelképévé vált. Ez igaz mind az ott élőkre, mind az ott szerepet vállaló nemzetközi közösségre.

Gilad Shalit egy nevesített tús, akinek eseménydús sorsát együttérzéssel és aggodalommal kísérjük figyelemmel. A közel-keleti emberek pedig névtelenül bár, de ugyanennek a soha véget nem érő konfliktusnak a túsai. Szemet szemért, fogat fogért. Vagy van más remény Gilad és az összes többi áldozat számára?

A nemzetközi jogi normák nem kárpótolnak azért, amiről olyan reménytelenül keveset hallunk a konfliktus kapcsán – az emberiségre való törekvésért. Azért, hogy megpróbáljunk egy kicsit elszakadni a geopolitikai világszemlélettől, amely az emberi lényeket és sorsaikat kártyaként játssza ki. Azért, hogy beleéljük magunkat az áldozatok családjainak, a sok ártatlanul fogva tartott és nélkülöző embernek a helyzetébe.

Mi akadályozza meg tehát Gilad Shalit és mindazok szabadon bocsátását, akiknek bűnösségét a bíróságok nem állapították meg minden kétséget kizáróan? Nem is beszélve azok bátorításáról, akik békében szeretnének élni. A béke kulcsa a bizalom, a kompromisszum és az elszántság arra, hogy megvédjük a békét az engesztelhetetlenekkel szemben. Szeretném megkérni Önöket arra, hogy tegyék meg ebbe az irányba az első lépést.

Margrete Auken, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! Mai vitánk célja teljesen őszintén annyi, hogy nevet és arcot adjunk az emberi szenvedésnek, ezáltal kiterjeszthessük együttérzésünket és részvétünket. Ebben a tekintetben valóban nagyon dicséretes, hogy mai vitánk tárgyául Gilad Shalitot választottuk. Ezáltal együttérzésünket másokra is kiterjeszthetjük, így azonosulhatunk az ő és családjuk szenvedésével. Palesztinok ezreit tartják fogva teljességgel elfogadhatatlan körülmények között, ami minden szempontból ellentétes a nemzetközi jogszabályokkal, és ez a helyzet számukra ugyanolyan nehéz, mint Gilad Shalit és családja számára. Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy komolyan vegyük ezt a problémát, és az az érzésem, hogy ebben a Házban mindannyian készen is állunk erre. Itt nem egy fogolyról van szó, hanem több ezerről, akik mind ennek a jelentős konfliktusnak az áldozatai.

Szeretnék hozzátenni még valamit. Fontos, hogy egyértelműen szembehelyezkedjünk ennek a szenvedésnek az okával és ráébredjünk arra, hogy ha nem teszünk valamit – nemcsak Gáza ostromával, hanem egész Palesztina megszállásával kapcsolatban –, és ha nem teremtünk meg egy olyan két államon alapuló megoldást, amelyet véleményem szerint mindannyian támogatunk és ösztönzünk, akkor ezeknek az embereknek nem lesz jövőjük. Úgy vélem, ez volna az igazán eredményes módja a közös megoldáskeresésnek, és remélem, hogy Ashton bárónő olyan helyzetbe hozza az Uniót, hogy annak ne csak fizetnie, fizetnie és fizetnie kelljen, hanem időnként képes legyen a hangját is hallatni.

Louis Bontes (NI). – (NL) Tisztelt elnök úr! 2006. június 25-én az izraeli hadsereg egyik sorkatonáját, Gilad Shalit tizedest foglyul ejtették a Gázai-övezetből beszivárgó terroristák. Azóta is a Hamász túsza. A Hamász tökéletesen elszigetelt Shalitot a külvilágtól. A legmélyebb sötétségben tartják fogva, és még a Vöröskeresztet sem engedik a közelébe.

A Shalit-ügy ismét azt bizonyítja, hogy Európa és Izrael egy oldalon állnak. A barbár iszlám erők minden fronton harcolnak a nyugati civilizáció ellen. Izrael e háború arcvonalaiban küzd. Izraelben és Európában minden emberi élet számít. Az iszlám terroristák számára az emberélet semmi, pontosabban inkább ezerrel is felérhet, hiszen a Hamász azt követeli, hogy Shalitért cserébe Izrael ezer foglyot, köztük számos terrorista merénylőt bocsásson szabadon.

Fontos, hogy kivívjuk Shalit szabadon bocsátását, de úgy, hogy Izraelnek ne kelljen ennek fejében terroristákat szabadon engednie. Végeredményben láttuk, hogy a múltban hova vezettek az ilyen cserék: a terroristák, követők és vezetőik eufóriájához és – elkerülhetetlenül – még több terrorcselekményhez. Nem engedhetjük meg, hogy az emberek hasznát húzzanak a terrorizmusból, és felelőtlenség lenne arra bátorítani Izraelt, hogy az ilyen túszszedésre fogolycserével válaszoljon, mert a Hamász következő túsza akár Párizsból, Amszterdamból vagy Brüsszelből kerülhet ki. És akkor milyen pozícióban leszünk?

Azonnal meg kell fordítanunk a helyzetet: nem Izraelnek, hanem a Hamásznak kell fizetnie, amiért túsul ejtette Gilad Shalitot, egy európai polgárt. Az árnak pedig olyan magasnak kell lennie, hogy saját szabad akaratukból engedjék szabadon a foglyot. Ezért azt kérjük, hogy a Hamász-rendszer összes tisztviselőjének (azoknak is, akik nem állnak hivatalos kapcsolatban a Hamással és akik nem szerepelnek az európai terroristajegyzékben) tiltsák meg az Európába és azon keresztül történő utazást.

Tunne Kelam (PPE). – Elnök úr! Ezt a fiatalembert már majd 1 400 napja tartják fogva a nemzetközi normák teljes figyelmen kívül hagyása mellett, úgy, hogy még a Vöröskeresztet sem engedik be hozzá. Úgy vélem, hogy ezt a helyzetet kizárólag emberi tragédiának kellene tekinteni és akként kellene megoldani. Bátorítónak érzem azt, hogy az Európai Parlament nagymértékben támogatja ezt a vitát, és azt a meleg fogadtatást is, amelyben képviselőtársaink tegnap Shalit édesapját részesítették.

Shalit ügyét nem szabad kártyaként felhasználni az alkujátszmákban. Ellenkezőleg, a Hamásznak érdekében fog állni az ügy rendezése, ha legitimitást akar nyerni a békefolyamatban. Összefoglalva, a szavahihetőségük legjobb bizonyítéka az lenne, ha feltételek nélkül szabadon engednék Gilad Shalitot, és tartózkodnának a további emberrablásoktól.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) A megoldás, amelyről ma vitázunk, nem politikai természetű, és nem próbáljuk megoldani a közel-keleti konfliktust. Nem akarunk mást, mint azt elérni, hogy egy ártatlan fiú visszatérhessen apjához és családjához. Nem tudom, hogy képviselőtársaim tudnak-e a családi fórum elnevezésű szervezet létezéséről (angolul: *Parents Circle – Families Forum, PCFF*). Olyan izraeli és palesztin családokat tömörít ez a szervezet, amelyek a konfliktusban elveszítették szeretteiket. Ma éppen azért beszélünk egy adott egyéni esetről, mert nem szeretnénk, ha Gilad Shalit apjának is csatlakoznia kellene azokhoz, akik a legközelebbi rokonukat, a gyermeküket veszítették el.

Felszólítunk a túszt szabadon engedésére, mert nem hiszünk abban, hogy a cél szentesíti az eszközt. Az igaz ügyért folytatott harc nem mentség az egyetemesen rossznak vagy terrorcselekménynek tekintett fellépésekre. A jóváhagyásunkat, tiszteletünket kivívni szándékozó szervezetek nem szedhetnek túszokat.

(Taps)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Szeretném én is kifejezni támogatásomat azoknak, akik tegnap és ma Gilad Shalit szabadon bocsátására szólítottak fel ebben a Házban, és szeretném együttérzésemet kifejezni a családnak.

Beszédemet azokhoz intézem, akik esetleg azt a kérdést teszik fel maguknak: „Miért van szükség állásfoglalásra a Gilad Shalit ügyben, és miért éppen most?”. Több képviselőtársunk már emlékeztetett minket arra, hogy hamarosan négy éve tartják fogva túszként a fiatal Gilad Shalitot, a hadifoglyokkal való bánásmódról szóló harmadik genfi egyezmény által elismert nemzetközi normákat sértő, brutális körülmények között. Mindannyian elképzelhetjük, hogy minden egyes újabb fogságban töltött nap borzasztó szenvedést jelent Shalitnak és családjának egyaránt.

Szeretnék megemlíteni még egy további indokot is a támogatás mellett, nevezetesen azt, hogy Gilad Shalit európai polgár, a terrorizmus európai áldozata, és a mai napon, a terrorizmus áldozatainak európai napján el sem tudnék képzelni ennél az állásfoglalásnál találóbb jelképes gesztust.

Ana Gomes (S&D). – Elnök úr! Először is szeretném üdvözölni a Gilad Shalit családja által gyermekük szabadon bocsátása érdekében tett erőfeszítéseket, amelyeket teljes szívünkből támogatunk. Ez volna az állásfoglalásunk mélyén rejlő üzenet. Úgy véljük – a Goldstone-jelentéssel egyetértésben –, hogy Shalit valóban jogosult a hadifogoly jogállásra, ami igaz az Izrael által bebörtönzöttekre, köztük számos gyermekre is.

Azt akarjuk, hogy mindannyiukat engedjék szabadon. Azt akarjuk, hogy Gilad Shalitot és az összes palesztin fiataalt engedjék szabadon. Csakis így teremthetjük meg a béke feltételeit a térségben. Sürgetjük Ashton bárónt, hogy minden tőle telhetőt tegyen meg és gyakoroljon nyomást annak érdekében, hogy Gilad Shalitot és az összes palesztin hadifoglyot szabadon bocsássák, különös tekintettel a fiatalok foglyokra.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gilad Shalit ügye rendelkezik egy személyes, sajátos dimenzióval. Egy nagyon fiatal, a saját fiammal egyidős férfi tragikus esetéről van szó, ami egyben a családja tragédiája is. Mindamellet ne tegyünk úgy, mintha az ügynek nem lenne átfogóbb politikai vetülete is. Valójában nagyon is felhívja a figyelmünket arra, hogy az ebben a Házban is oly gyakran igen egyoldalúan bemutatott fekete-fehér kép, amely csak a palesztin oldalon esett áldozatokról számol be, nem igazán tárgyilagos.

Úgy gondolom, hogy ma határozottan követelnünk kell ennek a fiatalembernek a szabadon bocsátását, de emlékezzünk arra is, hogy azért, hogy még ma is fogságban van, nem kis részben azok is felelősek, akik Sderotra rakétákat lőnek ki.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr! Mint tudjuk, az állásfoglalás hátterében egy sor politikailag igen érzékeny körülmény állt, ám ennek nem szabad megakadályoznia bennünket abban, hogy egy egyértelműen humanitárius irányultságú állásfoglalást fogadjunk el, amelyet nem homályosítanak el az átfogó helyzetre vonatkozó általános politikai megjegyzések.

Örülök, hogy az állásfoglalás a tárgyra szorítkozik. Mellette szándékozom szavazni. Hangsúlyozza ugyanis azt az elgondolást, miszerint a közel-keleti válságban érdekelt minden egyes szereplőnek tiszteletben kell

tartania a nemzetközi humanitárius jogot és emberi jogi jogszabályokat. Remélem, hogy az állásfoglalás elnyeri ennek a Háznak a szilárd támogatását.

(Taps)

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Az elrabolt izraeli katona, Gilad Shalit ügyét az Európai Unió nagy aggodalommal kíséri figyelemmel.

Volt biztostársam, Ferrero-Waldner asszony ebben a Házban már 2006. július 5-én, alig két héttel Shalit elfogását követően sürgetően felszólított a fiatalember szabadon bocsátására. Az évek során számos alkalommal – így többek között tavaly júniusban az Izraellel rendezett legutóbbi társulási tanács alkalmával és a Külügyi Tanács 2009. decemberi következtetéseiben – következetesen felszólította Shalit fogva tartóit arra, hogy haladéktalanul engedjék őt szabadon. Ezért csatlakozunk a Parlament Shalit szabadon bocsátását sürgető mai indítványához.

Véleményünk szerint – amely összhangban áll számos emberi jogi szervezet értékelésével – Shalit fogva tartásának feltételei és körülményei ellentétben állnak a nemzetközi humanitárius joggal. Ennélfogva sürgetjük fogva tartóit, hogy tegyenek eleget ez irányú kötelezettségeiknek, és különösen arra, hogy tegyék lehetővé a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága tagjainak a fogoly meglátogatását. Végezetül tudatában vagyunk, hogy folyamatban vannak a Gilad Shalit szabadon bocsátását célzó közvetítési tevékenységek. Bátorítunk minden ilyen irányú erőfeszítést, és hangot adunk abbéli reményünknek, hogy azok rövidesen sikerrel járnak. Személyesen is átadom az Önök egyértelmű üzenetét munkatársamnak, Cathy Ashtonnak.

Természetesen mélyen együtt érzünk Gilad Shalit családjával. Tudom, hogy édesapja a héten már járt ebben itt, a Parlamentben, és ha jól értem, ebben a pillanatban is itt van közöttünk.

(Taps)

Szeretném biztosítani őt arról, hogy gondolunk rá és támogatjuk őt, illetve természetesen vele együtt mindazokat, akik szenvednek ennek a hosszan tartó konfliktusnak a következményeitől.

(Taps)

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Indrek Tarand (Verts/ALE), írásban. – Szeretném sajnálatomat kifejezni Gilad Shalit fogva tartását illetően. Elfogadhatatlan tartom az elrablását, ahogyan a térségben számos más fogoly fogva tartását is. Ez a helyzetet mielőbb orvosolni kell. Úgy vélem, hogy Shalit szabadon bocsátása általában is hozzájárulna a közel-keleti békefolyamat előmozdításához.

, írásban. – (FR) Mellesleg Franciaország éppen most döntött úgy, hogy elad egy Mistral osztályú hadihajót Oroszországnak; úgy gondoljuk, hogy őszintén meg fogja bánni ezt a tettet.

12.2. Az erőszak fokozódása Mexikóban

Elnök. – A következő napirendi pont a Mexikóban az erőszak fokozódásáról szóló hét⁽³⁾ állásfoglalási indítványról szóló vita. <>

Ramón Jáuregui Atondo, szerző. – (ES) Elnök úr! Először is azt szeretném elmondani, hogy Mexikó erős demokrácia, amely az elmúlt húsz év során stabil fejlődést mutatott. Mexikó és az Európai Unió baráti viszonyt ápol és stratégiai partnerségi megállapodás van érvényben köztünk. El szeretném mondani azt is, hogy Mexikó jelenleg igen nehéz háborút folytat a szervezett kábítószer-kereskedelem ellen.

Ma azonban az emberi jogok szempontjából vitázunk Mexikóról az Európai Parlamentben, mert egy ideje jelen van és észrevehetően fokozódik az erőszak, ami különösen a mexikói lakosságot érinti, és mert ismételt komoly panaszokat tettek az emberi jogok megsértéséért.

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Az állásfoglalás, amelyet a jelentősebb képviselőcsoportok ma ebben a Házban elfogadnak majd, a tiszteletlen és a konszenzuson alapul; természetesen elismeri a helyzetet, amelyet az imént felvázoltam, és sürgeti Mexikót, hogy maradjon meg a jogállamiság és a teljes demokrácia felé vezető úton.

Hangot ad azonban négy fontos követelésnek is: sürgeti Mexikót, hogy biztosítsa a sajtószabadsághoz való jogot, mert újságírókat is értek támadások; garantálja az emberi jogi szervezetek védelmét, mert ilyen csoportokat értek támadások és fenyegetések; garantálja az erőszakot elszenvedő nők védelmét, mert számos nőt meggyilkoltak; és ne engedje, hogy a bűncselekmények büntetlenül maradjanak, illetve hogy rendőri erők visszaéljenek hatalmukkal. Ezt kéri a Parlament Mexikótól az országgal ápolat kedvező kapcsolatokon alapuló barátság szellemében.

Renate Weber, szerző. – (ES) Tisztelt elnök úr! Hölgyeim és uraim! Ezen a héten ünnepeljük a Nemzetközi Nőnapot. Itt a Parlamentben számos olyan posztert láthatunk, amely az Európai Unió minden nyelvén azt hirdeti, hogy képesek vagyunk véget vetni a nők elleni erőszaknak. Ma a Mexikóban tapasztalható erőszakra beszélnék, és úgy gondolom, el kell ismernünk, hogy a mexikói nők – úgy az őslakos, mint a nem őslakos áldozatok – részesülnek a legalacsonyabb szintű védelemben a helyi és szövetségi hatóságok részéről.

A mexikói nők az erőszak mind a négy formájától szenvednek: családon belüli erőszaktól, nemi erőszaktól, a hadsereg és a rendőrség általi kínzástól, és az is előfordul, hogy gyilkosság áldozatává válnak. Sajnos a mexikói hatóságok mostanáig nem reagáltak hatékonyan erre a problémára, ezért is nem túlzás, ha most azt mondjuk, hogy ezek az esetek szinte teljes mértékben büntetlenek maradtak.

Állásfoglalásunk felszólítja a mexikói kormányt, hogy harcoljon a nőirtás ellen, amely durva kifejezés, de helytálló, mert azoknak a gyilkosoknak a nagy része, akik nőket gyilkoltak meg, büntetlen marad. Az elmúlt négy év során például Mexikóban a mintegy 700 nő meggyilkolásáért felelős bűnözőknek csupán 11%-át ítélték el.

Ugyanakkor úgy tűnhet, hogy a nők az igazságszolgáltatási rendszer kedvenc áldozatai is. Másképpen nem magyarázható, hogyan lehetséges, hogy két őslakos nőt, Alberta Alcántarát és Teresa Gonzálezt 21 év börtönbüntetésre ítélték – amiből hármat már letöltötték – azért, mert állítólag teljesen egyedül elrabolták a Szövetségi Nyomozóiroda hat emberét egy piaci incidens során. Reménykedjünk benne, hogy a bíró, aki a nők fellebbezését egy héten belül elbírálja, felismeri, milyen nevétség és igazságtalan ez a helyzet.

A nők elleni erőszak azonban az otthonokban kezdődik. Remélem, hogy a mexikói törvényhozók hamarosan javítanak a nők erőszakmentes élethez való jogáról szóló kerettörvényen, hogy az megfelelően meghatározza az erőszak különböző formáit és a törvény végrehajtási mechanizmusait. Szintén helyénvaló lenne a családon belüli erőszak és a házasságon belüli nemi erőszak büntetendő cselekményként történő elismerése.

Ezen túlmenően annak érdekében, hogy a mexikói társadalom megváltozzon és elforduljon a nők elleni erőszaktól, fontos, hogy az iskolák a fiatalok oktatásának alapvető elemei közé emeljék ezt a kérdést.

Adam Bielan, szerző. – (PL) A mexikói hatóságok, és elsősorban Felipe Calderón elnök, évek óta véres háborút vív a kábítószerbandák ellen. Ebben a háborúban több mint negyvenezer katona vesz részt, és már számos sikert értek el. Ilyen siker kétségtelenül az is, hogy letartóztatták a Sinaloa és Juarez kartellek vezetőit, letartottak több mint 23 000 hektár ópiummezőt és 38 000 hektár marihuánaültetvényt, bezártak több mint ötven, narkotikumok előállításával foglalkozó illegális laboratóriumot, és letartóztattak 45 000 személyt, akik részt vettek ebben a folyamatban.

Tudatában kell lennünk annak, hogy a mexikói droggartellek éves bevétele sok milliárd dollárra rúg, azaz összehasonlíthatatlanul több a mexikói kormány által a probléma kezelésére előirányzott összegnél. Ezért a bandák hatalmas összegeket költenek a politikusok, bírók és rendőrtisztek lefizetésére. A hatóságok pedig pontosan emiatt veszítik el a háborút. 2006 óta kis híján 15 000 ember vesztette életét, ebből több mint 6000 tavaly október óta. Az újságírók különösen nagy veszélyben vannak, mivel már több mint hatvanat gyilkoltak meg, köztük legutóbb Jorge Ochoa Martínezt.

Meg kell értenünk, hogy nemzetközi összefogás nélkül Mexikó nem fogja megnyerni ezt a háborút.

(Taps)

Santiago Fisas Aixela, szerző. – (ES) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Mexikó hatalmas problémával küzd a kábítószer-kereskedelem és a kábítószerrel összefüggő erőszak terén. E helyzet rendezése érdekében Felipe Calderón elnök kormánya kemény álláspontra helyezkedett, és gyökeresen akarja kiirtani a problémát: úgy döntött, hogy ideiglenesen mozgósítja a fegyveres erőket, és ennek a fellépésnek valóban jelentős hatása van

a letartóztatottak számát, a kábítószer megsemmisítését és a fegyverek elkobzását tekintve. A hadsereg elfogadta a Nemzeti Emberi Jogi Bizottság összes ajánlását, a saját magatartásukkal kapcsolatos vizsgálatokra vonatkozókat is.

A kormány szintén elismeri, hogy jelentős változtatásokat kell eszközölnie a biztonság és az igazságügy területén, és ambiciózus reformot hajt végre az igazságszolgáltatási rendszerében annak érdekében, hogy azt átláthatóbbá tegye és – az emberi jogok tiszteletben tartása mellett – igazságot szolgáltatasson a bűncselekmények elkövetőinek.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportja szeretné szolidaritásáról biztosítani a mexikói népet a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelmet illetően, és támogatjuk Calderón elnököt abban az elhatározásában, hogy felveszi a harcot a szervezett bűnözés ellen.

Végül megelégedettségemnek szeretnék hangot adni ezzel a megállapodással kapcsolatban, amelyet a Parlament legnagyobb képviselőcsoportjai közös erővel támogatnak.

Marie-Christine Vergiat, szerző. – (FR) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! 2007 óta állandóan nő az emberi jogok megsértésével kapcsolatos esetek száma Mexikóban.

A mexikói nem kormányzati szervezetek és média szerint csak 2009-ben 6500, a drokartelleknek tulajdonított gyilkosságot követtek el, túlnyomó részét Chihuahua államban. Calderón elnök kormánya katonák ezreit küldte a leginkább sújtott térségekbe.

Azóta folyamatosan nő az e katonai erők és a rendőri erők által elkövetett, teljes mértékben büntetlenül maradt erőszakos cselekmények száma is. A nem kormányzati szervezetek még több jelentést írnak és az államhatalom által elkövetett bűncselekményekről beszélnek. A probléma az újságírókat, az őslakos közösségeket és különösen a nőket (mind az őslakosokat, mind a nem őslakosokat) érinti a legérzékenyebben. Találkoztam San Salvador Atencóból néhány ilyen nővel, akiket a rendőrök megerőszakoltak és megkínáltak. Elképesztő dologról számoltak be: ezeknek a 2006 májusában elkövetett cselekményeknek az elkövetői mindmáig teljesen büntetlenek maradtak.

Ezért nem osztozhatunk a mexikói hatóságok aggályaiban, amelyek munkatársai rendszeresen megsértik az emberi jogokat. Ebből következik, hogy nem támogatjuk a közös állásfoglalást, és be fogunk nyújtani...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Barbara Lochbihler, szerző. – (DE) Elnök úr! A tömegmédiában rendszeresen találkozunk arról szóló híradásokkal, hogy az úgynevezett mexikói kábítószer-ellenes háború keretében brutális erőszakot alkalmaznak a nyílt utcákon. Az elsősorban az ország északi részében meggyilkolt több száz nő esete az újságok címlapján szerepel, és ennek nyomán megszületett a „nőirtás” kifejezés. Az Európai Parlament is jelentést készített erről. Noha a mexikói kormány tud az emberi jogok súlyos megsértésével járó esetek számának jelentős növekedéséről, a jelek szerint nem képes vagy nem kíván semmit sem tenni az ügy kapcsán. Pusztán a kábítószer-kereskedők elleni lankadatlan küzdelem szükségességének emlegetése nem helyettesítheti a következetes kormányzati fellépést. A katonai jelenlét és hatalom jelentős kiterjedése, a katonai bíróságok illetékessége a katonák által elkövetett bűncselekmények tekintetében, a szinte teljes büntetlenség – ezek az országban fokozódó erőszak valódi okai. Még a mexikói nemzeti emberi jogi bizottság is több ízben dokumentálta a katonai erők által elkövetett erőszakos bűncselekmények számának növekedését.

Maga a kormány nem hajlandó elismerni a tényállást: folyamatosan elhallgatja a bűncselekményeket. Tegnap például az a hír terjedt el a médiában, hogy a védelmi minisztérium rengeteg pénzt fizetett ki az erőszak áldozataul esett személyek családjainak, hogy megvásárolja a hallgatásukat. Kik voltak az elkövetők? Katonák. Az Uniónak a Mexikóval fenntartott minden kapcsolata keretében foglalkoznia kell a büntetlenség elleni küzdelem kérdésével. Tekintettel az emberi jogok megsértésével járó esetek súlyosságára, feltétlenül szükséges, hogy az EU ne újítsa meg a Mexikóval meglévő keretmegállapodását. Addig semmiképpen, amíg nem fejlődik érdemben az emberi jogi helyzet ebben az országban.

Cristian Dan Preda, a PPE képviselőcsoport nevében. – (RO) Mélyszélesen aggasztó az Egyesült Államok határvidékén elhelyezkedő mexikói államokban, különösen Ciudad Juárezben fokozódó erőszak. Az elmúlt hónapok történései különösen véresek voltak, mivel a szövetségi hatóságok ebben a térségben tett beavatkozásaival párhuzamosan jelentősen megnőtt a kábítószer-kereskedelemmel összefüggő bűncselekmények száma. Így a kábítószer-kereskedők elleni háború hozzáadódik a rivális bűnbandák közötti háborúhoz, ami egy sor kivételesen brutális gyilkossághoz vezetett.

Úgy gondolom, hogy Mexikó szélsőséges esete ezt példázza, milyen nehéz határozottan fellépni a bűncselekmények ellen a nemzetbiztonság védelme érdekében. Rendkívül fontos, hogy mi itt, az Európai Parlamentben egyértelmű támogatásunkról biztosítsuk a mexikói kormány által a bűnözés felszámolása, ezáltal a polgári lakosság helyzetének javítása érdekében tett erőfeszítéseket.

Ugyanakkor bátorítanunk kell a mexikói hatóságokat arra, hogy folytassák a létfontosságú reformfolyamatot a jogállamiság megszilárdítása érdekében, különös tekintettel az igazságszolgáltatási és büntetés-végrehajtási rendszerek reformjára.

Köszönöm.

Ana Gomes, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PT) A mexikói erőszakhullám a kábítószer-kereskedelemhez és a gazdasági válság által elmélyített társadalmi egyenlőtlenségekhez kapcsolódik. A kulcs a büntetlenség elleni küzdelem. Létfontosságú az igazságszolgáltatási rendszerbe való beruházás, a bűnözők megbüntetésére való törekvés és a tanúk és áldozatok védelme – ez utóbbiak között sok az olyan fiatal dolgozó nő, aki áldozatul esett a kábítószer-kereskedők erőszakhullámának.

Sokkoló, hogy világszinten Juárez a nőirtás fellegvára, de még sokkolóbb az a macsó kultúra, amely annak a helyzetnek a hátterében áll, hogy a hatóságok nem vonják felelősségre ezekben a bűncselekményeknek az elkövetőit és nem biztosítanak védelmet az emberi jogi aktivistáknak, köztük az újságíróknak.

Európának ki kell használnia a Mexikóval meglévő stratégiai partnerségét arra, hogy konstruktív támogatást nyújtson mindazoknak, akik az emberi jogokért küzdenek. Ezek az emberek a jogállamiság és a demokrácia megővéseért is harcolnak. Emberi jogok nélkül nem létezhet jogállamiság és demokrácia sem.

Ryszard Czarnecki, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Tisztelt elnök úr! Itt, a Parlamentben egy perccel ezelőtt arra szólítottak fel, hogy ne írjuk alá az egyetértési megállapodást a mexikói hatóságokkal. Nem értem ezt a javaslatot. Végül is méltányoljuk – és a pár perccel előttem szólók is méltányolták – a mexikói elnök által a drogbárók és a maffia ellen folytatott elszánt küzdelmet. Ezért inkább üdvözlöznünk kellene a mexikói hatóságok fellépéseit, noha ugyanakkor természetesen rá kell mutatnunk, hogy nem szabadna kiönteni a gyereket a fürdővízzel, és hogy ebben a harcban törekedniük kellene az emberi jogok tiszteletben tartására. Ez nyilvánvaló. Meg kell értenünk egy olyan ország helyzetét, amely évtizedek óta küzd a hatalmas bűnszervezetekkel és a maffiával. Ha az ország elnöke hadat üzen e téren, teljes körű támogatást kell biztosítanunk neki. Mindamellet természetesen szó esett itt az újságírókról és más áldozatokról is. Hangsúlyozni kell, hogy ezek az emberek nem válhatnak megkülönböztetés áldozataivá.

Rui Tavares, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Hölgyeim és uraim, éppen ma reggel történt, hogy a mexikói villanyszerelők szakszervezetét egy 100–200 főből álló rendőrségi különítmény vette körül. Ugyanarról a szakszervezetről van szó, amelynek – miután általános sztrájkot hirdetett – egyik vezetőjét, Domingo Aguilar Vázquezt másnap, március 16-án hamis vádak alapján letartóztatták.

Ez a Mexikóban a szakszervezetek szabadsága ellen elkövetett, közvetlenül a kormány által irányított támadás még sokkolóbb a mai vita fényében, ahol arról beszélünk, hogy például a Mexikói Szövetségi Kormány nem tesz lépéseket a saját katonasága által elkövetett bűncselekmények miatti felelősségre vonás érdekében, vagy nem harcol eredményesen a kábítószer-kereskedelem ellen.

Igen, a helyzet összetett. A fegyveres erők támadásokat intéznek a kábítószer-kereskedők ellen, ugyanakkor azonban a szakszervezetek ellen is. Az történik, hogy ebben az eredménytelenség, büntetlenség és egyre növekvő tekintélyelvűség jellemezte helyzetben egy demokrácia – a mexikói demokrácia – kicsúszik az ellenőrzés alól.

Ennek a Parlamentnek élénken el kell ítélnie a mexikói kormányt és mindenekelőtt fel kell szólítania arra, hogy hagyjon fel végre az eredménytelen intézkedésekkel a bűnözőkkel szemben, és azzal a gyakorlattal, hogy (a jelek szerint) igencsak visszaél hatalmával például a szakszervezetekkel, a munkavállalókkal és a civil társadalom megmozdulásaival szemben.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Elnök úr! Szeretnék két dolgot kiemelni a Mexikóról szóló állásfoglalásunk kapcsán.

Először is, amint hallhattuk, az idén nőtt az erőszak. Mexikó a nagy drokartellek szorításában vergődik, és az azok által elkövetett erőszakos cselekmények a becslések szerint máris 15 000 életet követeltek. A helyzet különösen rossz a Mexikó és az Amerikai Egyesült Államok közötti határ közelében. A mexikói kormány nagy léptékű katonai és rendészeti műveletek útján próbálja meg ellenőrzése alá vonni a történeteket. Ezt a

stratégiát szintén sok kritika éri. Természetesen a kábítószer-kereskedelem és a pénzmosás felelőssége és az ezek által okozott problémák más országokra is kiterjednek, és Mexikó számára biztosítani kell a támogatást és együttműködést.

Másodszorban szeretnék említést tenni az Amnesty International közelmúltban megjelent jelentéseiről, amelyek arról számolnak be, hogy a hatóságok nemigen hajlandók biztosítani az emberi jogi aktivisták védelmét. Különös veszély fenyegeti mindazokat, akik felemelik szavukat az őslakosok és a szegény közösségek védelmében. Ha veszélyessé válik az emberi jogok védelme, sokaknak át kell gondolniuk a munkájukkal járó kockázatokat. Emiatt azok, akikért ezek az aktivisták dolgoznak, elveszítik minden reményüket.

Ezekkel a kábítószer-kereskedelemmel és emberi jogokkal kapcsolatos kérdésekkel a májusi viták során is foglalkozni kell majd, amikor a következő EU–Mexikó csúcstalálkozó együttműködési terveit mérlegeljük.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) A mexikói kormánynak szilárdan el kell köteleznie magát a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem, valamint az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása mellett.

A kábítószer-kereskedelem emberéletek kioltásával járó erőszakos cselekményekhez vezetett. Tijuana és Ciudad Juárez városa 2009 szeptemberében a világ tíz legveszélyesebb városa között volt. 2007 óta 15 000 gyilkosságot követtek el a kábítószer elleni háborúban, ezen belül csak 2009-ben 7 724-et.

A kábítószer-kereskedelem és -fogyasztás a fiatalokat és a nőket érinti legérzékenyebben. Mexikóban a gazdasági válság társadalmi konfliktust eredményezhet, hiszen a szegénység és az oktatás hiánya is olyan tényezők, amelyek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a fiatalok a kábítószer-fogyasztás áldozataivá váljanak. 2010-ben Mexikóban mintegy 7,5 millió fiatalnak nem nyílik lehetősége arra, hogy részt vegyen a hivatalos oktatási rendszerben, ami egyben azt is jelenti, hogy elveszítik a reményt a tisztességes megélhetésre.

Végezetül le szeretném szögezni, hogy élénkíteni kell az Európai Unió és Mexikó közötti párbeszédet a gazdasági és társadalmi fejlődésnek, valamint az emberi jogok és a jogállamiság védelmének az előmozdítása érdekében.

Köszönöm.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr! Gyakran esik szó diktatúráról itt, a Parlamentben. Mexikó nem diktatúra, hanem demokrácia. Az emberi jogok megsértésének súlyos, ám egyedi eseteiről vitázunk. Mexikó esetében nem ez a legfontosabb téma. A leglényegesebb kérdés az, hogy ez az erős demokrácia, amely mellelleg stratégiai partnerünk, évtizedek óta súlyos betegségben szenved, amely akár halálos kimenetelű lehet.

Ezért megfelelő kezelésre és megfelelő orvosra van szüksége. Calderón elnök és bajtársai játsszák az orvos szerepét. Ez nem jelenti azt, hogy minden létező gyógymódot fel tudnának használni vagy joguk lenne alkalmazni; ennek ellenére támogatnunk kell őket.

Ezért találok olyan fontosnak az állásfoglalás 12. bekezdését, amelyben kijelentjük, hogy nagyobb mértékben kívánjuk felhasználni pénzügyi eszközeinket a jó kormányzás, a jogállamiság és a jogállam struktúráinak megerősítése érdekében az állam szétesésével, a szervezett bűnözéssel és az oly jogosan bírált büntetlenséggel szemben. Ezt azonban nem tehetjük úgy, hogy befagyasztjuk vagy felmondjuk a szerződéseket; helyett inkább meg kell erősítenünk azokat.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Tisztelt elnök úr! Mindannyiunkat aggaszt az erőszak fokozódása Ciudad Juárezben, de hiszem, hogy a mexikói hatóságok által tett átfogó intézkedések eredményesen rendezni tudják majd ezt a bonyolult helyzetet. Támogatom azt az elszánt harcot is, amelyet Calderón elnök jelenleg a kábítószer-kereskedelem, e mindannyiunkat fenyegető, igen súlyos világszintű fenyegetés ellen folytat. Emiatt is segítenünk kell a mexikói hatóságokat ebben a nehéz küzdelemben.

Hölgyeim és uraim! Mexikó az elmúlt tíz évben nagyon pozitív politikai és kormányzati korszerűsítési folyamaton ment keresztül. Calderón elnök szilárdan elkötelezett a reformok mellett. Mexikó nemzetközi szinten is egyre nagyobb szerepet vállal, és tevékenyen közreműködik például az ENSZ és a G20-ak munkájában.

Ebben a Parlamentben, amennyire szerény képességeim engedték, mindig is támogattam az Európai Unió és Mexikó közötti stratégiai partnerség létrehozását, amely végül 2008-ban valósult meg. Remélem, hogy a májusi madridi csúcstalálkozón sikerül elfogadnunk egy ambiciózus közös cselekvési tervet vagy programot,

mert az Európai Uniónak és Mexikónak számos területen kell együttműködni úgy kétoldalú szinten, mint többoldalú fórumokon a kihívások és fenyegetések – így többek között a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés egyéb formái – közös kezelése érdekében.

Charles Tannock (ECR). – Elnök úr! Mexikó régóta az egyik legfontosabb csatorna a világ legnagyobb illegális narkotikumpiaca, az Egyesült Államok felé. Ezért Mexikóra a kábítószer-kereskedelemmel együtt járó brutalitás és erőszak már régen rányomta a bélyegét. Ráadásul sajnos maga Mexikó – ez a százmilliók országa, az EU létfontosságú stratégiai partnere – is jelentős kokainpiaccá vált. Különösen aggasztó, hogy egyre nő a fiatalok körében a kábítószer-fogyasztás.

A kábítószerrel összefüggő erőszak csak egyre súlyosbodik Mexikóban, egyre több a hátborzongató gyilkosság, és ezek egyre gyakrabban irányulnak olyan újságírók ellen, akik ezekről az esetekről tudósítanak. Valószínűleg a munkanélküliség és szegénység sem segít a helyzeten, mivel Mexikó egyes részein egyre inkább elhatalmasodik a törvénytelenkedés hangulata. Calderón elnök óriási kihívásokkal szembesül, de elszántan farkasszemet néz velük, ebben pedig az EU-nak szilárdan támogatnia kell őt. Különösen segítenünk kell az elnöknek a rendőrség és a bűnügyi igazságszolgáltatási rendszer reformját és szerkezetátalakítását célzó erőfeszítéseit, hogy szétzúzhassa a drokartellek és a rendészeti erők közötti korrupt kapcsolatokat. Véleményem szerint indokolt részéről a hadsereg ideiglenes vészhelyzeti intézkedésként történő bevetése is.

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Az erőszak soha nem tapasztalt mértékű fokozódása mély bizonytalanságérzetet keltett az ország lakosságában. A Bizottságot természetesen messzemenően aggasztja ez a helyzet. Tudjuk, hogy a mexikói hatóságok komolyan veszik a kérdést és számos intézkedést léptettek hatályba a probléma megoldása érdekében.

Az elsődleges prioritást Calderón elnök szervezett bűnözés elleni harca jelenti. Azon túl, hogy bizonyos katonai bevetésekre került sor országszerte a szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében, Mexikó óriási erőfeszítéseket tesz a rendészeti és igazságszolgáltatási rendszer megerősítéséért.

2008 augusztusában elfogadtak egy biztonságiintézkedés-csomagot, amely célja a mexikói rendészeti és igazságszolgáltatási rendszer reformja. A mexikói országgyűlés által 2008-ban elfogadott igazságügyi reform képes rendezni a mexikói bűnügyi igazságszolgáltatás terén meglévő legfőbb rendszerszintű problémákat, bár tudjuk, hogy a reform végrehajtása hosszú távú elkötelezettséget tesz szükségessé.

Mexikó igen komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében is, hogy választ adjon az emberi jogok terén történt visszaélésekkel, és különösen a szervezett bűnözői csoportok hatásával, valamint a sajtószabadsághoz és a szólásszabadsághoz kapcsolódó alapvető érdekekkel kapcsolatos aggályokra, amelyekre a civil szervezetek hívták fel az EU figyelmét. Ebben az összefüggésben a mexikói kormány 2006-ban létrehozta az újságírók ellen elkövetett bűncselekményekkel foglalkozó különleges ügyészi tisztséget.

Figyelemreméltó erőfeszítéseket tesz az egyéb hiányosságok rendezésére is, amint azt a nők elleni erőszak felszámolását célzó szövetségi törvény jóváhagyása és egy e témával foglalkozó különleges ügyész kinevezése, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló új szövetségi törvény kidolgozása is bizonyítja.

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tagjaként Mexikó ígéretet tett arra, hogy állami szintű politikát fogad el az emberi jogok terén és ebből a szempontból nyitott marad a nemzetközi közösség felé. A szervezett bűnözéssel összefüggésben az emberi jogok, illetve az emberi jogi aktivisták védelmének kérdése a Mexikó által az ENSZ egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmusában való részvétele eredményeképpen elfogadott ajánlásokban is tükröződik.

Mexikó érdeklődését és hajlandóságát fejezte ki azt illetően, hogy mindezeket a kérdéseket megvitassa az Európai Unióval, legutóbb az EU–Mexikó vegyes bizottság 2009. november 26–27-én Brüsszelben tartott találkozásán. Ezen a területen valójában mindkét fél elszánt az együttműködésre.

2009. december 3–4-én az EU és Mexikó közösen nemzetközi szemináriumot szervezett Cancúnban „A hatalom legitim alkalmazása és az emberi jogok védelme” címmel. A szeminárium alkalmat biztosított arra, hogy szakértői megbeszéléseket tartsanak a helyi rendőri erők emberi jogi szempontból való elszámoltathatóságáról szóló politikaidokumentum-tervezetről.

A politikaidokumentum-tervezetet a szemináriumot követően Quintana Roo állam parlamentje elé terjesztették. Ez a kezdeményezés kiegészíti az igazságszolgáltatási rendszerről szóló, nemrég elfogadott szövetségi törvényt, és azt más szövetségi államok is átvethetik.

Hisszük, hogy az EU és Mexikó közötti stratégiai partnerség biztosítja a legjobb keretet ahhoz, hogy az EU támogathassa Mexikót a közbiztonság és a jogállamiság terén. A stratégiai partnerség jelenleg tárgyalások tárgyát képező vezetői dokumentuma rendelkezik egy hivatalos európai–mexikói politikai párbeszéd létrehozásáról a biztonsági ügyek tekintetében, valamint az illetékes uniós intézményekkel – például a CEPOL-lal, az Europol-lal, az Eurojusttal és a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjával (EMCDDA) – való fokozott együttműködésről.

A Bizottság a maga részéről már támogat egy 2004–2007-ben indult, a mexikói igazságszolgáltatás megerősítését célzó projektet. Ugyanezen a területen további együttműködést irányoztunk elő a 2011–2013 közötti időszakra.

Összefoglalásképpen nyilvánvaló, hogy Mexikó jelentős kihívásokkal szembesül a közbiztonság és az emberi jogok tiszteletben tartása terén. A helyzet nem egyszerű és távolról sem ideális, de azt el kell ismerni, hogy az ország hajlandóságot és elszántságot mutat az iránt, hogy biztosítsa a hatékony közbiztonságnak és az emberi jogok tiszteletben tartásának az összeegyeztethetőségét. Mi továbbra is támogatni fogjuk Mexikót ezekben az erőfeszítéseiben.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták után kerül sor.

12.3. Dél-Korea - legálisnak nyilvánították a halálbüntetést

Elnök. – A következő napirendi pont a Dél-Koreában a halálbüntetés legálisnak nyilvánításáról szóló öt⁽⁴⁾ állásfoglalásra irányuló indítványról szóló vita. <>

Renate Weber, szerző. – Elnök úr! Miután már 13 éve nem került sor kivégzésre Dél-Koreában, mélyen elszomorít, hogy az ország alkotmánybírósága néhány hete a halálbüntetés mellett döntését. A határozat kijelenti, hogy a halálbüntetés jogszerű büntetés, amely a közös érdekében elrettentő hatást gyakorol a bűnözés tekintetében. Ezt az érvet gyakran hallani, ám nem más, mint egy adott országban egy adott időpontban tapasztalható érzelmi helyzetekre adott válasz.

Valójában azt jelenti, hogy a halálbüntetést egyfajta megelőzési módnak tekintik abban a reményben, hogy ha egy bűnöző tudja, hogy halálbüntetés fenyegetheti, kétszer is meggondolja, mit tesz. Mindannyian tudjuk, hogy számos tanulmány cáfolta már ezt az elképzelést.

Még ennél is fontosabb tény azonban az, hogy a kivégzés nem visszafordítható: onnan már nincs visszaút. Már a Iustinianus-korabeli római jog kimondta, hogy jobb, ha egy bűnös büntetlenül marad, mint ha egy ártatlant megfosztanak az életétől. Ez 15 évszázaddal ezelőtt történt. Mivel maga a dél-koreai alkotmánybíróság is elismerte, hogy a halálbüntetéssel összefüggésben nem kizárt a tévedés és a visszaélések lehetősége, a ma előterjesztett aggályaink megerősíthetik a Koreai Köztársaság demokratikus intézményeiben azt a szándékot, hogy ezt a büntetési módot örökre eltöröljék.

Mivel a Dél-Koreai Köztársaság 1990-ben aláírta a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányt, továbbá aláíró fele a jelentősebb emberi jogi szerződések többségének, ez a hátralépés nagyon kedvezőtlenül érintené az ország nemzetközi jó hírnevét.

David Martin, szerző. – Tisztelt elnök úr! Az Európai Unió általában és ez a Parlament különösen büszke arra a tiszteletet érdemlő hagyományára, hogy mindig is ellenezte a halálbüntetést. Ennélfogva nem tehetünk mást, mint hogy sajnálatunkat fejezzük ki a Koreai Köztársaság alkotmánybíróságának döntését illetően, amely szerint a halálbüntetés intézménye nem ütközik az ország alkotmányába.

Mindamellettt úgy vélem, hogy nem szabad túllépni a helyes arányokat a kérdésben. A bírák igen kis többséggel, négy ellenében öt szavazattal döntöttek. Amikor utoljára szavaztak, hét a kettő ellen lett az eredmény. Nem sürgették a halálbüntetés alkalmazását, nem is hunytak szemet fölötte: a koreai parlamentet felszólították arra, hogy hozzon politikai döntést a halálbüntetés jövőbeni eltörléséről az országban.

⁽⁴⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Meg kell jegyeznünk továbbá, hogy Dél-Korea a gyakorlatban abolicionista állam. 1998 februárja óta nem történt kivégzés, és 2007-ben az Amnesty International azon országok közé sorolta Dél-Koreát, amelyek gyakorlatilag eltörölték a halálbüntetést.

A kérdés súlyossága azonban előtérbe kerül, ha arra gondolunk, hogy a koreai Nagy Nemzeti Párt frakcióvezetője éppen a közelmúltban nyilatkozott úgy, hogy véget kellene vetni ennek a halálbüntetés terén fennálló *de facto* moratóriumnak, és mihamarabb ki kellene végezni néhány fogvatartottat. Remélem, hogy Koreában nem veszik majd figyelembe ezt a kevésbé szerencsés opportunistá álláspontot, és Dél-Korea valóban megszünteti a *de facto* moratóriumot, ám olyan értelemben, hogy a törvényei módosításával *de jure* moratóriumot ír elő.

Martin Kastler, szerző. – (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Sajnálatos, hogy a világban néhány ország még most, a mai időkben is folytatja vagy megengedi ezt az embertelen büntetési módot a súlyos bűncselekmények elkövetőivel szemben. Úgy vélem, hogy senkinek nincsen joga mások életéről dönteni, sem az élet kezdetén, sem a végén, és végképp nem egy bűncselekmény megbüntetése kapcsán. A barbár kivégzésnek nincs helye a modern világ büntetési formái között.

A felejthetetlen, nagy II. János Pál pápa rámutatott, hogy mindenekfelett biztosítani kell a lehetőséget a vezeklésre, esélyt kell adni a megbékélésre. A halálbüntetéshez hasonló visszafordíthatatlan cselekmény ezt nem teszi lehetővé. Ezért is szólítjuk fel mi, a különböző képviselőcsoportok egyesült erővel dél-koreai képviselőtársainkat arra, hogy foglalkozzanak ezzel a kérdéssel az országgyűlésben, és fogjanak össze az emberiség jegyében velünk, európaiakkal a halálbüntetés eltörlése érdekében. Kérem az összes képviselőtársamat, hogy támogassa egyhangúlag ezt az együttes állásfoglalásra irányuló indítványt.

Marie-Christine Vergiat, szerző. – (FR) Elnök úr! A február végén Genfben tartott halálbüntetés elleni IV. világkongresszuson az abolicionista mozgalom üdvözölte, hogy egyre több országban törölték el vagy függesztették fel a halálbüntetés intézményét. Úgy tűnt, hogy Dél-Korea is ebben az irányban kötelezte el magát, mivel az országban 1997 decembere óta nem került sor kivégzésre.

A Koreai Köztársaság alkotmánybíróságának közelmúltbeli döntése mindenképpen aggasztó és igen sajnálatos. Ezért azt akarjuk, hogy a Bizottság és a Tanács tekintse a halálbüntetést – amely az élethez való jog megsértése, államhatalom által elkövetett bűncselekmény – kulcsfontosságú tényezőnek az Európai Unió harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban.

Azt akarjuk, hogy szólítsák fel a koreai kormányt és a köztársasági elnököt, akit magát is 1981-ben halálra ítélték, hogy szilárdan kötelezze el magát a halálbüntetés eltörlése mellett; az ENSZ döntése értelmében hirdessenek moratóriumot; adjanak hangot az országban halálra ítélt 59 személy, köztük több politikai fogoly helyzetével kapcsolatos aggályaiknak, és szólítsanak fel azok halálbüntetésének megváltoztatására.

Barbara Lochbihler, szerző. – (DE) Elnök úr! A halálbüntetés eltörlésének politikája az uniós külpolitika igen sikeres eleme. Ez láthatóvá vált a csatlakozási tárgyalások és a kétoldalú tárgyalások során, valamint az ENSZ keretében is, ahol a nemzetközi közösségből egyre több állam dönt moratórium bevezetése vagy a halálbüntetés teljes eltörlése mellett. A közelmúltig a Dél-Koreai Köztársaság is egyike volt azoknak az államoknak, amelyek a gyakorlatban már nem alkalmazták ezt a megszegényítő és lealacsonyító büntetési módot.

A mai állásfoglalással azt az aggályunkat szeretnénk kifejezésre juttatni, hogy a dél-koreai alkotmánybíróság azon döntése nyomán, miszerint a kivégzések jogi szempontból összeegyeztethetők az alkotmánnyal, olyan helyzet alakult ki, amely kedvez a halálbüntetés újbóli alkalmazásának. Ezért felszólítjuk Dél-Korea kormányát, hogy kezdeti lépésként tegyen meg minden tőle telhetőt egy olyan jogilag kötelező érvényű moratórium elfogadása érdekében, amely megtiltja a kivégzések végrehajtását – hiszen voltaképpen több mint 55 halálos ítélet van érvényben –, ezután pedig következő lépésként a dél-koreai parlament fogadjon el törvényt a halálbüntetés eltörléséről.

Nagy örömmel látom, hogy a dél-koreai társadalom is útjára indított egy mozgalmat, amely végső soron azért kampányol, hogy törvény útján töröljék el a halálbüntetést. Mi itt, a Parlamentben támogatjuk ezt a mozgalmat.

Jarosław Leszek Wałęsa, a PPE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Most, amikor egyre nő a halálbüntetés alkalmazásától tartózkodó országok száma, legalábbis meglepő a dél-koreai alkotmánybíróság döntése.

A halálbüntetés egyértelműen sérti az emberi jogokat, elvégre az emberélet olyan érték, amelyet a törvénynek védenie kellene, és egy olyan jogrendszer, amely megengedi a halálbüntetést, saját alapjaira mér csapást, és

igen sajátos álszentségről tesz tanúbizonyságot. Számos érvet hozhatunk fel ez ellen az igazságszolgáltatási mód ellen. Számomra a leglényegesebb szempont a visszafordíthatatlansága. Bármilyen más mondhatnánk is el róla, tény az, hogy a halálbüntetés végleges büntetés. Attól a legértékesebb tulajdonától fosztja meg az embert, amely valaha is a birtokában lehetett. Ezen túlmenően felvetődik az erkölcsi felelősség kérdése azok részéről, akik végrehajtják a büntetést, hiszen mindig fennáll az a kockázat, hogy ártatlan embert végeznek ki.

Ezenfelül az alkotmánybíróság döntése azért is kiábrándító, mert tudjuk, hogy már évek óta nem hajtottak végre halálos ítéletet Koreában. Remélem, hogy ez a döntés nem lesz befolyással a végrehajtott ítéletek számára. Még tovább mennék: követelem, hogy Dél-Koreában teljes mértékben hagyjanak fel a halálbüntetés kiszabásával.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PL) Dél-Korea az Európai Unió egyik kulcsfontosságú kereskedelmi partnere. Ezenfelül az országgal az Európai Bizottság sikeresen lezárta a szabadkereskedelmi egyezményről folytatott tárgyalásokat, ami mindkét fél számára igen széles körű hozzáférést biztosít a másik piacához. Ilyen szoros gazdasági kapcsolatok fényében meglepő, hogy az EU és Korea olyannyira eltérő álláspontot foglal el az emberi jogok kérdésében.

Az Európai Unió minden tagállama aláírta az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, amely megtiltja a halálbüntetés alkalmazását. Ezen túlmenően az Unió a nemzetközi szinten is azt hangoztatja, hogy kitűzött célja a halálbüntetés világszerte történő eltörléséért való munkálkodás. Az erről szóló nyilatkozatával összhangban az Uniónak nyíltan támogatásáról kellene biztosítania a halálbüntetés eltörlésére törekvő koreai mozgalmat. Reménykedjünk abban, hogy első lépésként moratóriumot hirdetnek a kivégzések végrehajtását illetően, és hogy a koreai kormány tevékenyen részt vesz majd az ENSZ keretében a halálbüntetés eltörlése érdekében tett erőfeszítésekben.

A kereskedelmi politika területén szerzett új hatáskörünkön belül nekünk, az Európai Parlamentnek jogunk és kötelességünk követelni a halálbüntetés eltörlését az Európai Unió összes partnerországában.

Zbigniew Ziobro, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! Ha Európában a jelenlegi nézetek uralkodtak volna a nürnbergi per idején, nem ítéltettek volna halálra egyet sem az ártatlanok millióinak kegyetlen meggyilkolásáért felelős, a bíróság által elítélt náci bűnözők közül. Sohasem hallottam, hogy Európában bárki is bírálta volna a nürnbergi bíróságot igazságtalan ítéleteiért.

Európa egyre távolabb kerül attól az elvtől, hogy az elkövető a tettével és az elkövetett bűnnel arányos mértékű, igazságos büntetésben részesüljön. Amikor arról beszélünk, hogy sok embert gyilkoltak meg, mészároltak le például egy terrorista akció során, vagy ha emberirtásról és milliók haláláról esik szó – és Európában végső soron ez történt –, felvetődik az arányos büntetés kérdése. Mindamellett igaz, hogy tudományos körökben (úgy Európában, mint máshol) vita folyik arról, mennyire hatékony a büntetés mint megelőzési mód, illetve az ártatlan emberek védelme szempontjából. Jelen esetben azonban valószínűleg nem ez a legfontosabb érv.

Európa ma elutasítja a halálbüntetést. Ez demokratikus döntés, és ragaszkodunk hozzá, hogy mindenki tartsa tiszteletben. Azonban nekünk is tiszteletben kell tartanunk mások döntéseit, és én ezért pártolom a kérdéssel folytatott vitát, beleértve a dél-koreaiakkal folytatott vitát is. Dél-Korea demokratikus állam és demokratikus ország.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Nem hiszem, hogy kommentálnunk kellene ezt az ügyet vagy be kellene avatkoznunk, mégpedig két okból sem. Egyrészt azért, mert Dél-Korea demokratikus ország, és az alkotmánybírósága döntése az állam hivatalos szervének döntése. Ezért nem áll fenn annak a veszélye, hogy a halálbüntetést politikai vagy jelentéktelen esetekben szabnák ki – kizárólag a bűnözők és gyilkosok esetében alkalmaznák. Másrészt a halálbüntetés elrettentő hatású. Természetesen ezt nem lehet empirikus úton bebizonyítani, de ha feltételezzük, hogy igaz az a szillogizmus, miszerint a súlyosabb büntetés elrettentőbb hatású, ez azt jelenti, hogy a legsúlyosabb büntetés nagyobb visszatartó erőt képvisel, azaz ilyen szempontból a halálbüntetés a leghatékonyabb. Ha pedig ez így van, akkor a halálbüntetés alkalmazásával valójában ártatlanok életét menthetjük meg. Ezért az Európai Uniónak és az Európai Parlamentnek nem szabad beavatkoznia a dél-koreai hatóságok dolgába ebben a kérdésben.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Elnök úr! Szomorúan fogadtuk a dél-koreai alkotmánybíróság döntését, amely szerint a halálbüntetés nem sérti az alkotmányt. Ez a döntés hátralépést jelent az eddigi dél-koreai tendenciákhoz képest, hiszen az országban már egy évtizede nem alkalmazzák a halálbüntetést. Az utolsó halálos ítéletet 13 évvel ezelőtt hajtották végre. Jelenleg 57 halálraítélt vár a kivégzésére. Kritikus szemmel

kell nézni a dél-koreai bírósági döntést. Dél-Koreának, a térség egyik vezető gazdaságának különösen is példát kellene mutatnia az élethez való jog tiszteletben tartásában, amely minden embert megillet. A halálbüntetés nem egyeztethető össze a jelenlegi büntügyi igazságszolgáltatási rendszerrel, és ellentétben a jelenleg elterjedt véleménnyel, egyáltalán nem eredményezi a bűnözés visszaszorulását.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) A halálbüntetés kérdése mindaddig aktuális lesz, amíg léteznek majd szörnyetegek és gyilkosok, és együtt kell élnünk azzal a tudattal, hogy bármikor megkínózhatják, bántalmazhatják és meggyilkolhatják az embereket, elrejtőzve a társadalomban, mert a gyenge és impotens társadalom nem képes felvenni a kesztyűt brutális magatartásukkal szemben.

E szörnyetegek összes áldozatának ugyanolyan joga lett volna az élethez, mint mindannyiunknak, egészen addig, amíg nem keresztelte útjukat egy ilyen rém, egy bűnöző, aki perverz élvezetet keresve, saját kénye-kedvére, irgalmat nem ismerve döntött egy védtelen ember sorsáról. A koreai alkotmánybíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a halálbüntetés nem ütközik a koreai alkotmányba. Így értékelték a jogi helyzetet. Az, hogy az európai politikai elit a mi nevünkben letért erről az ösvényről, még nem jelenti azt, hogy jobbak lettünk, vagy társadalmunk humánusabb. Nem. Európában ugyanúgy gyilkolják most is a brutális szörnyetegek a rendes embereket, mint Koreában. Az egyedüli különbség az, hogy az európai szörnyetegeknek nem kell félniük a halálbüntetéstől.

Hölgyeim és uraim, tiszteletben tartom az európai emberi jogi egyezményen alapuló modellünket, de úgy gondolom, hogy mielőtt azt a külvilágra is megpróbálnánk rákényszeríteni, meg kell róla bizonyosodnunk, hogy az tényleg jobb megoldást jelent a rendes embereknek, és hogy...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Véleményem szerint a dél-koreai alkotmánybíróság döntése kiábrándító és aggasztó. Noha Dél-Koreában utoljára 1997-ben hajtottak végre halálos ítéletet, a bíróság február 25-én úgy döntött, hogy a halálbüntetés olyan büntetési forma, amely nem ütközik az élethez való alkotmányos jogba. A bíróság már másodszor hozott ilyen értelmű döntést. Az első döntést 1996-ban mondta ki, amikor kijelentette, hogy a közvélemény nem viszonyul kedvezően a halálbüntetés eltörléséhez. Ebből az a következtetés vonható le, hogy a dél-koreai közvélemény nem változott, ami kár, mert egy vezető gazdasági szerepet betöltő országnak példát kellene mutatnia más országok számára az élethez való jog tiszteletben tartását illetően, hiszen az alapvető emberi jog.

(Taps)

Janez Potočnik, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! A halálbüntetés elleni küzdelem az Unió emberi jogi politikájának központi kérdése. Az EU úgy véli, hogy a halálbüntetés kegyetlen és embertelen büntetési forma, amely nem gyakorol kellő elrettentő hatást a bűnözés tekintetében, ugyanakkor a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság érvényre juttatásához.

A közelmúltban több pozitív fejleményt is üdvözölhettünk a halálbüntetés elleni küzdelem terén. Ez év januárjában Mongólia moratóriumot vezetett be a halálbüntetést illetően. 2009-ben Burundi, Togo és egy amerikai szövetségi állam, Új-Mexikó eltörölte a halálbüntetést. 2007-ben az ENSZ Közgyűlése első alkalommal fogadott el egy olyan állásfoglalást, amely felszólítja az államokat arra, hogy hirdessenek moratóriumot a kivégzésekre, majd később töröljék el a halálbüntetés intézményét, és egy 2008. évi állásfoglalásában megerősítette ezt a felhívását.

Mindennek fényében az EU természetesen csatlózással fogadta a Koreai Köztársaság alkotmánybíróságának február 25-i (5:4 arányban meghozott) döntését, amely értelmében a halálbüntetés összeegyeztethető az alkotmány rendelkezéseivel. Megjegyezzük azonban, hogy az eset a koreai alkotmány értelmezéséről szól, azaz nem politikai döntést hoztak a halálbüntetés fenntartásáról. Hangsúlyozzuk továbbá a halálbüntetést az alkotmánnyal összeegyeztethetőnek ítélt öt bíró közül három által kifejtett további véleményt. Lee Kang-Kook és Min Hyung-Ki bíró kijelentette, hogy korlátozni kell a halálbüntetés alkalmazását és csökkenteni kell az azzal büntethető bűncselekmények számát, míg Song Doo-hwan bíró úgy érvelt, hogy a halálbüntetést érintő mindennemű döntést nyilvános vita elé kell tární és abban a törvényhozó testületnek kell eljárni.

Noha a bíróságok továbbra is hoznak halálos ítéleteket, a Koreai Köztársaság 1997-ben moratóriumot léptetett életbe a kivégzések tekintetében. Jelenleg semmi nem vall arra, hogy az alkotmánybíróság döntése befolyásolná ezt a moratóriumot. Üdvözöljük, hogy Korea eltökölt a kivégzések végrehajtására vonatkozó moratórium fenntartása mellett.

Ugyanakkor, ahogy az ENSZ Közgyűlése megjegyezte, a moratóriumot nem önös célként kell tekinteni, hanem csupán egy lépésnek a halálbüntetés teljes eltörlése irányában. Ennek megfelelően az EU sürgeti a koreai országgyűlést, hogy a lehető leghamarabb tegyen lépéseket a halálbüntetés eltörlése érdekében. A Koreai Köztársaság régóta élen jár az ázsiai térségben az emberi jogok védelmével összefüggő kérdésekben. A halálbüntetés eltörlése ezért csak megerősítené a Koreai Köztársaság elkötelezettségét az emberi jogok védelme és előmozdítása mellett. <>

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Gerard Batten (EFD), írásban. – Gratulálunk a dél-koreai alkotmánybíróságnak a halálbüntetés támogatásához. A legveszélyesebb bűnözők számára szándékoznak fenntartani ezt a büntetési formát: például olyanoknak, mint Kang Ho-soon, aki állítólag hét nő meggyilkolását vallotta be. Az igazságügyi minisztérium által nemrég közzétett adatok szerint a lakosság több mint 60%-a helyesli a halálbüntetést. Ha ugyanezt a kérdést Nagy-Britanniában is feltennék, legalább ugyanilyen eredményre jutnának. A brit börtönökben egész gyűjteményre való válogatott sorozatgyilkos, erőszaktevő, gyerekgyilkos pedofil, nekrofil és kannibál tölti életfogytiglani börtönbüntetését. Éppen múlt héten is láthattunk erre egy példát, amikor egy Peter Chapman nevű perverz férfit, aki elcsalta és meggyilkolta 17 éves ártatlan áldozatát, Asleigh Hallt, 35 év börtönre ítélték. Ez az ítélet nem megfelelő. Az olyanokat, mint ő, ki kellene végezni. Ezzel több millió fontot lehetne megtakarítani minden évben, amelyet most arra fordítanak, hogy az ilyen bűnözőket életük végéig tartsák a börtönben, holott azt sokkal jobban is el lehetne költeni, például az idősekre és a betegekre. Tehát szép volt, Dél-Korea: a jövőben is végezd csak ki a legveszélyesebb bűnözőidet!

Monica Luisa Macovei (PPE), írásban. – „Mindenkinek joga van az élethez. Ha ez nem így van, a gyilkos önkéntelenül is végleges és perverz győzelmet arat azáltal, hogy az államot is gyilkossá teszi, ezáltal a társadalom undorát emberéletek tudatos kioltásával fokozza le.” (Amnesty International, 1998). Az erkölcs, az elrettentő hatás és a méltányosság kulcsszavak a halálbüntetésről szóló vitában. A „bűnözés kézben tartása” típusú megközelítés a bűnös viselkedésformák megtorlására törekszik, míg az „emberi jogok, méltányos eljárás” modell az egyéni jogokra teszi a hangsúlyt. Az előbbi erkölcsösnek tartja a halálbüntetést, mert a vádlott is kioltott egy életet (megtorlás), egyben elrettentő hatásúnak is, mert azok, akik esetleg gyilkolnának, életüket féltve tartózkodnának ettől a cselekedettől; a méltányosságot ezzel szemben nem tartják fontosnak vagy hiányát bizonyítottnak. Az utóbbi modell szerint a halálbüntetés erkölcstelen, mert az államnak nem szabad kioltania egy életet, továbbá (a statisztikák szerint) nem rendelkezik kellő elrettentő hatással, és kirovása nem méltányos, mivel előfordul, hogy ártatlan embereket ítélnék el, illetve a perekben szabálytalanságok adódhatnak. Én az emberi jogi modellben hiszek, összhangban azzal, amit a nemzetközi közösség kötelező jogszabályai és ajánlásai, valamint a halálbüntetést eltörlő országok egyre növekvő száma tükröz. Arra sürgetem a Koreai Köztársaságot, hogy nyilvánítsa ki egyértelmű politikai akaratát azáltal, hogy eltörli a halálbüntetést, addig pedig azonnal fogadjon el moratóriumot a büntetés alkalmazását illetően.

Cristian Dan Preda (PPE), írásban. – (RO) A halálbüntetésről szóló uniós iránymutatásokat 1998-ban tették közzé. Éppen ebben az évben kezdődött meg Dél-Koreában a halálbüntetésre vonatkozó nem hivatalos moratórium. Az azóta eltelt időben a dél-koreai parlament három javaslatot vitatott meg a halálbüntetés eltörléséről. Múlt hónapban az ország alkotmánybírósága kis többséggel megerősítette, hogy a halálbüntetés nem ütközik az alkotmányba.

Helytelenítem ezt a döntést, és remélem, hogy a koreai parlament olyan határozatot hoz majd, amely meg fogja tiltani a halálbüntetés alkalmazását.

Ha Dél-Korea is csatlakozna az abolicionista országok táborához, az erőteljes üzenetet jelentene az egész ázsiai földrész számára.

13. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

13.1. Gilad Salit esete (B7-0171/2010)

13.2. Az erőszak fokozódása Mexikóban (B7-0188/2010)

13.3. Dél-Korea - legálisnak nyilvánították a halálbüntetést (B7-0191/2010)

14. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

15. A Tanács álláspontjai első olvasatban: lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

17. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

**18. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

19. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

20. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

21. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.30-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

9. kérdés, előterjesztette: Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0060/10)

Tárgy: A tervezett oroszországi és fehéroroszországi atomerőművekről

Az atomerőművek a tervek szerint Fehéroroszországban és az Orosz Föderáció Kalinyingrádi kerületében épülnének. Az atomerőművek tervezett helyszínei kevesebb, mint 100 km-re vannak két tagállamtól – Litvániától és Lengyelországtól. Ezenkívül Litvánia és Lengyelország is tervez saját atomerőművet.

Mi a Tanács véleménye az EU keleti határainál kialakuló nukleáris koncentrációról? A spanyol elnökségi program terveire való tekintettel (stratégiai kapcsolatok kiépítése Oroszországgal) a Tanács milyen konkrét kezdeményezéseket kíván tenni az Oroszországgal és Fehéroroszországgal kialakítandó együttműködés érdekében, tekintettel az ezen államok területén tervezett atomerőművek környezeti hatásaira?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács kitartóan hangsúlyozza a nukleáris biztonság és a környezetvédelem magas színvonalának fontosságát. Rendszeresen megerősíti a fokozott nukleáris biztonság és környezetvédelem iránti támogatását az Európai Unión belül és a harmadik országokban egyaránt.

A nukleáris biztonságért vállalt nemzeti felelősséget a NAÜ nemzetközi egyezményei, például az nukleáris biztonságról szóló egyezmény is megerősíti, amelynek Fehéroroszország, Oroszország, valamint az Euratom és a legtöbb EU-tagállam is aláírója. A nukleáris biztonságról szóló egyezményben előírt felülvizsgálati konferencia azonban alkalmat ad arra, hogy az egyes felek kölcsönös nyomást gyakoroljanak egymásra létesítményeik biztonságát és az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtási módját illetően.

A Tanács rá kíván mutatni különösképpen arra, hogy a nukleáris biztonságról szóló egyezmény értelmében egy javasolt nukleáris létesítmény közelében található szerződő felekkel konzultálni kell, amennyiben az adott létesítmény rájuk nézve várhatóan következményekkel jár majd.

Továbbá a jelenleg tárgyalás alatt álló, a nukleáris energia békés célú felhasználásáról szóló Euratom-Oroszország megállapodás a tervek szerint a nukleáris biztonságra vonatkozó ellenőrizhető követelményekről, valamint a munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről is rendelkezni fog.

A Tanács ezenfelül emlékeztet rá, hogy a kérdéssel az EU és Oroszország között zajló energiaügyi párbeszéd, valamint az energiaügyekkel foglalkozó Állandó Partnerségi Tanács keretében rendszeresen foglalkoznak. E tekintetben megjegyzendő, hogy a párbeszédre vonatkozó legutóbbi (tizedik) haladásról szóló jelentés kimondja, hogy:

„A felek [Oroszország, az EU] rámutatnak, hogy napjainkban az energiaforrások és a közlekedési infrastruktúra diverzifikálása egyaránt nélkülözhetetlen. Ebben a keretben támogatják az EU és Oroszország közötti villamosenergia-kereskedelem fejlesztését, figyelembe véve a legszigorúbb nukleáris biztonság szavatolásának szükségességét.”

A nemzetközi összefüggésben végzett hatásvizsgálat tekintetében a Tanács megjegyzi, hogy Fehéroroszország aláírója az országhatáron áttérjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló Espoo-i Egyezménynek, amely jogilag kötelező érvényű követelményeket tartalmaz, amelyeknek célja a környezetre gyakorolt hatás és az arra jelentett potenciális veszély felmérése és csökkentése. A Tanács hangsúlyozza, hogy a környezeti vizsgálatért elsősorban a projektgazdák viselnek felelősséget.

Az Orosz Föderáció az Espoo-i Egyezmény nem teljes értékű „szerződő fele”. Mindazonáltal az EU arra biztatja Oroszországot, hogy önkéntes alapon alkalmazza az Espoo-i Egyezményt. Erre már jóval korábban felhívták Oroszországot figyelmét, többek között a meglévő atomerőművekkel kapcsolatban.

*
* *

10. kérdés, előterjesztette: Czesław Adam Siekierski (H-0062/10)

Tárgy: Az Európai Parlament összetétele a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után

A 2009. december 1-jén hatályba lépett Lisszaboni Szerződés értelmében az Európai Parlamentnek 750 képviselője és egy elnöke van. Ez azt jelenti, hogy a képviselők száma a 2009. december 1-jéig hatályos Nizzai Szerződésben előírtakhoz képest 18-al emelkedett.

2009 novemberében az Európai Parlament az új képviselők státuszáról szóló jelentést fogadott el, mely előírja, hogy a további új képviselők mandátuma a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után, illetve azt követően kezdődik, hogy valamennyi tagállam ratifikálta a képviselők számának emeléséről szóló kiegészítő záradékot. Ezt a kiegészítő záradékot azonban az uniós tagállamok államfői még nem írták alá, és nem lehet előre megjósolni, hogy ez mikor fog megtörténni. Az új képviselők megfelelő kormányközi konferencia összehívásáig nem tudnak hivatalba lépni.

Milyen intézkedéseket kíván hozni a Tanács a fenti helyzet tekintetében, annak biztosítása érdekében, hogy a lehető leghamarabb elfogadják azt a rendeletet, amely lehetővé teszi az új képviselők számára, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezései szerint hivatalba lépjenek? Számíthatunk-e arra, hogy a helyzet a spanyol elnökség alatt megoldódik?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ahogy a tisztelt képviselő helyesen rámutatott, az Európai Unióról szóló szerződésnek (EUSz.) a Lisszaboni Szerződés által bevezetett 14. cikke értelmében az Európai Parlament képviselőinek száma – az elnököt nem számítva – nem haladhatja meg a 750-et. Mivel a 2009. júniusi európai parlamenti választások még a korábbi Szerződés alapján zajlottak (ami 736 választott európai parlamenti képviselőt jelent), 2009. június 18–19-én az Európai Tanács megállapodott arról, hogy a júniusi választásokon betöltött 736 képviselői helyet további 18-cal egészíti ki arra az esetre, ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lépne⁽⁵⁾. Ezen európai tanácsi megállapodás végrehajtásának előfeltétele, hogy a 27 tagállam az EUSz. 48. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárást követve elfogadja és ratifikálja a Lisszaboni Szerződéshez mellékelt, az átmeneti intézkedésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 2. cikkét módosító jegyzőkönyvet. 2009. december 4-én a spanyol kormány javaslatot nyújtott be a Szerződések ilyen irányú módosítására.

Az Európai Tanács 2009. december 10–11-én úgy határozott⁽⁶⁾, hogy a javaslat vizsgálata céljából konzultál az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal. Az EUSz. 48. cikke (3) bekezdésének második albekezdése alapján az Európai Tanács kijelentette, hogy nem áll szándékában (a nemzeti parlamentek, a tagállami állam- és kormányfők, az Európai Parlament és a Bizottság képviselőit tömörítő) konvenciót összehívni a tagállami kormányok képviselőinek konferenciája előtt, mivel az Európai Tanács véleménye szerint a javasolt módosítások alkalmazási köre ezt nem indokolta. Az Európai Tanács képviselői ezért az Európai Parlament hozzájárulását kérték ehhez, az EUSz. 48. cikkének (3) bekezdésében előírtakkal összhangban.

A tagállami kormányok képviselőinek részvételével zajló konferencia megnyitásának várható időpontja attól függ, hogy a Tanács mikor kapja kézhez az Európai Parlament két említett kérdéssel kapcsolatos álláspontját.

*
* *

⁽⁵⁾ 11225/2/09 REV 2

⁽⁶⁾ EUCO 6/09

11. kérdés, előterjesztette: Zigmantas Balčytis (H-0065/10)

Tárgy: A Balti-tengerre vonatkozó stratégiában előírányzott projektek intézményi nyomon követése

A Balti-tengerre vonatkozó stratégia a balti országok számára történelmi és stratégiai jelentőségű folyamat. Sikeres végrehajtása esetén erősíteni fogja az egész Európai Unió egységét, mivel földrajzilag egymáshoz közeli régiókban élők, de hagyományos történelmi okok miatt egymással ritkán együttműködő emberek milliói fognak együtt munkálkodni a közös projektek megvalósításán. A régió képviselőjeként aggodalommal tölt el a Tanács 18 hónapos munkaprogramja, amelyet az Európai Unió hármas elnökségét adó országok dolgoztak ki, és amely nagy figyelmet szentel a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiának, a Balti-tengerre vonatkozó stratégiáról azonban nem tesz említést.

Tekintettel arra, hogy a Balti-tengerre vonatkozó stratégia csak most lépett a végrehajtási szakaszba, nem tartja-e a Tanács korainak, hogy lezártnak tekintse a projektet és kevesebb intézményi figyelmet fordítsanak rá? Osztja-e a Tanács azt a véleményt, hogy a Balti-tengerre vonatkozó stratégiát fel kellene venni az EU hármas elnökségének 18 hónapos programjába, és biztosítani kellene egy megvalósítható nyomon követési mechanizmust, amely szavatolja a tervezett projektek időben történő végrehajtását?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2007. december 14-én az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy készítse el a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiát, amelyet a Bizottság 2009 júniusában benyújtott a Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához.

A Balti-tengerre vonatkozó stratégia célja a tagállamok, a régiók, az EU, a pánbalti szervezetek, a pénzügyi intézmények és nem kormányzati szervezetek fellépésének összehangolása a Balti-tenger kiegyensúlyozottabb fejlődésének elősegítése érdekében, amelyet a következő négy pillérre épülő cselekvési terv egészít ki: tengeri környezet, jólét, közlekedés és energia, védelem és biztonság.

2009 októberében az Európai Tanács kijelentette, hogy a Balti-tengerre vonatkozó stratégia jelentős mértékben hozzájárul a régió gazdasági sikeréhez és társadalmi és területi egységéhez, valamint az EU versenyképességéhez, és felszólította az érintett szereplőket, hogy mihamarabb cselekedjenek, és gondoskodjanak a Balti-tengerre vonatkozó stratégia teljes körű végrehajtásáról.

A stratégia maga már létező európai uniós eszközökre, támogatásokra, politikákra és programokra épít.

Ebből a szempontból, ahogyan azt a 2009. október 26-i következtetéseiben is megfogalmazza, a Tanács a politikaalkotó szerepét tölti be, mivel rendszeres jelentéseket és ajánlási javaslatokat kap a Bizottságtól, míg a tényleges koordinációért, nyomon követésért, jelentéstételért, a végrehajtás előmozdításáért és a követő intézkedésekért a Bizottság felel.

A Tanács továbbá felszólította a Bizottságot, hogy legkésőbb 2011 júniusáig nyújtson be jelentést az elért eredményekről, amely határidő kívül esik a 18 hónapos elnökségi program időszakán.

Mindaddig a Tanács csak akkor avatkozhat be, ha és amikor a Bizottság a stratégia módosításáról dönt, tekintve, hogy ebben az esetben a javasolt módosításhoz kérni kell a Tanács hozzájárulását.

*

* *

12. kérdés, előterjesztette: Ilda Figueiredo (H-0066/10)

Tárgy: Közösségi források

A néhány tagállamban tapasztalható helyzet súlyossága sürgős intézkedéseket tesz szükségessé különböző szinteken, különösen a költségvetés és a pénzügyek szintjén, a munkanélküliség és a szegénység elleni hatékony küzdelem, a munkanélküliségi probléma megoldásának elsődleges kérdésként való kezelése, a termelés és a jogokkal járó munkahelyek létrehozásának támogatása, valamint a gazdasági és társadalmi kohézió biztosítása érdekében.

Kérem ezért, hogy a Tanács nyújtson tájékoztatást az alábbiakról: A tagállamok közötti szolidaritásra tekintettel kész-e támogatni, hogy a súlyos társadalmi és pénzügyi problémákkal küzdő országok számára átutalják az őket megillető közösségi forrásokat, hogy ezeket nemzeti hozzájárulás biztosítása nélkül is felhasználhassák? Kész-e arra, hogy az EKB-val együtt fontolóra vegye pénzügyi támogató intézkedések bevezetését, különös tekintettel a kedvezményes kamatozású kölcsönök nyújtására?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

2008 decemberétől a válság kezelése érdekében az EU és tagállamai számos különböző, a szolidaritáson és a társadalmi igazságosságon alapuló rendkívüli intézkedést hajtottak végre, többek között az európai gazdaságélénkítési tervet. E terv részeként 2009-ben felülvizsgálták az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA) létrehozó rendeletet annak érdekében, hogy az Alapot a pénzügyi és gazdasági világválság hatása miatt történt elbocsátásokkal kapcsolatban is igénybe lehessen venni.

Továbbá az új mikrofinanszírozási eszköz működése a 2010–2013 közötti időszakban valósul meg. Az eszköz célja a hitelekhez való hozzáférés javítása és ezáltal a válság eredményeképpen kialakult munkanélküliség és szegénység csökkentése. A Tanács úgy ítéli meg, hogy az Európai Parlamenttel az új mikrofinanszírozási eszközt illetően az első olvasatban elért megállapodás e tekintetben pozitív közreműködést jelent.

A strukturális alapok területén további intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy a legsúlyosabban érintett tagállamokban enyhíteni lehessen a gazdasági válság hatásait. Ennek megfelelően a Tanács az állami támogatások kedvezményezettjeinek történő előlegkifizetések leegyszerűsítését célzó intézkedéseket tervez. Ezenfelül a Tanács 2010-re további előfinanszírozási részletet irányoz elő a rendes pénzforgalom megteremtése és a kedvezményezettek részére történő kifizetések megkönnyítése érdekében a program végrehajtásának ideje alatt.

Ami a pénzügyi segítségnyújtást illeti, a tagállamok közötti kapcsolatoknak a felelősségre, valamint a szolidaritásra kell épülniük.

Míg a gazdasági és monetáris Unió már pusztán létezésénél fogva stabilitást és védelmet biztosító tényezőként szolgál a piaci zavarokkal szemben, az euróövezet tagjainak közös felelősséget kell vállalniuk az övezet stabilitásért, gazdaságpolitikájuk pedig közösségi érdekű ügy.

Amikor az euróövezeten kívüli tagállamok a külső kifizetések tekintetében nehézségekkel néznek szembe vagy komolyan fenyegeti őket az ilyen problémák kockázata, a Tanács pénzügyi segítséget nyújthat.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0070/10)

Tárgy: A gazdasági fellendülés elősegítése

Az Európai Unió legtöbb tagállama és az euróövezet a kilábalásból és bizonytalan lépésekkel a növekedés útjára lépett. Az Európa különböző részein és globálisan felbukkanó reménysugarakra tekintettel milyen intézkedéseket kíván hozni a Tanács a gazdasági fellendülés, a növekedés és a megerősödés biztosítására?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A válság elcsitulására utaló tavaly őszi első kedvező jeleket követően az EU gazdasági növekedése az elmúlt év harmadik negyedében visszatért a pozitív tartományba.

Időközben a gazdasági válság leküzdése érdekében a tagállamok és az EU nagyarányú költségvetési beavatkozást hajtott végre a pénzügyi szektor és a reálgazdaság támogatása érdekében, különösképpen a

2008 decemberében a globális pénzügyi válságra és gazdasági visszaesésre adott válaszként elfogadott európai gazdaságélénkítési terv keretén belül.

Mindazonáltal jelenleg 20 tagállam rendelkezik túlzott hiánnyal, amelyet az elkövetkező néhány évben a referenciaérték alá kell visszaszorítani. A rendezett költségvetési politika hiánya és a pénzügyi ágazat gyengesége súlyos veszélyt jelenthet a fellendülésre és alááshatja az Európai Unió makrogazdasági politikáit.

Ugyanakkor, míg egyrészt elkerülhetetlen a tagállamok számára nem fenntartható rendkívüli pénzügyi intézkedések fokozatos megszüntetése, más részből e fokozatos megszüntetés időzítésének összhangban kell állnia az önfenntartó gazdasági fellendüléssel.

Ebben az összefüggésben az Unió politikáit egy ambiciózus és átdolgozott új stratégia keretén belül át kell hangolni a hosszú távú reformokra a versenyképesség további javítása és az EU fenntartható növekedési potenciáljának növelése érdekében.

A Európa 2020 stratégiájáról szóló 2010. március 3-i bizottsági közlemény alapján a Bizottság javaslatot tett arra, hogy a tavaszi Európai Tanács állapodjon meg a stratégia központi céljáról, határozza meg a mennyiségi célokat és véglegesítse a kormányzási struktúrát; júniusban pedig az Európai Tanácsnak jóvá kell hagynia a stratégia végrehajtására vonatkozó integrált iránymutatásokat és az országspecifikus mennyiségi célokat.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Vilija Blinkevičiūtė (H-0073/10)

Tárgy: A nemek közötti egyenlőség kérdésének középpontba állítása

Az EK-Szerződés a nemek közötti egyenlőséget az Európai Unió alapelveinek, továbbá a Közösség egyik célkitűzésének és feladatának tekinti. A férfiak és nők közötti egyenlőség általános érvényesítése valamennyi politikai területen megjelenik. A nemek közötti egyenlőség kérdése fontos a fenntartható fejlődés és a versenyképesség, továbbá a demográfiai kihívásokkal való megbirkózás, illetve az EU gazdasági és társadalmi kohéziója szempontjából.

A gazdasági visszaesés idején igazi kihívás megőrizni a nemek közötti egyenlőség problémájának kiemelt szerepét, ám a kérdéskör láthatóságának fenntartásával ez megvalósítható. A 2009. november 30-án elfogadott tanácsi következtetések felhívták az elnökséget és a Bizottságot, hogy a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogasztásiügyi Tanács (EPSCO Tanács) által elfogadandó, és a 2010-es tavaszi Európai Tanács elé terjesztendő fő üzenetek közé vegyenek fel egy szakaszt, mely a nemek közötti egyenlőség kérdésével foglalkozik.

Fel fogják-e venni a nemek egyenlőségének kérdését, mint kulcsfontosságú kérdést az EPSCO-n belül, illetve azt előterjesztik-e a tavaszi Európai Tanácsra?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ahogy a tisztelt képviselő is megállapította, a nemek közötti egyenlőség átfogó és alapvető jelentőséggel bír az EU-n belül. A férfiak és nők közötti egyenlőséget az EU-Szerződések határozottan megerősítik. Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke előírja, hogy az Uniónak elő kell mozdítania a nők és férfiak közötti egyenlőséget, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikke pedig meghatározza, hogy az Uniónak valamennyi tevékenysége során törekednie kell e cél elérésére. A 2006. március 23–24-i Európai Tanács a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktum elfogadásakor⁽⁷⁾ szintén nyíltan elismerte, hogy a nemek közötti egyenlőséget célzó politikák alapvetők a gazdasági növekedés, a jólét és a versenyképesség szempontjából.

⁽⁷⁾ Lásd a 7775/1/06 REV 1 sz. dokumentum (40) bekezdését és II. mellékletét.

2009. november 30-án a Tanács következtetéseket fogadott el pontosan ebben a témában⁽⁸⁾, amelyekben a nemekkel kapcsolatos kulcsfontosságú üzeneteknek az Európai Tanácshoz történő továbbítását kérte.

E következtetésekben a Tanács a tisztelt képviselő által is felvetett érvek közül többet kifejezetten megerősített. Különösképpen megállapította, hogy „a nemek közötti egyenlőség döntő fontosságú a gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására vonatkozó uniós célkitűzések elérése, továbbá a fenntartható fejlődés és a versenyképesség megalósítása, illetve a demográfiai kihívás megoldása szempontjából”⁽⁹⁾.

A nemek kérdésével a Bizottság által március 3-án elfogadott EU 2020 stratégia is foglalkozik. A Tanács március 8-i ülésén véleménycserét folytatott erről az általános témakörrel, és az elnökség vállalta, hogy a megbeszélések eredményeiről tájékoztatja az Európai Tanácsot. Az eljárás alapvető lehetőséget biztosít majd a tagállamok és az elnökség részére, hogy megerősítsék a Tanács által a novemberi következtetésekben megfogalmazott problémákat és kedvező kilátásokat.

Érdemes megjegyezni továbbá, hogy az Európai Unió jelenlegi spanyol elnöksége rendkívül aktívan tevékenykedik a nemek közötti egyenlőség területén, és a február 3-i Nők a hatalomban című európai csúcstalálkozót követően február 4-én és 5-én a pekingi konferencia 15 éves évfordulójának tiszteletére európai női fórumot rendezett, ahol az Európai Unió kormányai, az Európai Gazdasági Térség, a tagjelölt országok, az Európai Bizottság, az Európai Parlament és a nemek közötti egyenlőségért küzdő legfőbb európai női szervezetek képviselői is megjelentek.

Március 25–26-án a spanyol elnökség informális találkozót szervez az esélyegyenlőségi miniszterek részvételével, amelynek központi témája „Az egyenlőség mint a növekedés és a foglalkoztatás alapja” lesz.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Alan Kelly (H-0075/10)

Tárgy: Tisztességtelen gyakorlatok az élelmiszerellátásban

Mi a Tanács véleménye az élelmiszerellátási láncban mutatkozó tisztességtelen gyakorlatokról? Mint arra a Bizottság a COM(2009)0591. számú dokumentumában rámutatott, az élelmiszerárak csökkenését az előállítók nem jelentették meg a fogyasztói árakban, és a magas élelmiszerárak miatt az európai élelmiszeripari termékek iránt olyannyira csökkent a kereslet, hogy a legtöbb gazdálkodó a termelői ár alatt kénytelen értékesíteni termékét.

Sok kiskereskedő tett bejelentést arról, hogy a nagy multinacionális cégek pénzt kérnek már a termékek tárolásáért is.

A Tanács szerint megérett-e a helyzet egy a versenypolitika alapjairól indított átfogó uniós vizsgálatra? Tudatában van-e a Tanács a kiskereskedők és a beszállítók/előállítók közötti egyenlőtlen tárgyalási pozíciónak, és hogy mivel az élelmiszer-beszállítók/előállítók jóval többen vannak, mint a kiskereskedők, ezzel a pozícióval vissza fognak élni?

Hogyan kívánja a Tanács megoldani ezt a problémát, és ki fog-e adni nyilatkozatot ebben a témában a közeljövőben?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ahogy a spanyol elnökség a Mezőgazdasági Bizottság előtti január 27-i megjelenése alkalmával is hangsúlyozta, az élelmiszer-ellátási lánc működésének javítása elsődleges fontosságú egy hatékony és versenyképes mezőgazdaság, illetve mezőgazdasági-élelmiszeripari ágazat részeként, amely az elnökség egyik prioritása.

⁽⁸⁾ 15782/09 sz. dokumentum

⁽⁹⁾ 15488/09 sz. dokumentum, (2) bekezdés a) pont

A Tanács jelenleg különösképpen vizsgálja a Bizottság „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” című közleményét (COM(2009) 591 végleges). E tekintetben a Tanács januárban az elnökség által kidolgozott kérdőív alapján véleménycserét folytatott a kérdésről, és jelenleg a közleményről szóló tanácsi következtetések tervezetén dolgozik.

A következtetéstervezet jelenleg öt főbb elképzelést tartalmaz, amelyek a végleges szövegre nézve nem kötelező érvényűek. Ezek legtöbbször ön is utal a kérdésében:

A mezőgazdasági-élelmiszeripari ágazat szerkezetének és konszolidációjának javítása annak érdekében, hogy az ágazat jelentősége elegendő legyen a nagykereskedőkkel való tárgyalások esetén szükséges jobb alkupozíció eléréséhez.

Az átláthatóság növelése az élelmiszer-ellátási lánc egészére nézve. A nagyobb átláthatóság lehetővé teszi az árszintek és a fejlemények nyomon követését, valamint fokozottabb nyomást gyakorol az érdekeltekre, hogy felgyorsítsák az ártranszmissziót. Ez kulcsfontosságú a hozzáadott értéknek az élelmiszer-ellátási láncban való igazságos megoszlása szempontjából.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelem. A Bizottság javaslata szerint megvizsgálja majd a belső piac ilyen jellegű gyakorlatait és megteszi a szükséges javaslatokat az ezek kiküszöbölésére irányuló közösségi intézkedésekre.

Önszabályozó kezdeményezések ösztönzése. A Bizottság javaslata szerint az élelmiszer-ellátási lánc érdekeltjeivel közösen szabványszerződéseket fog kidolgozni. Tervezik a bevált kereskedelmi gyakorlatok kódexének elfogadását is.

Az élelmiszer-ellátási láncban belüli verseny feltárása. A Bizottság javaslata szerint az Európai Versenyhatóságok Hálózatával közösen stratégiát fog kidolgozni az élelmiszer-ellátási lánc működése szempontjából lényeges versenykérdések tekintetében. A Tanács a meglévő verseny- és KAP-szabályok közötti kölcsönhatást mérlegeli.

Az elnökség bízik benne, hogy a Tanács márciusi ülésén elfogadja ezeket a következtetéseket.

Végül, de nem utolsó sorban, a Tanács jelenleg az Európai Parlamenttel közösen a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2000. június 29-i 2000/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átdolgozására irányuló bizottsági javaslaton dolgozik.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Georgios Papastamkos (H-0078/10)

Tárgy: Európai gazdaságirányítás

A Görögországot sújtó rendkívül mély pénzügyi válság és az euróövezet több tagállamában tapasztalható pénzügyi egyensúlyhiány a GMU statikájára, dinamikájára és magának szerkezetének működőképességére vonatkozó kérdéseket vet fel. Kétségtelen, hogy az euróövezet egy tagállama államháztartásának rendbetétele súlyos terhet ró az adott államra. A pénzügyi válság mindenesetre napvilágra hozta, hogy a teljes körű és egységes monetáris unió és az EU-ban tapasztalható tökéletlen gazdasági unió között nincs korreláció.

Hajlandó-e a Tanács javaslatot tenni egy európai monetáris alap létrehozására és felállítására, amelynek meglennének a forrásai és a szükséges beavatkozási kapacitásai a GMU strukturális deficitjének fedezésére, így módon is hivatalosabbá és összehangoltabbá téve az európai gazdaságirányítást?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Míg a gazdasági és monetáris unió már pusztán létezésénél fogva stabilitást és védelmet biztosító tényezőként szolgál a piaci zavarokkal szemben, az euróövezet tagjainak közös felelősséget kell vállalniuk az övezet stabilitásért, gazdaságpolitikájuk pedig közösségi érdekű ügy. Kötelesek a Stabilitási és Növekedési Paktummal, valamint az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal összhangban álló megfelelő nemzeti politikákat végrehajtani.

A közelmúltbeli gazdasági válság és a pénzügyi piacokon jelenleg tapasztalható fejlemények rámutattak a gazdaságpolitikák szoros koordinációjának fontosságára. Február 11-i informális ülésükön az EU állam- és kormányfői kijelentették, hogy az euróövezet tagállamai szükség esetén határozott és összehangolt fellépést valósítanak meg az euróövezet egésze pénzügyi stabilitásának védelme érdekében. Ez idáig egyetlen euróövezeti tagállam sem kért segítséget.

Február 16-án az állam- és kormányfők felkérésére a Tanács a görögországi államháztartási hiánnyal és államadóssággal foglalkozott, és elfogadta a következőket:

a Görögország saját stabilitási programjának aktualizálásáról szóló véleményt, amely ismerteti az államháztartási hiánynak a 2012-ig a bruttó hazai termék 3 %-a alá történő visszaszorítását célzó terveket;

egy Görögországot a túlzott hiány 2012-ig történő megszüntetésére felszólító határozatot, amely meghatározott menetrend szerint költségvetési konszolidációs intézkedéseket ír elő, ideértve a meghozott intézkedésekkel kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó határidőket is;

egy Görögországnak szóló ajánlást, amelynek célja, hogy az ország összhangba hozza saját gazdaságpolitikáit az EU átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásaival.

Átfogóbb módon az euróövezeti gazdasági koordináció és felügyelet tekintetében a Bizottság a Szerződés 136. cikkének megfelelően tavasszal egy javaslat benyújtását tervezi a Tanácshoz a Lisszaboni Szerződés rendelkezései alapján. A Tanács kézhezvétel után megvizsgálja majd a bizottsági javaslatot. Ez idáig a Tanácshoz nem érkezett ilyen javaslat, és különösképpen nem kapott javaslatot az európai monetáris alapra vonatkozóan, illetve nem tárgyalt ilyenről.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0083/10)

Tárgy: A gazdaságpolitikai együttműködés erősítésére és az euróövezet tagjainak felügyeletére szolgáló rendszer

Mi a Tanács véleménye azon javaslatokról, hogy az euróövezet országai nagyobb mértékben beleszólhassanak abba, hogy az euróövezet többi tagjának gazdaságait miként irányítják? A Bizottság nemrégiben tett bejelentése szerint az Európai Bizottság június előtt – a Lisszaboni Szerződés szerinti hatáskörökkel összhangban – olyan rendszerre fog javaslatot tenni, amely erősíti a gazdaságpolitikai együttműködést és egymás felügyeletét. Támogatja-e a Tanács a fokozottabb gazdasági együttműködésre irányuló ezen megközelítést, és a Tanács szerint ez az új megközelítés erősítené-e az euróövezetet?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A közelmúltbeli gazdasági válság és a pénzügyi piacokon jelenleg tapasztalható fejlemények rámutattak a gazdaságpolitikák szoros koordinációjának fontosságára, amint azt az EU állam- és kormányfői, valamint az Európai Tanács elnöke február 11-i informális ülésük alkalmával megerősítették.

Saját gazdaságpolitikájukért elsősorban maguk a tagállamok felelnek. Az EU ellenőrzi és koordinálja ezeket, különösképpen a Stabilitási és Növekedési Paktum, valamint az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások keretében. Míg a Stabilitási és Növekedési Paktum elsősorban a költségvetési fegyelem végrehajtását és fenntartását célozza, az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások célja a tagállamokban mutatkozó gazdasági tendenciák többoldalú felügyeletének biztosítása. A fokozott növekedést és foglalkoztatást eredményező és elsősorban a versenyképesség javítását célzó strukturális politikák koordinációja a lisszaboni stratégia keretén belül történik, amely idén tavasszal EU 2020 stratégiaként indul újra.

Mindezek az eszközök a tagállamok közötti partnerségen és együttműködésen alapulnak. A Lisszaboni Szerződés további jogi keretként szolgál az euróövezet számára a gazdasági és monetáris unió megfelelő működésének biztosításához. Az eurócsoport létezését hivatalosan az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 137. cikke, valamint az eurócsopotról szóló első, (14.) jegyzőkönyv ismeri el. Ezenfelül az EUMSz. 136. cikke lehetővé teszi a kizárólag az euróövezetre vonatkozó további intézkedések elfogadását, amelyeknek célja a költségvetési fegyelem és a költségvetési felügyelet összehangolásának erősítése az övezet

tagállamaiban, vagy gazdaságpolitikai iránymutatások megállapítása ezen tagállamokra vonatkozóan. Ezeket az intézkedéseket az EUMSZ. 121. és 126. cikkében meghatározott eljárások közül a vonatkozó eljárással összhangban fogadják el – kivéve az EUMSZ. 126. cikkének (14) bekezdésében említett eljárást.

A Bizottság tavasszal a gazdaságpolitikai koordinációnak és felügyeletnek a Lisszaboni Szerződés e rendelkezésein alapuló megerősítésére irányuló javaslatot kíván benyújtani a Tanácshoz. A Tanács a bizottsági javaslat kézhezvételét követően meg fogja vizsgálni azt.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)

Tárgy: Tiltott pénzmozgások, adókiírást és a fejlődő országok

Mostanra elegendő bizonyíték áll rendelkezésünkre arról, hogy a tiltott pénzmozgások hogyan károsítják a fejlődő országokat. Ugyan a határokon átnyúló tiltott pénzmozgások túlnyomórészt láthatatlanok és mérésük nehéz, a becslések nagyságrendileg 1000 és 3000 milliárd dollár közötti összegre valószínűsítik mértékét. A Világbank évente 1000–1600 milliárd dollárt említ, amelynek fele – évi 500–800 milliárd dollár – a becslések szerint a fejlődő országokból származik. Ennek a fejlődő országokból származó, becslések szerint évi 500–800 milliárd dolláros összegnek a kiáramlása a szegényeket sújtó legkárosabb gazdasági tényező: felszívja a keményvaluta-tartalékokat, növeli az inflációt és csökkenti az adóbeszedést és még sok egyéb, a fejlődő országok lehetőségeit aláásó következménnyel jár.

Milyen erőfeszítéseket és kezdeményezéseket szándékozik az EU tenni az elkövetkező hónapokban az adókiírást és a fejlődő országokból származó, illetve oda irányuló pénzmozgások ellen? Hogyan erősíthetjük meg a fejlődő országokat adógazdálkodási képességükben?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az adókiírást, a tőkekiáramlás és a tiltott pénzmozgások kétségtelenül komoly nehézséget jelentenek a fejlődés számára, különösen a fejlődő országokban, és a fejlesztésfinanszírozásról szóló 2008. évi dohai nyilatkozat ezeket a fejlesztés érdekében mozgósítható hazai bevételek fő akadályaként azonosítja.

2008 májusában a Tanács következtetéseket fogadott el⁽¹⁰⁾, amelyekben hangsúlyozza, hogy a megfelelő adóigazgatás, azaz az átláthatóság, az információcsere és a tisztességes adóverseny elve a határokon átnyúló adócsalás és adókiírást elleni küzdelem alapvető eszköze, és képes megerősíteni a pénzmosás, a korrupció és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet is.

Az EU számos összefüggésben tevékenyen népszerűsíti ezeket az elveket:

Az európai szomszédságpolitika számos, meghatározott harmadik országra vonatkozó cselekvési tervében utal általában az adóügyi kérdésekben való együttműködésre, valamint az átláthatóság és az információcsere elveire, illetve a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódexre. Ezek a cselekvési tervek az EU és partnerországai közötti gazdasági és politikai együttműködés eszközei.

Az EU fejlesztési együttműködési politikája az Európai Szomszédság és Partnerség kormányzati támogatási eszköz, valamint a tizedik Európai Fejlesztési Alap kormányzati kezdeményezése révén további támogatást nyújt azon fejlődő országok számára, amelyek hajlandók elkötelezni magukat a – többek között az adózás területén megvalósuló – jó kormányzás elve mellett.

Továbbá az OECD adózási követelményeinek közelmúltbeli szélesebb nemzetközi szintű, többek között fejlődő országok által történt elfogadása jelentős mértékben megváltoztatta az adóügyekkel kapcsolatos fokozottabb átláthatóságra irányuló nemzetközi hangulatot, és az EU-n belül előmozdította a vitát. 2009. április 28-án a Bizottság közleményt fogadott el a jó kormányzás előmozdításáról az adóügyek terén⁽¹¹⁾,

⁽¹⁰⁾ Lásd „A harmadik országokkal kötendő gazdasági megállapodásokhoz kapcsolódó adóügyi kérdések” című tanácsi következtetésekről szóló lábjegyzet háttérét.

⁽¹¹⁾ 9281/09 sz. dokumentum – COM (2009) 201 végleges

amelyben számos elképzelést sorakoztatott fel arra vonatkozóan, hogyan népszerűsíthető az adóügyek terén megvalósuló jó kormányzás a harmadik országokban.

2009. május 18-i következtetéseiben a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy a fejlesztési célkitűzések megvalósítása érdekében a fejlődő országokkal való párbeszédre és a nekik nyújtandó támogatásra irányuló uniós fellépésre vonatkozóan javaslatokat terjesszen elő a jó adóügyi kormányzás és a hatékonyabb nemzeti adórendszerek előmozdításával kapcsolatban.

A Tanács a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2009. november 17-i következtetéseinek keretén belül ismét tárgyalta a témáról. A kérdés egyike azon öt kezdeti prioritási témakörnek, amelyekkel a Tanácshoz ez év során benyújtandó, a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló munkaprogram foglalkozik majd. A következtetések megállapították, hogy szükség van az átláthatóság javítására, valamint a határokon átnyúló tiltott kereskedelem és az adókijátszás elleni küzdelemre, „elismerve, hogy ezek súlyos hatást gyakorolnak a fejlődő országok hazai erőforrásainak mozgósítására”.

Ezen korábbi eredményeket alapul véve a Tanács spanyol elnöksége felvette a kérdést az erre a félre vonatkozó fejlesztési menetrend prioritásai közé.

Ennek megfelelően a spanyolországi La Granja városában 2010. február 17–18-án az EP Fejlesztési Bizottsága elnökének részvételével megrendezett informális ülésen az EU fejlesztési miniszterei tartalmas véleménycserét folytattak a fejlesztést ösztönző adózás és jó kormányzás, valamint az innovatív finanszírozási mechanizmusok kérdéséről.

A Tanács az elkövetkező hónapokban tovább folytatja a vitát, és érdeklődéssel várja a Bizottság közleményét a jó kormányzásnak az adóügyek terén a fejlesztési együttműködéssel összefüggésben megvalósuló előmozdításáról, amelyet várhatóan az ún. „áprilisi csomag” részeként nyújtanak majd be a Tanácshoz.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0092/10)

Tárgy: Stabilitási paktum és pénzügyi helyzet a tagállamokban

A 2010. február 11-i Európai Tanács történelmi döntést hozott, miként az Eurogroup is 2010. február 16-án. Egy tagállamot, Görögországot, első alkalommal helyeztek három hatóság felügyelete alá. A Tanács első alkalommal tiltja meg hivatalosan a fizetéseket, az egészségügyi rendszert, a nyugdíjrendszert, a közigazgatást, a piacokat stb. érintő intézkedések elfogadását. Mellbevágó az a megállapítás, hogy a Tanács ezidáig soha nem hivatkozott az Európai Unió más tagállamainak sanyarú gazdasági helyzetére. Spanyolországban például a deficit 11,2 %, az államadósság növekedése pedig 20 %-os. Franciaországban a hiány 8,3 %-ot ér el, az államadósság növekedése pedig 10 %-os. Olaszországban a hiány 5,3 %, az államadósság pedig a GDP 114 %-át teszi ki. Portugália hiánya 8,7 %-ra rúg és az államadósság növekedése 10 %-os, míg Nagy-Britanniában a hiány 12 %. Görögországban az államadósság növekedési üteme 20 %-os. Végül Hollandia teljes államadóssága a GDP 234 %-át teszi ki, Írországa a 222 %-át, Belgiumé a 219 %-át, Spanyolországé a 207 %-át, Görögországé pedig a 179 %-át.

A fentiek fényében a stabilitási paktumnak gyakorlatilag vége. A Tanács egyetért ezzel? Kijelentheti-e, hogy az Európai Unióban tapasztalható jelentős hiányok a különféle bankoknak és az iparnak támogatást nyújtó „illegális” intézkedéscsomagoknak tudhatók be? A görög munkavállalók ellenében elfogadott intézkedések az euróözone valamennyi munkavállalóját érintő hasonló „ajánlások” előzményei lennének? Görögország kísérleti nyúl, ahogy a görög miniszterelnök fogalmazott?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Stabilitási és Növekedési Paktum továbbra is a pénzügyi stabilitás fenntartásának legfőbb eszköze az EU egész területén, valamint az euróövezetben egyaránt. Következetes és igazságos módon valamennyi tagállamra vonatkozik, és 2005. évi felülvizsgálatát követően jelenleg rugalmasan alkalmazandó. A Stabilitási és Növekedési Paktumnak éppen ezért egyáltalán nincs vége.

Az 1929 óta legsúlyosabb gazdasági világválság leküzdése érdekében a tagállamok és az EU az elmúlt két évben nagyarányú költségvetési beavatkozásokat hajtott végre a pénzügyi szektor és a reál gazdaság támogatása érdekében, ami természetesen az államháztartási hiányok növekedéséhez vezetett. Ezek a beavatkozások szükségesek és megfelelőek voltak, és rendkívül fontos szerepet játszottak a még súlyosabb válság megelőzésében, a gazdaság stabilizálásában és a még drámaibb visszaesés megakadályozásában. E nehéz időszakban a Stabilitási és Növekedési Paktum bizonyította rugalmasságának érdemeit.

A gazdasági fellendülés megerősítését követően a rendkívüli intézkedéseket vissza kell vonni. A Tanács már megállapodott a kilépési stratégiák főbb elveiről. A költségvetési oldalon ezek végrehajtása a Stabilitási és Növekedési Paktum keretén belül zajlik. 2009-ben és 2010-ben a Tanács ajánlásokat fogadott el, amelyek célja a költségvetési hiánynak a GDP 3 %-át kitevő referenciaérték alá történő visszaszorítása 20 tagállamban, többek között Belgiumban, Spanyolországban, Írországban, Olaszországban, Hollandiában, Portugáliában és az Egyesült Királyságban. A hiány kiigazítására vonatkozó határidők az egyes tagállamok sajátos körülményeitől függően 2011 és a 2014/2015-ös költségvetési év között változnak.

Azon tagállamok között, amelyekkel szemben jelenleg túlzott hiány esetén követendő eljárás folyik, Görögország az egyetlen, amely nem valósította meg a 2009 áprilisában elfogadott tanácsi ajánlásban megfogalmazott hatékony fellépést. Ezenfelül, ahogyan arról a 2009 októberében frissített költségvetési adatok tanúskodnak, a görög hatóságok által benyújtott számok megbízhatatlanok voltak. A Tanács továbbra is szigorúan figyelemmel kíséri a helyzetet a referenciaértéket meghaladó államháztartási hiánnyal rendelkező valamennyi tagállamban, és amennyiben valamelyikük nem tartja be az ajánlásokat, a Tanács megteszi a szükséges intézkedéseket.

A Görögországhoz vagy bármely más tagállamhoz intézett ajánlások célja az, hogy segítse a hatóságokat a rendezett költségvetési politika fenntartásában, és nem a polgárok bizonyos csoportjai „ellen” irányulnak. Egyes tagállamok hagyták, hogy államháztartási hiányuk nem fenntartható mértékben növekedjen, ezért most korrekciós intézkedéseket kell tenniük – ez az egyetlen helyes és fenntartható út az erős gazdasági fellendülés felé. Hosszú távon a költségvetési fegyelem hiánya nem fenntartható költségvetési hiányt és államadósságot eredményezne, ami súlyosan károsítaná az EU egészének, valamint az érintett tagállamoknak a gazdaságát.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0093/10)

Tárgy: A görögországi gazdasági növekedést elősegítő költségvetési kiigazítások

2010. február 16-i, e tárgyban tett ajánlásában a Gazdasági és Pénzügyi Tanács felkérte Görögországot, hogy fogadjon el olyan intézkedéseket, amelyek nemcsak a kiadások csökkentését, hanem a bevételek növelését is szolgálják. Az intézkedések nevezetesen a bérköltségek csökkentésére és a héa emelésére, valamint a személygépkocsikat és az energiadíjakat terhelő adók növelésére vonatkoznak. Tekintettel arra, hogy a görög kormány által tett és tervezett intézkedések többsége eleve a bérköltségek csökkentésére és a bevételeknek a közvetlen és közvetett adók emelése révén történő növelésére irányulnak, mi a Tanács elnökségének válasza az alábbi kérdésekre:

Nem gondolja-e, hogy a bevételek és jövedelmek terén megszorításokat alkalmazó politikai intézkedések csak még inkább csökkenteni fogják a keresletet a beruházások és a fogyasztás terén a görög gazdaságban, és így aláásni a görögországi költségvetési konszolidáció és gazdasági fellendülés érdekében tett erőfeszítéseket? Szándékában áll-e a görög kormány számára olyan intézkedéseket javasolni, amelyek lehetővé teszik a görög gazdaság termelékenységének fokozását és a munkanélküliség növekedése elleni küzdelmet?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A görögországi államháztartás romlása az átfogóbb makrogazdasági egyensúlyhiánnyal és a görög gazdaság versenyképességének az elmúlt években tapasztalható csökkenésével együtt vezetett e tagállam által ma tapasztalt nehéz gazdasági helyzethez. A görög hatóságok vállalták, hogy meg hozzák a helyzet megoldásához szükséges intézkedéseket, a Tanács pedig elkötelezetten támogatja a görögországi erőfeszítéseket.

A Tanács számos többoldalú felügyeleti gyakorlat alkalmával többször is felhívta a figyelmet a görög gazdaság hosszú távú strukturális hiányosságaira. A növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégián túl a Tanács a tagállami gazdaságpolitikákkal kapcsolatos átfogó iránymutatások 2009. évi aktualizálására vonatkozó ajánlásaiban megjegyezte, hogy a helyzet „elkerülhetetlenné teszi a görög gazdaság makrogazdasági egyensúlytalanságainak és strukturális gyengeségeinek kezelésére irányuló erőfeszítések fokozását”. Görögország számára javasolta, hogy fokozza a versenyt a szakmai szolgáltatások terén és növelje a kutatás-fejlesztésre irányuló beruházásokat, hatékonyabban használja fel a strukturális alapokat, hajtsa végre a közigazgatás reformját és a „rugalmas biztonság” integrált megközelítése keretében hozzon széles körű munkaerő-piaci intézkedéseket.

Február 16-án az állam- és kormányfők felkérésére a Tanács a görögországi államháztartási hiánnyal és államadóssággal foglalkozott, és elfogadta a következőket:

a Görögország saját stabilitási programjának aktualizálásáról szóló véleményt, amely ismerteti az államháztartási hiánynak a 2012-ig a bruttó hazai termék 3 %-a alá történő visszaszorítását célzó terveket;

egy Görögországot a túlzott hiány 2012-ig történő megszüntetésére felszólító határozatot, amely meghatározott menetrend szerint költségvetési konszolidációs intézkedéseket ír elő, ideértve a meghozott intézkedésekkel kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó határidőket;

egy Görögországnak szóló ajánlást, amelynek célja, hogy az ország összhangba hozza saját gazdaságpolitikáit az EU átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásaival.

A fent említett intézkedésekkel összefüggésben a Tanács egy átfogó intézkedéscsomag végrehajtására vonatkozó ajánlást intézett Görögországhoz a termékpiac és az üzleti környezet működésének javítása, a termelékenység és a foglalkoztatás növelésének támogatása, az uniós strukturális alapok felhasználása hatékonyságának és ütemének fokozása, valamint a túlzott költségvetési hiány kiigazítása és az államháztartás hosszú távú fenntartatóságának megteremtése érdekében. A termelékenység és a foglalkoztatás növelésének támogatása céljából Görögországot felszólították, hogy:

azonnali intézkedéseket tegyen a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelem terén;

a munkaerő-kínálat növelése céljából vizsgálja felül a munkaerő-piaci szabályozásokat, ideértve a munkaerővédelmi jogszabályokat is;

támogassa a munkaerő-keresletet azáltal, hogy erősíti a munkaerő költségének célzott csökkentését;

hajtson végre reformokat az oktatási rendszerben a munkaerő képzettségi szintjének javítása céljából és azért, hogy javuljon a munkaerő-piaci igényekhez való alkalmazkodási képesség.

A termelékenység – többek között a kiemeltként kezelt állami beruházási stratégiák révén történő – javításával kapcsolatos kihívás alapján Görögországnak meg kell tennie valamennyi szükséges intézkedést annak érdekében, hogy javuljon az uniós strukturális alapok felhasználásának hatékonysága és üteme. Ennek során külön figyelmet kell fordítani a közigazgatási reformra és a digitális konvergenciára vonatkozó operatív programok gyors és hatékony végrehajtására, mivel ezek olyan, a közigazgatás számára létfontosságú reformokat támogatnak, amelyek a stabilitási program 2010. januári naprakésszé tett változatában felvázolt reformstratégiának is központi elemei.

Görögországnak az intézkedések végrehajtásáról szóló első jelentését március 16-ig, a második jelentést pedig májusban kell benyújtania, majd ezt követően negyedéves jelentésekben kell beszámolnia. A Tanács szigorúan figyelemmel fogja kísérni a helyzetet, és továbbra is megteszi a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy elősegítse a görög hatóságok gazdasági növekedést és a rendezett költségvetési politika fenntartását célzó munkáját.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0096/10)

Tárgy: A Fehéroroszországban élő lengyel kisebbséggel szembeni megkülönböztetés

Szándékában áll-e a Tanácsnak fellépni a Fehéroroszországban a nemzeti kisebbségekkel, különösen a lengyel kisebbséggel szemben alkalmazott megkülönböztetés miatt? Ez a jelenség az elmúlt hetekben különösen felerősödött. Sok lengyel szervezet vezetőjét többször is letartóztatták, a vagyonukat képező, a lengyel egyesületeknek és csoportoknak otthont adó épületekben pedig házkutatásokat tartanak.

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU-t aggodalommal tölti el a fehéroroszországi helyzet közelmúltban tapasztalható romlása és az egyre szaporodó emberi jogsértések. Az EU a Lengyelek Uniója körül kialakult helyzetet e kedvezőtlen tendencia részeként értékeli, amelynek további aggasztó jelei a szólás- és gyülekezési szabadság hiánya, a média fokozott ellenőrzése és az újságírókra gyakorolt erősödő nyomás, az internethasználatot korlátozó új törvény és az ellenzéki aktivisták zaklatása.

Február 16-i nyilatkozatában Ashton főképvisező asszony aggodalmát fejezte ki a fehéroroszországi lengyel kisebbség helyzetét, nevezetesen a képviselők közösségi tulajdonú ingatlanból történő kitoloncolására irányuló rendőri fellépést, a közösség tagjainak rendőrségi őrizetbe vételét és Minszk kényszerű közösségi irányításra való törekvéseit illetően. Ezekről az aggodalmakról diplomáciai úton a fehérorosz hatóságokat is tájékoztatta.

A Tanács február 22-én rövid véleménycserét folytatott, és az elkövetkező hónapokban visszatér majd a kérdésre, hogy alaposabban megtárgyalja azt.

Martinov külügyminiszterrel való rövid találkozása során Janukovics ukrán elnök február 25-i kijevi beiktatásának alkalmával Ashton főképvisező hangot adott az emberi jogsértésekkel kapcsolatos komoly aggodalmának, és megjegyezte, hogy a Lengyelek Uniója körül kialakult helyzet nem fehérorosz „belügy”.

A Tanács a tervek szerint tovább folytatja a feltételes együttműködés uniós politikáját, amit olyan prominens fehérorosz demokráciapárti és Európa-párti vezetők is támogatnak, mint például Alekszandr Milinkevics.

Döntő fontosságú ugyanakkor, hogy Fehéroroszország teljesítse az EBESZ-beli és nemzetközi vállalásait, ideértve a kisebbségek jogainak védelmét és erősítését.

Az EU-nak érdeke, hogy a közös értékek és elvek népszerűsítése érdekében kapcsolatokat ápoljon Fehéroroszországgal.

Az EU továbbra is figyelemmel kíséri az emberi jogok helyzetét Fehéroroszországban, és a kérdést az országgal folytatott politikai párbeszéd napirendjén is kiemelt jelentőségűnek tekinti.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0097/10)**Tárgy: Visszaélés európai útlevéllel**

A Hamász egyik vezetőjének dubaji meggyilkolása során 2010 januárjában hamis európai – többek között ír – útlevelet használtak fel. Elő tudja-e tártani a Tanács az azon intézkedések eredményéről készült frissített értékelést, amelyeket az uniós polgárok európai útlevéllel való visszaéléssel kapcsolatos aggodalmainak eloszlátása érdekében hozott?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Február 22-én kiadott nyilatkozatában a Tanács hangsúlyozta, hogy Mahmoud al-Mabhouh január 20-i dubaji meggyilkolása olyan kérdéseket vetett fel, amelyek mélységes aggodalommal töltik el az Európai Uniót.

A Tanács véleménye szerint ez a tett biztosan nem segíti elő a közel-keleti békét és stabilitást. Az EU határozottan elítélte, hogy a cselekmény elkövetésében részt vevők hamis európai uniós tagállami útlevelet és EU-polgárok személyazonosságának lopásával szerzett hitelkártyákat használtak fel.

Az EU üdvözölte a dubaji hatóságok által végzett vizsgálatot, és valamennyi országot a velük való együttműködésre szólít fel. Az érintett uniós tagállamok maguk is teljes körű vizsgálatot folytatnak az útlevéllel való visszaélések ügyében.

Az Európai Unió elkötelezett annak biztosítása iránt, hogy az uniós polgárok és a világ többi országa továbbra is megbízzon az EU-tagállamok útleveleinek hitelességében. E tekintetben az EU 2004-ben előírásokat fogadott el a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozóan. Ezt a jogszabályt 2009-ben aktualizálták, és célja, hogy biztonságosabbá tegye az okmányokat, valamint megbízhatóbb kapcsolatot hozzon létre az okmány és annak birtokosa között.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0099/10)

Tárgy: A Kalahári-sivatag busmanjai

A botswanai Legfelsőbb Bíróság 2006-ban megállapította, hogy a Kalahári-sivatag busmanjainak elűzése hagyományos területeikről törvénybe ütköző és alkotmányellenes. A botswanai kormány ennek ellenére továbbra is akadályozza a kalahári busmanokat hagyományos területeikre történő visszatérésükben azzal, hogy ellehetetleníti a vízellátásukat. Van-e lehetősége a Tanácsnak a botswanai helyzet megvizsgálására annak megállapítása érdekében, hogy milyen mértékű zaklatásnak van kitéve Botswanában a Kalahári-sivatag busman népcsoportja?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A botswanai kormány politikája és a San népcsoportnak a Kalahári Központi Vadrezervátumból történő áttelepítésére irányuló programja rendkívüli érdeklődést váltott ki és komoly aggodalmat keltett a nemzetközi emberi jogi közösségen belül, többek között a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöbölésére alakult ENSZ-bizottságban és az ENSZ őslakosokkal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó állandó fórumán is.

Saját részéről az EU a helyi missziók vezetőin keresztül rendszeresen tárgyal a botswanai kormánnyal a San busmanok helyzetéről. Ezek a tárgyalások a Cotonou-megállapodás 8. cikkével összhangban zajlottak, amely a Cotonou-megállapodás három alapvető elemével, azaz az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartásával kapcsolatban lehetővé teszi a szisztematikus és hivatalos párbeszédet. Ezekben a találkozókban a kormány tájékoztatta az EU-t a Legfelsőbb Bíróság egyik ítéletét követő eseményekről. Tudomásunk szerint a San busmanok decemberben kinevezték képviselőiket, akiket azzal a feladattal bíztak meg, hogy a Kalahári Központi Vadrezervátum kérdéséről tárgyaljanak a kormánnyal. Annak érdekében, hogy megoldást találjanak az áttelepítés problémájára, jelenleg is folyik a képviselők és a kormány közötti egyeztetés.

A Tanács továbbra is szigorúan figyelemmel kíséri a botswanai San busmanok helyzetét.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0105/10)

Tárgy: Az Egyesült Államok „megújult” afganisztáni stratégiája

A NATO az Európai Unió és a KKBP aktív támogatásával a Nobel-békedíjjal jutalmazott amerikai elnök, Barack Obama által kidolgozott „megújult amerikai stratégia” keretében elindította „Mustarak” kódnevű hadműveletét, a legnagyobb katonai offenzívát az Egyesült Államok és szövetségeseik afganisztáni katonai beavatkozása óta. Alig néhány nappal a hadművelet megindítása után máris véres eredményeknek lehetünk tanúi. Mardzsa közelében máris legalább tizenöt ártatlan civil áldozatot szedett a hadművelet. A NATO-erők szerint hibát követtek el, az afgán erők ugyanakkor elismerik, hogy a célpontot tudatosan választották, és a tálibokra hárítják a felelősséget. Ezek a halálesetek tovább növelik annak az ENSZ szerint eddig 2412 civil áldozatnak a létszámát, akiket a NATO afganisztáni megszálló erői 2009-ben öltek meg.

Elítéli-e a Tanács ezt az afgán nép ellen elkövetett újabb öldöklést? Válaszolni fog-e a pacifista erők azon kérésére, miszerint minden külföldi csapatot vonjanak ki Afganisztánból?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU afganisztáni közreműködésének keretét az EU 2009. október 27-én elfogadott, Afganisztánnal és Pakisztánnal kapcsolatos cselekvési terve határozza meg. E keret értelmében az EU afganisztáni erőfeszítései polgári jellegűek. Az EU nem vesz részt a Mustarak hadműveletben, illetve más katonai hadműveletben sem.

Az EU erőfeszítései elsősorban arra irányulnak, hogy megerősítsék az afgán államnak és intézményeinek azon képességét, hogy elősegítsék a jó kormányzás, az emberi jogok és a hatékony közigazgatás megvalósulását, különösen az országosnál alacsonyabb szinten. A gazdasági növekedésnek elsősorban a vidékfejlesztés révén történő támogatása szintén kiemelt jelentőséggel bír.

Ezenfelül az EU erőfeszítéseit a jogállamiság megerősítésére összpontosítja, mégpedig azáltal, hogy az Európai Unió által 2007 júniusában indított afganisztáni rendfenntartó misszió, az EUPOL Afganisztán keretében segédkezik a polgári rendőri erők létrehozásában, valamint támogatja a nemzeti igazságszolgáltatási program végrehajtását.

Ezek az erőfeszítések összhangban állnak az afgán kormány által ismertetett stratégiai prioritásokkal.

A Tanács hangsúlyozta, hogy a nemzetközi segítségnyújtásnak átmeneti stratégiát kell képeznie, amelynek legfőbb célja, hogy felkészítse az afgán kormányt a teljes körű felelősségvállalásra, miközben a nemzetközi közösség fokozatosan támogatói szerepbe vonul vissza.

Az EU mélyszéles sajnálatát fejezi ki valamennyi afganisztáni áldozat miatt.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0106/10)

Tárgy: Izrael gyilkos támadásai a palesztinok ellen

Egyre gyakoribbá válnak a palesztin területeken Izrael által elkövetett, a palesztinok ellen irányuló provokációk. Az izraeli hadsereg megrohamozta a Palesztin Néppárt irodáit súlyos anyagi károkat okozva, és letartóztatta az ott jelen lévő személyeket. Ezen eset mellett Izrael több tucat alkalommal hajtott végre rajtaütéseket Ramallahban és Ciszjordániában, melyek során emberek százait vették őrizetbe azon ürüggyel, hogy „megzavarták a közrendet”. Mindeközben Izrael továbbra is támogatja a „bírószági eljárás nélküli kivégzések” politikáját, valamint a palesztin szervezetek azon tisztviselői ellen elkövetett gyilkosságokat, akik nem hivatalosan az Egyesült Államoktól, az EU-tól és a NATO-tól menedéket kapnak.

A Tanács elítéli-e a palesztin nép és a régió békéje ellen irányuló azon izraeli politikát, amely a hadsereg gyilkos támadásait is magában foglalja, továbbá azt, hogy Izrael nem hajlandó elismerni a Kelet-Jeruzsálem fővárosú, az 1967-es határok közötti független palesztin államot?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A polgári lakosság állami hatalom általi üldözése, akár az állam saját polgárai, akár más személyek ellen irányul, ellentétes a jogállamisággal és általában véve a demokratikus elvekkel. Ebből következően az ilyen cselekmények összeegyeztethetetlenek az Európai Unió alapvető értékeivel, különösképpen a biztonságos élethez való joggal. Az ilyen cselekményekre vonatkozó állításokat mindenképpen alaposan ki kell vizsgálni.

Az izraeli biztonsági szolgálatok és a palesztinok közötti különböző incidensek, valamint a megszálló rendszerben érvényesülő izraeli politikák tekintetében a Tanács mindig is ragaszkodott ahhoz, hogy mindkét fél tiszteletben tartsa a nemzetközi jogot és a nemzetközi humanitárius jogot. Ezeket az elveket említi a közel-keleti békefolyamattal kapcsolatos valamennyi következtetésében, legutóbb a 2009 decemberében közzétett dokumentumban is.

Biztosítani kívánom a tisztelt képviselőt arról, hogy a Tanács a fent említett jogelvekkel összhangban továbbra is kiemelt jelentőséget tulajdonít az egyének emberi jogainak, és adott esetben, valamint megalapozott bizonyítékok alapján kész elítélni azok megsértését.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0108/10)

Tárgy: Az Európai Unió és Kanada között létrejött légi közlekedési megállapodásokat érintő tanácsi határozatok elfogadásával kapcsolatos helyzet

Az egyrészt az Európai Unió, másrészt az Egyesült Államok és Kanada közötti transzatlanti párbeszéd megerősítése az Unió spanyol elnökségének prioritásai között szerepel. A Kanadával folytatott párbeszéd két eleme közül az egyik a Tanácsnak és az uniós tagállamok kormányképviselőinek a légi közlekedésre vonatkozó megállapodás aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló határozatának elfogadása, a másik pedig az Unió és Kanada között, a polgári repülés biztonságára vonatkozó megállapodás aláírásáról szóló tanácsi határozat elfogadása.

Mivel e megállapodások aláírása igen fontos az Európai Unió és Kanada közötti együttműködés szempontjából, vajon a Tanács meg tudja-e mondani, mi a helyzet e határozatok elfogadásával?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. márciusi első strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács 2009. november 30-án elfogadta az EU-Kanada légiközlekedési megállapodás aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról szóló határozatát, és a megállapodás aláírására 2009. december 17–18-án került sor.

A megállapodás rendelkezéseinek értelmében a megállapodást hatálybalépéséig az Unió és tagállamai – a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően – ideiglenesen alkalmazzák az azon utolsó értesítés dátumát követő hónap első napjától kezdve, amelyben a felek tájékoztatják egymást a megállapodás ideiglenes alkalmazását célzó vonatkozó belső eljárások teljesítéséről. A Tanács ez idáig nem kapott ilyen értesítést.

Mindazonáltal a megállapodás végső megkötésére való felkészülésként a Tanács előkészítő szervei kellő időben meg fogják kezdeni a Lisszaboni Szerződésnek megfelelő szükséges módosítások elvégzését, azt követően pedig határozatot hoznak a következtetésről szóló tanácsi határozattervezetnek, valamint a megállapodás szövegének az Európai Parlamenthez jóváhagyás céljából történő továbbításáról.

A polgári repülés biztonságáról szóló, az EU és Kanada közötti megállapodást illetően a Tanács 2009. március 30-án fogadta el az aláírásról szóló határozatát, majd a megállapodás aláírására 2009 májusában, Prágában került sor.

Ez a megállapodás nem alkalmazható ideiglenes alapon; a megállapodás megkötése a hatálybalépés előfeltétele. Ezért a Tanács előkészítő szervei megkezdték a Lisszaboni Szerződéshez szükséges módosítások elvégzését, hogy azt követően határozatot hozzanak a következtetésről szóló tanácsi határozattervezetnek, valamint a megállapodás szövegének az Európai Parlamenthez jóváhagyás céljából történő továbbításáról.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

38. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0087/10)

Tárgy: Az önkéntességről szóló zöld könyv

Az önkéntesség értékére vonatkozó ismereteknek az EU területén történő növelése érdekében fontolóra venné-e a Bizottság az önkéntesség európai évének megünneplésére irányuló kezdeményezéssel összefüggésben egy, az önkéntességről szóló átfogó zöld könyv kidolgozását, amely az önkéntes tevékenység előmozdítását, elismerését és értéke növelését célozná?

E zöld könyv kidolgozásán túlmenően fontosnak tartaná-e a Bizottság szinergiák kiépítését más nemzetközi szervezetekkel, például az ILO-val és az ENSZ-szel, a Johns Hopkins Egyetem és az ILO közötti, az önkéntesség mérésére vonatkozó projekttel és az ENSZ nonprofit társaságokra vonatkozó kézikönyvével kapcsolatosan?

Válasz

(EN) Az Európai Bizottság üdvözli az Európai Parlament lankadatlan érdeklődését az önkéntesség kérdése iránt.

Az önkéntesség 2011-es európai éve elsősorban a következő négy célkitűzés megvalósítására összpontosít majd: először is az önkéntességet támogató környezet kialakítására; másodszor az önkéntes szervezetek megerősítésére; harmadszor az önkéntesség értékével és fontosságával kapcsolatos tájékoztatásra; és negyedszer az önkéntes tevékenységek elismerésének javítására. Az európai év ezért valamennyi érdekelt felet bevon majd, különösen a civil társadalom szervezeteit uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt. A Bizottság ezenfelül bízik abban, hogy a Parlament továbbra is részt vesz majd az európai év előkészítésében.

A Bizottság biztosítani kívánja a tisztelt képviselőt arról, hogy prioritásnak tekinti, hogy az európai év végét követően is gondoskodjon az önkéntesség kérdésével kapcsolatos fellépésről. E befolyást politikai kezdeményezéseknek és a civil társadalom érdekeltjeivel, a vállalkozásokkal, valamint az európai és nemzetközi intézményekkel folytatott párbeszédnek kell tükrözniük, mindezek pedig az elkövetkező években kézzelfogható, kedvező eredményeket jelentenek majd az önkéntes ágazat és általában véve az európai társadalom számára. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, hogy az önkéntesség 2011-es európai éve előkészítésének jelenlegi szakaszában túlságosan korai lenne megmondani, hogy egy önkéntességről szóló zöld könyv megfelelő eszköz lenne-e az önkéntesség előmozdítása, elismerése és értékének növelése szempontjából.

Az Európai Unión belüli önkéntességről készített bizottsági tanulmány 2010 elején nyerte el végleges formáját⁽¹²⁾, és első alkalommal szolgál az Európai Unión belüli önkéntesség jelenlegi helyzetével kapcsolatos kutatással és lényegi információkkal. Míg a tanulmány számos különböző forrást vetett össze és használt fel annak érdekében, hogy az uniós önkéntesség mértékére vonatkozó lehető legtöbb információt összegyűjtse, ez idáig nem nyílt mód statisztikailag pontos európai szintű összehasonlításra, és továbbra sem állnak rendelkezésre összehasonlítható tagállami adatok. A Bizottság ezért üdvözli azokat a kezdeményezéseket, amelyeknek célja az önkéntes ágazat megismerésének javítása, és határozott szándéka, hogy megvizsgálja az Eurostattal és más nemzetközi intézményekkel, például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel (ILO) és az ENSZ-szel közös szinergiák kiépítésének lehetőségét, ahogyan azt a tisztelt képviselő javasolta.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Marc Tarabella (H-0095/10)

Tárgy: A Bizottság által foganatosítandó európai szintű intézkedések a nők elleni erőszak hatékony leküzdése érdekében

Az Európai Parlament 2009-ben nagy többséggel állásfoglalást fogadott el a férfiak és nők közötti egyenlőség és nemzeti és nemzetközi szintű együttműködés érdekében (http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0021&language=HU). A Nőjogi Bizottság előadójaként javasoltam a nők elleni erőszak leküzdése európai évének létrehozását, mely javaslatot 591 igen és 30 nem szavazattal, 15 tartózkodás mellett elfogadták. Ugyanígy Eva-Britt Svensson írásbeli nyilatkozata is – melyben egy ilyen év létrehozását kérte – 408 szavazatot kapott tavaly áprilisban.

Közlőné-e a Bizottság, hogy miképpen kíván az Európai Parlament e kérdésben tanúsított jelentős és folyamatos fellépésének helyt adni?

Ezenkívül 558 igen és 85 nem szavazattal, 22 tartózkodás mellett elfogadták azt az általam tett javaslatot is, amely felkéri a Bizottságot, hogy „kezdje meg egy, a nők elleni erőszak valamennyi formájának, többek között a leánykereskedelemnek a megelőzéséről és az ellenük való küzdelemről szóló átfogó irányelvre irányuló javaslat kidolgozását”.

Közlőné-e a Bizottság, hogy miképpen kíván helyt adni e felkérésnek?

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

Válasz

(EN) A nők elleni erőszak leküzdése politikai prioritás a Bizottság számára. A Bizottság üdvözlí az Európai Unióban a férfiak és nők közötti egyenlőségről szóló állásfoglalás (P7_TA(2010)0021) európai parlamenti elfogadását, valamint a gyermekek, a fiatalok és a nők elleni erőszak leküzdése európai évének létrehozására irányuló javaslat elfogadását is.

A Bizottságnak feltett szándéka, hogy politikai, jogalkotói és pénzügyi befolyását és erőforrásait latba vetve Európában és másutt is elősegítse a nők elleni erőszak leküzdését. A Bizottság saját szintjén az alapvető jogok védelme, a nemek közötti egyenlőség és egyéb foglalkoztatási és szociális politikák, az emberkereskedelemmel és szexuális kizsákmányolással kapcsolatos politikák, a rendfenntartási és bünyügyi igazságszolgáltatási együttműködés, a menekültügyi és bevándorlási politikák, a közegészségügy, a fejlesztések, valamint a kutatás és az oktatás területén tett jogszabályi és politikai kezdeményezések keretében foglalkozik.

A közelmúltban a Bizottság számos kezdeményezést indított az erőszak leküzdésének terén.

Jelenleg készül a férfiak és nők közötti egyenlőséggel kapcsolatos közép távú stratégia, amelynek elfogadása 2010 közepén várható, és amely a jelenlegi keret folytatásaként szolgál. A nők elleni erőszak várhatóan a jövőben is a Bizottság érdeklődésének középpontjában álló prioritási terület marad.

A bünyügyi igazságszolgáltatás területén a Bizottság rövidesen javaslatot nyújt be az emberkereskedelemre vonatkozóan. Ezenfelül támogatja a spanyol elnökség projektjét, amelynek célja egy többek között a családon belüli erőszak női áldozatainak megfelelőbb védelmét célzó európai védelmi határozat létrehozása.

Az erőszak leküzdésének területén a legcéltzottabb és legátfogóbb fellépést képviselő Daphne III program a közelmúltban vizsgálatot indított a káros hagyományos gyakorlatokról, amely 2010. április elején készül el. Továbbá a program keretén belül Eurobarométer felmérés készül arról, hogyan észlelik az EU-polgárok a nők elleni erőszakot, amely lehetővé teszi majd az erőszakkal kapcsolatos vélemények elmúlt tíz évben történt változásainak összehasonlítását az EU-n belül. Az Eurobarométer felmérés eredményei a tervek szerint 2010 közepétől lesznek elérhetőek.

Ezenfelül a Daphne III programon belül az Európai Parlament kezdeményezése nyomán előkészítő intézkedések indultak a nemek közötti és a gyermekek elleni erőszak nemzeti szabályozásainak szabványosítására vonatkozóan. A cél az, hogy a tanulmány segítségével a Bizottság meghatározhassa jövőbeni fellépésének alkalmazási körét, ideértve egy vonatkozó jogszabályra irányuló javaslat lehetőségét is. A tanulmány megvizsgálja majd a nemek közötti erőszakkal kapcsolatos jogszabályok európai szintű harmonizációjának lehetőségét, ami hozzájárulhatna a nemek közötti erőszak csökkentéséhez az Európai Unióban. A tanulmány készítése jelenleg is zajlik; a végleges jelentés 2010 szeptemberében várható. A tanulmány eredményeit 2010 végén egy konferencia keretében ismertetjük. Ez lehetőséget nyújt majd a Bizottság számára, hogy bemutassa az erőszak leküzdésére irányuló megerősített politikát célzó intézkedéseit.

A fent említett kezdeményezések fényében a Bizottság figyelembe veszi a Parlament azon hozzá intézett kérését, hogy hozzon létre egy, a nők elleni erőszak leküzdésére vonatkozó uniós szintű stratégiát, dolgozzon ki a nők elleni erőszak kiküszöbölését célzó, jogilag kötelező érvényű jogi eszközöket, valamint a nők elleni erőszakkal kapcsolatos európai tájékoztató kampányt. A Bizottság jelenleg vizsgálja ezeket a lehetőségeket, és mérlegeli a kérésre adott válasz legmegfelelőbb módjait.

*

* *

41. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0100/10)**Tárgy: Az EU kábítószer-stratégiája**

Az illegális kábítószer Európa-szerte továbbra is pusztító hatással vannak az egyénekre, a családokra és a közösségekre. Tervezi-e a Bizottság az EU kábítószer-stratégiája hatékonyságának növelését annak érdekében, hogy megfelelő válasz szülessen az illegális kábítószer határokon átnyúló kereskedelmére?

Válasz

(EN) Az Európai Tanács 2004-ben fogadta el az EU 2005–2012 közötti időszakra vonatkozó kábítószer-stratégiáját. Stratégiáról, és nem hivatalos jogi eszközről van szó. Végrehajtása nagymértékben a tagállamok kezében van.

A Bizottság feladata e tekintetben az, hogy javaslatot tegyen a stratégia végrehajtására vonatkozó négyéves cselekvési tervre, majd nyomon kövesse azt. A közlemény formáját öltő nyomon követési jelentések címzettje a Tanács és az Európai Parlament.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0058/10)

Tárgy: Elefántcsont-kereskedelem Tanzániában és Zambiában

Tanzánia és Zambia a CITES márciusi ülésén engedélyt kíván kérni elefántcsont-készletek értékesítésére. Ezt olyan módon kívánják elérni, hogy javasolják, hogy elefántállományukat a CITES mindennemű kereskedelmet tiltó 1. függelékéből helyezték át a 2. függelékbe, amely az ellenőrzött kereskedelmet lehetővé teszi.

Az Afrikai Elefántkoalícióba tömörült egyéb afrikai országok határozottan ellenzik e kérést, és a CITES ezen ülésére ellenjavaslatot terjesztettek elő, amely az elefántcsonttal való mindennemű kereskedelemre valódi moratóriumot vezetne be.

Az EU és tagállamai teljes mértékben támogatják-e majd a moratóriumra irányuló felhívást, és elutasítják-e az újabb elefántcsont-értékesítések engedélyezését?

Válasz

(EN) Az Európai Unió még nem véglegesítette a CITES aláíró feleinek 2010. március 13-án kezdődő konferenciáján megvitatásra kerülő, az elefántokkal kapcsolatos különböző javaslatokra vonatkozó álláspontját. Erre akkor kerül sor, ha már valamennyi információ, különösképpen a CITES állandó bizottsága által a tanzániai és zambiai javaslatok vizsgálatának elvégzésére kijelölt szakértői testület jelentése rendelkezésre áll.

Kevésbé valószínű azonban, hogy az EU bármely olyan döntést támogatni fog, amely az elefántcsont-kereskedelem engedélyezését célozza. Jelenleg is vizsgálják a korábbi egyszéri elefántcsont-értékesítések és az illegális tevékenységek közötti esetleges összefüggések jellegét. Ennek befejezéséig igen nehéz lenne megindokolni, milyen alapon támogathatná az Európai Unió az elefántcsont-kereskedelem újraindítását, különösen, ha figyelembe vesszük, milyen méreteket ölt jelenleg az orvvadászat és az illegális elefántcsont-kereskedelem.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Bendt Bendtsen (H-0059/10)

Tárgy: Kína saját vállalkozásainak védelme a 618. sz. közleménnyel kapcsolatban

A kínai National Indigenous Innovation Products Accreditation Program (a 2009. november 15-i 618. sz. közlemény) célja a kínai vállalkozások védelme közbeszerzések esetén. Úgy tűnik, hogy a program korlátozza a nem kínai vállalkozások – többek között a kínai leányvállalattal rendelkező vállalatok – azon lehetőségeit, hogy a program hatálya alá tartozó termékeket előállítsanak és azokat a kínai piacon értékecsék.

Mit tett a Bizottság azóta, hogy 2009. december 14-én Joerg Wuttke, az EU kínai kereskedelmi kamarájának elnöke a kínai hatóságokhoz intézett levelében kifejezett aggodalmának adott hangot a program miatt, valamint a helyzet tisztázására számos kérdést tett fel a program tartalmát és az ügy lehetséges következményeit illetően?

Azzal kapcsolatban, hogy folynak a tárgyalások Kínának a WTO Kormányzati Közbeszerzési Megállapodásban való részvételéről, hogyan viszonyul a Bizottság Kína arra irányuló új politikájához, hogy saját vállalkozásait védje?

Mit kíván még tenni a Bizottság a jelenlegi helyzetben?

Válasz

(EN) 2009. november 17-én a kínai hatóságok közleményt adtak ki, amelyben bejelentették, hogy az innovatív ágazatokban egy olyan rendszer létrehozására irányuló intézkedéseket hoznak, amelyben a közbeszerzések elnyerésére egy előzetes kvalifikációs (akkreditációs) rendszer alapján lesz lehetőség. Azóta a Bizottság

folyamatos kapcsolatban áll a Kínában és Európában működő európai vállalkozásokkal, valamint nemzetközi partnerekkel, hogy felmérhesse e közlemény hatásait.

A Bizottság a kínai kormánnyal folytatott számos különböző szintű kétoldalú érintkezés alkalmával felvetette a kérdést, és aggodalmának adott hangot ezen intézkedések miatt, valamint felkérte a kínai kormányt, hogy indokolja meg azokat. Ezzel egy időben számos nemzetközi partner és több nemzeti és nemzetközi üzleti szervezet ugyanígy tett.

A Bizottság – és számos nemzetközi partnerének – véleménye szerint a kínai hatóságok nem adtak kielégítő magyarázatot az új intézkedésekre. Fontos kérdések maradtak válasz nélkül. A Bizottság továbbra is minden lehetséges szinten utána kíván járni az ügynek a kínai hatóságoknál annak érdekében, hogy tisztázza a helyzetet, és biztosítsa a kínai közbeszerzési piacon szereplő európai vállalkozások érdekeinek védelmét.

Kína nem aláírja a WTO Közbeszerzési Megállapodásának (GPA), noha az ezirányú tárgyalások már folyamatban vannak. Amint Kína csatlakozik a GPA-hoz, eleget kell tennie a nemzetközileg elfogadott követelményeknek, amelyek elsődleges szerepet játszanak majd e kérdések megoldásában. Mindaddig azonban a Bizottság megbeszéléseket folytat a WTO-val a szolgáltatások kereskedelmét érintő támogatások nyomán felmerülő torzulások kezelését illetően, ahogyan azt a szolgáltatások kereskedelméről szóló, Kína számára is kötelező érvényű általános egyezmény (GATS) XV. cikke előírja.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Santiago Fisas Aixela (H-0061/10)

Tárgy: Az EU Kolumbiával kötendő többoldalú kereskedelmi megállapodása

Az EU Kolumbiával kötendő többoldalú kereskedelmi megállapodásáról szóló limai forduló sikerét követően a megállapodás gyakorlatilag megkötöttnek tekinthető. Szakszervezeti tagok meggyilkolásának indokával azonban egyes képviselők azt szorgalmazzák, hogy ne írják alá a megállapodást az emberi jogok helyzetének a kolumbiai kormány által történt egyértelmű javítása ellenére, amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) is elismert az Európai Parlament Fejlesztési Bizottságában. Ezenkívül, Obama elnök a közelmúltban jelezte, hogy az Egyesült Államok szorosabban fűzi Kolumbiával folytatott kereskedelmi kapcsolatait.

Hogyan állnak a Kolumbiával folytatott tárgyalások, és a Bizottság mikorra várja e kereskedelmi megállapodás aláírását?

Válasz

(EN) 2010. március 1-jén a Bizottság technikai tárgyalásokat folytatott Peruval és Kolumbiával az EU és az Andok országai közötti többoldalú kereskedelmi megállapodásról. A szövegnek a parafálás előtt még át kell esnie a jogi tisztázás szakaszán, majd javaslat küldhető a Tanácsnak a megállapodás hivatalos aláírásának jóváhagyására vonatkozóan, ezt követően pedig a Parlament beleegyezését kell kérni. A kereskedelmi biztos ígéretének megfelelően a megállapodás parafálását megelőzően politikai vitára is sor kerül majd az Európai Parlament Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságában. A teljes eljárás több hónapig tart majd, és ésszerű elvárások szerint az aláírásra nyár után kerülhet sor.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Alan Kelly (H-0064/10)

Tárgy: A polgári kezdeményezés online elérhetőségének lehetővé tétele

A Lisszaboni Szerződés jogi lehetőséget nyújt a részvételi demokrácia új modellje számára, amely „polgári kezdeményezés” néven ismeretes. Megvizsgálná-e a Bizottság annak lehetőségét, hogy a polgári kezdeményezést valamely online médiumon elérhetővé tegye a hatékony és mindenki által hozzáférhető aláírásgyűjtés érdekében?

Az internet mára az európaiak fő tömegkommunikációs eszközévé vált, és a részvételi demokrácia gyakorlásának különösen hatékony formája. Mindannyian láttunk a MySpace és a Facebook politikai kezdeményezésre irányuló kampányait, és hogy a polgárok milyen jelentős szerepet vállaltak abban, hogy megkíséreljék kikényszeríteni a demokratikus változást.

Az információs és kommunikációs technológia fejlődésére való tekintettel lehetőséget kellene találni az aláírások online ellenőrzésére, és amennyiben a Bizottság beépítene egy online elemet a polgári kezdeményezésbe, az megnyitná az utat a valódi részvételi demokrácia előtt, amely sokkalta könnyebbé és olcsóbbá tenné az aláírások gyűjtését, és jobb lehetőségeket teremtene az európai nyilvánosság körében folytatott viták számára.

Kinyilvánítaná-e a Bizottság, hogy nézete szerint ez lehetséges-e, figyelembe véve az internetet nem használók azon jogát is, hogy a polgári kezdeményezésben hagyományos aláírás útján vegyenek részt?

Válasz

(EN) A Bizottság úgy véli, biztosítható az európai polgári kezdeményezéssel kapcsolatos támogató nyilatkozatok online gyűjtése. A kérdéssel kapcsolatos jogszabályjavaslat előkészítésének keretén belül jelenleg vizsgálja az ügyet.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Ilda Figueiredo (H-0067/10)

Tárgy: közösségi források

Az Európai Unió egyes országaiban fennálló helyzet súlyossága sürgős lépések – konkrétan költségvetési és monetáris intézkedések – meghozatalát teszi szükségessé több területen a több mint 23 millió embert érintő munkanélküliség és a több mint 85 millió embert sújtó szegénység elleni hatékony küzdelem érdekében.

Alapvető fontosságú a társadalmi haladás iránti elkötelezettség a munkanélküliség és a szegénység problémájának prioritásként történő kezelése, a jogokkal együtt járó munkahelyek létrehozása, a gazdasági és társadalmi kohézió biztosítása és a legsúlyosabb helyzetben lévő országok számára nyújtandó költségvetés-támogatási intézkedések érdekében, konkrétan nemzeti hozzájárulások nélküli források formájában.

Ennek alapján kérem a Bizottságot, hogy tájékoztasson arról, kész-e arra, hogy a lehető legsürgősebben átutalja azon közösségi forrásokat, amelyek igénybevételére a súlyos szociális és pénzügyi problémákkal küzdő országok jogosultak, annak érdekében, hogy azokat nemzeti hozzájárulás nélkül felhasználhassák.

Válasz

(EN) „Az európai gazdasági fellendülés terve”⁽¹³⁾ és a „Közös elkötelezettség a foglalkoztatásért”⁽¹⁴⁾ című közleményeiben a Bizottság határozottan elkötelezte magát amellett, hogy a strukturális alapokból és a Kohéziós Alapból társfinanszírozásban részesülő operatív programok végrehajtásának felgyorsítása révén segítse a tagállamokat a válság hatásai elleni küzdelemben.

Az első intézkedéscsomagot, ideértve a jogosultsági szabályok leegyszerűsítését és az operatív programokhoz nyújtott további előleget is, 2009 áprilisában és májusában fogadták el az európai gazdaságélénkítési terv keretében. Az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) további 4,5 milliárd EUR-t, az Európai Szociális Alapból (ESZA) pedig 1,8 milliárd EUR-t folyósítottak a tagállamok részére a válság leküzdéséhez szükséges sürgős intézkedések támogatása céljából (a tagállamok részére 2009 során kifizetett előlegek teljes összege 11,3 milliárd EUR volt).

A Bizottság szorgalmazta továbbá, hogy a tagállamok éljenek az operatív programok beépített rugalmasságával, és a strukturális alapokból származó támogatásokat a válságkezelési műveletekre, szükség esetén pedig az operatív programok módosítására fordítsák. Rámutatott arra is, hogy egyes műveletek kizárólag a strukturális alapokból is támogathatók, mivel a társfinanszírozási elvnek való megfelelés értékelése a prioritás teljes programidőszakra vonatkozó átlaga alapján történik. Ez azt jelentette, hogy ezen műveletek finanszírozását az alapok teljes körűen biztosíthatták, feltéve, hogy 2015 végéig más, kizárólag nemzeti támogatásból finanszírozott programokkal ellensúlyozzák azokat.

A „Közös elkötelezettség a foglalkoztatásért” című közleményre és a hozzá kapcsolódó intézkedésekre a munkahelyteremtés ösztönzése és a válság által a munkahelyekre gyakorolt hatások enyhítése érdekében

⁽¹³⁾ COM(2008) 800 végleges.

⁽¹⁴⁾ COM(2009) 257 végleges.

volt szükség akkor, amikor a válság már a realgazdaságban és a munkaerőpiacon is éreztetni kezdte a hatását. A közleményt a strukturális alapokról és a Kohéziós Alapról szóló általános rendelet módosítására irányuló javaslatok kísérték.

A legfőbb módosítás két éves eltérést tett lehetővé (2009-re és 2010-re vonatkozóan) az ESZA operatív programjaival kapcsolatos időközi kifizetések visszafizetésének kiszámítására vonatkozó szabályoktól, és azt jelenti, hogy amennyiben egy tagállam élni kívánna ezzel a lehetőséggel, a 2010 végéig időközi kifizetési kérelmek révén finanszírozott prioritásokhoz nyújtott állami hozzájárulás 100 %-át visszafizetné. Ennek eredményeképpen, míg az operatív programoknak az időszak egészére nézve be kellene tartaniuk a társfinanszírozási arányt, addig operatív szinten a valódi lehetőségeket tükröznék. Figyelembe véve az ESZA jellegét, amely az EU legfőbb eszköze a polgároknak irányuló beruházások terén (évente 9 millió személyt támogat), ez a rendelkezés egyértelműen a műveletek felgyorsítását célozza a polgárok és különösen a leginkább rászorulókat, tehát a munkanélkülieket vagy a munkanélküliség által fenyegetett személyek javára, mintegy 6,6 milliárd EUR összegű pénzforgalom mellett.

A Tanács kompromisszumos megállapodást kötött, amelynek részét képezte egy további 775 millió EUR összegű előleg kifizetése az ESZA-ból és a Kohéziós Alapból a válság által legsúlyosabban érintett öt tagállam (Románia, Magyarország, Litvánia, Lettország és Észtország) számára. Ezenfelül a 2007. évi kötelezettségvállalások automatikus visszavonása tekintetében fokozottabb rugalmasságot javasoltak.

A Bizottság ellenezte a kompromisszumot, mert úgy érezte, hogy az nem biztosít kellő támogatást a válság által sújtott személyeknek. A javaslatot jelenleg a Parlament tárgyalja.

A Bizottságnak az új EURÓPA 2020 stratégiára vonatkozó javaslata a növekvő munkanélküliség elleni közvetett vagy közvetlen küzdelemhez rendelkezésre álló uniós eszközök megerősítését célzó kiemelt kezdeményezések részeként számos további javaslatot tartalmaz. Az „Új készségek és munkahelyek menetrendje” elnevezésű kiemelt kezdeményezés célja a munkavállalók EU-n belüli mobilitásának elősegítése és népszerűsítése, valamint a munkaerő-piaci kínálat és kereslet jobb összehangolása a strukturális alapokból, elsősorban az ESZA-ból származó megfelelő pénzügyi támogatás segítségével. Az „Innovatív Unió” elnevezésű kiemelt kezdeményezés célja a strukturális alapok, a vidékfejlesztési alapok és a kutatás-fejlesztési keretprogram szerepének megerősítése az innováció támogatásában. Az „Európai digitális menetrend” elnevezésű kiemelt kezdeményezés a strukturális alapok e menetrend megvalósítását elősegítő felhasználásának megkönnyítését célozza.

*

* *

47. kérdés, előterjesztette: Catherine Bearder (H-0074/10)

Tárgy: A biológiai sokféleség, és a környezeti prioritások alárendelése az üzleti érdekeknek

Az afrikai elefánt újbóli fenyegetettsége rávilágít arra a veszélyre, hogy a világ legkritikább és leginkább veszélyeztetett fajai árucikké válnak. Az afrikai elefánt fenyegetettsége jól jellemzi azt a felfogást, amely a gazdasági szükségleteket az ökoszisztéma és az abban élő állatok védelme elé helyezi.

Ennek másik példája az a nemrégiben a Bizottságtól kiszivárogtatott dokumentum, amely a pálmaolaj bioüzemanyagként való felhasználása céljából a pálmaültetvényeket át kívánja sorolni az erdők kategóriájába.

A pálmaültetvények átsorolása szabad utat nyit a pálmaolaj-előállítás, fakitermelés és papírfeldolgozás foglalkozó ipar számára az erdőirtás, a pusztítás és a gyilkolás felé. A világon mindenhol felemelik szavukat a megfelelő szervezetek az agresszív ipari terjeszkedés miatt a kipusztulás szélére taszított fajok megmentése érdekében.

Az ENSZ által meghirdetett biodiverzitás évében milyen további lépéseket kíván a Bizottság tenni a kereskedelmi célokból kizsákmányolt sebezhető fajok védelme érdekében?

Válasz

(EN) A Bizottság osztja az abbéli aggodalmakat, hogy számos természeti erőforrást nem fenntartható módon aknáznak ki. A Bizottság számos módon törekszik a probléma kezelésére és a biológiai sokféleség megfelelőbb védelmének biztosítására az EU-n belül és kívül egyaránt.

Németországgal és más országokkal együtt a Bizottság támogatja az ökoszisztémák és a biodiverzitás gazdasági vonatkozásairól (TEEB) szóló nagyszabású független tanulmány elkészítését⁽¹⁵⁾. A TEEB kezdeményezését a G8 környezetvédelmi miniszterei indították útjára 2007-ben, és ennek keretében ez idáig három jelentés készült, amelyek rámutattak a biológiai sokféleség gazdasági értéke felbecslésének, valamint az annak folyamatos elvesztéséből fakadó gazdasági következményeknek a jelentőségére. Fontos munkáról van szó, amíg ugyanis nem számolunk a természet értékével, addig továbbra is a kizsákmányolására irányuló gazdasági törekvések érvényesülnek majd a védelmet célzó erőfeszítésekkel szemben. Az elképzelés lényege az, hogy valamennyi vonatkozó döntés és politika a gazdasági megfontolásokkal megegyező mértékben tükrözze a TEEB eredményeit és ajánlásait (például beépítve ezt az értékelést a hagyományos számviteli eljárásokba), nem csupán az EU-ban, hanem a világ minden részén. A TEEB végleges jelentését a biodiverzitásról szóló egyezmény aláíró feleinek 2010 októberében a japán Nagoya városában megrendezésre kerülő 10. konferenciáján (COP10) mutatják be.

Ebben az évben, az ENSZ által meghirdetett biodiverzitás évében sor kerül egy új globális biodiverzitási politikai keretről szóló tárgyalásra az ENSZ biodiverzitásról szóló egyezményének keretében. Az egyezményt aláíró felek 2010 októberében Nagoyában megrendezésre kerülő 10. konferenciája el fogja fogadni az egyezményre vonatkozó felülvizsgált és aktualizált stratégiai tervet, amely meghatározza a biodiverzitással kapcsolatos hosszú távú jövőképet, a közép távú küldetést/kiemelt célt, valamint az e küldetés/célkitűzés elérését biztosító célokat és alcélokat. A Bizottság igyekszik biztosítani, hogy a sebezhető fajok védelme megjelenjen a 2010 utáni időszakra vonatkozó globális stratégiában, valamint igyekszik javítani a veszélyeztetett fajok védelmi státuszát.

Az EU szintén meghatározó szerepet játszik majd a CITES (a veszélyeztetett fajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény) aláíró feleinek 2010. márciusi konferenciáján is. Nevezetesen a tengeri biodiverzitás védelmére vonatkozó intézkedések elfogadását fogja javasolni a túlzott kizsákmányolásnak kitett tengeri fajok nemzetközi kereskedelmének szabályozása révén. Továbbá a jelenlegi helyzetben ellenezni fog minden, az elefántcsont-kereskedelmet lehetővé tevő intézkedést, és másokkal együtt segítséget nyújt majd az afrikai államok számára az elefántok megfelelőbb védelmét célzó cselekvési terv kidolgozásához.

A Bizottság ezenfelül tovább folytatja arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a fa és a fatermékek felhasználása ne fokozza az illegális fakitermelést, amely gyakran súlyos hátrányos következményekkel jár a biológiai sokféleségre nézve. E tekintetben az erdészeti jogszabályok végrehajtása, irányítása és kereskedelme (FLEGT) elnevezésű cselekvési terv, valamint a fát és a fatermékeket a piacon forgalmazó szolgáltatók kötelességeit megállapító „kellő gondosságról” szóló jogszabályjavaslat jelent megoldást, amellyel kapcsolatban jelenleg együttdöntési eljárás zajlik.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0076/10)

Tárgy: A versenyelvek megsértése és tőketranszfer az UniCredit által

A Lengyelországban működő Pekao bankot is magáénak tudó UniCredit csoport Chopin projektje sérti a versenyre és a tőketranszferre vonatkozó európai uniós alapelveket. Konkrétan összejátszásról és arról van szó, hogy az UniCredit visszaélt erőfölényével. 2005 júniusában az egymással kötött megállapodás alapján együttműködő UniCredit és Pirelli fejlesztő társaság a piac és a pénzügyi felügyeleti hatóságok értesítése nélkül – pedig ez kötelességük lett volna – aláírták a Pekao SA-val a Chopin megállapodást. Ezt követően 2006 áprilisában az UniCredit mint főreszvényes arra kényszerítette a Pekaót, hogy a Pirellyel előnytelen részvényesi megállapodást kössön. Ugyanis mind a Pirelli, mind az UniCredit tőkerészesedéssel rendelkezik az Olimpia társaságban, amelynek egyik igazgatói posztját Alessandro Profumo, az UniCredit elnöke tölti be. Ezzel párhuzamosan az Olimpia társaság berkein belül egy aszimmetrikus ügylet folyik, amennyiben a Pirelli az UniCredit tulajdonában lévő, a Telecom Italia részvényeire vonatkozó értéktelen opciókat vásárol meg.

E l ő z ő l e g f e l t e t t k é r d é s e m e t
(<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0506&language=HU>)
megismételve, szándékában áll-e a Bizottságnak közbelépni, lévén hogy az Európai Unió két tagállamában működő társaságokról van szó?

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

Válasz

(FR) Először is meg kell jegyezni, hogy az ügy közösségi dimenzióját nem feltétlenül vagy nem kizárólag az jelzi, hogy az érintett vállalatok két tagállamban találhatók. E tekintetben a Bíróság az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban jelezte, hogy az ügy közösségi dimenzióját vagy érintettségét annak a közösségen belüli kereskedelemre gyakorolt hatása és az határozza meg, vajon a kérdéses gyakorlatok olyan módon befolyásolják-e a tagállamok közötti kereskedelmi forgalmat, amely alááshatja az egséges piac célkitűzéseinek elérését (lásd különösen az EB C-425/07P sz. AEPI kontra Bizottság ügyét, ill. annak (42) bekezdését). A tisztelt képviselő által biztosított információkból megállapítható, hogy a szóban forgó ügyben egyszeri kereskedelmi megállapodás történt a két vállalat között, és hogy ez a megállapodás a jelek szerint nem közösségi érdekű.

Az állandó ítélkezési gyakorlat továbbá kimondja, hogy a versenyjog, különösen az erőfölénnyel való visszaélésre vonatkozó szabályok a leányvállalat és anyavállalata közötti kapcsolatok esetében nem alkalmazandók (lásd különösen az EB C-73/95 sz. Viho Europe BV kontra Bizottság ügyet). Ennek megfelelően a versenyjog a jelen ügyben nem alkalmazható.

A fent említett érvek fényében a Bizottságnak nem áll szándékában beavatkozni a tisztelt képviselő által a figyelmébe ajánlott ügyben.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Georgios Papastamkos (H-0079/10)**Tárgy: Európai gazdaságirányítás**

A Görögországot sújtó rendkívül mély pénzügyi válság és az euróövezet többi tagállamában tapasztalható pénzügyi egyensúlyhiány a GMU statikájára, dinamikájára és magának szerkezetének működőképességére vonatkozó kérdéseket vet fel. Kétségtelen, hogy az euróövezet egy tagállama államháztartásának rendbetétele súlyos terhet ró az adott államra. A pénzügyi válság mindenesetre napvilágra hozta, hogy a teljes körű és egységes monetáris unió és az EU-ban tapasztalható tökéletlen gazdasági unió között nincs korreláció.

Hajlandó-e a Bizottság javaslatot tenni egy európai monetáris alap létrehozására és felállítására, amelynek meglennének a forrásai és a szükséges beavatkozási kapacitásai a GMU strukturális deficitjének fedezésére, így módon hivatalosabbá és összehangoltabbá téve az európai gazdaságirányítást?

Válasz

(EN) A GMU-nak az Európai Unió működéséről szóló szerződésben és a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott politikai kerete a rendezett gazdasági és költségvetési körülmények megteremtését célozza. Bizonyos esetekben az euróövezet tagállamai sajnálatos módon nem hajtották végre kellő időben a megfelelő politikákat, ami olyan egyensúlyi zavarokhoz és hiányosságokhoz vezetett, amiért a válság során a növekedés és a foglalkoztatás, valamint a magas nemzeti kockázati prémiumok szempontjából nagy árat kell fizetni. Ezek az országok súlyos gazdasági és költségvetési kihívásokkal néznek szembe, amelyek haladéktalan és határozott korrekciós intézkedéseket tesznek szükségessé. A Bizottság felügyeleti és politikai tanácsadási tevékenysége révén támogatja ebbéli erőfeszítéseiket.

Különösképpen Görögországot illetően, a Bizottság február 3-án részletes javaslatokat tartalmazó átfogó és ambiciózus csomagot fogadott el, amely magában foglalja a költségvetési politikát és az adatgyűjtést (a Tanácshoz intézett ajánlás a 126. cikk (9) bekezdésének megfelelő intézkedésre – túlzott hiány esetén követendő eljárás – való felszólításra), a stabilitási programra vonatkozó tanácsi véleményre tett javaslatot és strukturális reformokat (tanácsi ajánlás a 121. cikk (4) bekezdésének értelmében – az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásoknak való megfelelés hiánya és a gazdasági és monetáris unió megfelelő működésének veszélyeztetése). Az Ecofin-Tanács a megfelelő dokumentumokat február 16-án fogadta el, és kérte, hogy legkésőbb március 16-ig tegyenek jelentést a 2010-re vonatkozó hiánycél biztosítását támogató intézkedésekről.

Mind az állam- és kormányfők, mind pedig a Bizottság felszólította a görög kormányt, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést, ideértve további intézkedések elfogadását is annak érdekében, hogy elérje az aktualizált stabilitási programban szereplő ambiciózus célokat, különösképpen a költségvetési hiány 2010-ben történő 4 GDP-százalékpontos csökkentését. Március 3-án a görög miniszterelnök a GDP mintegy 2 %-ának megfelelő további költségvetési konszolidációs intézkedéseket jelentett be. A Bizottság üdvözölte az intézkedéseket, amelyek megerősítik a görög kormány az iránti elkötelezettségét, hogy valamennyi szükséges

intézkedést megtegyen a stabilitási program célkitűzéseinek és különösképpen a 2010-re vonatkozó, 4 GDP-százalékpontos költségvetési hiánycsökkentési cél elérésének érdekében. Ezzel egyidejűleg a Bizottság hangsúlyozta, hogy nélkülözhetetlen a költségvetési intézkedések teljes körű és időszerű végrehajtása, csakúgy, mint a tanácsi határozattal összhangban álló meghatározó strukturális reformok. A Bizottság szigorúan figyelemmel kíséri a helyzetet és szoros kapcsolatot tart fenn a görög hatóságokkal. A Bizottság még a március közepi Ecofin-Tanács megkezdése előtt részletesebb értékelést készít majd az intézkedésekről, részben a görög hatóságoktól várt jelentések alapján.

Ahogy az állam- és kormányfők hangsúlyozták, az euróövezet tagjainak közös felelősséget kell vállalniuk az euró stabilitásáért. Gazdaságpolitikáik közösségi érdekűek. A válságból levonható legfőbb tanulság az, hogy a gazdaságpolitikák mélyrehatóbb és átfogóbb felügyeletére van szükség, ideértve az egyensúlyhiány korábbi észlelését és kezelését is annak érdekében, hogy hatékonyabban biztosíthassuk az euróövezet makropénzügyi stabilitását. A Bizottság hamarosan javaslatokat terjeszt elő az euróövezeten belüli nemzeti gazdaságpolitikák összehangolásának és felügyeletének további megerősítésére vonatkozóan.

*
* *

50. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0081/10)

Tárgy: Az EU és Oroszország között fennálló kapcsolatokról

A 2008 végén kirobbant pénzügyi válság kezdete óta Oroszország számos protekcionista, „ideiglenes” válságkezelő vámtarifát ró ki a hús- és tejtermékek, bútorok, néhány acéltermék, teherautók, TV-készülékek és más termékek importjára. Ezenkívül 2010. január 1-jén életbe lépett az Oroszország, Belarusz és Kazahsztán közötti vámunió. A három ország által megállapított külső vámtarifák elsősorban az oroszországi tarifákon alapulnak. Ennek eredményeképpen az EU által Oroszországba exportált termékek 30 %-ánál a vámtarfia megemelkedett.

Széles körben elismert, hogy az EU fő problémája az, hogy Oroszország nem tagja a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO), így rá a WTO szabályai, amelyek megszorítják az importvám-tarifák egyoldalú növelését és más kereskedelmkorlátozó intézkedéseket, nem vonatkoznak.

Mi a Bizottság véleménye az EU Oroszországgal fennálló kereskedelmi problémáiról, és hogyan szándékozik kezelni azokat? Van-e az EU-nak kifejezett stratégiája Oroszország WTO-tagságának kezelésére?

Válasz

(EN) 2008 vége óta Oroszország a jelenlegi gazdasági válságra adott állítólagos válaszként számos terméket érintő, az importvám-tarifa emelésével jellemezhető politikát folytat. Oroszország valójában az a G20 tagország, amely az elmúlt években a legtöbb protekcionista intézkedést fogadta el. Ezek az intézkedések közvetlenül károsítják az EU gazdasági érdekeit, mivel az EU Oroszország legnagyobb kereskedelmi partnere.

E protekcionista intézkedéseket kezdetben ideiglenes alapon vezették be. A Fehéroroszországgal és Kazahsztánnal a közelmúltban létrehozott vámunió keretében azonban állandósították őket. A vámunió 2010. január 1-je óta hatályban lévő közös külső vámtarifái a legtöbb „ideiglenes” orosz importvám-emelést bebetonozták, valamint a vámunió két másik tagjára is kiterjesztették azokat.

Az elmúlt néhány hónap során a Bizottság az új kereskedelmi rendszer hatásainak vizsgálatására és az azok enyhítésére irányuló törekvésekre összpontosította erőfeszítéseit. Szorgalmazta, hogy Oroszország az EU számára az export szempontjából különlegesen fontos számos termék esetében szállítsa le a vámtarifákat a korábbi alacsonyabb szintre. Ezenfelül többször kérte Oroszországot, hogy a partnerségi és együttműködési megállapodásban előírtaknak megfelelően tartson hivatalos konzultációt.

Ez idáig Oroszország nem csökkentette a vámtarifákat. Megjegyzendő, hogy a jelenlegi EU-orosz kétoldalú megállapodások értelmében Oroszországot semmiféle jogi előírás nem kötelezi az importvámok állandó szintjének tiszteletben tartására. Az ilyen állandóság azonban, bár jogilag nem kikényszeríthető, közösségi szinten a Kereskedelmi Világszervezethez (WTO) csatlakozni kívánó valamennyi tagállam esetében elvárható.

A Bizottság továbbra is részt vesz Oroszország WTO-csatlakozási folyamatában. Intenzív konzultáció folyik vezető tisztségviselőkkel az új helyzet tisztázása érdekében. A Bizottság továbbra is teljes mértékben elkötelezett a csatlakozási folyamat előmozdítása mellett, és arra biztatja Oroszországot, hogy a megállapodás szerinti csatlakozási vállalások teljesítése érdekében javítsa és stabilizálja kereskedelmi rendszerét.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Nadezhda Neynsky (H-0082/10)

Tárgy: A géntechnológiával módosított szervezetekről szóló 2001/18/EK irányelv

A 2001/18/EK⁽¹⁶⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet nem határoz meg óvintézkedéseket a géntechnológiával módosított gabonákból más gabonafajokra áttérhető vírusfertőzések megakadályozása érdekében, és nem rendeli el az ökológiai és hagyományos művelésből származó termények védelme céljából létrehozandó GMO-mentes mezőgazdasági övezetek létesítését sem.

Milyen intézkedéseket tervez hozni a Bizottság, amelyek révén a 2001/18/EK rendelet valamennyi tagállamnak biztosítja a lehetőséget, hogy adott esetben további szigorításokkal éljen az adott ország számára jelentős értéket képviselő mezőgazdasági termények genetikailag módosított szervezetei környezetet terhelő természetvédelmi tekintetében, valamint hogy az ökológiai és a hagyományos művelés, illetve a biológiai sokféleség védelmében a GMO-mentes övezetek létesítésével kapcsolatban intézkedéseket hozzon?

Válasz

(EN) Az irányelv kifejezetten előírja azoknak az emberi egészségre és környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatásoknak a vizsgálatát, amelyek a GMO-knak a környezetbe történő kibocsátásából eredhetnek. Az ilyen vizsgálat magában foglalja a vírusokból származó genetikai anyagok más szervezetek számára történő potenciális átadását.

A GMO-mentes övezetek létesítését illetően a Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy 2009 szeptemberében a Bizottság elnöke jelezte, hogy a GMO-kkal kapcsolatban lehetőséget kell adni az EU tudományos alapokon nyugvó engedélyezési rendszere, valamint a tagállamok számára biztosított szabadság együttes alkalmazására, amely utóbbi értelmében eldönthetik, hogy kívának-e géntechnológiával módosított terményeket művelni saját területükön.

2010. március 2-án a Bizottság elemzésbe kezdett annak érdekében, hogy felmérje, vajon a meglévő szabályozás alapján a tagállamok élhetnek-e ezzel a jogukkal, ha pedig nem, akkor az elemzés alapján a nyár előtt jogszabályjavaslatot nyújtson be.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0084/10)

Tárgy: Állami támogatás a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak

A Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK⁽¹⁷⁾ bizottsági rendelet 11. cikkének (8) bekezdése kimondja, hogy a termelőknek kedvezőtlen éghajlati jelenségek miatt bekövetkezett terménykárok kiegyenlítéséhez nyújtott támogatás 2010. január 1. után attól fog függeni, hogy az éves átlagtermelésükre vagy a termeléssel összefüggő jövedelmükre legalább 50 %-ra terjedően biztosítást kötöttek-e. A terménybiztosítással nem rendelkező mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatásokat 50 %-kal csökkenteni kell. Azokban a tagállamokban, ahol a biztosítótársaságok nem kínálnak terménybiztosítást, hogyan kell értelmezni a 11. cikk (8) bekezdését?

Tájékoztatást tud-e adni a Bizottság a tagállamokban jelenleg elérhető kockázattérítelési eszközökről, különösen azokban a tagállamokban, ahol biztosítási termékek állnak a mezőgazdasági termelők rendelkezésére, milyen szintű fedezettséget biztosítanak ezek a biztosítási termékek és hogyan finanszírozzák őket, például az állam, a mezőgazdasági termelők vagy közösen finanszírozzák-e őket?

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2010-0082&language=HU> | l "ref1" HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 358., 2006.12.16., 3. o.

Válasz

(EN) Ha egy adott tagállamban egyetlen biztosítótársaság sem kínál olyan szerződést, amely fedezetet nyújt a statisztikai szempontból leggyakoribb éghajlati események által okozott károkra, a 1857/2006/EK rendelet 11. cikkének (8) bekezdése nem alkalmazható, ugyanakkor ugyanezen rendelet értelmében a kártérítést nyújtó támogatási program nem mentesülhet a bejelentési kötelezettség alól. Ilyen esetben a tagállam az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megfelelően értesítheti a Bizottságot a támogatási programról, és a bejelentésben rámutathat, hogy minden elvárható erőfeszítés ellenére a kár bekövetkeztekor az érintett tagállamban vagy régióban nem állt rendelkezésre a statisztikai szempontból leggyakoribb éghajlati kockázatokra fedezetet nyújtó megfizethető biztosítás. Ha ilyen bizonyítékot nyújtanak be, az 50 %-os csökkenést nem alkalmazzák.

A tagállamokban jelenleg számos különböző kockázatkezelési eszköz áll rendelkezésre. A biztosítások tekintetében az EU-n belül túlnyomórészt hagyományos biztosítási programok (elsősorban egyedi kockázati vagy kombinált biztosítás, illetve hozambiztosítás) közül lehet választani, ezek pedig általában magánbiztosítások. Számos tagállamban csak korlátozott számú biztosítótársaság működik. A mezőgazdasági biztosítások fejlettségi szintje minden tagállamban az alábbi két meghatározó tényezőtől függ:

- Az egyes országok szükségletei (kockázati szint);
- Az egyes tagállamok által a biztosítási rendszerek számára nyújtott gazdasági támogatás.

Egyes kormányok támogatják a biztosításokat, míg mások önkéntes vagy kötelező alapon részben a mezőgazdasági érdekeltek által finanszírozott kártérítési rendszerek vagy katasztrófaalapok keretén belül nyújtanak eseti alapú utólagos támogatást.

A mezőgazdasági biztosítási programokról szóló jelentés⁽¹⁸⁾, amely a Bizottság pénzügyi támogatásával készült, és amelyet legutóbb 2008-ban módosítottak, bemutatja az EU-ban a gazdák számára elérhető kockázatkezelési eszközöket. Ez elősegíti az európai biztosítási rendszerek fejlődésének jobb megértését, hiszen a biztosítási rendszerek fejlődése szoros összefüggésben áll az egyéb kockázatkezelési eszközök jelenlétével és az állami szektor szerepével, különösképpen az eseti támogatási intézkedések terén.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0085/10)**Tárgy: Az Olympic Air és az Aegean Airlines küszöbön álló egyesülése**

2010. február 11-én az Olympic Air és az Aegean Airlines egybevágó nyilatkozatokat adott ki, amelyekben megerősítették a „jövőbeli együttműködésről” szóló tárgyalásaikat, miközben sajtójelentések láttak napvilágot a két társaság küszöbön álló egyesüléséről. E forgatókönyv, amely magánmonopólium kialakulásához és 2 500 álláshely megszűnéséhez vezetne, a fogyasztóvédelmi szervezetekből éles hangú reakciót váltott ki. Figyelemmel arra, hogy a két társaság voltaképpen a teljes belföldi utasszállító piac fölött rendelkezik, hogy Görögország földrajzi adottságaiból következően a többi tagállamhoz képest több repülőtérrel rendelkezik, és hogy a belföldi árak és a támogatott szolgáltatások száma és nagyságrendje várhatóan nőni fog, az alábbiakra várom a Bizottság választát:

Az, hogy a két társaság a belföldi utasforgalom 97 %-a fölött rendelkezik, megfelelő indok-e arra, hogy a Görög Versenyfelügyeleti Bizottság elutasítsa ezen egyesülés jóváhagyását? Elutasíthatja-e a görög állam, hogy az egyesülés révén létrejövő új társaság az Olympic nevet és logót használja, és meghatározhat-e felső határértéket a belföldi árakra, mivel az új társaság a belföldi utasforgalomból 97 %-ban részesedne?

Válasz

(EN) A Bizottság vállalati nyilatkozatokból értesült az Olympic Air és az Aegean Airlines tervezett egyesüléséről.

E korai szakaszban nem lehet megállapítani, vajon ez a művelet szükségessé teszi-e az Európai Bizottság vagy az illetékes görög versenyhatóságok értesítését.

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

A 139/2004/EK tanácsi rendelet (az „összefonódás-ellenőrzési rendelet”)⁽¹⁹⁾ értelmében a Bizottság hatáskörébe tartozik annak megállapítása, hogy az összefonódás-ellenőrzési rendeletben meghatározott pénzügyi forgalomra vonatkozó követelmények értelmében az „uniós léptékű” összefonódások összeegyeztethetők-e a közös piaccal.

Egy adott összefonódás bizottsági értékelésének fő célja a közös piacon belüli hatékony verseny megőrzése és a versenyre, valamint következőképpen a fogyasztókra gyakorolt kedvezőtlen hatások megakadályozása. Elemzésében a Bizottság figyelembe veszi többek között az érintett vállalkozások piaci helyzetét és erejét.

Mivel a tervezett összefonódásról a Bizottságot ez idáig nem értesítették hivatalosan az összefonódás-ellenőrzési rendelet értelmében, a Bizottságnak jelenleg nem áll módjában észrevételezni a tisztelt képviselő által említett ügylet további részleteit.

Az Olympic név és embléma az Olympic Airlines privatizációjának befejezését követően az Olympic Air tulajdonát képező eszközök.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)

Tárgy: A görögországi gazdasági növekedést elősegítő költségvetési kiigazítások

A Gazdasági és Pénzügyi Tanács felkérte Görögországot, hogy tegyen konkrét intézkedéseket a költségvetés kiigazítására. Jean-Claude Juncker kiemelte, hogy a Bizottság egy sor intézkedést fog javasolni Görögországnak, amelyek segítségével mód nyílik a kiadások csökkentésére és a bevételek növelésére. Az intézkedések közül példaképpen megemlíttette a bérköltségek csökkentését és a héa emelését, valamint a személygépkocsikat és az energiadíjakat terhelő adók növelését. Tekintettel arra, hogy a görög kormány által tett és tervezett intézkedések többsége eleve a bérköltségek csökkentésére és a bevételek adóemelés révén történő növelésére irányul, mi a Bizottság válasza az alábbi kérdésekre:

Nem gondolja-e, hogy a bevételek és jövedelmek terén megszorításokat alkalmazó politikai intézkedések csak még inkább csökkenteni fogják a keresletet a beruházások és a fogyasztás terén a görög gazdaságban, és így aláásni a görögországi költségvetési konszolidáció és gazdasági fellendülés érdekében tett erőfeszítéseket? Fog-e a görög kormánynak olyan intézkedéseket javasolni, amelyek elősegítik a gazdasági növekedést, ugyanakkor megfelelnek Görögország valós helyzetének, és lehetővé teszik a gazdasági termelékenység fokozását?

Válasz

(EN) A magas hiány- és adósságsszint a pénzügyi piacokat, a kamatokat és a hitelfeltételeket érintő következmények miatt számottevő kedvezőtlen hatást gyakorol egy ország növekedési kapacitására. Éppen ezért a növekedéshez költségvetési konszolidációra van szükség. Jóllehet a növekedési feltételek 2010-ben kedvezőtlenül alakulnak Görögországban, a költségvetési konszolidáció halogatása kétségtelenül még rosszabb növekedési eredményekhez vezetne. A Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseivel összhangban Görögország 2010 januárjában aktualizált stabilitási programot nyújtott be, amely szerint jelentős költségvetési konszolidációs erőfeszítés várható, és a hiány 2009-ben mért 12,7 %-os GDP-arányos mértéke 2012-re visszatér a GDP 3 %-a alá. A kiigazítás első, a GDP 4 %-ának megfelelő részét az idén tervezik megvalósítani. A Bizottság és a Tanács támogatja a görög stabilitási programot, és úgy ítéli meg, hogy mind a célok, mind pedig az azokat alátámasztó intézkedések megfelelőek.

Amennyiben a hiány és az adósság felső határértékével kapcsolatos kockázatok megvalósulnak, a költségvetési célok megfelelő betartásához további intézkedésekre lesz szükség. A Bizottság üdvözli a görög kormány 2010. március 3-án tett bejelentését, amely a GDP 2 %-ával megegyező összegű további konszolidációs intézkedéseket vezet be. A bejelentés megerősíti a görög kormány az iránti elkötelezettségét, hogy valamennyi szükséges intézkedést megtesz a program célkitűzéseinek és különösképpen a 2010-re vonatkozó, 4 GDP-százalékpontos hiánycsökkentési cél elérésének érdekében. A további intézkedések között megfelelő módon kiadáscsökkentések szerepelnek, konkrétabban pedig a közalkalmazotti fizetésekből származó megtakarítás, amely elengedhetetlen a hosszú távú költségvetési konszolidációs hatások eléréséhez és a versenyképesség helyreállításához. A bejelentett bevétel-növelő intézkedések szintén elősegítik a költségvetési konszolidációt. A költségvetési intézkedések teljes körű és időszerű végrehajtása nélkülözhetetlen, csakúgy,

⁽¹⁹⁾ HL L 24., 2004.1.29.

mint a tanácsi határozattal összhangban álló meghatározó strukturális reformok. Mindez a görögök javát szolgálja, akiknek előnyére válik majd a rendezett államháztartás, a kedvezőbb növekedési kilátások és a munkalehetőségek. Emellett ez az euróövezet egészének pénzügyi stabilitása szempontjából is hasonló jelentőséggel bír.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)

Tárgy: Internetes biztonság

Az európai tizenévesek több mint 50 %-a adja meg személyes adatait az interneten, bárki által látható módon. Tervezi-e a Bizottság új intézkedések meghozatalát a gyermekek biztonságának javítására az interneten, különös tekintettel a közösségi hálózatépítő oldalakra?

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő kérdésére válaszolva a Bizottság véleménye szerint a gyermekek biztonságának növelése az interneten és különösképpen a közösségi hálózatépítő oldalakon az állami hatóságok, a szülők, az iskolák és az ágazat meghatározó és közös felelőssége.

A Biztonságosabb Internet Program⁽²⁰⁾ keretében a Bizottság 2009-ben elérte, hogy 20 vállalat – az Arto, a Bebo, a Dailymotion, a Facebook, a Giovani.it, a Google, a Hyves, a Microsoft Europe, a MySpace, a Nasza-klaza.pl, a Netlog, a One.lt, a Piczo, a Rate.ee, a Skyrock, a Tuenti, a Sulake, a VZnet Netzwerk Ltd., a Yahoo!Europe és a Zap.lu – aláírja a „Biztonságosabb közösségi hálózatépítési elveket az EU-nak!” című önszabályozó jellegű megállapodást⁽²¹⁾. Ezek a vállalatok felismerték felelősségüket és meghatározták azokat a potenciális veszélyeket, amelyek az oldalaikon érhetik a 18 éven aluli személyeket, ideértve a virtuális zaklatást, a gyermekek bizalmába férkőzést és a személyes adatokat feltáró kockázatos magatartást. Céljuk, hogy e veszélyeket számos konkrét intézkedés révén korlátozzák.

A Bizottság igen szigorúan nyomon követi a megállapodás végrehajtását. 2010. február 9-én a vállalatok biztonsági eljárásainak, valamint a kapcsolódó oldalak független szakértők által végzett tesztjének elemzése alapján értékelő jelentést tett közzé a biztonságosabb közösségi hálózatépítési elvek végrehajtására vonatkozóan. A jelentés eredményei szerint a legtöbb vállalat intézkedett és azáltal, hogy lehetővé tette az adatvédelmi beállítások egyszerűbb módosítását, a felhasználók letiltását vagy a nem kívánt megjegyzések és tartalom törlését, javította a kiskorúak helyzetét. Van még azonban tennivaló, ugyanis csupán a vállalatok 40 %-ának esetében igaz, hogy alapértelmezett beállítás szerint a 18 év alattiak profilját kizárólag ismerőseik láthatják, és csupán a vállalatok egyharmada válaszolt a segítséget kérő felhasználói bejelentésekre.

A Bizottság részletesen elemezni fogja az egyes aláíró felek egyéni eredményeit, és egyéni alapon nyomon követést végez majd azoknál a vállalatoknál, ahol további erőfeszítésekre van szükség a közösségi hálózatépítési elvek bizonyos elemeinek maradéktalan végrehajtásához. A vállalatok által aláírt, a „Biztonságosabb közösségi hálózatépítési elveket az EU-nak” elnevezésű megállapodásban előirányzottakkal összhangban a közösségi hálózatépítéssel foglalkozó európai munkacsoport⁽²²⁾ ebben az évben ismét összeül majd, hogy megvitassa a közösségi hálózatépítő oldalakat használó 18 év alatti személyek online biztonságának javításával kapcsolatos további lehetőségeket.

Ezenkívül a Bizottságban jelenleg is zajlik az adatok és a magánélet védelmével kapcsolatos jelenlegi európai szabályozás felülvizsgálata. E célból a Bizottság nyilvános konzultációt folytatott az adatvédelmi irányelv⁽²³⁾ felülvizsgálatáról, amely 2009 decemberében ért véget. Ennek eredményei azt mutatják, hogy számos polgár szigorúbb hozzájárulási követelményeket szeretne az online térben megforduló kiskorúak esetében.

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

⁽²²⁾ A Bizottság 2008 áprilisában hívta össze először a közösségi hálózatépítéssel foglalkozó munkacsoportot, amelynek tagjai közösségi hálózatok, valamint kutatók és gyermekjóléti szervezetek.

⁽²³⁾ A Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról – HL L 281., 1995.11.23.

Idén a „Használd az eszed, mielőtt közzéteszed!” felhívás szolgált a február 9-én megrendezett Biztonságosabb Internet Nap témájául, amelynek célja az volt, hogy különösen a fiatalokat arra ösztönözze, hogy fordítsanak figyelmet az interneten közzétett személyes adataikra.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Konrad Szymański (H-0101/10)

Tárgy: Az internetes szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés a közös piacon

Az Apple vállalat által működtetett iTunes online zeneáruház csak bizonyos tagállamok lakosai számára (de például a lengyel felhasználók számára nem) kínálja audio- és videotermékeit. Ez megkülönböztető – és emellett az informatikai kalózkodást is támogató – gyakorlat, amely összeegyeztethetetlen az uniós joggal.

Különösen aggasztó, hogy az online eladások keretében például egy lengyel állampolgár nem vásárolhat az interneten keresztül egy másik országban a hitelkártyák használatának szándékosan beépített technikai akadályai miatt.

Az ezzel kapcsolatos és az elmúlt évben már hangzottatott nyugtalanságának kifejezésén kívül az új Bizottság tett-e tényleges lépéseket e megkülönböztető gyakorlat felszámolása érdekében?

Az online értékesítés terén az egyes tagállamok fogyasztóit érő megkülönböztetés kapcsán készül-e a Bizottság intézkedéseket hozni a fogyasztók egyenlő jogainak biztosítása érdekében az uniós piacon?

Válasz

(EN) Ahogyan a Bizottság az E-5058/09. számú kérdésre adott válaszában kifejtette, hogy a szolgáltatók által a vásárlók nemzetiségétől vagy tartózkodási helyétől függően alkalmazott eltérő bánásmóddal (ilyen például a hitelkártyák használatának korlátozása, amelynek nyomán egy adott tagállam vásárlói nem férhetnek hozzá egy másik tagállam online üzletében kínált szolgáltatásokhoz) kifejezetten a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv („szolgáltatási irányelv”) 20. cikkének (2) bekezdésében található, a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó rendelkezés foglalkozik. Míg a rendelkezés tiltja a megkülönböztetést, egyben azt is kimondja, hogy az eltérő bánásmód nem minden esetben tiltott, mivel az igénybevételi feltételek különbözősége megengedett, „amennyiben azt objektív kritériumok közvetlenül indokolják”.

A rendelkezést végrehajtó nemzeti jogszabály betartatása elsősorban a hatóságok és a bíróságok felelőssége. A Bizottság a szolgáltatási irányelv 20. cikkének (2) bekezdése alapján nem kezdeményezhet jogsértési eljárást egy magánvállalattal szemben. Segítséget nyújt azonban a tagállamok számára annak érdekében, hogy biztosítsa, a nemzeti hatóságok és bíróságok nemzeti szinten megfelelően végrehajtják a szolgáltatási irányelv 20. cikkének (2) bekezdését a nemzeti jogba átvittet rendelkezéseket. Ebben az összefüggésben a Bizottság a közelmúltban tanulmányt tett közzé a vélhetően a 20. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó üzleti gyakorlatokról és az ezek mögött meghúzódó lehetséges okokról. Az esetleges hátrányos megkülönböztetést elszenvedett fogyasztók saját országuk segítő szervezeteivel, például az európai fogyasztói központok hálózatának tagszervezeteivel kapcsolatba lépve is kérhetnek jogorvoslatot.

E rendelkezések alkalmazásakor a nemzeti hatóságoknak és bíróságoknak figyelembe kell venniük azokat az objektív kritériumokat, amelyek az eltérő bánásmódot indokolhatják.

Ezenfelül, ahogyan arról talán a tisztelt képviselő is értesült, ki kell emelni, hogy a szerzői jogokat és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat, például a lemezgyártók és az online üzletekben elérhető zenei hangfelvételek előadóinak jogait általában nemzeti alapon bocsátják ki. A Bizottságnak azonban nem áll rendelkezésére olyan információ, amely arra utalna, hogy a lengyelországi szolgáltatásnyújtást lehetővé tevő szerzői jogi engedélyek megszerzésének szükségessége magyarázza, miért nem érhető el az iTunes online üzlete az adott tagállamban.

A szolgáltatási irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében szereplő fent említett, a megkülönböztetést tiltó rendelkezés alkalmazásán túl az erőfölénnyel rendelkező vállalatok által hozott önálló döntéseket meg kell vizsgálni az EUMSZ. 102. cikke alapján, amely a közös piaccal való összeegyeztethetlenség miatt tiltja egy vagy több vállalkozásnak az erőfölényével való visszaélését, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

A Bizottság a jövőben is erőfeszítéseket fog tenni a jogszerű páneurópai zenei szolgáltatások fejlődését továbbra is akadályozó tényezők kiküszöbölése, valamint annak érdekében, hogy a fogyasztók tartózkodási

helyüktől függetlenül az EU bármely online üzletében vásárolhassanak. A meghatározott akadályok elhárítása és a szolgáltatási irányelv 20. cikke (2) bekezdésének a tagállamok által történő hatékony végrehajtása alapvető fontosságú lesz e célkitűzések elérése szempontjából.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Morten Messerschmidt (H-0107/10)

Tárgy: Határellenőrzés

A dán rendőrségtől kapott információk szerint tavaly 203 alkalommal tartóztattak le olyan személyeket, akik megszegték a rájuk vonatkozó beutazási tilalmat. A rendőrség szerint ez feltehetőleg csak a jéghegy csúcsa. A dán Jean Monnet-professzor, Marlene Wind szerint a nyitott határok továbbá megkönnyítik a kiutasított bűnözők számára a visszatérést, és hogy újra bűncselekményeket kövessenek el.

Milyen megfontolások foglalkoztatják a Bizottságot az EU-n belül kiterjedt, határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatban? Mi mondható el a bulgáriai és romániai bűnözés elleni elégtelen küzdelemről azon tervek kapcsán, hogy az év végén az ottani határellenőrzést is megszüntessék?

Válasz

(EN) A belső határellenőrzés nélküli térség létrehozását kísérő intézkedések egészítik ki, többek között a hatékony rendőri és igazságszolgáltatási együttműködést. Ezt figyelembe véve létrejöttek az EU bűnüldöző szervei, például az EUROPOL és az EUROJUST, a tagállamok pedig számos, a határokon átnyúló bűnözés elleni hatékony küzdelmet célzó jogi eszközt fogadtak el; ilyen például a határokon átnyúló, különösképpen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözéssel szembeni küzdelem terén megvalósuló együttműködés megerősítésére vonatkozó 2008. decemberi határozat is. Ennek rendelkezései elsősorban a nagy horderejű események alkalmával végzett és a terrorizmus elleni küzdelmet segítő automatikus információcserével, valamint a határokon átnyúló rendőri együttműködés egyéb formáival foglalkoznak.

A belépési tilalmak hatékonyságát illetően felhívjuk a tisztelt képviselő figyelmét a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló 2008/115/EK irányelvre (amelyet a tagállamoknak 2010 decemberéig kell átültetniük nemzeti jogrendszerükbe), amely uniós szintű harmonizált belépési tilalmat ír elő. Ez a belépési tilalom megelőző hatással bír és támogatja egy európai visszatérési politika hitelességét azáltal, hogy egyértelműen jelzi, hogy a jogosulatlanul itt tartózkodóktól, akik figyelmen kívül hagyták az EU tagállamainak bevándorlási szabályait, meghatározott időszakon keresztül megvonható az EU bármely tagállamába történő ismételt belépés joga.

Bulgária és Románia tekintetében a csatlakozási okmányok megfelelően a belső határellenőrzés megszüntetését jól körülhatárolt értékelési folyamat előzi meg, amelynek célja, hogy meggyőződjön arról, vajon teljesült-e a schengeni vívmányok alkalmazásának valamennyi előfeltétele.

Az értékelés kiterjed a külső határokra, a vízumra, a rendőri együttműködésre, a Schengeni Információs Rendszerre és az adatvédelemre. Bulgária és Románia 2011 márciusában határozta meg a belső határellenőrzés megszüntetésének céldátumát. Az értékelés 2009-ben kezdődött és 2010 során folytatódni fog.

Az arra vonatkozó következtetés, hogy valamennyi előfeltétel teljesült-e (vagy sem), valamint a belső határellenőrzés megszüntetésére vonatkozó döntés meghozatala a tagállamok kizárólagos felelőssége.

A schengeni térség sikere a tagállamok közötti kölcsönös bizalomtól és a belső határellenőrzés megszüntetését lehetővé tevő kísérő intézkedések maradéktalan végrehajtására vonatkozó képességüktől függ. A korrupció elleni hatékony küzdelem és a rendőri és igazságszolgáltatási együttműködés fontos tényezők, amelyek nélkülözhetetlenek e bizalom kialakításához. A Bizottság Bulgáriában és Romániában szorgalmazza az e területen tett erőfeszítéseket, és szigorúan figyelemmel kíséri az elért eredményeket. Az együttműködési és ellenőrzési mechanizmus keretében a Bizottság az igazságszolgáltatás reformját, valamint a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelmet vizsgálja. A határokon átnyúló bűncselekmények kezelése az értékelés egyik fő tényezője. A Bizottság számos különböző forrás, többek között a tagállamoktól kapott információk alapján készíti el értékelését, és nyári jelentéseiben ajánlásokkal él a helyzet javítására vonatkozóan.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0110/10)**Tárgy: Hajógyárak privatizációja Skaramangában**

A skaramangai hajógyáraknak az egymást követő görög kormányok által erőszakosan végrehajtott privatizálása súlyos következményekkel járt a dolgozókra nézve, mivel több száz munkahelyet szüntettek meg. A hajógyárak tulajdonosa – a „Thyssen Krupp” társaság –, miután három milliárd eurót szedett be tengeralattjárók építésére, most eladja hajógyárait, és felmondta a görög állammal kötött szerződéseket. A szóban forgó tengeralattjárókat nem szállította le. A hajógyárakat több részre felosztották, és létrehoztak egy külön társaságot, amely kifejezetten a gördülőállománnyal foglalkozik. A hajógyárak 160 dolgozója már 10 hónapja nem kapott fizetést. Különböző újságcikkek szerint több száz további elbocsátás várható, és a hajógyárak tulajdonára megindulnak az alkudozások, s nem csupán a multinacionális cégek között, hanem a kormánnyal is, hogy az új tulajdonosoknak több milliárd eurót juttasson a fegyverkezési program keretében 2010–2011-ben rendelkezésére bocsátott keretből.

Mit a véleménye a Bizottságnak arról, hogy a piac liberalizálása, valamint az Európai Unió és a tagállamok által elfogadott versenyszabályoknak a hajóépítésre való alkalmazása ennek az ágazatnak a hanyatlásához vezetett Görögországban, ebben az ízig-vérig tengeri országban, és hogy mindennek következtében csökken a munkahelyek száma és megsértik a dolgozók jogait csak azért, hogy lehetővé tegyék a monopolista csoportoknak a haszonszerzést?

Válasz

(EN) A versenyszabályok alkalmazásának célja a tisztességes és hatékony verseny biztosítása Európa és polgárai érdekében, mivel a verseny csökkenti az árakat, javítja a minőséget, bővíti a fogyasztói döntések körét, ösztönzi a technológiai innovációt és ennek következtében fellendíti az európai gazdaságot. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés versenyszabályai között található az állami támogatások általános tilalma, kivéve rendkívüli indokolt körülmények esetén, amely azt hivatott biztosítani, hogy a kormányzati beavatkozás ne torzítsa az EU-n belüli versenyt és kereskedelmet. A Bizottság bizonyos körülmények esetén engedélyt adhat egy nehéz helyzetben lévő vállalat átszervezésének támogatására, ideértve a hajógyártási ágazatot is. A támogatás megfelelő felhasználásáról azonban az állami hatóságoknak kell gondoskodniuk.

1997-ben a Bizottság lehetőséget adott Görögországnak a Hellenic Shipyards polgári kereskedelmi tevékenysége átszervezésének finanszírozására, amikor is 160 millió EUR összegű támogatást ítélt meg a vállalat részére⁽²⁴⁾. Sajnálatos módon a jóváhagyás egyes alapvető feltételeit nem teljesítették. Ezenfelül Görögország 2002-ig újra és újra jogszerűtlen és nem megfelelő módon finanszírozta a hajógyár veszteségtermelő polgári tevékenységét.

A Bizottságnak felügyeleti szerepében gondoskodnia kell arról, hogy a tagállamok megfelelően alkalmazzák az állami támogatási szabályokat. A feltételek megsértése és a hajógyár részére ezt követően jogszerűtlenül folyósított támogatás miatt a Bizottság 2008 júliusában az EK-Szerződés állami támogatásokról szóló szabályai értelmében lefolytatott vizsgálatot követően a jogellenes támogatásból több mint 230 millió EUR visszatéríttetését kérte Görögországtól⁽²⁵⁾.

A Bizottság megjegyzi, hogy a hajógyárak eladása, illetve az átszervezést érintő egyéb döntések tekintetében az ilyen döntésekért a hajógyár tulajdonosa felel. A Bizottság hatásköre az állam gazdasági beavatkozásának ellenőrzésére korlátozódik, a vállalat üzleti döntéseibe nincs beleszólása.

A munkavállalók védelmének érdekében az EU jogi kerete számos olyan irányelvet tartalmaz, amelyek az Unió hajógyártási ágazatának átszervezésével összefüggésben különös jelentőséggel bírhatnak; ezek a csoportos létszámcsökkentésről szóló 1998. július 20-i 98/59/EK irányelv⁽²⁶⁾, az Európai Üzemi Tanácsokról szóló 94/45/EK irányelv⁽²⁷⁾, az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelv⁽²⁸⁾, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelméről szóló 2001/23/EK tanácsi

(24) Lásd az N 401/1997. sz. ügyet

(25) HL L 225., 2009.8.27.

(26) HL L 225., 1998.8.12.

(27) HL L 254., 1994.9.30.

(28) HL L 80., 2002.3.23.

irányelv⁽²⁹⁾ és a munkáltató fizetésektelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló 2008/94/EK irányelv⁽³⁰⁾.

Mivel ezeket az irányelveket már átültették a görögországi jogrendszerbe, az illetékes nemzeti hatóságok és különösképpen a bíróságok feladata, hogy az egyes ügyek sajátos körülményeit figyelembe véve biztosítsák a nemzeti átültető rendelkezések megfelelő és hatékony alkalmazását annak érdekében, hogy e tekintetben valamennyi munkáltató eleget tegyen kötelezettségeinek.

*

* *

⁽²⁹⁾ HL L 82., 2001.3.22.

⁽³⁰⁾ HL L 283., 2008.10.28.